

KAYNAK ESERLER: 39

ÇORUMLU 2000

2008-2009 10

MAHMUT SELİM GÜRSEL

2024

KAYNAK ESERLER DİZİSİ:39

ÇORUMLU 2000
20008-2009 10

Mahmut Selim GÜRSEL

2024

ISBN978-625-94968-2-5 (Tk)

ISBN978-625-97888-2-1 (10.c)

TAKDİM

Bir kitabın doğması, o kitabı yazmaya kalkan kişinin amacına ve bilgi birikimine göre değerlendirilmesi uygun olarak görülmelidir.

Elinizde bulunan bu çalışmanın sizlere ulaşması için günlerini veren bu çabası için şükranlarımı sunarken, bu çalışmada da benim ufacık bir katkımın da bulunması beni bahtiyar etmiştir.

Bu çalışma ile sizlerde bazı bilgileri edinmiş ve faydalanmış olarak uzun yılların birikimlerinden aydınlanacağınızı göreceksiniz.

Bilgi; yazılmadıkça kaybolmaya açık birikimlerdir. Her insan bir kitaptır; onu okumamız gereklidir.

Tanımadığımız ve anlamadığımız kişiler hakkında nasıl kararlar veremezsek; bir çalışmayı da incelemeden, okumadan karar veremeyiz.

Mahmut Selim GÜRSEL

Mahmut Selim GÜRSEL

1947 tarihinde babamın subay olarak bulunduğu Erzurum'da bir at arabasında doğum evine giderken doğmuşum. Babam Eminsü Ali Rıza Gürsel, annem ise Fahriye hanımefendi idi.

İlkokula İskenderun'da başladım. Ankara' da bitirdim. Ankara Yenimahalle Ortaokulunun birinci sınıfta babamın emekli olmasından dolayı 1960-1961 öğretim yılında Çorum'a gelince Atatürk Ortaokuluna devam ettim. Babamın "oku da oğlum ceketimi satar seni okuturum" diyerek bana yaptığı nasihatleri ters tepki yaptım, okumuyorum! Diyerek okulu birinci sınıfta bıraktım. Marangoz çıracı olarak Azmi Başar ustanın yanına girdim. Askere gidene kadar ustanın yanında çalıştım.

1967 tarihin de askerlik dönüşü, Ankara Emniyet Müdürlüğüne teknisyen olarak göreve başladım. Ortaokulu dışarıdan 2 yılda bitirdim 1972 tarihinde polis memuru olarak Ankara'da çeşitli şubeler ve karakollarda çalıştım. 16

Eylül 1973 tarihinde Selma (Kurşuncu) Hanımefendi ile evlendim.

1978 yılında ayında naklen Çorum İl Halk Kütüphanesine Memur olarak geçtim. Dışarıdan Çorum Ticaret Lisesini iki yılda bitirdim. Kendi kendime Osmanlıca'yı öğrenmeye uğraştım, Hat sanatı ile biraz ilgilendim 150 ye yakın Serlevham var, Çorum Güzel Sanatlar Galerisinde ve Kütüphane salonlarında bu levhaları sergiledim. 3. 8. 1988 tarihinde İl Halk Kütüphanesi Müdür yardımcılığına atandım.

1990 tarihinde kütüphanelerdeki kitapların tasnifi ile ilgili 10 yıllık bir araştırmamı "Alfabetik Onlu Tasnif Fihristi (Dewey)"kitap haline getirip Kültür Bakanlığına sundum. Kitabımdan Türkiye'deki bütün kütüphanelere dağıtılmak üzere 1000 adet satın aldılar.

1993 yılında Türkiye'deki bütün kütüphanelerde bulunan "El Yazması" kitapların Ankara Milli Kütüphanesine toplanma kararı veren Kültür Bakanlığına karşı Çorumlu hemşerilerimi haberdar ettim, mahalli radyodan ve gazeteler ile parti il Başkanlarını ile Millet Vekilimiz Rahmetli Adnan Türkoğlu ve Belediye Başkanımız Rahmetli Turan Kılıçcıolu'nun destekleri ile el yazma kitaplarımızın Çorum' da kalmasını sağladım!

Açık öğretim için üniversite sınavlarına girip kazandım. İkinci sınıfta iken 25 Nisan 1994 tarihinde Tatvan Bitlis'e Müdür olarak tayinim çıktı, tayin edildiğim yere gitmeyerek emekliliğimi istedim.

İlkokul sıralarında okuyarak pilot olmanın düşlerini kurardım. Bu hayalim gerçekleşmedi. Şu anda Emekli Memurum.

Marangozluk, oymacılık, Polis Memurluğu, Memurluk ve idarecilik yaptım. Her çalıştığım meslekte çeşitli önemli olaylar oldu ise de son çalıştığım kurumda bence en önemli bir hatıramı anlatmak istiyorum: Kütüphanedeki çalışmalarım ve " El Yazması Kitaplar"ın Çorum'da kalması için verdiğim çabalar neticesinde Bitlis Tatvan'a tayin edilme olayım beni çok yıktı. Fakat bu üzüntümün boş olduğunu zamanla gördüm. Rabbimin izni ile Hacca gitmek nasip oldu, kitaplar yayımladım ve İki adet derginin çıkmasına vesile oldum. Mesleklerin insanlara sağladığı maddi avantaj olarak, evinizi geçindirecek, namerde muhtaç etmeyecek avantajından başka, manevi olarak; sizin yaptığınız işlerle ilgili karşılaştığınız problemleri değerlendirirseniz avantajların neler olabileceğini hayat okulundan öğrenmiş oldum.

Yazı yazmaya beni kimse teşvik etmedi Kütüphane için hazırladığım kitap beni yazmaya teşvik etti. Yazılarım mahalli basında yayımlandı. Yazılarımdan dolayı bir ödül almadım; fakat kitapları ve bu dergi benim için en büyük ödüldür.

İdealim: Çorum'a tam teşekküllü bilgisayar ortamında bir kütüphane kazandırmaktır. Bu idealim yüzünden tayinim çıktı. Yayımlanmış dört çalışmam bulunmaktadır. Bunlar:

" Alfabetik Onlu Tasnif Fihristi (Dewey) ",

"Çorum'da Yatan Meşhur Yatırlar",

"Çorum 97" ve

"Çorumlu 2000 Aylık Kültür Sanat Tarih ve Edebiyat Dergisi 63 sayı basıldı ve Bu sayfalardan 250bayıya kadar

Internet'te yayınlandım. Halen dergilerin tamamı sitemde bulunmaktadır"

"Sarı Çiğdem Şiir Defteri 200 sayı"

"Çorum 2002"

"Menakıb-ı Koyun Baba 2004

Teskere-i Makamat Çorum'da Yatan Meşhur Yatırlar

"Hacım 2007" Şiir Kitabı

Onlarca çalışmam bulunmaktadır.

Bakanlığa sunulmuş; "Alfabetik Türk ve Yabancı Yazarlar Fihristi" ve "Ne Nerede Başlıklı Arama Fihristi" basım için hazır beklemektedir. Yazılarım daha çok araştırma dalı ile makale türüdür. Tiyatro çalışmalarım, şiir ve hikâye denemelerim bulunmaktadır.

Benim okuyucularıma diyeceklerim şudur ki. Doğru bildiğiniz konuları savunun. Bu savunmanız size belki tepkiler getirecektir. Bu tepkileri inceleyerek doğru olup olmadığını araştırın.

<https://gurselyayin.com>

corumlu2000@gmail.com

DİKKAT! BU BİLGİ TELİF ESERİDİR!

Hukuka, Yasalara, Telif ve Kişilik Haklarına saygılı olmayı amaç edilmiştir!

Gizlilik şartları, Telif Hakkı Mahmut Selim GÜRSEL adına tüm hakları saklıdır. Hazırlayan Mahmut Selim GÜRSEL yazışma adresi corumlu2000@gmail.com

BİLGİ PAYLAŞILDIKÇA KIYMETİ ARTAR!

YIL 9 SAYI 109 25 Mart 2008

*Hazırlayan Mahmut Selim GÜRSEL yazışma
adresi corumlu2000@gmail.com*

**DİKKAT; BU BİLGİLER TELİF ESERİ OLUP YAZARI VE
YAYINEVİMDEN İZİN ALINMADAN KULLANMAYINIZ!**

Mahmut Selim GÜRSEL BELKİ

**Ali EMİROĞLU KADIN HAKLARI, İNSAN HAKLARI
İÇİNDEDİR**

Atila ALPAY KANSER OLMAK İSTEMİYORSANIZ

**Müslüm TUNABOYLU ZİRVE KÖYE 53 YIL SONRA YAPILAN
BİR GEZİ**

Mustafa Nevruz SINACI ABD-AB VE SINIR ÖTESİ

Mahmut Selim GÜRSEL ASLAN BACANAKLAR

**İsa KAYACAN BURDUR'DAN MİNİK BİR ŞAİR ADAYI:SEZA
TUTKU AZAKLI**

Selma GÜRSEL İSPANAK YEMEĞİ KUŞBAŞILI

Adile TÜRKMEN HASTANE KÖŞESİ

Rıza HARDAL AĞLADI

Güner KAYMAK BEN BİR BANK'IM

Mahmut Selim GÜRSEL

BELKİ

Kendisinden başka birisini düşünmeyen bir şahıs; ağlar mı güler mi belli olmayan dudakları ile bakan, saygıyı bile bilemeyecek kadar düşünce yoksunu, olan birisini düşünür bilir misiniz?

Arkasında bir sürü bilmedikleri bu şahsı alkışlayan; kişilerin koştığı ve alkışladığını düşünün.

Bunun gibi kişileri birileri tarafından yetiştirildiğini ve o toplumun bütün değerlerinin yok edilmesin ve değiştirmeleri için elinden geleni yapar ve görevini tamamlayarak anasının kucağına gider ve oradan yapacaklarını yapmaya devam ederler.

Yetiştirilenler filizlerini vermiş, Vatanın toprağına kök salarlar ve iyice benimsedikleri yeni görevlerine körü körüne bağlanır ve büyüdükleri, yiyip içtikleri Vatanlarını ya mürşitleri için ya da birkaç kuruş için satarlar. Bu yeni kök selenlerin esas köklerinin daha önceleri bu vatanın toprağında yaşamış ve o Vatanın idarecileri tarafından tolerans ve insandır diye ülkede kalmasına müsaade etmiş başka din sahipleri'dirler.

Bunlar yeni yapılanmada kendi dinlerine de artık serbestlik olarak gördükleri ve ele geçirdikleri ülkenin artık sessizleştirilmiş fertlerinin sessizliği ölçüsünde artık tohum olmaya başladıklarını zannederler.

Bu kişilerin; kendilerini ve etraflarındaki topluluktan başka hiçbir şey düşünmez, ülkenin diğer fertlerini sömüren ve kanını emen varlıklar haline gelirler.

“Ey Bu Topraklar İçin Toprağına Düşenler” beni ve diğer susanları af edin. Susturulmuşları da af edin! Karışmayanları da af edin!

Önündeki örnek olan ülkenin en yakın komşusunun hali seninde başına gelmesine ramak kalmadı mı?

Onlar da; bu suskunlukları ve ülkelerin idarelerine katkıda bulunmadılar ve bildikleri doğruları söylemediler veya söyletilmediler. Birkaçı ülkelerini kurtarmak girişimi gibi göstererek Yeni Dünyadan güç ve kuvvet gelmesini dilediler. Onlar da geldiler. Onları öldürdüler. On binlerce kadının ırzına geçtiler ve bir o kadar çocukların masumluğuna bakmadan katlettiler. Onları çağıran kuklalarına da yönetimi bırakarak ilerde büyük bir yara olarak bıraktılar ve uzaktan kumandaya ait programlarını çalıştırmak için kontrol mekanizmalarını kurmaya başladılar.

Ey uykuda olan ve üzerine ölüm toprağı serpilmiş insanlar!

Ne diyeceğiz?

Belki!

Ali EMİROĞLU

KADIN HAKLARI, İNSAN HAKLARI İÇİNDEDİR

Biz, insanlar dahil bütün canlılarda, yaratılış farkı bilmiyoruz. Kromozom etkisini icra etmektedir. Yaratılış farkı olmayan insanların, edinilmiş haklarının da eşit olması gerekir. Biz buna inanıyoruz.

En azından medeni milletlerde, bu gün artık kadın haklarında eksiklik söz konusu değildir. Kanun önünde, insanlar eşittirler. Memleketimizde de bir çok medeni Avrupa milletlerinden önce, insanlarımız eşit sayılmışlardır. Türk kadınının hak eksikliği söz konusu değildir. Kadınlarımız bu haklarını kullanıyorlar mı? İşte sorun burada düğümlenmektedir.

Bizim ülkemizde, daha medeni kanun kabul edilmeden önce bile, kadın erkek eşitliğine saygılı olan büyük bir insan kesimi vardı. Ben, böyle bir aileden geliyorum. Babam, bir sorun olunca, anama sorardı. Başka bir şahısla da bir iş kararlaştırırken, bir de ev sahibesine sormayı adet edinmişti. Babamın bu sözü, bazen şaka konusu bile olurdu.

Medeni kanun kabulünden sonra da, bu kadın erkek eşitliğinin eksikleri tamamlanmıştır. Hangi hak kullanma seviyesine gelmiş, o idraki edinmiş kadın hakları kullanmıyor? Kadın, hangi işte başarısızlığını ortaya koymuştur? Başbakan da yaptığınız bir ülkede, hala kadın hakları eksikliğinden bahsedilemez. Kadından Devlet Başkanımız olmadığını bahane edebilirsiniz varsa, İsmet Paşa'nın kız torunu Gülsüm Meclis'te Milletvekilidir. Kendisini Cumhurbaşkanı seçerse meclis, hem bu eksiklik giderilir ve hem de Cumhurbaşkanlığı tartışması kökünden bertaraf edilmiş olur.

Kanun eksikliği yoksa, o zaman, kadınlarımız, haklarının bilincinde olmalıdırlar. Haklarının bilincinde olmayan kadınlarımıza, su taşıyarak değirmen kurulamaz. Haklar kullanılırsa hak olurlar. Kullanılmayan,

kullanmaktan çekinenler haklar lüks olurlar. Bunların, o zaman hiç bir kıymeti kalmaz.

Kadına şiddet sorunu, kadın haklarıyla ilgili değildir. Kadınlarımız için söylenmiş sözlerin en güzelini ismet Paşa kafasından çıkarmıştır. Der ki İsmet Paşa, “Kız çocuklarını okutmamış milletler, oğullarını ebedi öksüzlüğe mahkum ederler.” Demektir ki, şiddet, yetişmemenin, okumamanın, cahil kalmanın bir işaretidir. Dikkat edilirse, kadın döven insanların hemen pek büyük bir nispeti cahildir. Kadını döveceksin, sonra kucaklayıp öpeceksin! Bunun adını Türkçe olarak yazmış olsam, yaşma ve başma yakıştıran olmayacaktır.

Müşahedem şu ki, yanılmalar hariç, okumuş bir kadın, cahil bir erkekle, ne kadar yakışıklı ve zengin olursa olsun evlenmiyor. Bunlar arasında, dayaktan, zulümden bahsedildiğini de duymuş değiliz. Varsa bile azınlıktadır. Bill Clinton da annesini öldürürcesine döven üvey babasını bıçakla boğazlamaya kalkmıştır. Biz yine de, eğitimle bu edepsizliklerin azalacağını sanıyoruz. Yine de vakalar olursa, onlara da uygun sıfatlar seçmekte aciz kalmayız. Ancak, erkekler de, kadınlar da toptan eğitilerek, birbirlerine saygılı olmaları temin edilmelidir.

Evlenme, bu düşünceden sonra insanların aklına gelmelidir. Haklarını iyi kullanmaları ve şiddetten tam kurtulmaları için, genç neslin bütün kız çocukları, İsmet Paşa’nın da tavsiyesi içine girerek eğitimi kabul etmelidirler. Eğitimin, kızların gözlerini açarak, onları ahlaksız yola sürükleyeceği, gericilerin haince uydurdukları bir yalandır. Eğitilmiş kız çocuklarının, erkeklerin zevk aleti olmadıkları, istemedikleri, çok büyük hukukçularımızın görüşleriyle sabittir. Ne kötülük gelirse, bunu cehaletten bekleyeceksiniz. Kadınlarımız bunların dışında kalamazlar.

Yetişmiş kadınlarımız çağdaş olacaklardır. Kendi tatbikatı olan çağdışçılığın da bir çağdaşlık olarak kabul görmesini isteyenlerden, ülkeye de, kendi cinslerine de bir fayda beklenemez. Bu dikleşme, bu dayatma, hem kendilerinin yaşanmamış hayatlarına, hem de aklını iyi kullanmayan başka kadınlarımıza sadece zarar gelecektir. Buna da kimsenin hakkının olmaması gerekir.

Ben, yine, kadınlar günümüzde, bütün kadınlarımıza saygılarımı sunuyorum. Kendilerini, haklarını kullanmaları için iş başına davet ediyorum. Hakların kullanmak istemeyenlerin haklara ihtiyaçları yoktur. İnsanlığın da onlara ihtiyacı yoktur.

Atilla ALPAY

KANSER OLMAK İSTEMİYORSANIZ

Yeme ve içme alışkanlıklarınız hızla değiştiriniz. Mümkünse elli yıl önceki atalarımızın yaşadığı gibi yaşamaya başlayınız.

Kepekli ekmek fantezinizden vazgeçin. Taze kepek bulmak her zaman mümkün değildir. Kepeğin nemlenerek küflenmesi aflatoksine o da kansere sebep olur. Son günlerde içine boya maddesi kattıkları için artık güvenilmez olmuşlardır. Beyaz ekmeğin mayasının içinde de sodyum peroksit vardır. Çorum yufkası ile Çavdar ekmeğini tercih ediniz. Yoksa siz bilirsiniz.

Mutfak tuzunuzu Çorum'daki turşuluk için üretilen kaya tuzu ile değiştiriniz. Onun da tuzluk için ince şeklini ürettiyorlar. Çorum tuzu hatta deniz tuzu hala doğaldır. Hem de çok lezzetlidir. Diğerlerini ağartırken kimyasal madde kullanmaktadırlar. Kaçınınız.

Mutfaktaki çizilmiş teflon kaplarınızı hemen atın. Hakiki teflonlar çok pahalıdır. Ya paraya kıyıp onlardan alın veya çeliklere geri dönün. Piyasada teflon yerine satılan Çin malı ince kahverengi boyalı hafif kapları asla almayınız. İlk kullanışta çizilirler ve sizi kanser ederler. En iyi kaplar ve tencereler eski kalaylı bakır kaplar ve toprak güveçlerdir.

Toz kırmızıbiberin kanser etmeyeni nerede ise yoktur. Acı biberinizi ve kurutulmuş sebzelerinizi kendiniz üretiniz. Her türlü baharatı ve bitki çayını buzdolabında saklayınız.

Piyasadaki meşhur markalı yoğurtlarda uzun süre dayanmaları için katılmış kimyasal maddeler vardır. Reklamlara aldanmayınız. Ya Çorumda yapılan yoğurtları tercih edin ya da kendiniz mayalayın.

Hormonlu domateslerin zararlı etkilerini yok etmek için birkaç gün mutfaktaki camın önüne güneş ışığına koyunuz. Her gün çevriniz. Isı

etkisi ile kimyasal maddeler bozulmaya uğrayıp sizi kanser edemeyeceklerdir.

Hele zeytindeki kimyasallar saymakla bitmez. Deterjanın ana hammaddesi olan sodyum hidroksit yani sud kostikle bir gecede karartıldıkları için kanserojendirler. Bu en pahalı zeytinlerde bile böyledir. Ucuz, lezzetli ve kaliteli zeytin bir şans işidir. Çekirdeği kahverengi zeytinleri nerede bulursanız alın. Bir daha bulamayabilirsiniz. Ülkemizde kimyasal kullanmadan zeytin üreten tek kurum Vakıflar idaresidir. Balıkesir ve Akçay'daki Çorum kolonisinde yaşayan akrabalarınıza sipariş veriniz. Orada Vakıfların satış mağazaları vardır. Mümkünse üç-beş kilo alarak buzdolabında saklayınız. Yiyeceğiniz kadarını beş-altı kere sıcak sudan geçiriniz, soğuk suda asla bekletmeyiniz. Üçte iki sirke ve üçte bir limon suyu ile terbiye ediniz.

Artık mısırözü, soya yağı ve buna benzer yağlara asla yaklaşmayınız. Ülkemizde geçen yıl gdo lu ürünler yani genleriyle oynanmış ürünlerin girişi serbest bırakılmıştır. Mısır ve soya yağı da gdo'lu ürünlerden elde edilmektedir. Ayçiçek, Fındık yağı ve bilhassa zeytinyağını tavsiye ediyoruz.

Diş macunlarının en iyisi Ulucami civarında satılan ve kardeş İslâm ülkeleri tarafından toz misvaktan üretilmiş macunlardır. Bunlarda alkol ve kloroform yoktur. Son günlerde bizde de buna benzer markalar internet üzerinden satılmaktadırlar. Fiyatları üç-beş liradır. Bir tüp altı ay gider. Zaten kullanılacak miktar bir seferde insanın göz bebeği kadardır. Birkaç tane alıp eşe dosta hediye ediniz.

Saçınızı boyamak için kullanacağınız kimyasal maddeler birçok kanserin baş sebebidir. Gençlerimizin saçlarını boyamalarını önlemek için ebeveynlerin yoğun çaba harcamaları gerekir. En doğal saç boyası bitkisel kındır. O da zor bulunmaktadır. Onun yerine ucuz Hint kınalarından kaçınınız. En doğal kına çeşitleri sadece İstanbul Kapalıçarşıda bulunur.

Gözüne sürme çeken mümin kardeşlerimiz doğal sürmenin artık yeryüzünde bulunmadığını bilmelidirler., Onun yerine kullanılan civa bileşikleri zehirleyicidir. sarık, cübbe ve takke ile idare edelim. Sahte sürmeler körlüğe ve kansere sebep olurlar. Vazgeçiniz.

Zayıflamak için üretilmiş çeşitli biber haplarından ve buna benzer maddelerden faydalanmak için mutlaka bir hekime danışınız. Ülkemize bunlar Tarım Bakanlığı izni ile girerler. Ayrıca bunların ne olduklarını veya ne olmadıklarını anlayacak teknik imkanlar-laboratuarlar - ülkemizde henüz mevcut değildir. Sağlık bakanlığı izni ile üretilenlerin

sayısı çok azdır. Son günlerde her önüne gelen bir şey üretip şişelemekte ve tv'ların desteği ile voliyi vurmaktadır. Hapı yutmak istemiyorsanız bu hapları asla yutmayınız. Zayıflamak için boğazımızı tutmak ve parkın etrafında eşofmanları giyip onbeş- yirmi tur atmak yeterlidir.

Çamaşır makinalarımızda kireç önleyici ve yumuşatıcı gibi maddelere gerek yoktur. Vücudumuza çamaşırlarımızdan terle girecek kimyasal madde sayısını artırmayınız. Üçüncü deterjan gözünü boş bırakınız. Makinanız orada malzeme varmış gibi çamaşırınızı bir kere daha temiz suyla durulayacaktır.

Saçlarını yüz bin volt cereyan yemiş gibi yapan yavrularımızı jöle kullanmaktan vazgeçirmek için Necipbey Briyantini ile tanıştırınız veya eskiden o işi birkaç damla limon suyu ile yaptığımızı hatırlatınız. Yoksa daha evlenmeden isimlerinin önüne üç harfli bir unvan yerleştirecek ve toplumda öyle anılacaklardır. Kel filanca vb gibi.

Bu ve buna benzer daha nakledilecek çok mevzuu vardır. Ayrıntılı bilgi almak için bizi aramanızı; doğal malzemelerle hayatınızı yeniden tanzim etmenizi ve bilinçli bir tüketici olarak yaşamınızı tavsiye eder, uzun ömürler ve sağıklar dileriz.

Saygılarımızla.

Müslüm TUNABOYLU

ZİRVE KÖYE 53 YIL SONRA YAPILAN BİR GEZİ

Bugün sizinle yine zaman tüneline bir yolculuk yapacağız. Bir zamanlar sağlığını el verdikçe ,ya da görev gereği ilimizin doğal güzelliklerini görme fırsatı buldum.1950 li yılları ilk yarısını tamamlayıp ikinci yarıya başladığımız yıllarda kutsal görevimiz olan askerliğimizi yaptık.Kutsal görevimizin ilk altı ayını Ege Bölgesinde,ikinci altı aylık kısmını da Marmara Bölgesinde tamamladık. Yaş gurubumuz arkadaşlarla bir araya geldiğimizde genellikle askerlik anıları, ya da hastane anıları anlatılır. İlginç olanları uzun yıllar hafızlarımızdan silinmez.

Geçtiğimiz kış aylarında bir öğrencim ev ziyaretinde bulundu. Eşi ve bir yavrusu ile, yıllar sonra hocasını hatırlayan karı-koca, bu akşam hocamıza gidelim derler. Geç sayılmayan bir saatte kapı zili çaldı. Rahatsızım, bacaklarım çok rahatsız çabuk açamadım için çok üzüldüm. Genç olsaydım hemen birkaç saniyede kapı açılırdı muhakkak. Yalnız olduğumu biliyorlardı. Hocamızla bir kış gecesi değerlendirmesi yapar, anılarımızı tazeleriz demişler ve ziyareti gerçekleştirmişler. Böyle bir ziyarete bir değer biçmek hiçbir zaman mümkün olmaz. Kısaca ziyaretin getirdiği huzur ve güven insan için çok önemli. Öğrencilerimin ikisi de ihtiyarlamışlar, saçları ağarmış her ikisinin de Söz dolaştı durdu benim 1956 Aralık ayından 1957 Mayıs ayına kadar öğretmenlik yaptığım zirvede ki köy Devletioğlan ageldi öğrencim seninle o zirvede ki köy olan Devletioğlan a önümüzdeki yaz birlikte bir gezinti yapar anılarımızı tazeleriz dediler.Kısaca belirtmek gerekirse ben böyle bir öneriyi hemen olumlu yanıtladım. Sağlığım izin verirse gideriz birlikte Dedim.Öğrencim Ömer Yüksel, öğretmeni ile yıllar sonra zirvedeki köye gitmeyi bekler oldu. Kısaca ikimizde bekler olduk dersem yanlışmış olmam. Kış mevsiminin öncüsü olan soğukların hemen sonrasında bir Pazar günü kapının zili saat 12.00 sıralarında çaldı. Gelen öğrencimin oğlu idi.

Yukarı çık dediysem de, bekliyorlar dedi. Arkasından da hocam hazırlanın köye gidiyoruz. Kışlık giysilerle donattık kendimizi kısa sürede aşağıya inerek araca bindik. Yerleşmemiz bir iki dakika gibi bir zamanımızı aldı. Eskiden araca çabucak biner yolumuza devam ederdik. Vücutta kan azalır, kaslar yorgun olursa böyle oluyor. Beklettiğim için üzgün olduğumu birkaç kelime ile belirttikten sonra aracımız zirveye doğru yol almaya başladı. Kaymakçı yokuşu kısa sürede geçildi. Çorum-Merzifon-Amasya yada Çorum –Amasya yolu da diyebiliriz. Uzun yıllardır trafik kazalarının meydana geldiği Çorum-Mecitözü-Amasya yada Çorum-Merzifon-Amasya Kavşağı da diyebiliriz.

Gazeteci olunca insan biraz kavşakları başka türlü de yorumlayabiliyor. Kavşaklar bazen yolcularını yanıltabiliyor. Yanılanlar arasında komşu illerin valili de oluyor.

Bakanlarımız genellikle Karadeniz Bölgesi illerine giderken bu kavşağı kullanırlardı. Tarihini hatırlamam mümkün değil amma, olay henüz bugün ki gibi beynimde saklı diyebilirim: Bakan Ankara'dan Amasya'ya gidecek Yukarda belirttiğim iki güzergâhın hangisini kullanacak?

Güvenlik açısından her iki güzergâhta da tedbir alınması gerekiyor. Amasya Valisi, Bakanın Merzifon üzerinden Amasya ya geleceğini tahmin ediyor ve Merzifon a doğru yola çıkıyor. Merzifon a bir ki kilometre kala, yapılan bir anonsla bakanın Mecitözü üzerinden Amasya ya gideceği belirtiliyor. Sayın Vali hemen dönüş yapıyor. Geri döndükten sonra Amasya-Mecitözü karayoluna hızla devam ediyor. Bunu neden anlatma hissettiğimi belki vurgulamayı istediğim nedeni kolay bulasınız düşünüyorum. Bir yurttaş olarak oluşan görüntüleri bir kere değerlendirmeye tabi tuttuğunuzda bir zaman kaybına uğrandığınızı, ekonomik kayıp, karşılamaya yetişememe heyecanı. Olay giden içinde , karşılayan içinde bir sorun haline geliyor. Kavşakta ki düzenleme çok güzel olmuş, artık, sanırım alt ve üst geçişler oldukça burada trafik kazası olmaz, canlar yitirilmez diye düşünüyorum. Kavşağın tüm güzergâh yolcularına hayırlı olsun diyorum. Kavşağın Çorum a uzaklığı 14 ya da 15 km kadar. Trafik bu yörede çok rahatlamış bir durumda.

Kavşaktan Mecitözü ne doğru alırken Elvançelesi Beldesinden geçtik. Beldenin yol güzergâhı tarafındaki konutların bakımı iç açıcı değildi. Evlerin önünde traktörler, binek araçları bulunuyordu. Konutlara biraz onarım için harcama yapılabilir, görüntü güzelleştirilebilirdi diye düşünüyorum. Elbette o konutların sahipleri de güzel bir binada oturmak isterler amma, ekonomi onları ancak bu kadar ayakta tutabiliyor sanırım. Ana yoldan Söğütyolu köy yoluna sapıyoruz. Burada da traktörlerle, binek araçları var. Duvarlar beyaz. Eldeki olanaklarla konutlar güzelleştirilmeye

alışılmış. Köyün pek g vermediği izlemine verdi bize. Traktrlerle bazı köylünün yol boyundaki tarlalarda ekim yapışları bizi sevindirmede değil. Fırsatı iyi değerlendirmesini biliyorlardı. Köy içersinden geçerken öğrencime burada Talat Doğan diye bir eğitmen bulunduğunu bu eğitmenin Harf Devrimi sonrasında okuma-yazma seferberliğinde büyük yükleri omuzladığını halkında onu unutmadıklarını seziyorum dedim. ğrencimde benden daha çok övgü dolu sözler kullanması beni olduğunca memnun etti.

Her yıl 24 kasımda kutlanan ğretmenler Gününde eğitmenlerin de öğretmenler gibi Harf Devriminde görev aldıklarını dikkate alınmaması konusu beni olduğunca etkilemektedir dedim. Onlarında bugüne ulaşılmasında büyük görevleri olmuştur. Vefa borçlu olduğumuzu unutmamamız gerekir diye düşünüyorum. Harf Devrimi ile Eğitmenlerin ykmledikleri görevleri konuşurken aracımız Devletğlan Köyüne girmişti bile. ğrencim Yüksel, eski okulun yerini gösterdi. Yeni okul biraz daha uzak bir yerde yapılmış.

Köy meydanı gibi bir yerde aracımız durdu. Etrafımızı alan yurttaşlar hoş geldiniz sözcüğünden sonra birbirlerine bunlar kim, köye neden gelmişler, ne istiyorlar gibi sözlerle birbirlerinin sezintilerini belirtiyorlardı. Kk yerleşim birimlerinde köye gelip gidenler geriden ya da uzaktan sorgulanmaktan kurtulmazlar. Köye giden kendi kimliğini önce tanıtacak, daha sonra onlardan yaşantıları ile ilgili bilgi alabilecek. Sana güvenmez ise köylü sorununu hiç dile getirmez. Köylüler. sözünde durmayan insanları hiç sevmez dersem sanırım yanılmış olmam.

53 yıl önce bu köyde beş ay öğretmenlik yaptığımı, beni buraya bir öğrencimin getirdiğini, onunda benim gibi emekli olduğunu, anılarımızı tazelemek için geldiğimizi anlattım. Benim ğretmenlik dönemimde buraya çok kar yağıyordu. şimdi öyle yağış oluyor mu diye sorduğumda yurttaşın “eskisi gibi buralara kar yağmıyor. Obruk Barajı tamamlandıktan sonra yörede iklimlerin değişime uğramaya başladığını, yağan karın çok kısa zamanda eridiğini görüyoruz” dedi.

Devletğlan Köyünün de çok g vermediğini, orum ve yöresine genlerin köyle olan bağlarını koparmadıklarını köye gelerek tarıma devam ettiklerini söylediler. Yol kenarlarında modern tarım araçlarını görünce Devletğlan Köyü halkının bundan sonra daha çok gelir sağlayacak türde tarıma önem vereceklerini öğrenince sevincim biraz daha arttı. Aracımızın etrafındaki yurttaşlardan izin isteyerek orman kenarında ki bir eşe ya da pınar diyelim. O na yakın yerde bulunan fındık ağacı gölgesinde çayımızı yudumlarken. piknikilerin bu güzel yerleşim birimine uğramalarının kesilmeyeceğini, köy kenarındaki am ve meşe ormanının köye ayrı bir güzellik verdiğini söylemeden

geçemeyeceğimi anımsatmak isterim. Zirvenin hemen yamacında yapılan pikniğin başka bir yanının bulunduğunu hissetmemenin mümkün olmayacağını anımsatmak gerekir diye düşünüyorum. Devletoglan Köyü Çorum un en yüksek yerleşim birimlerinden birisi. Kırklar Tepesinin hemen yamacında. Çam ve meşe ormanları insana öyle bir ferahlık veriyor ki anlatması çok zor. Hafif bir rüzgarın çıkardığı hışırtı kulaklara öyle bir güzellikle kıvrılarak uzanıyor ki, kulak zarı sanki insana bu değişik sesi devamlı duymak isterim diyor gibi kendi kendine mırıldanıyor.

Çam ve Meşe ormanlarının güzel korunduğunu görmek beni ayrıca sevindirdi. Sakın Kesme “SAKIN KESME YAŞ AĞACA BALTA VURAN EL ONMAZ” sözü burada önemli bir etki göstermiş, Ormanın içersinde rahat yürüyüş yapamazsınız. Her yanı irili ufaklı ağaçlarla donanmış bir orman. Yöre köylerini ve Devletoglanlıları kutlamak gerekir diye düşünüyorum. Kırklar Tepesinin yamacından ayrılıyoruz. Dönüş yolculuğunu Fakıahmet köyünden geçerek yapmak istedim. Burada AB projelerinden birinin uygulandığını duymuştum. Buraya kadar gelmişken birde yeni Fakıahmet Köyünü görelim dedim. Köye yaklaşırken konutların yükseldiğini gördüm. Gerçekten Fakıahmet liler çok akıllı davranmışlar. Onları kutlamak lazım. Yolculuğumuz sürüyor, çam ormanları, meşe ormanları öyle bir güzellik vermiş ki güzergaha. Aracı olanların bu güzergahta bir yolculuk yapmalarını salık veririm. Fakıahmet Köyünden araçtan inmeden ilerliyoruz. Bu köyü Devletoglan da öğretmenken bir kez 1957 mayıs ayında görmüştüm. Evler tek katlı. Yıpranmış kerpiç duvarlardan ibaret olan bir yerleşim yeri idi. Şimdiki çehresi çok değişik. Aracımız her iki yanı ormanla kaplı yolda ilerlerken, Hıdırlık Köyü Göletinin yanından geçiyoruz. Piknik için gölet kenarında çadırlar kurulmuştu. İnsanlar göletin ve etrafındaki temiz orman havasını almak için nelere katlanıyorlar demekten kendimizi alamadık. Mecitözü üzerinden Çorum’a döndük. Yolculuğumuz bir saat sürdü. Güzellikleri görmek unutulur cinsinden değil.

Yıllar önce bir şairimiz şöyle demişti.

ORDA BİR KÖY VAR UZAKTA

O KÖY BİZİM KÖYÜMÜDÜR.

GİTMESEKTE; GÖRMESEKTE

O KÖY BİZİM KÖYÜMÜZDÜR.

Çok güzel bir dörtlük. Sanırım bu dörtlük bize çok şey anlatıyor. Okurlarımın bu dörtlüğü kendilerine göre yorumlayacaklarını umuyor beni sabırla dinledikleri için onlara saygılar sunuyorum.

Mustafa Nevruz SINACI

ABD-AB VE SINIR ÖTESİ

Sağduyu sahibi, aklıselim, uyanık, basiret ve beka sahibi müteyakkız, Türkiye sevdası ile dolu, konjonktürü dikkatle izleyen gazeteci-yazarlar; Bu gün için yaşanan vahim gerçeği korkusuzca ortaya koymaya başladılar. Artık işin saklanacak-gizlenecek tarafı kalmadı. Uzun süredir millet de anladı ve bildi ki; Türkiye büyük bir kırılma noktasına itilmiş ve uçurumun ta kenarına kadar sürüklenmiştir. Bu hakikatle yüz yüze olan, her şeyi en ince ayrıntılarına kadar bilen ve fakat ses çıkartmayan, farkında değilmiş gibi davranan sadece hükümet ve siyasettir. Aslında günümüz siyaseti ve sözde aydınları bu konuda pek de masum sayılmazlar.

Aksine, sırtlarında yıllar önce uygulama imkânı hasıl olmuş bir projeye engel olmanın vebalini ve sorumluluğunu taşımaktadırlar. “Aldatan Put ve Pusudaki İhanet” konulu yazım yayınlandıktan sonra bir hayli olumlu tepki aldım. Bir tanesi, benim hassasiyetime ve yakın zamanda kaçırılan önemli fırsatlara dair açıklamalarımın şöyle cevap vermiş:

Adı bende mahfuz okuyucumun mektubu aynen şöyledir: “15-16 yıl önce Kuzey Irak'a Özal'ın girmek isteğine karşı çıkan şuursuz devlet ve yönetim anlayışının oluşturduğu kaosu hatırlayınız. O zaman dünya kamuoyu Türkiye'nin (ilk kez!) lehinde idi ve Körfezdeki Irak işgaline karşı savaşı merhum Özal tetiklemişti. Petrol Boru Hattı'nı keserek Irak'a ambargoyu başlatan Özal'ı dinlemeyen, anası Kürt olduğu için onu da Kürt sayan ve ilk kez Misak-ı Millî sınırlarına doğru yürümeyi savunmasını doğru veya inandırıcı bulmayan asker-sivil aydınlarımızın (!) özellikle de basınımızın oluşturduğu hadım siyaseti çok putları canlandırmıştır. O yüzden, askeri göreve çağıran bütün tavırların bir

ayağı kaygan zeminedir. Çünkü askerin ne istediğini bizzat askerler bile bilmemektedir. Tezkere çıktıktan sonra 'Başbakanın Bush'la görüşmesini bekleyeceğiz!' diyen Genel Kurmay Başkanı'na sorulacak şu sorunun cevabı verilmediği sürece Kuzey Irak'a yapılacak her hareket başarısız kalmaya mahkum; tıpkı 25 hareketla bir sonuç alamadığımız gibi.

Siz Genelkurmay Başkanı'na sorulacak şu sorunun cevabını alabilerseniz, o cevap üzerine bir kitap bile yazmaya değer: 'Seçim öncesinde, Milli Güvenlik Kurulu'nda gündeme getirmedığınız halde, Harp Okulları'nda yaptığınız konuşmada neden Kuzey Irak'a girmeliyiz dediniz? Bu konuşmada söylediğiniz, 'Kuzey Irak'a girince PKK'dan başka Peşmerge ve ABD ile de bir iş tutacak mıyız?' sözlerinin ne anlama geldiğini Türkiye'de kimse değerlendirmede, ama ABD'li bir askeri gözlemci aynen şöyle dedi: "Bu sözlerden anlaşılan şu ki, Türk Genel Kurmay Başkanı "Kuzey Irak'a girmeliyiz!" dedikten sonra bu mülahazaları serdettiğine göre, o bölgeye girmek istemiyor, ama iç politika malzemesi olarak kullanıyor." Bunları sizin de tuhaf bulduğunuzu sanıyorum. Fakat hepsinin bir anlamı olmalı.

Kısacası, Genel Kurmay Başkanı'ndan sonra kim Kuzey Irak'a girelim dediyse, ya bu iç politikaya alet oldu, yahut da hamasi duygularına mahkum haline geldi... Sınırın bu yanını kontrol altına alamayan Genel Kurmay Başkanı'na sorulacak pek çok soru varken, "Daha ne bekliyor ASKER ?" diye sormak bence çok anlamsız.

Gelen yüzlerce eleştiri ve öneri arasından, özellikle bu maili sizlerle paylaşmak isteğimin nedeni şu: Evet Türkiye 1991-92 yıllarında çok büyük bir nimet ve fırsatı kaçırmış ve o zamanki rivayetlere göre, günün Genelkurmay başkanı, başta donanım eksikliği olmak üzere bazı nedenler ileri sürmek suretiyle harekâta karşı çıkmıştı. Bunun bedeli binlerce şehit ve milyarlarca dolar oldu. Oysa o gün mevcut donanım ile bu harekât pekalâ başarılabılır ve şu an tepemizde asılı demoklesin kılıcı bertaraf edilebilirdi. Dolayısıyla bu hadisenin ve çok daha sonraları örgüt kongreleri toplandıkça ve belirli mevsimlerde 8000-9000'e yakın militan Kandil kamplarında bir araya geldikçe neden gereği yapılmadı? Bütün bunlar sorgulanması ve cevap aranması gereken sorulardır.

Ancak, bu sorulara cevap vermek bir yana 25 veya 40 yıllık geçmiş ve bu geçmiş içinde eşkıyanın nereden nereye geldiğini, hangi dahili ve harici kaynaklardan beslendiğini dahi tam olarak sorgulamak mümkün olamamıştır. Gerçek şu ki, tehdit hep büyüye gelmiştir. **TÜRKİYE KİMLERLE SAVAŞIYOR ?**

Aslında, bu bağlamda “savaş” ve “bölücü örgüt” terimlerini asla kullanmamak gerek. Zira, savaşın muhatabı aleni düşman ve hukuken var olan bir devlettir. Bu kelimeleri özellikle uluslar arası plâtformlarda ve Irakla ilişkilerde kullanmaktan özenle kaçınmak şarttır. Aksi taktirde salt bu terminoloji dolayısıyla bir takım baskılara ve flebisit taleplerine muhatap olunması ihtimali mevcuttur. Şu hale nazaran muhatap unsurdan sadece “eşkıya” ve “çeteler” olarak bahsetmek mümkündür. Mamafî daha açık ve anlaşılır olması bakımında biz sadece bu araştırma ile sınırlı kalmak koşuluyla bu kelimeleri kullanmaktayız. Devam edelim.

Türkiye kimlerle savaşıyor? dedik...

Bu soru, şu günlerde herkese sorulmalı.

Millet vahametini tam anlamıyla farkına varmalı.

Zira, Türkiye şu anda başta ABD olmak üzere AB ve OECD üyesi tam 28 ülke ile fiili savaş halindedir. Bu husus bizzat Cemil Çiçek tarafından Adalet Bakanlığı zamanında açıklanmış, aslında yıllardır bilinen ve belli olan bir gerçektir.

Ordu bizim ordumuz. Askerler bizim evlâtlarımız ve kardeşlerimiz. Dahası, hepimiz Türk'üz ve askeriz. Bu bizim atadan ve soydan mesleğimiz. Adaletin, hakkın, hakikatin ve hukukun askerleriyiz biz. Ve dahası biz; Cumhuriyetiz, Demokrasiyiz, Lâiklik ve İnsanca, mertçe, dürüstçe, adalet ve barış içinde yaşamının yer yüzündeki temsilcileriyiz.

Biz bir hukuk devletiyiz.

Ordumuz Türk ve Atatürk ordusudur.

Bizim ordumuzda lânetli pavyon paşaları, ABD-NATO ve AB kulu-kölesi, yeminli, biatlı dönme, devşirme, mason ve misyoner tohumları yok. Olanlar varsa eğer, bunlar Türk milletinin emrinde ve hizmetinde olamazlar! Temizlenmeleri ve tasfiyeleri gerekir.

ABD-AB namına ihtilal yapanlar, "NATO" ya sadakat yemini edenler ve "Ours boy" unvanını alanlar asla ve kesinlikle damarlarında “asil kan” akanlar değildirler ve olamazlar da.

Gelin; Doğruya doğru, eğriye eğri, yanlışla yanlış deme cesaret ve cüretini gösterelim. Mesele, büyük önder Mareşâl Mustafa Kemal ATATÜRK'ün "Ya askerlik ya siyaset" diyerek gösterdiği yoldan gitmeyenleri, sorumsuz olduğu halde milletin kendilerine emanet ettiği silahları millete göstererek siyaset yapanları teşhir etmek, bazı suinayet ve sızmalara dikkat çekmektir.

Allah için konuşun, 25 yıl savaş mı olur? Tüyü bitmemiş yetimin hakkı ve bu çilekeş halkın, el emeği ve göz nuru olan 500 milyar dolar

nasıl sokağa atılır? Ülkeyi baştanbaşa üç kez imar ve ihya etmeye kâfi büyük bir servet böyle nasıl hovardaca harcanabilir?

Hani, 12 Eylül öncesinde bu ülkede çok yaygın bir anarşi ve terör vardı.

Kalleş baronlar kardeş kavgasını tahrik etmiş ve binlerce masum ve müsemmanın alçakça, haince kanına girmişlerdi. 12 Eylül günü askeri müdahale oldu. Anarşi ve terör bir günde bıçakla kesilir gibi kesildi. Bu neydi? Bir tesadüf mü? Yoksa mucize mi? O gün pek alâ muktedir olanlar ondan sonra 25 yıldır hangi stratejiyi geliştirdi? Bu 25 yılda güvenlik meselesinde sözde sivil iktidarların gücü ve etkinliği ne oldu?

Ülke çıkarlarını düşünenlerle, bir yerlere savrulup milletin başında boza pişirenleri ayıralım..

Açık ve net sormak gerek!

Sincan'da İsrail tel'in edildi diye, sokaklarda tank dolaştıran, o Şubat bülbülü, İsrail muhibbi Çevik Bir beyefendi ve avanesi şimdi nerelerde.. Milletin cebinden kaç para alır. Nerelerde yatar, nerelerde kışlar?

Koskoca 25 yıl ve 500 milyar dolar!

Sivil siyaset veya ordu, kabahat veya ihmâl kimde ise mutlaka hesap vermelidir.

Ve, daha da önemlisi bu trajikomik hikâye burada bitmeli, bitirilmelidir.

ANCAK! GERÇEKLER AÇIKLANARAK

Fazla söze gerek yok. Irak'ın kuzeyi Türk jetleri tarafından hallaç pamuğu gibi atılıyor.

Başbakan İngiltere'den, ardından da ABD'den sınır ötesi operasyon onayı almak için koşuşturuyor. Kendi ellerimizle palazlandırdığımız Irak'ın kuzeyine en sonunda ekonomik yaptırımlar uygulanması kararı istemeyerek de olsa çıkıyor. Açıkça sınır ötesi tehdit olmasına karşın NATO kollarını kavuşturmuş, olanları seyrediyor.

Her ne kadar uluslararası bir barış ve güvenlik örgütü olsa bile, cari konsepti itibarıyla NATO, adeta ABD'nin emrine girmiş; Bunun yanı sıra AB çıkarlarını koruma kaygısına düşmüş ve tıpkı Bosna-Hersek'te olduğu gibi, Irak'ın nahak yere işgaline de seyirli kalmıştır. Şu halde, BM veya NATO'dan her hangi bir konuda sağlıklı karar beklemek olanaksızdır.

İşte bu ortamda hâlâ Türkiye K. Irak'a sınır ötesi operasyon yapsın mı – yapmasın mı tartışmaları dinliyoruz. Sınır ötesi operasyonu istemeyenler bölgenin bataklık olduğunu ve TSK'nin bu bataklığa batma

tehlikesi olduğunu ileri sürüyorlar. Oysa 1 Mart tezkeresi öncesi TSK'nin ABD kuvvetleriyle birlikte mutlaka Irak'a girmesi savunuluyordu. O zaman, hele de Saddam döneminde Irak'ın kuzeyinin de güneyinin de bataklık olduğu biliniyordu.

BİR MART TEZKERESİ

Aslında doğru olan bir Mart tezkeresini kabul etmek ve tam bir devlet ciddiyeti içinde uygulamaktı. Ben kişisel olarak 1 Mart tezkeresinin geçmesinden yana olanlardandım. Şimdi de hâlâ aynı düşüncemi koruyorum. Çünkü koşullar ve belgeler çok iyi düzenlenmişti. ABD Türkiye'ye girerse bir daha çıkmaz, gibi sözler söylendi. Kesinlikle öyle bir durum mümkün değildi. Bunların hepsi efsaneydi. Hani, bilmeden fikir üretme var ya. Aynısı yapıldı. Bunları çok aydınlarımız da maalesef yapıyor ve bu ülkeye çok da zarar veriyorlar.

Nitekim o tarihte Türkiye, hissiyattan uzaklaşıp Genelkurmayın yapmış olduğu o çok mükemmel anlaşmalara uygun biçimde oraya girseydi, bugün Irak'ın kuzeyindeki bu (PKK) ve benzeri sıkıntılar, karşımızda önemli bir ulusal güvenlik sorunu olarak durmayacaktı. Onun dışında bunun ülkemize daha başka getirileri de olacaktı.

Tamam, demokratik bir ülkeyiz. TBMM'nin kararı öyle çıktı.

Ona da saygı duymaktan başka söyleyecek sözümüz yok.

Ancak, bugün yine sınır ötesi operasyona karşı çıkanlar var. Ben buna katılmıyorum. Irak'ın kuzeyi TSK için asla bir bataklık olmaz. Bunu düşünmek bile abestir, yanlıştır. Zira, ne Türkiye Cumhuriyeti dünün devleti ne de TSK dünün silahlı kuvvetleridir. Dolayısıyla TSK bu konuda fevkalade olgun bir noktaya ulaşmış durumdadır. TSK bir avuç eli kanlı PKK' lı katil sürüsünün karşısında bataklığa saplanmış konumuna kesinlikle düşmez. Düşebileceği de söylenemez. Bu türlü konuşanlara şüphe ile bakmak gerekir.

Dahası, şu anda TSK komuta kademesinde yukarda “bir zamanlar için” tanımladığımız “ABD-AB namına ihtilal yapan, "NATO" ya sadakat yemini eden ve "Ours boy" unvanı alan ve damarlarında akan kan şüpheyi calıp” kimseler değil; Yürekten bir samimiyet ve sadakatle askerlik mesleğine bağlı, Türk inkılâbı ve Atatürk ilkelerine sahip ve saygılı; Varlığını Türk milleti ve devletin devamlılığına adanmış askerler vardır.

Bu Allah'ın bir lütfudur.

Kıymeti-kadri bilinmeli terör belâsına “şimdi” mutlaka son verilmeli, keza, 25 yıldır bunu sürüncemede bırakan ve anarşi üzerinden

rant sağlayanlara hesap sorulmalı, muaheze edilmeli ve bedel ödettilirmelidir. Evet, bedel ödemek değil, bedel ödetmek zamanıdır. Çünkü millet zaten bu güne kadar çok büyük bir bedel ödemiş bulunmaktadır.

TERÖRLE MÜCADELE

Şimdi, bazı provokatif kesimler ve AB uzantısı akredite medya tarafından bu düzenli bir savaş değil, asimetrik bir savaş olması nedeniyle tehlike var, deniliyor... Maksat : TSK'nın sınır ötesi harekâtını önlemek ve menfur amaçlarını adım adım gerçekleştirmektir. Elbette karşı taraf o alçakça saldırılarını yapacak. Bu saldırılar karşısında TSK kayıplar verebilir. Bu, terörle savaşın doğasında var. Özellikle de bu tür bir savaşta kayıpları önlemek, düşünöldüğü kadar komutanların ya da liderlerin elinde değildir. Çünkü terörle mücadele ediyorsunuz. Karşınızdaki, onurlu bir devletin erdemli bir ordusu değil.

Karşınızdaki, güya sizinle savaştığını söyleyen çeteler. Bunlar herhangi bir ahlaki, insani ya da yasal bir kurala bağlı değiller. Üstelik aralarında dünyanın bütün milletlerinden fırsat düşkünleri ve maceraperestleri var. Elebaşları ve militanlarının kahir ekseriyeti ise Ermeni asıllı ve ASALA kökenli. Sanıldığı gibi Kürt unsuru falan yok karşınızda. Üstelik bunlar ahlâken düşük marksist ve leninist ideolojiye mensup bir güruh. İslâm'la veya insanla bağdaşır yanları yok.

Ama siz TSK olarak insani kurallarla, uluslararası hukuk kurallarıyla, kendi ülkenizin hukukuyla bağımlısınız. Dolayısıyla işin zorluğu doğasında. Tabii ki tek bir insanımızın akan kanı bizim için çok değerlidir. Ama bu ülke savunulmak zorunda. Bu ülkeyi savunmasız bırakırsak, onun bunun arzusuna göre yol alacak hale getirirsek o zaman neyimizi koruyabiliriz? Bunu bir sormak lazımdır.

Pskolojik savaş birimleri yok edildi

Onun bunun arzularından kastınız nedir?

Bugünlerde özellikle TBMM çatısı altında bazı sesler çıkıyor.

"Başka çözüm bulmak lazım", diyorlar. Tamam, başka çözüm bulmak lazım da karşınızda eli silahlı bir terör örgütü var. Yani Türkiye Cumhuriyeti Devleti bu terör örgütüne, "Gel kardeşim, masaya oturalım. Pazarlık edelim. Ben sana biraz vereyim. Sen de biraz fedakârlık yap. Şu işi bir orta çizgide halledelim" mi demeli?

Talabani de aynı şeyi teklif etmedi mi?

O zaman Türkiye Cumhuriyeti bunu kabul mü edecek? Başından beri Abdullah Öcalan 'ın talebi de oydu. Daha sonra İmralı'dan avukatları

aracılığıyla aynı mahiyette birçok mesaj gönderdi. Murat Karayılan 'ın, Osman Öcalan 'ın, hepsinin talepleri bu oldu.

Bugün bu talepleri Irak'ın kuzeyindeki o lider bozuntuları, aşiret reisleri seslendiriyorlar. Onların ne, kim olduklarını biz çok iyi biliyoruz. Bu son 30 yıla yakın zaman içinde bir de oradaki insanları Türkiye Cumhuriyeti besledi. Saddam zamanında ekmekleri yokken ekmeklerini verdi.

ABD'nin Irak'ı işgal etmesiyle ortaya çıkan Irak'ın kuzeyindeki Kürt bölgesine bizim işadamları yatırımlar yaptı. Okul, hastane, konut, devlet daireleri, havaalanı inşa ettiler. Hatta petrol bile çıkardılar. Türkiye'den oraya hepimizin bildiği gibi inanılmaz ucuz fiyattan elektrik veriliyor. Yani Türkiye orayı kalkındırdı. Peki, hangi amaçla o bölge palazlandırıldı, gelip bizim insanlarımızı vursunlar diye mi?

Bu tür komşu ülkelere yönelik faaliyetlerin mantıklı izahları olabilir. "Bu ülke insanları bize dost olsun. Karınları doysun ki başka yerlere göç edip oralarda rahatsızlık yaratmasınlar. Ben onlara kendi evlerinde belli bir hayat standardı sağlayacak biçimde yardımcı olayım. Bir yandan paramı kazanayım, bir yandan da bu yardımı yapayım" diye hükümetler bu yönde karar alabilirler.

Ama bugün içinde bulunduğumuz koşullarda sizin sorunuz çok geçerli. Acaba bu Türkiye açısından akıllıca bir davranış mı, yoksa değil mi? Şu geldiğimiz aşamada, Barzani ve Talabani'nin Türkiye Cumhuriyeti Devleti'ne böylesine kafa tutacak cesareti bulup "Size bir Kürt kedisini bile teslim etmeyiz" gibi abuk subuk, ne idüğü belirsiz beyanlarda bulunacakları bir noktaya geldiyse Türkiye, kendimize şunu sormalıyız: "Bu katkılar devam etmeli midir?"

TOBB Başkanı Hisarcıklıoğlu geçen gün, "Ulusal güvenliğin söz konusu olduğu bir yerde artık kâr, ekonomi hesabı yapılmaz. Onu yaptığınız zaman ihanetin içinde olursunuz" dedi. Onun üzerine çeşitli iş çevrelerinden Hisarcıklıoğlu'na hücumlar var. Kıyısından köşesinden mazeret üretip halkın gözünün önüne alacalı bir resim koyma gayreti içindeler. Devletin elinde askerden önce kullanabileceği başka kozlar da var. En azından bunları kullanırsınız.

Bir de PKK'nin kaçırdığı sekiz asker konusu var. Türkiye Cumhuriyeti böyle bir terör örgütüyle pazarlık masasına oturabilir mi?

Bunu da psikolojik propaganda amaçlı kullanıyorlar. Çok iyi baktıklarını söylüyorlar. Meğer ne kadar insancılarmış. "Türkiye isterse teslim şartlarını konuşuruz" diyorlar.

Yani Türkiye Cumhuriyeti Devleti terör örgütüyle masaya oturacaktı. İş, Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin, bu teröristlerin o

şekilde konuşmasına muhatap olacak noktaya geldi. Askeri adımlar atılıyor. Bu şehitler boşuna verilmiyor. Ama bizim güvenlik güçlerimiz teröristle savaş veriyorlar. Terörle savaşın ekonomik, siyasal, sosyal, psikolojik boyutları vardır.

Bana göre psikolojik harekât konusunda devletimiz hemen hemen sıfır noktasındadır. Bizim öyle bir birimimiz yok. Yetişmiş kadrolarımızın olduğunu da pek sanmıyorum. Bu hükümetin işidir.

Bu işle ilgili bir zamanlar devletin ilgili kurumları vardı. Ama AB'nin talebiyle o kurumlar, birimler külliye bitti. O şartlar nasıl kondu, nasıl oldu? Akıl ermez bir iştir.

Bir zamanlar Barzani ve Talabani sözüm ona düşmanken iki kere onları birbirlerinin tuzağına düşmekten TSK kurtarmadı mı?

Öbürünün tuzağına düşmesin diye aldık adamı, helikopterle başka yoldan götürdük. TSK bütün bunları yaptı. Ama gerek Talabani'nin gerekse de Barzani'nin ne kadar kaypak, ne kadar döneke, ne kadar sözüne güvenilmez yaratıkları olduklarını TSK'den daha iyi hiç kimse bilemez.

Üstelik Talabani, Sovyetler Birliği döneminde Sovyet yanlısıydı. Parti üyelerine "Yoldaşlarım" diye hitap ediyordu. Barzani ABD'ciydi. Ama günün birinde baktık ki Talabani, ABD köstebeği çıkmadı mı?

ABD ajanı olduğu ortaya çıkınca epeyce hayret eden olmuştu, diye hatırlıyorum. ABD'nin gizli gündemleri PKK dörde ya da beşe bölündü. Öcalan'ın artık etkisi kalmadı. Bir kısmı Barzani ve takımının etkisi altına girdi, deniyor. Bunlar sonuçta peşmerge. Bunlar bu kadar modern silahları nasıl bulabiliyorlar?

Bu terör örgütü diğer odakların desteği olmadan tek başına ayakta duramaz. Ne yazık ki bunun arkasında buna payanda, destek olan, ona bütün bu söylediklerinizi sağlayan ya da kendisinin bir şekilde sağlamasına göz yuman unsurlar var.

Kimdir bu unsurlar?

İsterseniz yakından uzağa doğru gideyim. En yakında olanlar Barzani-Talabani ikilisi, Irak'ın kuzeyindeki oluşumlar. Bir yandan da dünyaya ve bize, "Biz otonom bir yönetimiz. Yönetimin başkanı da var. Bağımsız da olabiliriz" diyorlar. Ben geçen yıl özel temsilcilik görevindeyken Irak'ın kuzeyinden benimle temas halinde olan bir kişi 2007'nin ajandasını getirdi.

Ajandanın en son iki sayfasını kapsayacak biçimde Büyük Kürdistan haritası vardı. Bu haritaya Mersin ve benim memleketim olan Sivas, yukarıda Kars da dahildi. Aynı haritanın şeklinde rozetler

yapmışlar. O kişi bana, "Bu rozetten bütün peşmergelerin, hatta çocukların bile yakalarında var" dedi. Bunlar çocuklarına hedef olarak bu haritayı gösteriyorlar.

Şu anda Irak'ın kuzeyindeki büyük güç ABD. ABD'nin bilgisi dışında bunları nasıl yapabilirler?

Şu andaki konjonktürde aksini düşünmek mümkün değil. Benim bilebildiğim kadarıyla ABD'nin Irak'ta, Ortadoğu'da, bir kısmını henüz açıklamadığı, ama bir kısmını da açıkladığı ileriye yönelik bazı projeleri var. Açıkladığı projelerden birisi de BOP. Zaten bizim Başbakan da BOP'un eşbaşkanı olmakla övünmüyor mu?

Ümit ederim neyin ne olduğunu ya da olmadığını çok iyi kavramışlardır. Ama benim anlayabildiğim kadarıyla BOP henüz daha ABD'nin düşündüğünün tam şekliyle ortaya konmuş ya da bizlere deklare edilmiş değil. Benim anlayabildiğim kadarıyla BOP onların kafasında net. Ama o kafalarındaki net şekli bize anlatmış değiller.

Şimdilik görüldüğü kadarıyla bölge ülkelerine demokrasi getirilecek, Türkiye bunlara model olacak, ama bunun olabilmesi için Türkiye'nin biraz ılımlı İslam'a kayması lazım. Anlayamadığım, ılımlı ya da sıcak İslam nasıl oluyor? Bizim bildiğimiz İslam İslam'dır. Yarı demokrasi, yarı şeriat, ikisini de idare ediverin. Nasıl idare edilebilir? Onu bir türlü kafamda canlandırabilmiş değilim. Laiklik ilkesinin olmadığı yerde demokrasiden söz edemezsiniz.

Peki, bu peşmerge takımı TSK'nin mevzilendiği noktalarla ilgili bu kadar isabetli haber alma bilgilerine nasıl ulaşabilirler?

Öncelikle bunun hesabını vermesi gerekenler demin sözünü ettiğim Irak'ın kuzeyindeki kişiler. Ondan sonra Irak yönetimi geliyor. Ama bugün Irak yönetimi acınacak halde.

Geçenlerde bir Iraklı yetkilinin, "Biz egemen bir ülkeyiz. Sınırlarımıza müdahale ettirmeyiz" türünden bir beyanını okudum. Doğrusu buna bir hayli güldüm. İşgal altındaki, bir ucundan bir ucuna ABD askerinin kol gezdiği bir ülke nasıl egemen olur? Onu da çözebilmiş değilim. O durumdaki bir yönetimden özellikle bu terör örgütüyle ilgili olarak fazla bir şey bekleyemezsiniz.

Esas terör örgütüyle ilgili yapabilecekleri olup da yapmayanlar var. Bunların başında tabii ki ABD geliyor. Onun yanında da AB ülkeleri... Bunların yapabilecekleri şeyler vardı; halen var, ama yapmadılar. Şimdi, "Yapalım, edelim" gibi bazı beyanlar var. Bilmiyorum. Sonucunu görmedikçe inanmam mümkün değil.

Ben diyorum ki: "Benim dostum olduğunuzu söylüyorsanız, böyle bir terör belasıyla mücadelede bana katkı sağlayacak, yardımcı olacak bazı şeyleri yapma yeteneğine sahipseniz, ama bunu yapmaktan kaçınıyorsanız o zaman benim gözümde siz benim yanımda değil, o teröristin yanındasınız."

PKK denilen eli kanlı örgüt Türkiye'ye bu kadar kapsamlı harekât yapabiliyor, canını böylesine yakabiliyorsa arkasında çok belirgin güçler vardır. Bu güçler de bellidir.

Türkiye'de demokrasi oyunu oynanıyor

Peki, ya AB?

Onunla ilgili söylemem gerekenleri söylemek istemiyorum. İçim bu konuda çok dolu. Ben biliyorum ki o Avrupa ülkelerinin uyuşturucuya kurban verdikleri her genç insanın kanında PKK'nin kanlı elleri var. Çünkü o uyuşturucunun oralara ulaşmasında en büyük taşıyıcı örgüt PKK. Bu durum kendilerine defalarca bildirilmesine rağmen hâlâ ülkelerinde, başkentlerinde PKK'nin işyerleri serbestçe çalışıyor. Hâlâ Brüksel'deki Grande Place'ın etrafında PKK'nin sekiz-on tane döner dükkânı var. PKK'ye para kesiyorlar. Önlerinde PKK bayrakları sallanan bütün büroları açık. Kendilerine Interpol listesinde arananların isimleri bildirilmiş. Adresi, her şeyi belli. Buna verilen cevap: "Benim ülkemde, yasalarım aykırı bir şey yapmıyorlar." Bundan sonra da bu insanlar uçağa bindirilip serbestçe Irak'ın kuzeyine gidebiliyorlar. Bunu Öcalan'ın yakalanma süreci içindeki seyahati sırasında da gördük. Bu ülkelerin insanlarıyla ilgili hiçbir sorunum yok. Ama oralardaki yönetimler ne yazık ki böyle bir kasıtlı aymazlığın içinde. Türkiye'yi adam yerine koymuyorlar; talebine aldırış bile etmiyorlar. Benim anlayabildiğim kadarıyla onların Türkiye üzerinde başka hesapları var. Ne gibi hesapları var?

AB süreci içinde Ermeni meselesini halledin, Kıbrıs sorununu çözün gibi dayatmalarla karşılaştık. Bunlar Kıbrıs'ın Rum kesimini büyük törenlerle AB'ye tam üye yaptılar. Bu ne biçim bir mantıktır? Demek ki bunlar Kıbrıs sorununun çözümünü arzu etmiyorlar. Yunanistan'ı da AB'ye ucuz ve basit bir biçimde aldılar. Çünkü Türkiye'ye Ege sorununu çözmesi söyleniyor, ama Yunanistan'a neden söylenmedi? Yunanistan'dan Kıbrıs sorununu çözmesi neden istenmedi?

Demek ki tam anlamıyla riya ve çifte standart içindeler. Sonra çok yanlış bir kanı var. Batılılar, içimizdeki beşinci kol faaliyetleri ya da psikolojik savaş unsurları bunu pompaladılar, sanıyorum. Medyamızın bir kısmı da zaman zaman buna alet oldu. Halkta sanki o bölgenin

insanlarının tamamı PKK'yi destekliyor gibi bir düşünce yarattılar. Orada halkımızın büyük çoğunluğu vatanını seven insanlardır.

Ama Güneydoğu'da oyların hemen tamamı AKP'ye ve DTP'ye gitmedi mi?

Oynadığımız bu demokrasi oyununu bir an önce sonlandırmak ve doğru dürüst bir demokrasi uygulamasına başlamak zorunluluğumuz var. PKK gelsin, mezradaki vatandaşın kafasına Kalaşnikof'u dayasın, "Bu mezradaki oyların birisi bile o işaretten başka partiye giderse hepinizi yarın akşam halledeceğiz" desin. O vatandaş ne yapacak? Oralarda her mezranın, her köyün başına asker, korucu koymanız mümkün değil. Dolayısıyla o insanlar oralarda zorunlu olarak istenen yere oy vereceklerdir, veriyorlar da. Başka çareleri yok. Bana göre o oyların çok önemli bir kısmı bu şekilde sağlanmıştır. Ondan sonra da TBMM'de demokrasi oyununu oynamaya başlarsınız.

ABD, Saddam'ı teröre destek veriyor diye yakaladı ve idam ettirdi. Türkiye açısından baktığınızda bu durum Barzani için de geçerli değil mi?

Bana göre Türkiye'ye karşı işlenmiş suç bakımından Öcalan'dan pek farklı değil. Yaptıkları yanına kâr kalmamalı. Bir şekilde cezalandırılması gerekiyor. Marmara Denizi'nde adamız boldur. Hayırsız var, Yassıda var. Türkiye NATO'nun bir üyesi. NATO tüzüğü'nün 4. ve 5. maddeleri var. Bir NATO üyesine dışarıdan gelen ve güvenliğini tehdit eden saldırılar karşısında NATO üyelerinin harekete geçmeleri gerekiyor. Sizce NATO hâlâ neden harekete geçmiyor? NATO bir açıklama yaptı. Sanıyorum bütün AB'nin görüşü de o noktada. "Bu, Türkiye'nin iç meselesidir" diyorlar.

<http://mustafanevruzsınaci.blogspot.com.tr>

Mahmut Selim GÜRSEL

ASLAN BACANAKLAR

Hepimizin çoğunlukla bacanağı vardır. Binimde iki tane aslan bacanağım var. Birisi benden on yaş büyük, sanayici iki fabrikası olan, diğeri ise benden on yaş küçük Belediyede Memur.

Benim onlara karşı beslediğim ilgi ve sevgiye karşı onlarında bana karşı yaptıkları ve davranışları beni üç ay öncesine kadar riya ve yüzüme gülme olduklarını bir vesile ile gösterdiler. Eşimin de bu sayede gözü açılarak kız kardeşlerinin ve eniştelерinin ne olduğunu anlamalarına vesile olan olaylar dizisini anlatmak isterim.

Aile içi problemler olabilmesine karşın, anlatacaklarımda da bizim iyi niyetimizi ve onlara karşı “aman etraf duymasın, ayıp olmasın” politikamızı da böylece sonuçlanmasına sebebiyet verdiler.

Allah Rahmet eylesin kayınpederim vefat edeli 25 yılı geçti ve kayınvalidem vefat edeli 23 yılı geçti. Allah yerlerinde rahatlık versin. Benim onlardan bir şikâyetim, onlarında benden bir şikâyetim yoktu. Geldiler geçtiler. Gittikten sonrada biraz kızlarına mal bıraktılar.

Normal zamanlar dışında miras işlerini yapılması gerekirken Büyük bacanak tarafından sattıkça bölüşürüz fikrini benimsedik. İlk bir yıl içerisinde kayınvalidenin iki tarlasını sattık ve bölüştük. Sonra bekle de satalım. Bu fiyata verilmez teraneleri başladı. Bizim hanım da: sanayici

eniştesine; satmayacaksanız benim hissemi siz alın dedi. Dermez olaydı bir küstüler tam 5 ay ne aradılar, ne de sordular. Derken bir bayram öncesi bizim eve geliverdiler. Gelenler Allah'ın misafirleri. Bizde bozuntuya vermedik. Hoş beş, bir şey olmamış gibi devam eden ziyaretten sonra biz biraz iade-i ziyarete gitmekte ağır aldık. Bir akşam telefon çaldı baldız gelinde oturalım diye davet etti. Mecburen kalktık gittik. Gidip gelmeler devam etti.

Dördüncü senede küçük bacanak ev aldım borçluyum. Ağabey; bana para lazım. Tarlaları satsak. Ben evin borcunu ödesem, size de hissenizi taksitle öderim. Önerisini hoş karşıladık. Eşim ve ben bizce sakıncası yok. Büyük bacanak ne diyecek? O da olumlu bakarsa satalım dedik.

Onunla da konuştuğunu ertesi gün telefonla bildirdi. Hatta tarlalara da müşteri bulduğunu toptan tarlaları alacağını büyük bacanakla beraber tarlalara bakmaya gidileceğini benimde gelmemi istediğini söyledi.

Ertesi gün dediği iş yerinde buluştuk. Tarlaları alacak adam, büyük bacanak, ben, küçük bacanak tarlaya talip kişinin arabası ile tarlalara bakmak için köye gittik. Tarlaları alacak şahsınla tarlalara baktık, komşularla konuştuk. Alıcı kişi çok iyi niyetli olduğunu tarla komşularının tarlalara verdikleri düşük ücretlere itiraz ederek bu paraya bu tarla çok ucuz diye de çıkıştığını şahit olduk.

Tekrar arabaya binerek tarlalara müşteri olan kişinin iş yerine geldik. Çayları içtik. Çaydan sonra adam belirli bir para verdi. Büyük bacanak biraz daha ver dedi. Oda bir miktar daha arttırdı, büyük bacanak biraz daha ver dedi adam arttırdı, üçüncü seferde aynı konuşmada adam arttırdı. Dördüncü seferde bacanak arttır diyince adam kızdı ve ağzını bozdu “si. git yavşak” derdi. Tabi bizde bu hitaptan nasibimizi almış olduk. Böylece tarlaların satışı kalmış oldu. Biz satılmadığı için üzüldük. Büyük bacanak ise sevindiğini ileriki yıllarda öğrenecektim.

Küçük bacanak evin tarlaları alacak adamın verdiği borçla işini gördü. Tabi ki sonraki yıllarda bizim arkamızdan çevrilen Bizans Oyunlarından haberimiz olunca işin doğrusunu anlamıştık. İş işten geçmiş, bizi akılları sıra kullanmışlardı.

Biraz geriye gitmek itiyorum: Kayınvalide vefat edince büyük bacanaklarda toplanmıştık. Büyük bacanak tarlaları ektirelim boş durmasın demişti. Bizde olur ekilsin demiştik. Birkaç gün sonra bizimkinin ablası kardeşine şu kadar tohum parası ve gübre parası hissenize düşüyor verin diye bilgi yollamıştı. Eşimde bana bilgiyi ilette. Çıkarttım istenilen parayı verdim. Sonra eşime parayı eniştene vermeden döviz bürosuna git bu

para ile kaç mark alınır diye sor diye tembih ettim. O da ablasına giderken döviz bürosuna bu para ile kaç mark alınır diye sormuş ve sonucu bir kâğıda yazmıştı. Hasat mevsiminden birkaç ay sonra işten eve geldiğimde bizim hanım sevinerek ablasına, eniştesine, anasına dua ederek beni karşıladı. Tarlalardan hissesine düşen paranın geldiğini söyledi. Bende, yarın git bu paraya kaç mark verdiklerini öğren diye tembihte bulundum. Eşim ertesi gün gitmiş paranın kaç mark ettiğini sormuş ve kâğıda yazdırmıştı. Ben akşam eve gelince suratı asık, üzüntülü bir şekilde görünce durumu kavramış ve şaka ile sormuştum. Kaç mark verdiler? Ağlamalı olarak kâğıdı önüme tuttu. Verdiğimiz paradan üç mark eksik diyebilmiş ve ağlamaya başlamıştı. Üzülmemesini söyledim. Ticaret bu karda edersin zarar da diye takılmıştım. Ertesi ay yine gübre ve tohum parası istediler. Tarladan bir yıl öncesine göre verdiğimiz paradan üç mark eksilmiş olan ekin paranın üzerine yarısı kadar daha ilave ederek eşime verdim ve tembih ettim giderken sor kaç mark ediyor diye takıldım. O da parayı vermeden kaç mark alınacağını öğrenerek bir yere yazmış. Hasat mevsiminden sonra yine ekin parası geldi. Eşim ben demeden döviz bürosuna sonmuş. Tekrar on mark kadar zarar ettiğimizi öğrenmiş. Ben eve gelince sordu. Bu ne biçim ekin ektirme? Hiç buradan kar edilmeyecek mi? Diye serzenişte bulundu. Bende ne yaparsın karıcığım tarlayı ekenin karnını doyuruyoruz ya. Demiştım. Eşime şu teklifte bulundum. Hatun ya her sene üç veya on mart zarar eder sesini çıkartmazsın ya da kardeşine söyle tarlalar satılana kadar o ektirsin o yesin! Eşimde küçük kardeşine sen ektir sen ye diyerek, aile bütçemizi zarardan kurtarmıştık.

Aradan bir iki yıl daha geçti. Devlet ekilebilen tarlalara teşvik vermeye başladı. Bizim tarla tapanla bir işimiz olmadığı için ve yukarıda tarlaların ekimine karışmadığımız için ilgimiz dışında kalan bir olaydan bi haber olmamız normaldi. Bir gün büyük bacanak baldızla bize geldiler. Hoş beşten sonra tarlalar için teşvik verileceği için annenizden kalan taşınmazları sizin üzerinize almak için tapuya müracaat ettim baldız yarın bize gel de tapuya gideceğiz. Annenin taşınmazlarını üzerinize aldıracağım dedi. Hanım olur dedi. Ertesi gün gitti tapuda imzalarını atmışlar ve tapular üzerilerine geçmiş. Aradan bir ay geçince büyük bacanağa tapuların fotokopisini verinde belediyeye beyanname verelim dedim. Büyük bacanak küçük bacanak o işi halledecek diye bizi uyuttu. Görünce küçük bacanağa sordum tapuların beyannamesini verdin mi dedim tamam abi vereceğim dedi.

Bir yıl sonra tarlalardan birisine komisyoncu arkadaş bir müşteri var diye bana geldi. Verdiği fiyatı büyük bacanağa söyledim. O fiyata olmaz şu fiyata verelim dedi. Komisyoncuya durumu aktardım, oda alıcıya sorar bilgi veririm dedi. İki gün sonra beni görünce tamam abi o fiyata razı oldu dedi. Bende büyük bacanağa fiyatı söyledim bacanak yine fiyat arttırdı. Komisyoncuya bildirdim oda alıcıya bildirdi olur aldık yine bacanak arttırsın dedi. Ben durumu üzümlere komisyoncuya bildirirken tarlaları toptan alacak kişiye yapılan arttır, arttır konuşmaları geldi. Komisyoncuya arkadaş bizim büyük bacanağı tanıyor sun ona söyle, alıcıyı ona götür dedim. Komisyoncu olur abi dedi. Ertesi gün gitmişler tarla için verilen fiyatın iki katı yeni fiyat isteyen bacanağa kızarak dönmüşler.

İsa KAYACAN

BURDUR'DAN MINİK BİR ŞAİR ADAYI:SEZA TUTKU AZAKLI

Bazı büyükler, çocukluktan, gençlikten çıkıp, olgunlaşınca (olgunlaşınca sözü doğru değil haddizatında) ne oldum delisi oluyorlar, büyük-küçük tanımama gafleti içine giriyorlar. Sanat ve edebiyat alanında bunların yüzlercesi, binlercesi var..

Bunlarla her gün ve sıklıkla karşı karşıya geliyoruz, yüzyüze geliyoruz...

ÇOCUKLAR

Çocuklar, çocuklarımız.. Miniklerimiz, yarının büyükleri gururlarımız... Bunlar için herhangi bir şey söylemek doğru değil. Hiç değilse şimdiden.

Burdur'dan Araştırmacı, şair ve yazarlar Derneği Başkanı Sebahat Gümüş hocanımla Isparta'da bir vesileyle görüştüğümüzde, torununun şiirleri olduğundan söz etmişti "Gönderin değerlendirelim, yarının şairlerine hizmet edelim" demiştim. Torunu Seza Tutku Azaklı'nın bir fotoğrafı, bir mektup ve minik şair adayımızın birkaç şiirinin eklendiği bir zarf aldım. Önce Sebahat Gümüş hocamızın mektubu:

-Seza Tutku Azaklı... 19 Eylül 2001 doğumlu. Burdur Cumhuriyet İlköğretim Okulu, 2-B sınıfında okuyor. Öğretmeni İbrahim Günay. Okul Müdürü: Ahmet Şen.

Seza, şiir yazmayı, resim yapmayı çok seviyor. Şiirlerini ana sınıfından itibaren yazmaya başladı. Şu anda sınıf birincisi. çokk çalışkan, süper. Annesi Sevtap Gümüş Azaklı. Babası Zafer Azaklı. Anneannesi; Sebahat Gümüş. Onlarda şiir yazıyor.çok değerli hocam: Seza'nın daha çok şiirleri var. 7 tanesini gönderiyorum (Sebahat Gümüş)

SEZA'NIN ŞİİRLERİ

Seza'nın duyguları tertemiz, sımsıcak. Hiç bozulmamış anlatımlar, sözler ve mısralar bunlar:

Sev adlı şiirinde; sigaranın zararlarından söz ediyor. Her şeyi seviyor, sevelim diyor... Ama "sigarayı asla" diye kesip atıyor, kestirip atıyor. Minik yürek, minik duygular bunlar:

Dünyayı sev/Kalbini sev/Kendini sev/Sigarayı sevme.

Ata'yı sev/Bayrağı sev/Seza'yı sev/Sigarayı sevme.

Bir başka şiirinde “Anneanneme” başlığıyla sesleniyor Seza Tutku Azaklı. Burada:

“Aşkım anneannem/Seni çok seviyorum/Sende bensiz duramazsın/Bunu biliyorum”.Burada duyguların temizliğiyle doğruluğundan başka bir şey aramak durumunda değiliz. Çocuk bu. Böyle anlatıyor.

Seza, şiirlerinin üstüne birde yazılış tarihleri hakkındaki bilgilerle çıkıyor karşımıza. Bu kez dedesinden sözediyor. “Dedeme” başlığı altındaki duygularından:

“Güzel dedem/Şirin dedem/Sen benim bir tanemsin”.... dedikten sonra, “Ben seni çok seviyorum/Seni özlüyorum” diye de ilavede bulunuyor.

Sıra annesinde. “Melek annem” başlığı altındaki duyguları, daha doğrusu duygularının bir bölümü şöyle:

“Canım annem/Tatlısın sen/Bir meleksin/Canımsın”... İşte duygu anlatımı, işte sevgi aktarımı, anlatımı... Seza yakınlarıyla ilgili duygularını anlatmaya devam ediyor: Bu kez sıra babasındadır.

“Babacığım” başlığı altındaki duygu aktarımında şöyle söylüyor:

Babacığım/Sen beni seviyor musun?” diye bir soru... Alın bakalım. “Yanımda huzur buluyor musun”? ikinci sual. “Ben seni seviyorum/Seni çok özlüyorum”. Bu açıklamadan sonra, hangi baba kızı için” sevmiyorum” diyebilir? Hele Seza gibi sevimli ve tatlı birisi olursa...

Seza, Teyzesi için de bir şeyler söylüyor. Aralarında konuştukları, hitabetlikleri adıyla “Nebuşum/Nebuşum neredesin?” diye soruyor. Seza Tutku Azaklı'nın, Atatürk'le ilgili duyguları da var. Girişi bu şiirin:

“Atatürk, Atatürk/Ey Atatürk/Neredesin?” dedikten sonra, “Çocuklar seni çok özlüyor” diyerek kendisinin ve arkadaşlarının Atatürk sevgilerini anlatıyor.

Selma GÜRSEL

Selma GÜRSEL Hayat Hikayesi

ISPANAK YEMEĞİ KUŞBAŞILI

1 Kilogram ıspanak

150 Gram Kuşbaşı a veya pastırma

1 fincan zeytinyağı veya margarin

1 Baş kuru soğan

1 kaşık salça

İspanaklar güzelce yıkanır. Bir süzgece konarak suyunun süzülmesi için bir kenara alınır. Soğan soyularak küçük tencereye olarak doğranır. Tencerede doğranan kuşbaşılar konulur soğan ile birlikte kavrulur üzerine bir yemek kaşığı salça konulur ve yarım kaşık tuz atılır. İstenirse pul biber ilave edilir. İstenildiği kadar zeytinyağı dökülerek üzerine soğuk su ile bir miktar kaynatılır. Bu arada ıspanaklar vitaminini kaybetmemesi için doğranarak kaynayan tencereye konulur on dakika kadar pişirilince bir fincan pirinç ayıklanmış ve yıkanmış olan pirinç tencereye ilave edilir. Beş dakika daha kaynatılan yemek hafif soğuyunca servise alınarak üzerine istenilirse sarımsaklı yoğurt ekilerek yenilir.

Adile TÜRKMEN

HASTANE KÖŞESİ

Ameliyat olduğuma kimse inanmaz,
Hastane kapısına hiÇ kimse gelmez,
Acılar iÇinde Adile lmez,
Ah şu hastanede hiÇ zaman geÇmiyor.

Kocam hastalığıma inanmaz,
Gelip yanıma nasılsın demez,
Ameliyat oldum diye yüzü gülmez,
Ah şu hastanede hiÇ zaman geÇmiyor.

Doktor hemşire hepsi söyledi,
Yinede inanmadı yanıma gelmedi,
Çeke çeke bu çileler bitmedi,
Ah şu hastanede hiÇ zaman geÇmiyor.

Yemeğini yiyip suyunu iğemem,
Para bulup kantine inemem,
Acılara mahkum oldum glemem,
Ah şu hastane hiÇ zaman geÇmiyor.

Sigaramı elimden almayın sakın,
Hemşire odası yanıma yakın,
Doktor Tanju derdime bakın,
Ah şu hastane hiÇ zaman geÇmiyor.

Rıza HARDAL

AĞLADI

Denizler kabardı yerler yarıldı
Gökte melekler yerde insan ağladı
Binalar yıkıldı yerler bir oldu
Görenler ağladı eller ağladı.
Bir çok insanın yüreği yandı
Karda kışta kaldı kimileri dondu
Tabiat afatı ocaklar söndü
Sönenler ağladı sönen ağladı
Kalmadı dünyada servete varan
Canları topluca mezara konan
Güçlü güçsüzle kırar da kıran
Kıran da ağladı, kıran ağladı
Tarihte olmadı böyle bir tufan
Onlar da oldular bayrama kurban
Kim idi denizi ikiye bölen
Bölenler ağladı, bölen ağladı.
Bayram geldi üzgün üzgün kullarda
Gelir yakınları gözü yollarda
Sıra gelmez tabutlara sallara
Tabutlar ağladı, salları ağladı.
Tabiat azabı Buşhun zulümü
Dünya ahvalimi Allah kulumu
RIZA der ki şaşırdılar yolumu
Gelenler ağladı yollar ağladı.
30/12/2004 Bursa Yenişehir

Güner KAYMAK

BEN BİR BANK'IM

Ben bir bankım
Kordonbuyu İzmir'deyim
Parka kurulmuşum ordayım
Deniz en yakın komşum
Neler gördüm neler yaşadım
Bir kaç misal vereyim
Bazen aşıklar gelirlerdi
Üstüme oturlardı kumru gibilerdi
Öyle sevişirler, öyle tatlı konuşurlar di ki
Ben çok mutlu olurdum
Hiç amma hiç yorulmazdım
Elimde gelse kuş tüyünden,
Minder olmak isterdim
Bazen zalimler kötüler gelirdi
Onlarda üstüme oturlardı
Diken olup batmak isterdim
Lakin elimden gelmezdi
Onlar kalkıp gidene kadar
Göz yaşlarım içime akardı

Dullar gelirdi, yetimler gelirdi
Evsiz kalıp, sokakta yaşayanlar gelirdi
Üzerime uzanır yatarlardı
Şefkatle basardım bağrıma
Yağmur yağmasın diye,
Rüzgar esmesin diye dua ederdim
Alıştırdım onlara çabucak
Gelmediklerinde üzülürdüm ağlardım
İhanet edenler gelirdi
Nankörler gelirdi
Nefret ederdim onlardan
Hele de dedikoducuları, hiç sevmezdim
Akşama kadar başkalarını çekiştirir, dururlardı
Politikacılar gelirdi, halkı kandırmak için
Yalan vaatlerini ezberlemeye çalışırlardı
Duyardım hepsini, görürdüm sırttıklarını
Acırdım işçiye, köylüye, Memura, esnafa
Vurguncular, soyguncular, hortumcular gelirdi
Utanmadan üstüme otururlardı
Hepside pis pis kokardı
Burnumun direği sızlardı
Onlar gidene kadar kıvranırdım
Acı çekerdim, ağlardım

Gittiklerinde derin bir nefes alır, rahatlardım
Vatan hainleri gelirdi, teröristler gelirdi
Masum insanları, çocukları katledenler gelirdi
Analara feryat, figan ettirenler gelirdi
Çalıştırdığı işçilerin haklarını vermeyenler gelirdi
Barışa düşman olanlar gelirdi
Fitne gelirdi, fesat gelirdi
Bomba olup patlamak isterdim
Lakin elimden gelmezdi
Ben bir eşya idim
Bazen şükrediyorum, eşya olduğuma
Allah korusun ya insan olsaydım
Bende bu durumlara düşer miydım
Bende bu kadar alçalır mıydım
Haramla beslenir,hayasızca yaşar mıydım
Derin düşüncelere dalar giderdim
İnsanların dertlerini dinleyince, görünce
Kendi dertlerimi unutturdum
Oysa ben bilirdim ki
İnsan en kutsal varlıktır
Yeryüzünde Allah'ın halifesi bilirdim insanı
İnsan zeki idi, insan akıllı idi
Ya bu savaşlar ne, bu açlık neden

Bu zulüm nedir, bu duyarsızlık niye
Neme lazımcılık, almış başını gidiyor
En ayıp olanı da ne biliyor musunuz
Canlı savaş izlerken eğlenmek, yiyip, içmek
Ayıp ediyorlar günaha giriyorlar
Çok şükür ki insan değilim
Çok şükür ki eşyayım
Ben bir bankım
Kordonboyu İzmir'deyim
Bir gün benimde ömrüm bitecek
Eskidim diye beni de yakacaklar
Ben eşyayım gerekirse yanarım
Amma siz insansınız
Akıl nimetini size verildi
Siz akıllısınız, siz zekisiniz
Bir birinizi yakmayın
Savaşız bir dünyada
Kardeşçe yaşayın

**MAHMUT SELİM
GÜRSEL**

ÇORUMLU 2000

AYLIK KÜLTÜR SANAT TARİH VE
EDEBİYAT DERGİSİ

ISSN 1301-9945

ISSN 1301-9945

23 NİSAN 1920

23 NİSAN 2008

Nice 23 Nisan'lara ermemiz dileği ile

<http://bubenim.name>
<http://corumlu.com>
<http://corum.name>
<http://dergisi.info>

YIL 10 SAYI 110

10 25 Nisan 2008

Hazırlayan **Mahmut Selim GÜRSEL** yazışma
adresi corumlu2000@gmail.com

**DİKKAT; BU BİLGİLER TELİF ESERİ OLUP YAZARI VE
YAYINEVİMDEN İZİN ALINMADAN KULLANMAYINIZ!**

Mahmut Selim GÜRSEL HOŞÇA KAL

İsmet ÇENESİZ BAYRAMLAR

Mustafa Nevruz SINACI MEB Hüseyin ÇELİK NE YAPMAYA
ÇALIŞIYOR?

Ali EMİROĞLU KIBRIS'TA OLAN BİTENLER

Sakin KARAKAŞ ÖĞRETMEN VE YÖNETİCİLERİN BAŞARI
SORUNLARI

Mahmut Selim GÜRSEL SİMİTÇİ

Mustafa Nevruz SINACI ERMENİ İSYANLARI, SOYKIRIM VE
KATLİAMLARI

Selma GÜRSEL ÇORUM MANTISI

Güner KAYMAK YİNE GELDİ 23 NİSAN

Mahmut Selim GÜRSEL

HOŞÇA KAL

İlk ayrılıktan sonra etraftaki pek çok dedikodulara aldırmadan arkadaşı ile kırgınlıklarını unutmak için karar aldılar. Birlikte geçirdikleri güzel ve maceralı günlerin hatırına bir daha birbirlerini kırmayacaklarına ve darılmayacaklarını söyleyerek arkadaşlıklarını pekiştirdiler.

Birlikte memleketlerinin bilinmeyen yerlerini tanımış ve tanımayanlara tanıtmalardı. Eski tarihi köyler, eski ören yerleri ve gizli kalmış tabiat güzelliklerini ortaya çıkartmaları onlar için büyük bir haz ve macera idi.

Birçok kereler birçok kişiye buldukları yerleri paylaşmak için onları gördükleri yerleri görmeleri için ellerinden geleni yapmışlardı. Hatırladıkları pek çok güzel olay olduğu kadar pek çok da tehlikeler atlatmışlar ve pek çok kere de ölümden dönmüşlerdi.

Yedikleri ve içtikleri ayrı gitmeyen bu arkadaşlığın etrafında birçok arkadaşlıkların kurulu olması olağandı. Bu arkadaşlıklar iki arkadaşın birlikteliğine zarar vermemiş, birbirlerinin huy ve kişiliklerini tanıdıkça daha da artmıştı. Dini inanç ve felsefi görüşlerinin çok az bir ince ayırım farkı olması arkadaşlıklarının daha da ileriye götürmüştü. Aradan tam on beş yıl geçtikten sonra arkadaşların birisi verdikleri karardan cayarak diğer arkadaşını ortada yalnız bıraktı. Giden arkadaş istemeden ayrılığa sebebiyet vermiş ve ebedi yolculuğa çıkarak hayatta kalan arkadaşını dünyaca yalnız bırakmıştı.

Bu istenmeyen ayrılığın nişanesi olarak sağ kalan arkadaş, dünyadan göçen arkadaşına son görevini yaptı. Cenazesini toprağa verdi. Bütün cenazeye gelenlerin kabirden ayrılmaları üzerine kabre dönerek gözleri dolu dolu “hoşça kal” diye dudaklarından dökülen kelime ile o da kabirden ayrıldı. Kabirde yalnız kalı hoca efendi de falan hanımın oğlu falan diye seslendiğini duyar gibi oldu.

İsmet ÇENESİZ

BAYRAMLAR

İnsanlar, bir doğduğu şehri, birde anasının yüzünü unutmazlarmış. Bu unutulmazlara bende biraz ekleme yapmak istiyorum. Benimde birkaç unutamadığım var!

BABAMIN SESİ, bayramlık ilk potinim ve ilk giydiğim takım elbisem!

1945- 46 yılları dersek sanırım çok şey daha iyi anlaşılır. O yıllar pek çok şeyin, sadece iki dini bayramda sunulduğu tarihlerdi. 2. dünya savaşının ve hakikaten bizim kurtuluşumuz olan Kurtuluş Savaşının yokluklara yokluk eklediği zamanlardı o tarihler.

O yıllarda çoğu şey çok zor elde edilirdi. Ama insanı zor elde edilen, çok seyrek kavuşulan şeyler daha mutlu ediyor diye düşünüyorum. Bu günün çocuklarını artık ne yeni bir elbise, nede yeni bir ayakkabı mutlu ediyor. Yiyeceklerde öyle. Önüne konan çikolatayı elinin tersiyle itiyor, tavuk etini, böreği, baklavayı bile anasının zoruyla ve kavga dövüş zoruyla yiyor çocuklar. Bu saydıklarımızı 1940'lı yıllarda çocukların çoğu sadece iki dini bayramda ancak görüyorlardı. Böyle az gördükleri için de tabiki tadı ve kıymeti başka oluyordu.

Bayram yerleri satıcılarla ve eğlence aletleriyle dolu olurdu. Mâfe (Salıncak, kaymaca) binmesi çok ucuz olmasına rağmen bir şeyler almaya ve bunlara binmeye para çok zor bulunurdu.

O zamanlar para, babalarda az, hanımlarda ise hemen hemen hiç yok gibiydi. Kız çocuklarına, evlerde dikilen pazen veya basma fistanlar, oğlanlara ise babanın eski elbisesinden tersi yapılan ceket ve kısa pantolonlar giydirilirdi. Bu saydıklarımız o zamanın mutluluk kaynağıydılar. Kızlara senede bir defa kırmızı, oğlanlara da siyah sandal

alınabiliyordu. Hep söylenir, anlatılır ya, ayakkabılar bir beze sarılır, daha giyilmemiş olduğundan acı deri kokusunu koklaya koklaya koynuna alınıp yatılırdı.

Bayramlarda hısım akraba ziyaretleri daha içtenlikle yapılır, eller öpülür, çocuklara ayrıca dul ve ihtiyar yoksul kadınlara da harçlık verilirdi. Mezar ziyaretleri Arefe günü sabah namazından sonra başlar ve bayramın 2. günü bile devam ederdi.

O zamanlar yolculuklar çok zor olmasına ve uzun zaman almasına rağmen herkes doğduğu şehre gelir ve büyüklerinin ellerini öperdi. Bu günkü gibi büyük şehirlere göç olmadığından herkes doğduğu yerde otururdu. (O zamanın meşhur sözlerinden biri de, “Otur oturduğun yerde!” idi)

İnsanların elbiseleri %90 yamalıydı. Çoraplara yama üstüne yama yapılır ayakkabılara ise 2-3 defa pençe vurulurdu.

Komşu komşuya daha sık giderdi. Bilhassa da kadınlar bir evde toplanır, gerek bağlarından çıkan meyveleri gerekse evde yapılan yiyecekleri yiyerek konuşup, sohbet edelerdi. Bu ziyaretlerle insanlar birbirlerinin ağusunu alırlardı.

Şimdiki gibi sokaklarda otomobil olmadığından sokaklarda rahatça oynanırdı. Çocuklar sokakların gülü, sokaklar da onların oyun alanıydı. Yokluk vardı ama huzur ve mutlulukta vardı. İnsanlar şimdiki gibi doyumsuz değillerdi. Yufkadan kış ekmeğini yapıp, pekmezi ve turşuyu küpe koyup, bulgurla yarmayı da hazırlayınca, bununla yetinip mutlu oluyorlardı. Odunu varsa, sobası yanıyorsa ve her sabah olmasa bile arada bir çayı kaynıyorsa diliyle değil yüreğiyle, benliğiyle ŞÜKREDİYORLARDI.

Hakiki şükreden de stres mi olur? Can sıkıntısı mı olur? Güz sonu, etlik yapanlar azınlıktaydı. Anamın yaptığı kış kıymasını, ilişkiri (sucuğu) unutmak mümkün mü? Soğuk kış gecelerinde yufka ekmeği sobada iyice ısıtıp, içine de kıymayı ince ince doğrayıp yerken ağızımızda kalan tadı 50 sene geçmesine rağmen hala unutabilmiş değiliz. Şu an yazıyı yazarken bile bu tadı hala hissediyorum.

Şu an albümde, 60 önce akraba çocuklarıyla bir bayram günün de çekilmiş ve suda Tâb edilmiş bir resim buldum ve ona bakıyorum. O fotoğrafı çektiirmek bile bizi nasıl mutlu ederdi.

Bu günkü bu bolluk ve refahın temelinde o insanların çektikleri sıkıntılar, yaptıkları fedakarlıklar ve tutumluluklar yatıyor.

Günler günleri, aylar ayları, yıllar da yıları kovalıyor. Bu geçen zamanla birlikte gitgide teknoloji geliyor ama bu gelişen teknolojide gün geçtikçe insanları esir alıyor.

Kirlilikler, şualar, doyumsuzluklar, şükürsüzlükler insanları perişan, huzursuz ve hasta ediyor.

İnsanoğlu mutluluğun, Allah'ın lütfu olduğunu ve bu mutluluğun ona olan bağlılığımız ve şükürümüzle olacağını öğrendiğinde ve buna sözle değil öze inandığında. Gönülden, isteyerek amel ettiğinde, bunu beynine, yüreğine yerleştirdiğinde huzuru ve mutluluğu yakalayacaktır.

Kurban Kesme Yerleri umulan neticeyi yine tam olarak vermedi. Yine el kesmeler, kol kesmeler, hayvanlara eziyetin binbir türlü yapıldı. Odunla vurmalar, taşla yaralamalar aldı başını gitti.

Kurban Kesme yerlerinde bir Veteriner bulundurulmalı. Hayvanlar kesim alanlarına iğne yapılarak yarı baygın halde getirilmeli. Böylece hem hayvan acı çekmez hemde kesenler uğraşmamış olurlar. Ben bu konuda senelerce Diyanet İşleri Başkanlığıyla yazışmalar yaptım. Senelerdir bunun “olur” ‘u ile uğraşıyorum, Diyanet İşleri Başkanlığı, “nefes alıp verdikten sonra bir mahsuru yok” diyor. Bu yazıyı isteyene gösterebilirim. Diyanet İşleri Başkanlığı bu konuda yeniden bir fetva yayınlatabilir. Yetkililer bu vebali iyi düşünmelidirler. Sayın Milletvekilimiz Ali Yüksel Kavuştu Bey’e arzuhalimdir!

ÖMÜR;

Kimler geldi

Kimler geçti

Bu dünyadan,

Kimi bir saat yaşadı

Kimi bir asır.

Kimi yağ, bal içinde

Kimi bir ekmeğin peşinde.

Saygı ve sevgilerimle.

Mustafa Nevruz SINACI

MEB Hüseyin ÇELİK NE YAPMAYA ÇALIŞIYOR?

18 Mart 2008 Şehitler günü MEB'nın uluslar arası mason tarikatı alt kuruluşlarından Lions Kulüpleri ile bir eğitim ve işbirliği anlaşması yapıldığı ve bunun Bakan Doç Dr. Hüseyin Çelik tarafından onaylanarak uygulamaya konulduğuna dair haber ortaya çıktı.

Şimdi de; (23 Eylül 2008) İmam Hatipler'de 'papaz ve haham' dönemi diye bir haber gördük. Buna göre: MEB İmam Hatipler'de Dinler Tarihi dersine rahip ve hahamların davet edilmesini ve öğrencilere ders verdirilmesini istemiş!

Olay şöyle: Bundan böyle MEB İmam Hatip Liseleri'ne yönelik başlattığı yeni uygulamayla, Dinler Arası Diyalog söyleminin hayata geçirilmesi konusunda bir adım daha attı. Böylece Bakanlık, İH'lerde Dinler Tarihi dersine rahip ve hahamların davet edilmesini ve gençlere ders verdirilmesini amaçlıyor. Bakan bu uygulamayla güya dinler arasındaki önyargıların ortadan kalkacağını savunuyor.

AYKIRILIK VE İNKAR

Eğer doğruysa, bu apaçık İslâm'a muhalefet, Kur'an-ı Kerim ve Al-i İmran suresi 19. âyetini tekzip ve inkardır. Zira bu sure, Diyanet İşleri Başkanlığı'nın Ramazan ayı boyunca bütün Camilere astığı "Doğrusu Allah katında din İslâm'dır" ayetine aykırı olup; Bakan veya bakanlığın böyle insanlık, din ve ahlak dışı bir teşebbüs ve tasarrufa asla hakkı ve yetkisi yoktur. Böylece Müslümanlar alenen rencide, Kur'an tahrif ve kutsal gerçek inâr edilmiş olmaktadır. Dolayısıyla vakıa tam bir vukuat, kasıt-art niyet ve din düşmanlığına matuf "fiilen suç teşkil eden" bir skandaldır. Özellikle adının başında "MİLLÎ" kelimesi yer alan iki bakanlıktan birinde, uluslar arası mason tarikatının mütemmim cüzü Lionslar ile işbirliği anlaşması yapılması ve şimdi de İmam Hatip Liselerine papaz ve haham sokulması gibi alçakça bir eyleme teşebbüs,

büyük Türk Milleti ve Yüce İslâm Dini'ne hakaret, tezyif ve alçakça bir tertiptir.

Bu, en azından “MİLLÎ SAVUNMA” bakanlığı ve Peygamber Ocağı Şerefli Türk Ordusuna Mason, Lions, Rotary ve bunların mütemmim cüzü; Dış kökenli ve uluslar arası menfur unsurların memur, Astsubay ve Subay olarak kabulü kadar “laneti mucip” bir hainlik, aslını inkâr, misyonu’nu terk ve Müslümanlar açısından çok ağır bir cürümdür. Ki, neseben gayrisahih ve gayrimüslim dönme ve devşirmelerin (koza ve kriptoların) askere alınmasına benzer. Sorumluları Türk ve Müslüman olarak kabul edilemez. Zira TSK ve MEB’de görev yapan Türk ve İslâm karşıtı unsurlar ancak ve sadece apaçık düşman, ajan, işbirlikçi, koza ve provokatör olarak kabul, tarif ve tavsif edilebilir.

BİR DE OLACAKLARA BAKALIM!

Milletçe kutsiyet izafe edilen iki hayati kurumda bu tür aykırı, insanlık ve İslamlık dışı uygulamalara müsamaha ve teşebbüs tam bir gaflet, dalalet ve hıyanettir. Sonuçta Misyonerlik devlet eliyle okullara girecek ve Ordu, moral ve maneviyat yönünden ağır bir tahribata maruz kalarak zaafa düşecek ve bidayette çökertilecektir.. Bu bir AB oyunudur ve sinsî düşmanlıktır.

Bu plan, gençlere kendi okullarında rahip ve hahamlar aracılığıyla Hıristiyanlık ve Yahudilik propagandasına izin vermek, misyonerliğin de Bakanlık eliyle meşrulaştırılıp kamu kurumlarına kadar sokulması anlamına gelir.

MEB'nin İHL'ne yönelik başlattığı bu menfur girişimin gerçek amacı tam bir yalan, hile ve safsata olan Dinler Arası Diyalog'dur. Bunu motive, destek ve takviye ettiği sürece Medeniyetler İttifakı söylemi de insanlık dışı, ahlaksız ve düşmanca telakki olunmak gerekir. Kaldı ki bu menfur teşebbüs ve tertiplerin MEB müfredatına girmesi Türk, İslam ve insanlık âleminin en büyük düşmanı Misyonerliğin meşrulaştırılması demektir.

Eğer bu yolda gerçekten zaruri bir hizmet ifa edilmek isteniyorsa; Niçin BM ve NATO müktesebatı gereği TSK'da rütbeli İmam sınıfı ihya edilmiyor? Ve niçin din-ahlâk derslerine İmamlar girmiyor?

Ali EMİROĞLU

KIBRIS'TA OLAN BİTENLER

Kıbrıs'ta olan bitenleri; göz önüne getirince mantığın arkasına sığınıldığı görüntüsü karşısında kalınıyor.

Kuzey Kıbrıs Türk devleti ilan edilmiş ve bu yeni Türk devletini yalnız Türkiye tanımıştır. Başka tanımak isteyenleri de Amerika önlemiştir. Türkiye de tanımış olmasa, KKTC devletliğini ilan edebilirdi. Devlet olmak için illa başka devletlerin tanımış olması gerekmez.

Devlet olmanın vasıfları vardır:

Bir devletin önce bir toprak parçası olması gerekir.

Bir millet olması da gerekir ki, devleti ilan etmiş olasınız.

Bu vasıfların ikisi de Kuzey Kıbrıs'ta vardır. Toprak küçük diye devlet kurulamaz kaidesi de yoktur.

Kuzey Kıbrıs Türk Devletinin kendisini koruyacak bir ordusu yoktur. Orada bulunan kırk bin kişilik Kolordu, Türkiye'nin kolordusudur. Kıbrıs'ta başlatılan katliamı da önleyen yine bu kolordudur. Bu kolordu Kıbrıs'a, işgal maksadıyla değil, çağırılmış olarak gitmiştir. İsmet Paşa Başbakan iken, kabinede arkadaşlarım vardır ve onların anlattıklarına göre, Kıbrıs Türk davasını yönetenler, takatlerinin bittiğini söylemişlerdir. Yardıma gelinmediği takdirde, hepsinin öleceğini de beyan etmişlerdir. Bu durum karşısında gerekli kararlar, toplantı halindeki hükümetçe alınmış ve bizzat İsmet Paşa tarafından sayın Denktaş'a bildirilmiştir. Bildirmeyi takip eden dakikalarda da, hazır olan ve dışarıda bekleyen askeri heyet, heyeti vekile önüne çağırılarak, görevlerinin yapılması bizzat İsmet Paşa tarafından tebliğ edilmiştir. Takip eden dakikalarda da bombardıman başlatılmıştır.

Olayı bizzat başlatan İsmet Paşa'dır. Tamamıyetini, temin eden de, yine zamanı gelince, Ecevit olmuştur. Bizim Kolordu, Kuzey Kıbrıs'a, bir anlaşma ve bir ahenk içinde gönderilmiştir. Meşruiyette kazanmıştır. Kolordumuz orada meşruiyet dışı bulunuyor değil.

Kuzey Kıbrıs'ta bir devlet var. Bu devleti biz; Türkiye bizzat tanımıştır. Bu yeni Türk devletinin korunmasını da Türk kolordusu yapmaktadır. Bu ne demektir ? Gerektiğinde, eğer gerekirse, bu kolordu

yabandan geleceklere karşı ve belki de Rum Kıbrıs'ından yapılacak bir taarruza karşı, Kuzey Kıbrıs'ı koruyacaktır. Daha ileri gidersek, Kuzey Kıbrıs için, Türkiye bir savaşı, nereden gelirse gelsin kabul edecektir. Türkiye kendisini sorumluluk, hem de büyük sorumluluk altına sokmuştur.

Herkesin anlayacağı şekilde tekrar edecek olursak, Türkiye, Kuzey Kıbrıs Türk devletinin sorumluluğunu taşımaktadır. Kuzey Kıbrıs Türk Devletine kimsenin sataşmamasının sebebi de böylece ortadadır.

Şimdi, bir geçit sorunundan dolayı, sayın Cumhurbaşkanı M. Ali Talat müstakil bir devlet olarak yetkisini kullanıyor ve kolordunun muhalefetine rağmen, geçidi kaldırıyor. Halbuki asker, buranın askeri bölge olduğunu ve geçidin kalkmasının zararlı olduğu fikrini müdafaa ediyor. Sayın Talat buna aldırıyor. Bizim Hükümet başkanımız da, müstakil bir devletin istediği kararı alabileceğini ve Türkiye sorumluları olarak, saygı duymamız gerektiğini söylüyorlar. Asker istemeyecek; sayın Talat istediğini yapacak ve sonunda Kuzey Kıbrıs'ta huzur var diyeceksiniz. Bunlara inanmak herkes için mümkün olur denemez.

Ya, bu kolorduyu KKTC'nin emrine vereceksiniz, veya bu kolordunun beyanlarına saygılı olacaksınız. Bu Kolordu zararlı diyorsa, onun dediğini kabul etmek zorundasınız. Kuzey Kıbrıs'tan sorumlu bu kolordudur. Bu Kolordu olmasa, Kıbrıs kuzeyinde, sayın Talat dahil, hiç kimse rahat gece geçiremez. Zaten, şimdiye kadar kimse de kalmazdı.

Kuzey Kıbrıs Türk Devleti müstakildir. Ne sayesinde buradaki Türk kolordusu sayesinde. O zaman, bu kolordunun dediklerini yapacaksınız. O zaman, bu kolordu üzerinden bir devlet saygınlığı yaratmaya kalkmayacaksınız. KKTC'nin saygınlığını yapan, oradaki Kolordudur.

Kimse, öküz altında buzağı aramamalıdır. KKTC'yi müstakil yapan, saygın yapan, dokunulmaz yapan bizim Kolordumuzdur. Bu Kolordunun dedikleri kıymetlendirilmelidir. Olmaz dedikleri olmamalıdır. Yapılamaz dedikleri, yapılmamalıdır. Hele bu kolordunun küçümsenmesi, beni fevkalade rahatsız eder. Birbirine bağlı olayları, birbirinden ayıramazsınız. Bunun başka türlü izahı da olabilirse de, kırıcı olmamak için onları yazmak içimden gelmedi. İsteddiği kararı alma hakkı olan bir devlet, ordusu olan ve gerektiğinde o orduyu kullanan devlettir.

Koruyan ordu benim, devlette karar alma hakkı senin!

Bu anlayış yanlıştır.

Sakin KARAKAŞ

ÖĞRETMEN VE YÖNETİCİLERİN BAŞARI SORUNLARI

Milli Eğitim Bakanlığı gerek personel sayısının çokluğu ve gerekse hizmet alanı açısından en önemli bakanlık. Dolayısı ile Milli Eğitim Bakanlığının çalışmaları hemen hemen yetmiş milyonun tamamını ilgilendiriyor. Durum böyle olunca da haberciler için Milli Eğitim Bakanlığının çalışmaları ile ilgili olumlu yada olumsuz onlarca haber üretmek mümkün oluyor. Bu haberlerin önemli bir kısmı ise öğretmen alımları ile ilgili. Hemen her yıl elli bine yakın öğretmenin istihdam edildiği bakanlık dolayısı ile ülkemizdeki üniversite mezunlarının da önemli bir istihdam kapısı oluyor. Yok şu branştan az alım oldu, yok bu branştan çok alım oldu; Neden bütün mezunlar öğretmen olarak atanmıyor vs. Alın size spekülasyona açık onlarca tartışma konusu ve haber. Tabii ki sorun istihdam olunca ilgili ilgisiz bütün sendikalarda bu durumdan nemalanma çabası içerisine giriyor. Sosyal bir hukuk devleti olan Türkiye’de devasa bir bakanlık olan Milli eğitim Bakanlığının kusurları üzerine adeta ihtisaslaşmış bazı kurum ve kuruluşların türemeye başladığı ise bir gerçek. Kaş yapayım derken göz çıkaran bu sivil örgütlerin zaman içerisinde sistemi tıkadıkları da bilinen gerçekler arasında.

Hak hukuk adına oluşan çok seslilik arenasındaki gelişmelere çok da fazla diyeceğimiz bir söz yok. Ancak sistemi tıkama pahasına hemen her konuya muhalefet eden bu kuruluşların azıcıkta olsa kendi üyelerinin başarısızlıklarını da görmeleri gerekmez mi? Bakanlık şu yönetmeliği çıkarmış yürü doğru mahkeme yoluna. Bakanlık şu uygulamayı yapmış haydi mahkemeye. Bakalım nereye kadar. Hak arama adına bakanlığın hemen her uygulamasında mahkeme kapılarını çalanlar acaba kendi üyeleri sistemin neresinde araştırıp biraz olsun öz eleştiri getirmeyi düşünmezler mi? Mağdur olanın da olmayanında soluğu mahkeme de aldığı bir sürece girdik. Terazinin bir kefesine devleti ve diğer kefesine de kendisini koyarak dengeyi sağlayamayan bu zihniyet bakalım nereye kadar işi götürebilecek. Kendi kusurunu gören yok. Meslek hayatı boyunca bir tek kitap dahi okumayan, gazete gördüğünde öylesine

fotoğraflarını inceleyen, bilgisayarın açma kapama düğmesinin dahi nerede olduğunu bilmeyen, e- okul sistemi ile henüz hiç tanışmamış olan ve bu işlerini okulun genç öğretmenlerine yaptırmayı yeğleyen, bakanlık uygulamalarını yakından takip edemeyen ve gelişmelere kapalı geleneksel yöntemlerle mesleğini icra eden günde kırk defa maaşının ve alacağı ek dersin hesabını yapan, bu gün okuldan nasıl kurtulurum çabası içerisinde olan öğretmenlerin var olduğu bir ülkede yaşıyoruz.

Valimizin birisi başarısız olan okul ve yöneticileri istifaya çağırmış. Sayın valinin bu isteğinin mecazen olduğunu düşünüyorum. İçinde bulunulan durumun fotoğrafını çektiğimizde sayın valinin mecazen de düşünse haklı olduğunu vurgulamak gerekir. Başarısız olan yönetici ve öğretmenlerin istifa etmesi mümkün değildir. Ancak sayın valinin bu mesajı sadece kendi ilinde görev yapan öğretmen ve yöneticilere değil Türkiye'deki bütün eğitimciler için ders olmalıdır. Ders veren konumunda olan bütün eğitimciler bu defa sayın valinin bu isteğinden ders çıkarmalıdır. Bu bağlamda sayın vali son derece haklıdır.

Hijyen kavramından nasibini almamış, hemen her yerin toz toprak içerisinde olduğu, tuvalet sularının koridorlara kadar ulaştığı, koridorlarından geçerken insanın burnunu tıkama ihtiyacı hissettiği, çalışma ve üretme şevk ve heyecanını kaybetmiş ve okulunu geleneksel usullerle yönetmeye çalışan ve bu anlamda işleri Arap saçına çevirmiş olan yöneticileri de hesaba kattığınızda sayın valiyi alkışlamak gerekiyor. Ulu önder Atatürk'ün söylemi ile ifade etmek gerekirse; Eğitimdir ki bir milleti ya hür, bağımsız, şanlı, yüksek bir topluluk halinde yaşatır; ya da milleti esaret ve sefaletle terk eder. Evet! Ülkeyi yüceltenin eğitimciler olduğunu övünerek söylemek biz eğitimcilerin en temel hakkıdır. Ancak; bu durumun sevabı ile övünmek hakkımız olduğu gibi eğer ülkede işler yolunda gitmiyorsa vebali de eğitimcilerin olacaktır.

Bu bağlamda biz eğitimciler adına faaliyet gösteren sivil kuruluşların kendilerine bir çekidüzen vermelerini, kendi üyelerinin hizmet içi faaliyetlerine ağırlık vermelerini, laf olsun diye bakanlığı yıpratma yarışına girmemelerini, Bakanlığın çalışmalarına köstek değil güç vermelerini, haklı oldukları konularda mahkeme yolunu tutmalarının bir hak olduğunu ancak ceviz kabuğunu doldurmayan konularda köstek olmamalarını öneriyorum. Hele hele çalıp çırpıtığı ispatlanmış olan üyelerini ayıklayarak örgütten uzaklaştırmalarını ve kendi içerisinde temiz eller operasyonu yapmalarını tavsiye ediyorum.

Mahmut Selim GÜRSEL

SİMİTÇİ

Yıl 1967 yer Türkiye Büyük Millet Meclisi Muhafız Taburu bahçesi.

Hepimiz genç ve işimizle övünebilecek yaştayız. Mecliste bulunan birlikte de birkaç günlüğüz. Pek çoğumuz iş güç sahibi gençleriz. Atak ve biraz da övünen cinsteniz. Bahçede tabura devamlı saat 17,30 da simit getiren simitçiyi bekliyoruz. Söz açıldı, bir arkadaş bana dönerek:

- Memleket neresi? Diye sordu. Bende:

- Çorum. Dedim. Simitçiyi bekleyen arkadaşlar gülustüler. Merak ettim. Birisi:

Simit getirecek arkadaş ta Çorumlu. Onun için gülustüler dedi. Alınmışım. Olabilir diye düşündüm. İş iştir diye düşündüm ve hemen bana nereli olduğumu soran arkadaşta dönerek:

- Sen sivilken ne iş yapıyordun? Dedim. Cevap verdi.

- Mobilyacı idim. Diğer birisine sordum. Çiftçi dedi, diğeri berber bir diğeri babasının mağazasında çalıştığını söyledi. Ben başka bir soru ile arkadaşlara döndüm:

- Sen Mobilyacı olarak kaç para kazanıyordun? Dedim.

- Haftada 75 Lira dedi. Çiftçi yıllık 3000 lira, berber günlük 10 lira mağazacı arkadaşta haftalık kar 500 lira diye cevap verdi. O sıra simitçi geldi birer simit aldık. Ben simitçiye döndüm:

- Hemşerim bende Çorumluyum. Bir konu merak ediyorum. Sen bu işten günde ortalama ne kadar kazanıyorsun? Diye sordum. Simitçi:

- Günlük 60 lira ile 90 lira net kazancım var dedi. Bende dâhil hepimizin ağzı açık kalmıştı. Bu cevap bana takacakları “Simitçi” lakabını da askıda bırakmıştı.

Mustafa Nevruz SINACI

ERMENİ İSYANLARI, SOYKIRIM VE KATLIAMLARI

Berlin Antlaşması'nın imzalanmasını izleyen dönemde Ermeni sorunu iki yönde gelişmiştir. Bunlardan ilki, Batılı devletlerin Osmanlı İmparatorluğu üzerindeki baskı ve müdahaleleri; ikincisi ise, Anadolu, Suriye ve Rumeli'de yaşayan Ermenilerin Anadolu'nun çeşitli yerlerinde, özellikle Doğu Anadolu ve Klıkya'da yeraltında örgütlenmeleri ve silahlanmalarıdır. İlk kışkırtmalar Rusya'dan gelmeye başlamış, Rusların bu tutumu İngiliz ve Fransızları Ermenilerle daha çok ilgilenmeye sevk etmiştir. Doğu Anadolu'daki İngiliz Konsoloslukları'nın sayısı hızla artmış, ayrıca bölgeye çok sayıda Protestan misyonerler gönderilmiştir.

Bu kışkırtmalar sonucunda Doğu Anadolu'da 1880'den itibaren çeşitli Ermeni komiteleri kurulmaya başlamıştır. Ancak, yerel düzeyde kalan bu komiteler, Osmanlı yönetiminden şikayeti olmayan, barış ve refah içinde yaşayan Ermeni halkının ilgisini çekmediğinden başarılı olamamıştır.

Osmanlı Ermenilerini içerde kurulan komiteler yoluyla devlete karşı harekete geçirmek mümkün olmayınca, bu kez Rus Ermenilerine Osmanlı toprakları dışında komiteler kurdurulması yoluna gidilmiştir. Böylece 1887'de Cenevre'de sosyalist eğilimli, ılımlı militan Hınçak, 1890'da ise Tiflis'te aşırı, terör, isyan, mücadele ve bağımsızlık yanlısı Taşnak Komiteleri ortaya çıkmıştır. Bu komitelere, "Anadolu topraklarının ve Osmanlı Ermenilerinin kurtarılması" hedef olarak gösterilmiştir.

İstanbul'da örgütlenen ve Avrupa devletlerinin dikkatlerini Ermeni meselesine çekerek Osmanlı Ermenilerini kışkırtmayı hedefleyen Hınçakların başlattığı ayaklanma girişimlerini, aralarında siyasi mücadele başlayan Taşnakları izlemiştir. Bu ayaklanma girişimlerinin ortak özellikleri; Osmanlı ülkesine dışarıdan gelen komitelerce planlanmış ve yönlendirilmiş olmaları ile örgütlenme faaliyetlerinde Anadolu'ya yayılan misyonerlerin büyük katkısının bulunmasıdır. İlk isyan 1890'daki Erzurum'da gerçekleşmiştir.

Bunu, yine aynı yıl meydana gelen Kumkapı gösterisi, 1892-93'te Kayseri, Yozgat, Çorum ve Merzifon olayları, 1894'te Sasun isyanı, Babıali gösterisi ve Zeytun isyanı, 1896'da Van isyanı ve Osmanlı Bankası'nın işgali, 1903'te ikinci Sasun isyanı, 1905'te Sultan Abdülhamid'e suikast girişimi ve nihayet 1909'da gerçekleşen Adana isyanı izlemiştir. 1914'de Zeytun'da 100, 1915 Van olaylarında 3.000 ve 1914-1915 Muş olaylarında 20.000 Türk, Ermeni mezalimi sonucu hayatlarını kaybetmiştir.

İsyanların Osmanlı kuvvetlerince bastırılması, dünya kamuoyuna propaganda maksatlı olarak "Müslümanlar Hristiyanları katlediyor" mesajıyla yansıtılmış ve Ermeni sorunu giderek uluslararası bir sorun niteliği kazanmıştır. Nitekim, döneme ait İngiliz ve Rus diplomatik temsilciliklerinin raporları, "Ermeni ihtilalcilerin hedefinin karışıklıklar çıkararak Osmanlıların karşılık vermesini ve böylece yabancı ülkelerin duruma müdahalesini sağlamak" olduğunu kaydetmektedir.

Öte yandan sömürgeci devletlerin diplomatik temsilcilikleri Anadolu'ya dağılmış Hristiyan misyonerler ile birlikte Ermeni propagandasının Batı kamuoyuna iletilmesinde ve benimsetilmesinde büyük rol oynamışlardır. Ermeniler, Türk halkına en büyük zararı, Birinci Dünya Savaşı sırasında giriştikleri katliamlarla vermişlerdir.

Bu dönemde Ermeniler; Ruslar hesabına casusluk yapmış, seferberlik gereği yapılan askere alma çağrısına uymaksızın askerden kaçmış, askere gelip silah altına alınanlar ise silahları ile birlikte Rus ordusu saflarına geçerek, "vatana ihanet" suçunu topluca işlemişlerdir. Daha seferberliğin başlangıcında, Türk birliklerine karşı saldırıya geçen Ermeni çeteleri, büyük katliamlara girişmiş, Türk köylerine baskınlar düzenlemek suretiyle sivil halka büyük zararlar vermişlerdir. Örneğin Van'ın Zeve Köyü'nün bütün halkı, kadın, çocuk ve yaşlı demeden, Ermeniler tarafından öldürülmüştür.

ERMENİLERİN YAPTIĞI KATLİAMLAR

Berlin Antlaşması'nın imzalanmasını izleyen dönemde Ermeni sorunu iki yönde gelişmiştir. Bunlardan ilki, Batılı devletlerin Osmanlı İmparatorluğu üzerindeki baskı ve müdahaleleri; ikincisi ise, Anadolu, Suriye ve Rumeli'de yaşayan Ermenilerin Anadolu'nun çeşitli yerlerinde, özellikle Doğu Anadolu ve Klikya'da yeraltında örgütlenmeleri ve silahlanmalarıdır. İlk kıışkırtmalar Rusya'dan gelmeye başlamış, Rusların bu tutumu İngiliz ve Fransızları Ermenilerle daha çok ilgilenmeye sevk etmiştir.

Doğu Anadolu'daki İngiliz Konsoloslukları'nın sayısı hızla artmış, ayrıca bölgeye çok sayıda Protestan misyonerler gönderilmiştir. Bu kışkırtmalar sonucunda Doğu Anadolu'da 1880'den itibaren çeşitli Ermeni komiteleri kurulmaya başlamıştır. Ancak, yerel düzeyde kalan bu komiteler, Osmanlı yönetiminden şikayeti olmayan, barış ve refah içinde yaşayan Ermeni halkının ilgisini çekmediğinden başarılı olamamıştır. Osmanlı Ermenilerini içeride kurulan komiteler yoluyla devlete karşı harekete geçirmek mümkün olmayınca, bu kez Rus Ermenilerine Osmanlı toprakları dışında komiteler kurdurulması yoluna gidilmiştir. Böylece 1887'de Cenevre'de sosyalist eğilimli, ılımlı militan Hınçak, 1890'da ise Tiflis'te aşırı, terör, isyan, mücadele ve bağımsızlık yanlısı Taşnak Komiteleri ortaya çıkmıştır.

Bu komitelere, "Anadolu topraklarının ve Osmanlı Ermenilerinin kurtarılması" hedef olarak gösterilmiştir. İstanbul'da örgütlenen ve Avrupa devletlerinin dikkatlerini Ermeni meselesine çekerek Osmanlı Ermenilerini kışkırtmayı hedefleyen Hınçakların başlattığı ayaklanma girişimlerini, aralarında siyasi mücadele başlayan Taşnaklarınki izlemiştir. Bu ayaklanma girişimlerinin ortak özellikleri; Osmanlı ülkesine dışarıdan gelen komitelerce planlanmış ve yönlendirilmiş olmaları ile örgütlenme faaliyetlerinde Anadolu'ya yayılan misyonerlerin büyük katkısının bulunmasıdır.

İlk isyan 1890'daki Erzurum'da gerçekleşmiştir. Bunu, yine aynı yıl meydana gelen Kumkapı gösterisi, 1892-93'te Kayseri, Yozgat, Çorum ve Merzifon olayları, 1894'te Sasun isyanı, Babıali gösterisi ve Zeytun isyanı, 1896'da Van isyanı ve Osmanlı Bankası'nın işgali, 1903'te ikinci Sasun isyanı, 1905'te Sultan Abdülhamid'e suikast girişimi ve nihayet 1909'da gerçekleşen Adana isyanı izlemiştir. 1914'de Zeytun'da 100, 1915 Van olaylarında 3.000 ve 1914-1915 Muş olaylarında 20.000 Türk, Ermeni mezalimi sonucu hayatlarını kaybetmiştir. İsyanların Osmanlı kuvvetlerince bastırılması, dünya kamuoyuna propaganda maksatlı olarak "Müslümanlar Hristiyanları katlediyor" mesajıyla yansıtılmış ve Ermeni sorunu giderek uluslararası bir sorun niteliği kazanmıştır.

Nitekim, döneme ait İngiliz ve Rus diplomatik temsilciliklerinin raporları, "Ermeni ihtilalcilerin hedefinin karışıklıklar çıkararak Osmanlıların karşılık vermesini ve böylece yabancı ülkelerin duruma müdahalesini sağlamak" olduğunu kaydetmektedir. Öte yandan sömürgeci devletlerin diplomatik temsilcilikleri Anadolu'ya dağılmış Hristiyan misyonerler ile birlikte Ermeni propagandasının Batı kamuoyuna iletilmesinde ve benimsetilmesinde büyük rol oynamışlardır.

Ermeniler, Türk halkına en büyük zararı, Birinci Dünya Savaşı sırasında giriştikleri katliamlarla vermişlerdir. Bu dönemde Ermeniler; Ruslar hesabına casusluk yapmış, seferberlik gereği yapılan askere alma çağrısına uymaksızın askerden kaçmış, askere gelip silah altına alınanlar ise silahları ile birlikte Rus ordusu saflarına geçerek, "vatana ihanet" suçunu topluca işlemişlerdir. Daha seferberliğin başlangıcında, Türk birliklerine karşı saldırıya geçen Ermeni çeteleri, büyük katliamlara girişmiş, Türk köylerine baskınlar düzenlemek suretiyle sivil halka büyük zararlar vermişlerdir. Örneğin Van'ın Zeve Köyü'nün bütün halkı, kadın, çocuk ve yaşlı demeden, Ermeniler tarafından öldürülmüştür.

Şemahi'de yaşayan Müslümanlara Ermeniler tarafından yapılan mezalim Azerbaycan Hükûmeti Fevkalade Soruşturma Kurulu üyesi Novatski'nin, Soruşturma Kurulu Başkanına yazdığı rapor özeti: Şemahi şehrinde oturan Müslümanlar 18 Mart 1918 tarihinde gece Ermeni ve Malakanların silahlı saldırısına uğradılar. Müslümanlar bu saldırıyı beklemiyorlardı.

Çünkü Papaz Bagrat ve Malakan temsilcisi Karabanov İncil üzerine yemin ederek Müslüman halkla iyi geçineceklerine dair söz vermişlerdi. Ancak Ermeniler sözlerini tutmayıp Müslümanlara saldırmaya başlamışlardı. Şehrin zengin ve meşhur isimlerinden olan Şihayev, Gasanov, Cabrailbekov, Müfti Guseyinbekov, Alimirzayev, Efendiye, Babayev, Böyükbek Guseyinov, Gaci Yagub, Alekperov, Teymur Abutalip, Gaci Fatali, Fattakbekov ve başkalarına ait güzel evleri yaktılar. Tüm değerli eşyaları aldılar.

Ermeniler, yaktıkları evlerin sahiplerini, insanlık dışı işkencelerle öldürüyorlardı. Göğüsleri kesilip, karınları kama ile yarılarak katledilen kadınların cesetleri sokaklarda yatıyordu. Çocukları kazıklarla yere çakmışlardı. İşte Şemahi şehrinde oturan Müslümanlar bu durumda idiler. Sonra Şemahi'ye Müslüman ordusu geldi ve Ermenileri şehirden kovdular. Ermeniler Malakan köylerine kaçtılar.

Ancak Müslüman ordusu 4 gün sonra Şemahi'den ayrılmak zorunda idi. Müslüman ordusu gittikten sonra Ermeniler tekrar Müslümanlara saldırdılar ve daha şiddetli ve ağır işkenceye başladılar. Birinci ve ikinci saldırı sırasında birkaç bin Müslüman katledildi.

Ölen Müslümanlar arasında ünlü insanlar da vardı; Duma üyesi Mamed Tagı Aliyev, Gaci Baba Abbasov, Aşraf Gaciyev, Gaci Abdul-Halik, Gaci Abdul Guseynov, Gaci İsrafil Mamedov, Mir İbrahim Seidov, Gaci İsrafil Salamov, Ağa Ahmed Ahmedov, Gaci Abdul Kasum Kasumov, Eyup Ağa Veysov, Zeynap Hanum Veysova, Ali Abbas-Bek

İbrahimbekov, Alekber Kadirbekov, Abdurrahim Ağa Ağalarov ve daha birçokları. Şemahi Müslümanlarının zararları genel olarak 2 milyar Rus Rublesi değerindedir. Şemahi Müslümanlarının temizlenme planı Stepan Lalayev, Gavriyil Karaoğlanov, Gülbandov, Mihail Arzumanov, Karapet Karamanov, Şuşıntsa Ağamalova, Sedrak Vlasov, Samuel Daliyev, Petrosyants, İvanov'lar (oğlu ve babası) tarafından hazırlanmış ve saldırıda yerli Ermeniler kullanılmıştır.

Bu olaylarda, şahit ve suçluların ifadeleri ile aşağıda isimleri geçen Ermenilerin suçlu oldukları tespit edilmiştir. Stepan Lalayev Gavriyil Karaoğlanov Gülbandov Mihail Arzumanov Karapet Karamanov Ağamalov (Karabağ Ermenisi) Sedrak Vlasov Samuel Deliyev Petrosyants İvanov'lar Ovanesov Sandrak Agriyev Artyom Ter-Matevosyants Yakup Martirosyants Armenak Yakuboviç Martirosyants Aleksandır Haçaturov Mihail Haçaturov Andrey Arzumanov ve diğerleri. Bu nedenle, yukarıda adı geçen suçlulara karşı soruşturma başlatılmasını arz ederim. Soruşturma Kurulu Üyesi Novatski İMZA

Kars civarında Ermenilerden kaçan Müslümanların yollarda öldürülmesi:

Artan Ermeni zulmü dolayısıyla Kars köylerinden kaçan Müslümanların yollarda katledildikleri; insanların mal ve eşyalarından vazgeçtikleri; Karçukboğazı civarında yirmi sekiz ceset bulunduğu ayrıca Ayıderesi denilen yerde bir mağarada seksen kişiyi katlettiklerini bizzat Ermenilerin ifade ettiklerini ve Avındır'da sekiz hanenin kesilerek Kosor civarında suların insan cesedinden içilemediği hususlarını ihtiva eden Ersinek karyesi imamının mektubu.

Uluhanlı, Karadağlı, Boğanlı ve Çerbeçalı Köyleri Civarında Ermeniler tarafından yapılan baskı ve soykırım: Soykırımın devam ettiği Uluhanlı'ya iki yüz kadar gönüllü Taşnak milislerinin geldiği; Karadağlı İslam köyü halkının Ermenilerce köylerinden zorla uzaklaştırıldıkları, Çebeçalı halkının tamamen süngüden geçirildiği ve Azerbaycan'da Ermenilerle savaşın devam ettiğinin haber alındığı.

Fransız Askerleriyle Birlikte Ermenilerin Ayıntab, Maraş Ve Adana Civarında Müslüman Ahâliye Zulüm :Ermenilerin zulüm ve işkence yaptıkları Ayıntab (Antep) civarındaki Büyükarablar köyüne giren içlerinde Ermenilerin de bulunduğu yüz elli kişilik bir Fransız müfrezesinin evlerin kapısını kırarak mal ve ırza tasallut etmeleri üzerine köylülerin civar köylere ve dağlara kaçtıkları ancak sabahleyin evlerine dönmekteler iken köylülere makinalı tüfekle yaylım ateşi açıldığı; Maraş'ta da Fransızlarla birlikte Ermenilerin halkı katlettiği ve ahâlinin

şehirden dışarı çıkamayıp kasabanın top ateşiyle tahrip edildiği ayrıca Maraş'a yardıma gelen ahâlinin de top ve mitralyöz ateşi nedeniyle şehre giremediği; Adana ve havalisinde de durumun tahammül edilemez bir hal aldığı, bazı köylerin yakılıp, Ermeni köylülerinin silahlandırılarak Müslümanlar üzerine saldırtıldığı; Maraş faciasının yurttan büyük bir infiala yol açtığı ve halkın protesto gösterilerinde bulunarak bir an önce bu olayların sona erdirilmesini istedikleri.

Ermeni Taarruzuna Uğrayan Kürtlere Civardaki Müslüman Köylerin Destek Vermesi :

Ermenilerin Sitağan köyünün doğusunda tarlalarında çalışan Kürtlere top ateşi açmaları üzerine civar köylerdeki Müslüman halkın da Kürtlerle beraber Ermenilere mukavemet ettikleri.

Ermenilerin Fransızların Koruması Altında Adana'da Müslüman Halka Tecavüzlerde Bulunmaları :Ahâlinin saadet ve hürriyetini temin etmek iddiasıyla Adana'ya giren Fransızların bunun aksine olarak İslam ahâliye karşı ihanetkarane tavırlarda bulunmaları üzerine Fransızların bu hareketlerinden destek alan Ermenilerin her türlü saldırgan davranışlardan geri durmayarak, Müslümanların mal ve mülklerini Ermenilerin üzerine geçirtmek için düzmece hakimler heyeti kurarak mallarını gasbettikleri; Hristiyanlara zarar verdiği veya İttihadçı oldukları iddiasıyla Müslümanların hapsedilip aileleriyle bölge dışına sürgün edildikleri; Gavurdağı'nda oluşan ve siyasi bir hüviyeti olmayan bir Müslüman eşkiya çetesinin daha çok Müslüman köylerini yağmaladığı ancak çetenin Ermenilerin meskun olduğu Şeyh Murad köyüne gelmesiyle başlayan olayların, Ermenilerin çarşıda Müslümanlara hücum etmesiyle büyüyerek dört Müslümanın katli ve beş Müslümanın yaralanmasına yol açarak zabıta kuvvetleri ve İngiliz askerlerinin müdahalesi ile Ermenilerin Müslümanları katletme girişimlerinin sonuçsuz kaldığı; bu kargaşalıktan sonra Fransızların Ermenileri eşkıya takibine ve Müslüman köylerini tahrib etmeye gönderdikleri; eşkıya takibine gönderilen bir Ermeni çetesinin İnepli, Kayalı ve Arapköy karyelerini basarak malları yağma edip şiddetli darb ve tarlalarda rastladıkları suçsuz insanları katlettikleri; Fransızların Adana'yı işgallerinden itibaren Ermenilerin her gece birer ikişer Müslümanı öldürdükleri; İslam din adamlarına yönelik hareketlerle Dört Yol kazası müftüsünün tutuklandığı ve diğer müftülerin azil ve tayinlerine karıştıkları; muhtediye ailelerin evlerinden zorla alınarak Ermeni murahhashanesine gönderilerek bunlarla birlikte ana ve babası olmayan Müslüman çocukların da alındığı; Yumurtalık kazasının

Kurtkulağı köyünde Ermeni askerlerinin yedi ay önceden beri ezan okumayı yasakladıkları.

Ermeni Zulmünden Kaçarak Hududlara Yığılan Kafkasyalı Müslümanların Durumu :

Ermeni mezâliminden kaçıp kurtulmak amacıyla Osmanlı hududlarına yığılan Kafkasyalı Müslümanların daha fazla sefalet çekmemeleri için şimdiye kadar Osmanlı topraklarına kabul edildikleri fakat önceden beri geldikleri Erzurum'da kıtlık başgöstermiş olup, yerli halkda çok zor durumda bulunduğu bundan böyle geleceklerin Mamuretülaziz vilâyetine gönderilmelerinin daha uygun olacağı ve Vedi ile civarında Müslümanlara ait köylerin Ermenilerce muhasara edildiği, dört taraftan makinalı tüfek ve toplaarla takviye edilmiş müfrezelerin Müslüman halka saldırdıkları, Aras nehri civarında bulunan Şeti, Şa'ılnak, Karalar, Şirazlı[Şiranlı cadde], Yenice, Kızan, Nabata (?) ve Bürevan'daki halkın köylerini terkederek dağlara kaçtıkları, onları açlığa mahkûm etmek için adı geçen köylerdeki mahsûlat ve diğer eşyaların Ermenilerce gasbedildiği ve yokolacaklarını anlayan Kafkas Müslümanlarının, Osmanlı Devleti'nden, yapılan katliâmın durdurulması konusunda gerekli girişimlerde bulunmasını istedikleri KARS'TA MÜSLÜMAN KÖYLERİNİN BOŞALTILARAK BURALARA ERMENİLERİN YERLEŞTİRİLDİĞİ Kars'tan Erzurum'a gelen Kurban Efendi'nin verdiği bilgilerden; Ermenilerin Berdik, Kalo, Şüregel, Kineli(?), Karakaş ve Benliahmed köylerinde bütün eşya ve erzâka el koydukları; Erkend, Kinegi, Benekki [Benekli], Savacakkolu(?) köylerinin Müslüman halkını Paldırvan, Kürekdere ve Parkit'e naklederek boşalan köylere Ermenileri yerleştirdikleri; ayrıca İngiltere aracılığıyla Kars'tan Kazaklar'a gönderilen mühimmatın artık Azerbaycan ve Gürcü hükûmetlerince geçmesine izin verilmediğinin anlaşıldığı.

Nahcivan, Kağızman Ve Şarol Havalisinde Müslüman Halka Uygulanan Vahşi Soykırım :

Nahcivan ve Şarol havalisinde 45 İslam köyünün Ermenilerin saldırısına maruz kaldığı; Ermeni kıtalarına yazılan gizli emirlerde görevlerinin tek bir Müslüman kalmamacasına hepsini Aras çayına dökmek olduğunun ifade edildiği; Kağızman eşrâfından Arslan Bey ve eşinin burun ve kulakları kesilerek katledilip Kağızman'da teşhir edilmesiyle halkın korkarak dağlara çekilmesi üzerine tüm mal ve eşyalarının Ermeniler tarafından yağma edildiği; Ermeniler tarafından yapılan zulüm ve vahşet dolayısıyla Erivan, Kars ve Kağızman

havalisinden binlerce Müslümanın her şeylerini bırakarak Türkiye tarafına geçmeye çalıştıkları; Kağızmanlı kâdının oğlu Aziz ve yanındaki arkadaşıyla ailesinin Ermenilerce elleri, burun, kulak ve dudakları kesilerek vücutlarına cep açılmak ve göğüslerinde derileri soyulmak suretinde katledildikleri; Ermenilerin Gümrü ve Nahcivan cihetlerinde bazı İslam köylerini basarak 4000 kadar Müslümanı feci bir şekilde katlettikleri.

Ermenilerce Yapılan Katliâmın Amerika İaşe Heyeti'ne Anlatılması :Görevleri, Müslüman ve Ermeni nüfus miktarıyla, geçimlerini sağlayamayanları belirlemek ve Ermeni zulmünü incelemek olan Amerikan İaşe Heyeti'nden iki görevliye Ermeni zulmünün son derece şiddetlendiğinin ve toplu katliâma başlandığının anlatıldığı; ayrıca heyet mensuplarının katliâm sırasında süngülerle yaralanan, kolları kesilen kadın ve çocuklarla görüştürülerek tam bir kanaat sahibi olmalarının sağlandığı; bundan başka İğdır'da bulunan bin kadar silahlı Ermeni kuvvetinin Nahcivan ve Şerber'de Müslüman halkın direnişini kırmak üzere harekete geçtiği.

<http://mustafanevruzsinaci.blogspot.com.tr>

Selma GÜRSEL

ÇORUM MANTISI

MALZEMESİ : 5-6 porsiyon-100 Gram kavrulmuş kıyma,4 bardak un,1 bardak un hamur açılırken kullanmak üzere,1 yemek kaşığı tuz,2,5 su bardağı ılık su,1 kaşık margarin veya yarım çay bardağı sıvı yağ,yarım yemek kaşığı salça, mevsimi ise domateste doğranır. iki diş sarımsak, bir su bardağı yoğurt. Her yumak bir pişinim olarak 4 porsiyon mantı. Un maya katılmadan katı bir şekilde yoğrulur, yoğrulan hamur üç adet yumak tutulur oklava ile 1,5 milim kalınlığında açılır.

Açılan hamur 3x3 ebadında kesilerek istenirse içerisine kıyma, İstenmezse düz olarak dörtkenarı birleştirilerek sıkılır. Mantı haline getirilen mantılar tavaya dizilir. Kızartılan mantılar bir kenara konur.

Tenceremizi ateşe koyup margarini ve yarım kaşık salçayı koyarak sosu hazırlarız. İstenilirse bu sosa domateste doğranır. Sosun üzerine 2,5 bardak suyu koyarak kaynatırız. Kaynayan suya istenildiği kadar tuz konarak üzerine kızartılan mantıyı dökerek pişiririz. Pişen mantı tabaklara konularak servise hazırlanır, birkaç dakika soğumaya bırakılır. Hafif soğuyan mantının üzerine yoğurt sarımsak konularak afiyetle yenilir.

Güner KAYMAK

YİNE GELDİ 23 NİSAN

Yine geldi 23 Nisan
Selam olsun Atatürk'e atama
Heyecanlanıyor coşuyor insan
Selam olsun Atatürk'e atama
Bu bayram ki Egemenlik Bayramı
Dünya çocukları Atatürk'ün hayranı
Alkışlıyor Millet "Cihanda Sulh" diyeni
Selam olsun Atatürk'e Atama
Dünya çocukları ülkemize geliyor
Herkes kendi kültürünü sergiliyor
Her ırktan çocuklar ne güzel görünüyor
Selam olsun Atatürk'e atama
Kadına seçme seçilme hakkını verdi
Baş öğretmen olup ilim öğretti
Kılık kıyafeti giyindirdi düzeltti
Selam olsun Atatürk'e atama
İnsanca yasama laiklik dedi
Cahile yobaza fırsat vermedi
İnancı siyasete alet etmedi
Selam olsun Atatürk'e atama
Diktiği fidanlar meyvesini veriyor
Bütün dünya Türkiye'yi örnek görüyor
Böyle önder yüz yılda bir geliyor
Selam olsun Atatürk'e atama
Kurduğu cumhuriyet sapasağlam ayakta
Nice çarlıklar hasta düştü yatakta
Krallıklar diktatörler yıkıldılar bataкта
Selam olsun Atatürk'e atama
Amsterdam / 13.04.2003

**MAHMUT SELİM
GÜRSEL**

ISSN 1301-9945

YIL 10 SAYI 111 25 Mayıs 2008

*Hazırlayan Mahmut Selim GÜRSEL yazışma
adresi corumlu2000@gmail.com*

**DİKKAT; BU BİLGİLER TELİF ESERİ OLUP YAZARI VE
YAYINEVİMDEN İZİN ALINMADAN KULLANMAYINIZ!**

Mahmut Selim GÜRSEL ATATÜRK'Ü ANMA, GENÇLİK VE SPOR BAYRAMI 19 MAYIS

Mahmut Selim GÜRSEL 27 MAYIS

İsmet ÇENESİZ ANNELER GÜNÜ

Mehmet Ali SULUTAŞ MERSİN ULUSLARARASI MÜZİK FESTİVALİ

Hikmet OKUYAR ŞEBİNKALE ŞİİR ŞENLİKLERİ

Sakin KARAKAŞ AH ŞU TRAKTÖRLER

Ali EMİROĞLU AMERİKA'NIN İKİ DEVRİ

Atilla ALPAY KIRKA YAKIN TİRYAKİ DAHA SİGARAYI BIRAKTI

Mustafa Nevruz SINACI ULUS (MİLLET) BİLMEK İSTİYOR

Selma GÜRSEL PATATES PÜRESİ

Şükrü GÜLTEPE GÖNLÜMÜZ YARALI BABAM

Güner KAYMAK ORTADOĞU ELDEN GİDİYOR CANLAR

Mahmut Selim GÜRSEL

ATATÜRK'Ü ANMA, GENÇLİK VE SPOR BAYRAMI 19 MAYIS

Tarihimizin önemli ve kutlanması muhakkak elzem olan önemli günler vardır. Bunların içinde 19 Mayıs 1919 Anadolu'da yeni Türk Devleti'nin kuruluşunun temellerinin ve Türkiye Cumhuriyeti'nin başladığı gündür.

Önderimiz; Atatürk Nutkunu bu tarihi olayı anlatarak başlaması ve kendisine doğum gününü soranlara 19 Mayıs'ı olarak söylemesi bizleri düşündürmelidir.

19 Mayıs'ın Millî Bayram olarak ilanı Atatürk'ün bu güne önem vermesi ve Millî Mücadele döneminde sonradan da 19 Mayıs yasa ile Millî Bayram kabul edildi.

Atatürk; Millî Mücadeleden yana az sayıda, fakat etkin bir grup ile birlikte Millî Mücadele Anadolu'dan başlatmaya karar verdi. Bir görevle tevdi si ile Anadolu'ya geçme emri ile İstanbul'dan Samsun'a çıktı.

19 Mayıs 1919 Türk millî kurtuluş hareketinin başlangıcı oldu. Yeni kurulan Türk Devletinin çağdaş değerlerle milletler ailesi içerisinde yerini almasını da sağladı. Mustafa Kemal Paşa'nın Samsun'a çıktığı gün bir devrin başlangıcının nişanesi olarak “Atatürk'ü Anma, Gençlik ve Spor Bayramı 19 Mayıs “ kutlanmakta ve kutlanmaya devam edecektir.

Mahmut Selim GÜRSEL

27 MAYIS 1960

Bu tarih benim hayatımda birçok dönemin tarihi olarak yer buldu.

İlk 27 Mayıs 1960 günü sabahleyin Ankara Yenimahalle 9. durakta bulunan evimizden okula gitmek için giyinip çıktım ve sokakta bir asker yolumu keserek:

-Çocuk dışarı çıkma yasağı var. Okullar kapatıldı evine dön dedi. Nede olsa subay çocuğu olduğum için askere:

-Asker ağabey! Neden çıkma yasağı var? Diye sorunca asker:

-İhtilal oldu haydi eve git! Dedi. Eve girdim. Annem benden sonrada babam için kahvaltı hazırlıyordu. Anneme:

-Babam kalktı mı? Diye sordum. Annem: Birazdan kaldıracaktım git kaldırır! Dedi. Babamla annemin odasının kapısına gittim, kapıyı tıklattım. Saat 07 yi 3 geçiyordu. Babam:

-Gir dedi. Girdim. Babam üzerini giymekle meşguldü. Döndü kapıdan tarafa baktı. Beni görünce şaşırdı. Bana dönerek:

-Oğlum okula niçin gitmedin? Bende heyecanla:

-Baba sokakta askerler var askerin biri okullar kapatıldı. İhtilal oldu dedi. Ben böyle deyince babamın yüzü bembeyaz oldu. Koşar adımla salonda bulunan radyoyu açtı. O sırada bir tok ses ihtilal'ı haber veriyordu. Bezem ceketini ve şapkasını alarak kapıya yöneldi. Aracının gelmesine daha 15 dakika olmasına rağmen ve kahvaltı yapmadan çıkması beni de şaşırttı. Biraz sonra babamda eve girdi. Babam da subay

olmasına rağmen eve girmesi ihtarı ile karşılaşmış ve aracınız görev kağıdı ile gelir binbaşım evde bekleyiniz denmişti.

On dakika sonra kapı çalındı. Babamın aracının şoförü kapıda idi. Selam vererek:

Komutanım araç hazır gidebiliriz dedi ve çıktılar.

Aradan yıllar yıllar geçti. Biraz bakanlık ile, biraz kitapların gitmemesi için mücadelemiz ve memuriyette görevimizin son bulması üzerine Çorum'da bulunmayan bir iş yapmayı düşündüm il olarak Çorum'da Gürsel Yayınevini açtım. 27 Mayıs1988

Yakın tarihlerde de bir mahkememizin başlangıç tarihi 27 Mayıs 2008 Bu mahkemeye Yargıtay itirazım 27 Mayıs 2010 en sonda bu tarihte yeni pasaportumu aldığım tarih de aynı tarihi taşımakta.

Artık; bu bir tesadüf mü ilahi bir takdir mi onu da siz değerlendirirsiniz.

İsmet ÇENESİZ

ANNELER GÜNÜ; (ANALAR)

(Ana ile evlat sevgisi bir zincirin iki ucu gibidir.)

Belki çoğu insan bilmiyordur her yıl Mayıs ayının ikinci Pazar günü bütün dünyada, “Anneler Günü” olarak kutlanmaktadır. Herkesin yavrusu herkese balaban, herkesin anası herkese canan gelir. Birisi bizi doğuran, birisi de çocuklarımızın anası olan anamız, analarımız!

Ana anadır. Kuşun anası da olsa, kuzunun, kurdun, aslanın anası da olsa ana anadır.

Bir korku anında, bir tehlike anında ananın yavrusunu korumada ki gücü, koruyuculuğu bir başkadır. O andaki fedakarlığı ise her fedakarlıktan üstündür.

Ana neslin devamı, sevdanın yeli, gülün kokusu ve burcu burcu terdir. Emektir, süttür ana. Yemez yedirir, giymez giydirir. Yavrusuyla o bambaşka övünür.

Ana yavrusuna sevdalı, yavru anaya kara sevdalı. Kara toprak aldı anamı/ Diktim mezarına güller, sümbülleri/ Kokunu getirsin diye rüzgar ile yeller/ Sularım toprağını soğusun bağrın/ Göğsünde açsın güller sümbülleri/ Gelmek isterim koynuna, kıyamaz/ Erken der savarsın/ Hasretini rüyalarımda gideririm ancak/ Rüyalarımda yine seversin, okşarsın gocunmayarak.

Dünyada her şey kıskanılmış. Tek kıskanılmayan şey evladın başarısıymış. Evlat sevdamızın kaynağı, en büyük aşk. Evladın ana sevgisi daha da bir başka. Bu sevdaya karışmaz hile hurda. Çünkü o ciğerin taa kavrulan yerinden gelme.

Sobalı evlerde o soğuk kış günlerinin gecelerinde belki on kere kalkan, bizi emziren, doyuran, üstümüzü örteceğim, üşütmeyeceğim ve hasta etmeyeceğim diye kendini hasta eden anamızdır.

Anamız kakalı bezlerimizi yıkarken bile ellerini ona bulaştıran. İğrenmeden, yüzünde gülücüklerle yavrusunun hayalini karşısına alıp gülerek zevkle yıkayan yine anamız. Anamız bizi doyurmadan,

uyutmadan kendi karnını doyurmayan ve uyumayan anamız. Rabbimin kendisine bahşettiği sütü göğsünden yavrusunun ağzına aktarırken onun zevkini, heyecanını anamız bilir anamız.

Cennet anaların ayağı altında olduğu gibi dünyanın sefası, mutluluğu da anaların duasındadır. Siz hiç beddua almış birisinin mutlu payidar ve mevki sahibi olduğunu gördünüz mü? Anasını babasını sevmeyen, ona hürmette kusur eden neden bilmez ki o ektiği kötü tohumun daha da katlanarak evlatlarınca kendisine geri döneceğini? Anasını ağlatıp da gülteni, anasının duasını almayıp ta güzelce ölenini duydunuz mu? Anasının, babasının mezarını gömülürken orda olduğu halde gitmeye gitmeye mezarı kaybeden çok insan vardır AMMAA evladının mezarını kaybeden ana baba olmasa gerek.

Ana yar, analık ince ayar. Bu ayarı bilmeyen bu terazinin nizamından geçmeyen ne anlar anasının analığından? Ne anlar insan sevgisinden, merhametten, yavru kokusundan? Yavrunun anasının sütünü emince anasının göğsü üstünde bir yatışı vardır ya; o anda ananın da, evladına bir bakışı vardır ya, işte o zevkli an cennet halinden bir parça olsa gerek.

Ana oğlunu vatana hizmet için askere gönderir. Hem sevinir hem de o günleri gösterdiği için rabbine şükreder ve ağlar. Gözünden yağ yağmur taneleri gibi dökülür. Yavrusu askerden gelir yine ağlar. Şükreder, sevinir “ yavrum” der. “Yavrum” der de bir koklar ki, taa ciğerlerini onun kokusuyla dolduruncaya kadar. Evladının iyi gününde sevinçten ağlar. Kötü gününde de çay olur, sel olur akar gözünün yaşı.

“Ağlarsa anam ağlar geresi yalan ağlar” ın arkasında ana ile yavrunun ayrılmaz bir parça oluşu yatar. Ana sevdası sevdaların en güzeli. Ana sevdası gök kubbe kadar yüce. Kadının elinin değdiği yer başka ananın elinin değdiği yer ise bambaşka olur.

Anlatma! Anlatamazsın sen. Erkeksin bunu tadamazsın. Sen anana hizmet ve hürmette bu sevgiyi belki birazcık sezebilirsin.

Ana başta taç imiş, her derde ilaç imiş/ Uçtu gitti elimden, hasreti ateş imiş....

Ananızın sevdasıyla sizleri baş başa bırakıyor, bütün anaları kutluyor, mutluluk dileklerimle birlikte sevgi ve saygıyla ellerinden öpüyorum.

Gurbette yar özlenir de yârânımız, anamız özlenmez mi? (2004)

Mehmet Ali SULUTAŞ

MERSİN ULUSLARARASI MÜZİK FESTİVALİ

Değerli sanatseverler, sevgili müzik tutkunları;

Mersinliler bir güzel etkinlik başlattı yedi yıl önce. Uluslararası kimlik taşıyan bu etkinlik daha altıncı yılında (geçen yıl), merkezi Brüksel’de bulunan Avrupa Festivaller Birliği’ne (EFA) 9 Haziran 2007 tarihinden geçerli üye kabul edilmiştir. Bu yıl EFA üyesi olarak gerçekleştirilecek festivalimiz boyunca Mersinli sanatseverler ve Mersin’i ziyaret edenler “müziğin keyifli dünyasında bir yolculuğa çıkacak” ve Mersin ilinin eşsiz doğal ve kültürel zenginliklerini izleme olanağı da elde edeceklerdir. Bu bağlamda ilgililerin açıklamalarını, etkinlikleri izleme, yer ayırtıp bilet temin etme konularında bilgileri aşağıda bulacaksınız.

Bu yıl 57incisi düzenlenen Ottawa Lale Festivali’nin ancak on yıllar geçtikten sonra Festivaller Birliği’ne kabul edildiğini göz önüne alırsak, Mersin Müzik Festivali’nin altı yılda Birlik üyeliğine kabul edilmesi övünülecek bir gelişme ve olgunluktur. Bu nedenle de nelere sahip olduğumuzun bilincinde olarak bu Festival etkinliklerimizi de onurlandırmaya, destek vermeye, alkışlamaya, dostlarınıza ve dünyaya duyurmaya davet ediyoruz sizleri...

Ülke, bölge ve kent kültürünün yansımasını uluslararası bir buluşmada paylaşma ve dünya kamuoyuna aktarma çabalarına katılımınız ve katkınız önemlidir. Çünkü sizler önemlisiniz...

Saygı ve sevgilerimizle,
Mehmet Ali Sulutaş, MBA (Ottawa)
Mersin Sivil Toplum Birliği Platformu
Kurucu Başkanı ve Birinci Eşgüdümçüsü
Kanada Büyükelçiliği Onursal Temsilcisi

Sevgili Sanatsever Dostlarımız! Bu yıl 7. sini gerçekleştireceğimiz Mersin Uluslararası Müzik Festivali, 22 Mayıs - 02 Haziran tarihleri arasında yapılacaktır. Programla ilgili bilgileri ekli dosyada sunulan festivalin biletleri: Festival ofisi (Tel: 2388184 - 85), Kültür Merkezi Gişesi, Forum AVM Festival Bilet Satış Standında satışa sunulmuştur.

Mersin Kent Birliğinin hayat bulduğu bu etkinliğin gelecekte de yaşatılması ve sürdürülebilir kılınması, etkinliği bugün sahiplendiğimiz oranda mümkündür. Bu da ilgi ve desteğinizle sağlanacaktır.

Sevgi ve saygılarımla

Faik BURAKGAZİ
Sanat Etkinlikleri Derneği Bşk
FESTİVAL BAŞLIYOR

Mersin Uluslararası Müzik Festivali 22 Mayıs – 02 Haziran 2008 tarihleri arasında bir kez daha Mersin'in ulusal ve uluslararası alanda duyulmasını sağlayacak etkinliklere imza atacak. Türkiye'nin kültür ve sanat aracılığıyla tüm dünyaya tanıtılması ve Mersin'in tarihi ve kültürel birikiminin, günışığına çıkarılarak şehrimizin uluslararası alanda marka bir kent olabilmesi amacıyla gerçekleştirilen festivalimiz bu yıl da Mersin'de yaşayanları müziğin evrensel dünyası ile buluşturacak. 7. Mersin Uluslararası Müzik Festivali kapsamında İspanya'dan Azerbaycan'a uzanan yelpazede konuk sanatçılar Mersin'e gelecek ve farklı müzik türlerini izleyenlerle paylaşacaklar. Festival her yıl olduğu gibi Kanlıdivane, Tarsus St. Paulus Müzesi ve Kızkalesi gibi antik mekânların yanı sıra düzenlenecek yerel etkinliklerle de Mersin'in pek çok farklı mekânına sanatı taşıyacak.

FESTİVAL PROGRAMI - 2008

22/05 AÇILIŞ GALA KONSERİ - JANINE JANSEN

23/05 BİLKENT SENFONİ ORKESTRASI

24/05 VOKALİZ GRUBU

25/05 LOS VIVANCOS DANS GÖSTERİSİ

26/05 VİYOLA/AKORDEON

27/05 UFUK-BAHAR DÖRDÜNCÜ

28/05 BAKÜ OPERASI SOLİSTLERİ / KANUN KONÇERTOSU

29/05 BAKÜ OPERASI SOLİSTLERİ / ECLIPSE

30/05 TRIO AEGEAN / PERCUSSION

31/05 STRING INSPIRATIONS QUINTET

01/06 ENBE ORKESTRASI / STRING INSPIRATIONS QUINTET

02/06 LEIPZIG STRING QUARTET KAPANIŞ KONSERİ

EFA üyeliğinin ardından ilk festival

Mersin Uluslararası Müzik Festivali geçtiğimiz yıl ana hedeflerinden birine ulaşmış ve Merkezi Brüksel'de bulunan Avrupa Festivaller

Birliği'ne (EFA) 09 Haziran 2007 tarihi itibarıyla üyeliğe kabul

edilmiştir. Bu yıl EFA üyesi olarak gerçekleştirilecek festivalimiz

boyunca Mersinli sanatseverler müziğin keyifli dünyasında bir yolculuğa

çıkacak. İzleyenler klasik müzikten dansa, Akapella korodan caza kadar

pek çok farklı müzik ve gösteri türünü festival süresince bir arada izleme olanağı bulacak. edecektir.

Hikmet OKUYAR

ŞEBİNKALE ŞİİR ŞENLİKLERİ

Aylardan beri heyecanla beklenen şiire ve şaire ödül töreni yine şiir şenliklerinin şöhretler şehri Şebinkarahisar'ın çok meşhur Şebinkale kültür sanat etkinlikleri alanında yapılacak. Şebinkale'de gerçekleştirilen ve Türkiye'nin en ilginç şiir etkinliği olma özelliği taşıyan Şebinkale şiir etkinliklerinin cazibesi; aşık ozan şair ve şiir yorumcularının piri dünyaca ünlü şair Abdi Beğ'in Şebinkarahisar topraklarında doğup büyüüp bir süre de hayatının sonunu Karahisar-ı şarki sancağı ağır ceza reisi olarak yaşamış olmasından ve bir bahar akşamı şiir dinletisi etkinliklerini Şebinkarahisar'dan İstanbul fatih Kız Taşı'na, Sümbül Efendi'ye oradan da Balkanlar'a ve tüm Türkiye'ye yayan halk bilimcisinin geleneğini canlı canlı yaşatmaktan şiir yazmak için oturduğu mekanlarda soluklanmak istenmesindendir.

19 mayıs 2008 Şebinkale şiir şenlikleri ve hikmet okuyan tanıtım turizm kültür sanat etkinlikleri programı:

08:00-09:00.....Abdi Beğ, Bayburtlu Zihni, Abdullah Okuyar, Mehmet Emin Yurdakul, Hasan Tahsin Okutan, Mehmet Hayri Akyüz, Murat Akyüz, Coşkun Ertepinar, M.Bülent Ecevit, Coşkun Öner, Rafet Hancıoğlu, Mahmut Yeles, Ali Özdemir, Aziz Şeker, Selehattin Erdal, Aşık Veysel, Mehmet Emin Ertem, Hüseyin Toygar, Aışarlı Ozan Nurhayat Sakarya, Fotoğrafçı Hasan Karaca ve diğer sanat dostları için anma töreni yapılması ve aşıkların ozanları şairlerin ve şiir yorumcularının piri dünyaca ünlü şair halkbilimcisi ve halk önderi Abdi Beğ'in mezarına Şebingülü konması.

09:00-10:00bayram kutlamaları bir şiir yorumcusu öğrenciye "Giresun okuyor" kampanyasına "Okuyar" diyerek yüzde yüz katkı için Türkiye sevdası armağan edilmesi,

10:00-11:00..... Resmi ve özel ziyaretlerin yapılması, Şebinkarahisar lisesi bahçesine yeşil çevre uzmanı şema gönüllüleri başkanı Hikmet Okuyar tarafından Şebincevizi fidanı dikilmesi,

11:00-12:00..... Şebinkale'de medya mensuplarına ve ödül kazananlara sabah kahvaltısı ikram edilmesi (yufka, Şebingül suyu ve tereyağı ile kavrulmuş Şebincevizli un helvası, Şebindut suyu tirbolu çayı)

12:00-13:00...şair şiir yorumcusu kay tv şiir programları yönetmeni ve sunucusu Öngüngün Yıldırım'ın sunumları ve Şebinkarahisarlı şiir yorumcusu Lelemanların yorumlarıyla Hikmet Okuyar imzalı Şebinkarahisar türküsü, Alucra türküsü, Çamoluk türküsü, aksu şenlikleri isimli eserlerin okunması,

13:00-14:00 "ilimiz ve ilçeleri" konulu "XI. Hikmet Okuyar ödüllü şiir yarışması"nın ödül töreni ve 2007 Hikmet Okuyar kültür sanat ödülü verilecek yarışmacılar ile şiir dostlarının takdimi.. Mehmet yüksel engin bay konseri..

14:00-15:00.....Şebinkale'de medya, kültür sanat siteleri ve özel arşivler için toplu ikili üçlü hatıra fotoğrafı çektirilmesi özel şiir sohbeti,

15:00-18:00.....Şebinkale şiir dinletisi etkinlikleri(kaval eşliğinde) foklar gösterileri, Şebinkale'den güneşin batışının izlenmesi,

18:00-20:00.....şehirde gezinti ve özel ziyaretler,akşam yemeği,

20:00-24:00 Şebinkarahisar Atatürk evi ve müzesi bahçesinde 13. Şebinkarahisar şiir akşamları etkinlikleri; Şebinkarahisalı şiir yorumcusu elemanların ustalara ve medya mensuplarına Tanıtılması, Şebinkarahisar, Giresun ve Türkiye şiirlerinin okunması, Türk Halk Müziğinin yeni sesi Engin Bay'ın şiir dostlarına takdimi.

Şebinkarahisar Giresun Karadeniz Türkiye ve sevda şiirlerinden örnekler..

20 mayıs 2008 günü

24:00-04:00 şiir sohbetleri ve taş mahallesi camiine ziyaret, ezan sesinin dinlenmesi;

04:00-08:00....Kavaklar, Kıkgoz, Biroğul, İkikoğul, Avutmuş, Kütküt bağlarında bülbül sesi dinlenmesi. Şebingül bahçelerinde gezinti..Abdi Beğ konağında inceleme, Köprübaş'ında sabah sabah çay sohbeti..ırmak sesi dinletisi, Abdi Beğ ile ilgili hatıraların dinlenmesi;

08:00-12:00.....tamzara'da sabah kahvaltısı..teşekkür ve Şebinkale'ye veda ziyaretleri;

13:00-14:00 Eğribel Tepesi'de Mayıs yedisi kutlamaları Eğribel çobanlarına Giresun okuyor kampanyasına "Okuyar" diyerek yüzde yüz katkı için Giresunlu şairlerin ve Türkiye şairlerinin şiir kitapları ile kaval ve şapka armağan edilmesi,

17:00 -17.30 Giresun Atapark'da saygı duruşu, Hikmet Okuyar birincilik ödülü alan ve bestekar Erol Güngör tarafından bestelenen Nevşehirli Dr .Nedim Uçar tarafından yazılan "Giresun'da Günbatımı" şiirinin; şiir yorumcusu Canan Pir-öngün yıldırım birlikteliğinde yorumlanması, Giresun Valisi sayın Mustafa Taşkesen'e şiire çok özel ilgisi münasebetiyle teşekkür ziyareti ve Türkiye sevdası armağan edilmesi..18:00-24:00 Karadeniz sahil gezisi, yeni bir "Hikmet Okuyar ödüllü şiir yarışması" ve Hikmet Okuyar tanıtım turizm kültür sanat etkinliklileri dileği ile veda..

Not: sürpriz ödüllerin dışında ödül alacaklar ile Kayseri pastırması, Malatya kayısısı, Şebincevizli dut pestili, Çorum leblebisi, Giresun simidi, Afyon kaymağı, Kahramanmaraş dondurması, Çamoluk balı gibi sürpriz ödüller "Şebinkarahisar kalesi şiirlerle şenlenecek başlığı" altında indirilebilir reisimler de Şebinkale Görselelerinden .iyi yayınlar dileğiyle saygılar..

Sakin KARAKAŞ

AH ŞU TRAKTÖRLER

Yaklaşık son 1 aydan bu yana işimize gidip gelebilmek için kısa süreli de olsa gece yolculuğu yapmak zorunda kalıyoruz. Mesai saatlerinin akşam 17.00 sona ermesi nedeni ile hava iyice karardıktan sonra yola çıkmak zorundayız. Laçın ilçesi ile Osmancık arası otomobil ile normal şartlarda 22-23 dakikalık yol olarak biliniyor. Günlerin iyice kısalmış olması dolayısıyla kısa süreli de olsa her gün tekrarlandığından bu yolculuk riskli hale geliyor.

Yol arkadaşım Mehmet bey oldukça dikkatli bir sürücü trafik kurallarına harfiyyen uymaya özen gösteriyor. Bizlerde bu yolculuk vesilesi ile yolda gördüklerimizi ve gelişmeleri konu ediyor ve o akşamın gündemine almaya çalışıyoruz.

Son günlerde de konumuz traktörler. Malum Çorum Osmancık yolu oldukça dar. Bu durum da aslında ayrı bir sohbet konusu. Bu konuda sözlerimizi daha önce defalarca harmanladık. Çorum Osmancık yolu aslında sadece bizim değil bütün yöre halkının gündeminden düşmüyor. Çünkü artık bu yol bu trafiği taşıyamıyor. Bütün bu bilgilere rağmen yolu gündemine almamakta ısrar eden yetkililer bence bu millete hiç te hak etmediği çileyi reva görüyorlar. Bu açıdan benden söylemesi Çorum Osmancık yolu ivedilikle projelendirilmeli ve yenilenmelidir. Eğer 5 yıla kadar yol yenilenmezse Özellikle Kırkdilim mevkiinde yaşanan facialar artacak ve işte o zaman yol sadece yöre halkının değil Türkiye'nin gündemine yerleşecek.

Neyse biz gelelim traktör meselesine. Bütün Türkiye'de ve her zaman olduğu gibi traktörlerin hemen tamamına yakını birer trafik canavarı. Neden mi? Genellikle traktör kullananlar gerekli trafik kültüründen yoksun. Bu nedenle hemen her yüz traktörün doksanının aydınlatma sistemi doğru dürüst çalışmıyor. Romörklarında bulunması

gereken stop lambaları ya kırık ya patlak ya da yok. Üstelik park lambaları olmadığı gibi aydınlatıcı reflektörde takılmamış. Hiçbir önlem almadan, lastiklerinde hiçbir temizlik yapılmadan araziden doğruca yoğun trafik ortamına çıkan bu araçlar bu haliyle adeta ölüme davetiye çıkarıyor.

Yukarıda bahsettiğimiz üzere zaten oldukça dar olan Çorum Osmancık yolunda karşıdan araç ışığının yansıması ile birlikte traktörleri görmek ve önlem almak mümkün değil. Bu durumda hani derler ya işimiz Allah'a kalmış diye yorum yapmaktan kendimizi alamıyoruz

Özelikle çeltik hasadının sona ermesi ve pancar hasadının başlaması nedeni ile standartlara uygun olmayan traktörler adeta yolları işgal etmiş durumda. Tabii ki bu olumsuz durum sadece Çorum Osmancık yoluna özgü değil. Ülkemin hemen her yerinde tablo bu şekilde.

İşte bütün bu bilgiler ışığında hayret ettiğim bir şey daha var. O da nedir biliyor musunuz? Biz sadece sözleri harmanlayarak çok önemli gördüğümüz bir sorunu gündeme almaya çalışıyoruz. Yani sorun zaten belli belli de. Hayret traktörlere etkili bir önlem alan yok.

Ali EMİROĞLU

AMERİKA'NIN İKİ DEVRİ

Ben, ABD'nin iki devrini de tanıyorum. Aslında, Amerika'nın kendisi de pek eski değil. Keşfiyle birlikte, topu yarım bin yılın içinde. Bunun bir kısmı da kavga ile geçmiş. Kıtanın asıl sahipleri, sonradan gelenlerin taarruzuna uğramış ve hayat mücadelesi yapılmıştır. Biraz sonra da, gelenler birbirleriyle mücadeleye tutulmuşlardır. Ancak, ABD kurulunca, insanlar hem zengin olmuşlar ve hem de millet, yani ulus olma gayreti içine girmişlerdir. Amerika'daki bu yeni devletler, pek te dışarı ile, hatta geldikleri asıl milletleriyle bile ilgilenmemişlerdir. Birinci Dünya Savaşı'ndan sonra da, Avrupalı devletlerin hodbinlikleri karşısında, biraz da kırgın olarak tekrar kıtalarına dönmüşlerdir. Kıtalarında kalmak, Amerika'nın ana politikası olarak kalmıştır.

İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra, niçinse, Amerikan milletlerinden bizim Birleşik Devletler diye andığımız Amerika, ikinci defa tehlikeden kurtardığı Avrupa'yı terk etmek istememiştir. Hatta savaş esnasında, Avrupa'nın geleceği konuşulurken, Fransa'nın durumu ne olacağı sorulduğunda, onu üç-beş sene kendilerini idare edeceklerini açıklayarak, niyetlerin de ortaya koymuşlardı. Fransa'nın Amerikan aleyhtarlığı bundandır. Rusların deneyimsiz ve düşüncesiz hareketleri de, Amerika'nın Avrupa'da kalmasına yardım etmiştir. Rus tehlikesi, Amerikalılar tarafından istedikleri gibi kullanılmıştır. NATO'nun teşekkül etmiş olmasının sebebi de budur.

Şimdi iyi anlıyoruz ki, Amerika'nın Avrupa'da kalmak istemesi, Avrupa'yı korumak iyi niyeti değildir. NATO'yu organize etmek suretiyle, Avrupa'yı ordusuz bırakmıştır. Avrupa, artık Amerika için, bir tehlike olmaktan çıkmıştır. Bu defa, Amerika Cumhurbaşkanı, biraz da Osmanlılaşarak, Dünya hâkimiyetine oynar duruma gelmişlerdir. Burada, Demokratları Cumhuriyetçiler derecesinde ateşli görmesek bile, onların niyetleri aynıdır. Bill Clinton'ın kitabındaki üslup dikkatle izlenirse, derecesi az olmakla birlikte, Bush edasını taşımaktadır. Amerikalı, Amerikalı olduğunu göstermiştir.

Latin Amerika ile Kanada'yı hesap içi saymayalım. Kuzey Amerika, cidden zengin bir ülkedir. Yeraltı ve yer üstü servetleri, hiç bir

ülkeninkilerle kıyaslanmaz. İnsanları varlıklılırlar. Amerika'da olan hayat standardı, başka ülkelerde görülüyor.

Amerika'nın akıllı insanları, memleketlerinde kalarak, hiç olmazsa büyük bir ülkeyi mutlu etmek isteyemez mi idiler? Kanada, onlardan daha az varlıklı sayılmaz. Kendi hallerine bırakılmış olsalar, Latin Amerika da kurtulmuş olabilir. Amerika Birleşik Devletleri, bunların elinden tutmakla bir şey de kaybetmiş olmaz. Dünyanın beş kıtasından biri, en son keşfedileni, mutluluğa erişmiş olur. En azından biz böyle düşünüyoruz.

Teknik gelişimi ve Amerika'nın, ikinci büyük savaş sonu, bütün Avrupa'nın yıkılmış kurumlarına ortaklıkla onların zenginliklerine ortak olmuş olmaları, iştahlarını kabarttı. Amerika, Dünya devleti olmak değil, Dünya hâkimiyetini kurmak yolunu seçti. Bunun vasıtasının da silah olduğu kanaatlerini sergilemiştir.

Vietnam'daki başarısızlık ve Amerikan kayıplarının 60 bini geçmiş olması, Amerika'yı uyardı sanmıştık. Yanıldığımızı anlıyoruz.

Amerika'nın Dünya hakkında büyük deneyimi yok. Dünyayı hâkimiyeti altına alacağını sanıyor. Her insan için bu hayal tatlıdır. Hayal tatlıdır da, getirisi ve götürüsü bir hesap işidir. Bir insan ölümü göze alınca, başka insanları da öldürüyor. Canlı bomba Ortadoğu icadıdır. Irak savaşını kayıp vermeden bitirdim sanan Amerika, savaşı bitti ilan ettikten sonra, verdiği kayıp üç bini geçmiştir. Bu rakam orada kalacak ta değildir. Amerika, mevcut devletleri parçalayarak, kendini dinleyecek yeni peyk devletler kurmaktadır. Bunların sadakatine da inanmaktadır. Bunun hakkında deneyim eksikliği vardır. İngilizlerin Hindistan'dan çıkacağı akıllarına gelmiyordu. Onun için, bazı parklara, köpeklerin ve Hintlilerin giremeyeceğini levhalara da yazmışlardı. Dünya, etme bulma dünyasıdır, deyip durmuyor muyuz? Dünya, Amerikalılar için başka olacak değildir. Dünya, bana göre, ikiye ayrılmıştır. Zenginler ve fakirler. Nüfus ta artmaktadır. Bu zengin ülkeler ve de Amerikanlar, Dünya nüfusunun çokluğunu bahane edip te nazariyeler kurmaya kalkarlarsa, insanlık şaşırmasındır. Bu yeni Dünyanın insanları, geri kalmışları geri zekâlı olarak görüyorlar ve kaybedilmelerinin insanlık için eksiklik olmayacağını da kabul ediyorlar İnsanlık uyanmalı ve bu zihniyeti taşıyanlardan da uzak durmalıdır. Bu büyük tehlike, ancak ve ancak, dünyayı geliştirmekle olur. Ümmetçilikle bu olmaz; Ulusalcılıkla bu olur.

Ramazan Bayramınız Kutlu olsun.

Atilla ALPAY

KIRKA YAKIN TİRYAKİ DAHA SİGARAYI BIRAKTI

Geçtiğimiz günlerde başlayan sigara yasaklarını bir başlangıç kabul eden birçok tiryakinin artık sigaralarını bıraktıkları ve sağlıklı bir yaşama başladıkları öğrendik.

Türkiye Yeşilay Derneği Çorum Temsilciliği olarak ana caddemizde açtığımız “sigaranın zararlarını” anlatan sergiyi gezdikten sonra nefis muhasebesi yaparak kendi istekleri ile sigarayı bırakan kırka yakın Çorumlu hemşerimizin de yeni ve sağlıklı bir yaşamı seçtikleri gözlemlendi.

Yeşilay Sergisindeki panolar ve resimlerle sigaranın dehşet verici yönlerini gören ve öğrenen tiryakiler dağıttığımız cd lerle de bu bilgilerini pekiştirerek birer ikişer sigarayı bıraktılar.

Uzun yıllar sigara içtiklerini ama kimsenin kendilerini bu denli bilgilendirmediğini, artık sigara denilen büyük madde bağımlılığının arka planlarını ve gerçek yüzünü de gördüklerini kaydeden tiryakiler aldıkları bu karardan geri dönmeyeceklerini de açıkladılar.

On gün süren Yeşilay Sergisinin son günlerinde artık sigara içmeyeceklerini beyan eden tiryakilere Türkiye Yeşilay Derneği Çorum Temsilcisi olarak şükran belgeleri ve armağanlar verdik.

Mustafa Nevruz SINACI

ULUS (MİLLET) BİLMEK İSTİYOR

Almanya ve Fransa'nın aleyhimizde gelişen aleni tavrı, Hollanda, Yunanistan ve diğer bazı ortakların düşmanca kalkışmalarına rağmen hükümet AB sürecini hızlandırmakta ısrarlı.

ABD'de öteden beri Yahudi, Ermeni ve Rum-Yunan lobi ve diasporaları tarafından ısrarla sürdürülen zincire şimdi Kanada da katıldı. Üstelik, hem "sözde soykırımın" kabul edilmesi ve hem de "Alevilerin İslâm dışı bir topluluk ve azınlık" olması dayatılıyor. Bunun yanı sıra; Yaklaşık bir asırdır devam eden bir Kürt (aslında Ermeni) devleti furyası var.

Ülkemiz aleyhine sistematik periyotlarla sıkça düzenlenen, ısrarla, inatla ve düşmanca sürdürülen bu ve benzeri sözde sivil inisiyatif, kampanya ve komplolar karşısında hükümetin çok daha duyarlı davranması, hassasiyet göstermesi ve (Kerkük'te olduğu gibi değil) "doğal kırmızı çizgilerin" her ne pahasına olursa olsun korunması beklenirdi. En azından, hukuk-u düvelin mütekabiliyet hükümlerinin işletilmesi bir haktır? Olmadı, mukabele-i bilmisil... Türkiye Cumhuriyeti olmak budur. Şu halde izlenen yol hatadır, tarihi yanılıdır, gaflet ve dalâlet içinde olmakla birdir. Kaldı ki, 1963 Ankara antlaşmasından günümüze; AB'nin asla bir medeniyet projesi olmadığı; Emperyalist partnerlerin bir araya gelerek birliği küresel sömürünün iğrenç bir aracı olarak kullandığı; İnsan hakları, adalet, hak, hukuk, demokrasi ve barış söylemlerinin yalan ve sanal olduğu; Türkiye'nin asla tam üye sıfatıyla bu kulübe alınmayacağı ve sadece "kayıtsız-şartsız" müstemleke (sömürülen ülke-manda) misal bir statü çerçevesinde düşünüldüğü; Bunu kolaylaştırmak için ABD'nin BOP ve BİP projeleri muvacehesinde bölünmek ve parçalanmak istendiği, iyice anlaşılmış ve ortaya çıkmıştır.

Allah korusun! dahili ve harici işbirlikçi (hain ve delâillerin kişisel çıkarları uğruna gaflet dalâlet ve hıyanet uykusu içinde olanların) bedhahların çabaları sonuçlansa bile; Batı uygarlığı ile (medeniyetinin

değil; zira Avrupa kesinlikle bir medeniyet değildir) ortaklığın yegâne avantajı olan serbest dolaşım, serbest yerleşim, karşılıklı işbirliği, tam mütakabiliyet, entegrasyon ve ekonomik yardım gibi hayati unsurların gerçekleşmeyeceği bizzat kendileri tarafından da açıkça söylenmekte ve ilân edilmektedir.

Bunun yanı sıra: Türk Ordusunun (TSK) rehabilitasyonu (milli-manevi Kemalist ve Türkçü unsurlardan arındırılarak Avrupa'nın bekçisi durum ve konumuna indirgenmesi), ekonominin ise, kökü dışarıda mason-misyoner (ilâh-silâh ve ilâç tüccarlarına), kabalist-ateist-pagan paraya tapan, spekülâtif-sansasyonel, vurguncu-soyguncu-pahacı kesime teslimi; Türk milletinin, Jean Jack Rousseau'nun dediği gibi "kulluğa ve köleliğe alıştırılarak esaretin sevdinilmesi" madde ve manâ imtizacından soyutlanarak materyalist süjeler haline getirilmesi (buna bireyselleşme ve modernite demekteler); Hasılı, Atatürk ilkeleri, Türk İnkılâbı, Milli Mücadele Ruhu ve Milli kimliğin yok edilerek, "dünyanın en büyük ve tek medeniyeti" insanlık davası, eşitlik, adalet, hak, hukuk ve fazilet timsali olan şanlı tarihimizin beyinlerden kazınması ve milli hafızanın tümüyle silinmesi amaçlanmaktadır.

Bunu görmeyen kör, anlamayan cahil; Her şeye rağmen "AB" diye dayatan ve inatla diretenler ise, her halde provokatif unsurlar ve ajanlar olsa gerektir.

En vahimi ise; TCK 301. maddenin değiştirilerek Türk insanı ve milletine hakaretin serbest bırakılması. Bunu AB niye ister ? Elbette, ülkelerinde ve gümrük kapılarında yaptığı aşağılama, horlama, insanlık dışı muamele, hakaret ve tezyif yetmezmiş gibi, bir de yüzümüze karşı küfretmek için; Bir takım dönme, devşirme ve sabetayları bu istikamette kullanmak için. Başka ne olabilir ? Olsa olsa bir de, Türk tarihi, kimliği ve inancı ile alay etmek içindir.

Tıpkı zinanın suç olmaktan çıkartılması; İdamın kaldırılması; Hırsızlığa-yolsuzluğa, ekonomik suça ekonomik ceza; Suçluların-maznunların, failin korunup, haksız fiil, tecavüz ve tasalluta muhatap masum, mazlum ve mağdurların kendi kaderlerine terk edilmesi (CMUK) düzenlemesi; Tekelleşme ve tröstleşmesinin önünün açılması; Haksız rekabet, fahiş fiyat, stok ekonomisi ve spekülâtörlük patlaması; Denetimin daraltılması; Kayıt ve kapsam dışılığın teşvik edilmesi; Vergide çifte ve çoklu standarda gidilmesi; Özelleştirmelerde peşkeş gibi. Aslında dahası var. Fakat, olay sadece bundan ibaret değil. Bakınız emarelere:

Türk milleti ve gençliğini bölmeye matuf sinsi cereyanlar hızla geliştiriliyor.

1980 öncesi baronlarınca tezgâhlandığı gibi Sağcılık-Solculuk, Alevilik-Sünnilik, Etnik-Dinsel ve dil ayrımcılığı, AB karşıtlığı-yandaşlığı, ABD karşıtlığı-yoldaşlığı, kapitalist-emperyalist, nasyonal-enternasyonal, dindar-dinsiz ve nihayet yumuşak Müslümanlık (!), sonra da gündeme taşınan Ortodoks İslâm tahrik ve teşvik ediliyor... Tam bir kepazelik.

Yani, Milli Devleti ortadan kaldırmak üzere Jeopolitik–stratejik–istihbari-psikolojik, asimetrik savaş, örtülü işgal ve kültür emperyalizmi yıkıcı faaliyetlerle desteklenerek; AB ve ABD tarafından tahkim ve ikame edilmek suretiyle sürüp gidiyor. Ermeni kaynaklı anarşi, terör ve tedhiş örgütünün ABD taşeronu olduğu en net biçimde ortaya çıkmadı mı ? Millete sorarlar: Farkında mısınız? Değilseniz, gaflet ve dalâlet içindesiniz demektir.

YASA ÇOK BİLİNÇ YOK: Hükümet, bütün bunlara rağmen yasa ve anayasa peşinde koşmakta. Oysa, ülkemizin dört bir yanında anarşi-terör ve tedhiş kol geziyor. İstanbul, Ulus ve Diyarbakır sabotajlarında görüldüğü ve TSK tarafından katillerin inlerinde bulunduğu gibi; Memlekete bir orduyu donatacak kadar tonlarca (her türden, çoğu asker ve Poliste bile bulunmayan kalitede) ateşli silâh, TNT kalıbı, C4 patlayıcı, mühimmat, mayın ve bombalar sokulmuş durumda. AB’den ! yayın yapan Rojtv yöneticileri lüks villa malikleri olarak Anadolu’da yakalanıyor. Emniyet felç, genel güvenlik dumura uğramış vaziyette. Vatandaşların araçları yakılıyor, canları ve malları tehdit altında. Kalabalık yerlerde şüpheli paketlerden geçilmiyor. Ve, tabii ki ulus/millet/vatandaş soruyor: Devlet yok mu ?.. Eğer varsa, bunca tehdit, tehlike ve tecavüz neden ? İçişleri Bakanlığı sınırlara, Maliye Bakanlığı gümrüklere, sahil koruma denize, polis ve jandarma görev alanına hakim-sahip değil mi nedir ? Köy ve Mahalle Muhtarından başlayıp MİT’e kadar giden bilgi toplama-derleme-değerlendirme ve devleti uyarma kurumları ne iş yapar? İşini yapamayanlar niçin defedilmez?

Yasal boşluk desen yok. Lâkin Hükümet yasalarla meşgul. Çünkü AB öyle istiyor.

Oysa, sadece “bilimin yokluğunda” yasa, “bilincin yokluğunda” ise anayasa gereklidir.

Bilinçsiz toplumlarda Anayasalar da, çok kapsamlı, ciddi ve önemli bir sorundur.

Üstüne üstlük Türkiye, bir taraftan da bu sorunu yaşamaktadır.

Oysa bilim evrenseldir. Namuslu-dürüst, ilkeli-onurlu ve sorumlu “milli” bir hükümet, AB’de sahip olunan “uygarlık değerlerini” (endüstri, teknoloji, bilim, fen) milletimize teşmil etmek için illâ AB’ye katılmak ve ABD’ye stratejik ortak olmak zorunda mıdır?

Elbette hayır.

Sözün özü yine Gazi Mustafa Kemâl ATATÜRK tarafından söylenmiş. Bakın:

“Bir devletin istinat ettiği/dayandığı esaslar ‘istiklâl ve kayıtsız şartsız milli hakimiyet’ den ibarettir. İstiklali tam (bağımsız) denildiği zaman, bittabi ‘siyasi-mali-iktisadi-adli-askeri-harsi (kültürel) ve ilâahir, her hususta istiklâli tam ve serbesti tam demektir. Bu saydıklarımın herhangi birinde istiklâlden mahrumiyet, millet ve memleketin manâyı hakikisiyle bütün istiklâlden mahrumiyet demektir. Siyasi-askeri muzafferiyetler (zaferler) ne kadar büyük olurlarsa olsunlar, iktisadi muzafferiyetler (zaferler) ile tezvic (tamamlama-bütünleme-tahkim) edilmezlerse, (taçlandırılmazlarsa) kazanılan zaferler asla payidar olamaz.

SONUÇ: Yasa çok. Yenisine ihtiyaç yok. Amma bilinç yok. Sürekli bilinç kaybı var.

ULUS BİLMEK İSTER: Devlet varsa, (ki, var) öyleyse bunca sorun neden ? Bütün organ, kişi, kurum ve kuruluşları ile “milli devlet” ve hükümetlerin asli görevi: Yeni sorunlar yaratmak yerine, mevcut sorunları çözümlemek-halletmek, İnsan’a insanca bir yaşam ortamı sağlamak değil midir? Hani ne demiş atalarımız: İnsanı “insanca” yaşat ki, devlet yaşasın.

UNUTMAYINIZ ! Devlet ve Millet adına yönetim sorumluluğunu üstlenen hükümet ve emrindeki bürokrasi; Adaletle hükmetmek, refahı tabana yaymak, sorunları ‘hakkaniyet ve hukuk’ çerçevesinde çözmek, eşitlik ilkesine mutlaka riayet etmek, mal ve can güvenliğini en ileri düzeyde sağlamak; Devletin istiklâl, hakimiyet-özgürlük, birlik ve bütünlüğünü ilke, onur ve erdemle korumak ve ülkede mütecanis (uyumlu-barış ve huzur içinde) bir yaşamı mümkün kılmak zorundadır. Eğer, ülkede bunlar yoksa; Hükümet “niçin” vardır?

Bilmek gerek!

YAŞAM ÇOK DEĞERLİDİR VE YÜREĞİN İKİ VURUŞU ARASINDAKİ SÜREDİR.

<http://mustafanevruzsinaci.blogspot.com.tr>

Selma GÜRSEL

PATATES PÜRESİ

6 adet orta boy patates

1 Baş kuru soğan

3 yemek kaşığı sıvı yağ

Önce patatesler yıkanarak suda haşlanır.

Haşlanan patatesler biraz soğumaya bırakılır.

Patateslerin kabukları soyulur. Patatesler rende ile rendelenir.

Bir tencereye soğan doğranarak sıvı yağ konulur ve ocakta soğanlar hafifçe kızartılır. Tencereye ayrı kaptaki bulunan rendelenmiş patatesler aktararak üzerine istenildiği kadar tuz ve kırmızı pul biber konularak sağlam bir kaşıkla bastırılarak devamlı karıştırılır.

Patatesler iyice ezilince ocaktan indirilerek tabaklara konur ve servis yapılır. İstenirse tabakların kenarına kıvırcık marul konulur.

Şükrü GÜLTEPE

GÖNLÜMÜZ YARALI BABAM!

Büyük bir çınardın devrilip gittin,
O dallara kuşlar konmuyor babam!
Mücadele verip sonunda bittin
Kara topraklara gömüldün babam!

Esprili sözlerle öğüt verirdin,
İnsanlık yolunda önden giderdin,
Bizi hatırladın bazı gelirdin
Sözlerinle seni anardım babam!

Otu beş senedir saygı duyduğum
Senin sözlerinden ilham aldığım
Doğru yolda bana öğüt verdiğin
Hayalimde seni anarım babam!

Haksızlık yoksulluk hiçte sevmezsin
Doğru sözden hiçbir zaman caymazdın
İyilikseverdin haram yemezdin
Sözlerini anar ararım babam!

Gelmez yola götürdüler yolunu
Zalim felek kırdı senin belini
Sevenlerin götürdüler salını
Unutamam seni anarım babam!

Bu yalan dünyada kimseye kalmaz
Gidenler elbet geriye gelmez
Para hırslı olan kimseyi görmez
Unutamam seni anarım babam!

Ozan ŞÜKRÜ der ki ecel götürdü
Ömür çilesini çekti bitirdi
Seksen yıllık ömrü aldı götürdü
Unutamam seni ağlarım babam!

Güner KAYMAK

ORTADOĞU ELDEN GİDİYOR CANLAR

Katil Amerika işaret verdi
Uşığı İsrail Lübnan'a girdi
Dönen oyunları kör bile gördü
Ortadoğu elden gidiyor canlar
Nükleer var dedi de Irak'a girdi
Arap milletini ayırdı böldü
Dostuz deyip Türk'ün yüzüne güldü
Ortadoğu elden gidiyor canlar
Amaç İsrail'i güçlü kılmaktı
Engel olanları yakıp yıkmaktı
Filistin'i toprağından atmaktı
Ortadoğu elden gidiyor canlar
Suriye ve İran sırada şimdi
Terörü koruyup besleyen kimdi
Yirmi yılda ülkem kaç şehit verdi
Ortadoğu elden gidiyor canlar
Bizde de öküz var kördür görmüyor
Amerika katil sanki bilmiyor
Yahudi'nin oyununa geliyor
Ortadoğu elden gidiyor canlar
Yıllardır Filistin gözyaşı döker
Çocuklar masumdur boynunu büker
Manevi değerler çok sürmez çöker
Ortadoğu elden gidiyor canlar
Türkiye'm görüyor bundan zararı
Katillerin olmaz bize yararı
Avrupa birliği Bizans pazarı
Ortadoğu elden gidiyor canlar
İnsan hakları nerede kaldı
Avrupa mazlumun ahını aldı
Bu sırtlanın yalnız bir dişi kaldı
Ortadoğu elden gidiyor canlar

İş işten geçecek böyle giderse
Bir kardeş ölürken biri izlerse
Tüm İslâm alemleri birlik olmazsa
Ortadoğu elden gidiyor canlar
Bu gün ona olan yarın bizdir
Kardeş olan kardeşini gözedir
Dinimizce yaşam hakkı yücedir
Ortadoğu elden gidiyor canlar
Kör olası zalim rahat durmuyor
Filistin yurdunda huzur bulmuyor
Hitler'in artığı nankör oluyor
Ortadoğu elden gidiyor canlar
Ozan GÜNER der ki yüreğim yanar
Çocuk katledilir analar ağlar
Katliamdan sonra sefalet başlar
Ortadoğu elden gidiyor canlar
Amsterdam / 24.07.2006

**MAHMUT SELİM
GÜRSEL**

ISSN 1301-9945

YIL 10 SAYI 112 25 Haziran 2008

*Hazırlayan **Mahmut Selim GÜRSEL** yazışma
adresi corumlu2000@gmail.com*

**DİKKAT; BU BİLGİLER TELİF ESERİ OLUP YAZARI VE
YAYINEVİMDEN İZİN ALINMADAN KULLANMAYINIZ!**

Mahmut Selim GÜRSEL ÇÖPLÜK (İnadım inat adım Çorum Belediyesi) araştırmamı “Çekül Vakfı”na ithaf ediyorum

İsmet ÇENESİZ HAYIRLI BİR KANUN

Atilla ALPAY BİR ETKİNLİK RESİMLERİ

Salim SAVCI ANLAMLI SÖZLER

Sakin KARAKAŞ FİLİSTİN'E

Mustafa Nevruz SINACI DP BÜTÜN SİYASET KURUMLARINA
İTHAF OLUNUR

İsa KAYACAN ETKİNLİKLERDE, SANAT MI, SİYASET Mİ?

Selma GÜRSEL SEMİZOTU

Mehmet KARADAĞ OLMUYOR BEYLER

Güner KAYMAK TÜRKİYELİ SIFATINA GİRENLER

Mahmut Selim GÜRSEL

ÇÖPLÜK (İnadım inat adım Çorum Belediyesi)Aşağıdaki araştırmamı “Çekül Vakfı”na ithaf ediyorum

“BİR HABER:

"KENTSEL DÖNÜŞÜM" PROTOKOLÜ İMZALANDI

<http://www.corumhaber.net/content/view/6778/494/>

Kentsel Dönüşüm Projesi çerçevesinde Ayakkabıcılar Arastası'nın yıkılarak Farabi

Caddesi'nin Gazi Caddesi'yle birleştirilmesi ve bölgenin farklı bir ticaret merkezi hâline dönüştürülmesini kapsayan çalışmanın birinci adımı olarak Çorum Belediyesi ile TOKİ arasında protokol imzalandı. İmza töreni dün Ankara'da gerçekleştirilirken protokolü Çorum Belediyesi adına Başkan Turan Atlamaz imzaladı. Yapılan protokole TOKİ adına ise Başkan Erdoğan Bayraktar'ın Ankara dışında olması nedeniyle kurum daire başkanları imza koydular. Belediye Başkanı Turan Atlamaz yaptığı açıklamada, TOKİ'nin Çorum'a bir ekip göndereceğini ve bu ekibin bölge esnafıyla görüşerek anlaşma yolu arayacağını söyledi. Atlamaz, anlaşmaların tümüyle tamamlanması beklenmeksizin mutabakat sağlanan bölümlerde hemen çalışmalara başlanacağını bildirdi. Başkan Atlamaz alt yapı ve projelendirme çalışmalarının tamamlandığını hatırlatarak, TOKİ'nin kendi öz kaynakları ile yürüteceği projede hiçbir esnafın mağdur edilmeyeceğinin altını çizdi. “

Çorumlular size bir bilmecem var?

“FARABİ CADDESİNDEN SAAT KULESİNE GÜNDE KAÇ ARAÇ GİRİYOR?

Çorum'un en eski arastalarında bir tanesi. İlle de yıkacak betonla kaplayacak. “Tokinin” yapacağını Çorum'a yaptı şimdi yapacak başka işi yok mu? Zaten Çorum Çöplüğüne yakın yerleşim yerini yaptı orayı duman ve sanayi atıklarının atıldığı Çorum çöplüğün nahoş kokularına teslim etti. Şimdi de ÇÖPLÜK ARASTASINA mı göz dikti?

Bana göre bu arasta Bizanslılar döneminde kullanılan kalenin atıklarının atıldığı alan olara adının geldiğine inanmaktayım.

Gerçekçilik payı ise to

prağın altında saklı olarak günümüze kadar gözlerden uzak söylentiler ve kulaktan dolma bilgilerle dolu bir mekân.

Eski orijinalliğinin kalmadığını iddia etseler bile yaşanan ve halen kullanılan bir arasta. Çorum Ulu Camiye çok yakın bir alan. Küçük ve insanların soluklandığı, çay içtikleri asma altlarının bulunduğu çay ocak ve kahvehaneleri olan sıcacık yerlerden bir mekân.

Bundan çok geç olmayan ve Çorum’da on yıl öncesine kadar yeni bir ev kurmak isterseniz burada hepsinin bulunduğu bir çarşı. Bir ev kurmak için “Çöplük Arastası” yapılacak evin arsası hariç bütün malzemelerinin satıldığı, kapı ve pencerelerinin yapılabildiği, iç mefruşatının düzenlenmesi için her türlü malın bulunduğu, dayanıp döşetilebilen eşyaların alınabildiği, kap kacağının tamamlanabileceği ve yatak ile yorganınızın, kilim ve halınızın, velhasıl bütün eksiklerinizin tamamlanabileceği bir çarşı idi.

Şimdi de hemen hemen her şey bulunan bir avuç içi kadar şirin arasta. Eksiklikleri yok mu? Tabî ki var. Her şey gibi buranında eksiklikleri var. Birkaç on yıl evvel bir esnafın dükkânını yenilemek için aldığı ruhsata uygun olmadı diye yaptığı yer yıktırılarak gerçeğine yakının yaptırıldığı alandı. Şimdi kim kime, dum duma. Bir başıbozukluk var ki sormayın gitsin. Resmi kurumlar ve kuruluşlar kendi bildiklerini ve yapacağım diye direttiklerini yapıyorlar. Ben bilirim diyorlar. Halk ki kendi başlarına kalmış. Avukat tutmuş fakat hakkını savunan yok.

Bu kadar anlatımdan sonra gelelim birazda övünmeye. Diyeceksiniz tevazu denen şey bu adamda yok mu? Fazla tevazu biraz riya olduğu görüşünde olanlardanım. Bir

gün mahalli kanalın birinde “Çöplük Çarşısı” için anket yapıldığını ve arasta sakinlerinin tamamına yakınının yıkılmasını ve Çorum’un güzel bir alana kavuşması gerektiğini (1) belirten bir haberinin ardından da burada yapılacakları anlatan uzun ve betonlaşmadan başka bir getirisi olmayan konuşmalara kulak verdim. Ertesi gün Çöplüğe gittim. En azından birkaç resimle kalanları kurtarayım diye düşündüm ve bizim emektar makine ile görüntüleri sabitlemeye çalışırken birisi seslendi:

-Hacı gel hele. Ne diyon Çöplüğü yıkacaklar. Buraya meydan yapacaklar. Gel bi çay içelim konuşalım. Diye; beni mekânına davet etti.

Benden yaşlıca bir ağabeyimizdi. Gözleri dolmuştu. Dokumsan ağlayacak durumda idi. Bir şey soracak oldum.

-Hacı derginde yazmıştın durdurmuşlardı. Şimdi Çöplüğü unuttun mu sen? Hani yazmıştın. Belediye yapacağını bırakmıştı. Şimdi bu Başkan illede yol açacam, illede alan yapacam diyo. Cevap vermeden sustum. Sonra yollar geçen bir esnafı dükkânına çağırdı.

-Gele hele gel. Bak bu adam gibileri uğraştı Çöplük kurtulmuştu. Buda yelkenleri suya indirmiş, buraların fotrafını çekiyo. Soruyom ses çıkarmıyo. Gel sende bişey deyiver. Diye içeriye davet etti. Tokalaştık, merhabalaştık. Yeni gelen sordu:

-Hacı niçin buraların resmini çekiyorsun? Artık cevap verme zamanı gelmişti.

-Bakın! Akşam televizyonu ben de dinledim. Alan memnun sizlerde yıkın diye çoğunluktaymışsınız. Bende bari buraları resimleyim de arşivimde bulunsun di

ye fotoğraflamaya çalışıyorum. Dedim. İkisi birden itiraz ettiler:

-Nereden çıktı bize sormadılar ki diye itirazlarına devam ettiler. Şaşırmıştım. Nasıl olur Çöplük arastası burası kaldırılıns diyormuş. Televizyonda öyle bir kelime duydum. Dedim. Dükkan sahibi:

- Sana sormadılar ki. Dükkânına çağırdığı komşusuna dönerek. Sana sordular mı? Oda:

-Hayır bana da sormadılar. Burada kimseye sormadılar. Bizde senin gibi televizyonda duyduk. Araştırdım kimseye sormamışlar. Dedi. Hemen karar verdim cebimde taşıdığım müspette kağıdını çıkartarak dükkân sahibine uzattım.:

-Adını soy adını yaz ağabey dedim. Şaşırdı. Neden ? Diye sordu. Bende:

-Anket yapılmadı diyorsunuz haydi anket yapalım. Yalnız darılaca, küsmece yok. Ben bir soru soracağım sen bir cevap yazacaksın adının altına da imzanı koyacaksın. Var mısın diyince:

-Haydi sor sorunu dedi. Bende:

- Çöplük yıkılsın mı, yıkılmasın mı? Sadece birisini yaz ve imzala dedim.

-Yıkılmasın diye yazdı ve kağıdı aldım. Davet edilene uzattım:

-Sende katılır mısın? Çöplük yıkılsın mı, yıkılmasın mı? O da görüşünü yazdı. Bende o dükkândan itibaren tek tek dükkânları dolaştım. Hiç kimseye etkide bulunmadan aynı soruyu sordum. Cevapları Internet'te yayınlayacağımı söyledim ve iki gün boyu ankete devam ettim. Dükkânlarla gelenlere de sordum, cevaplayanların kendi el yazıları

ile yazdırdım ve anketi yayınladım. Daha sonra Internet'ten katılmak isteyenlerinde e-postaları ile görüşlerini yayınladım.

Bir önceki Çorum belediye Başkanı da üç katlı yer altı çarşısı yapmaya kalkmıştı! :-] Bu dönem de Çorum'da kaç miting oluyorsa helikopter alanı ve farklı ticaret merkezi yapacak.

Çorum işte böylece çok önemli bir çarşısını kaybedecek. Siz ne dersiniz? Beton ve Çorum'a uymayan ve Türk karaktersilerini taşımayan bir yapılaşma ve meydan mı?

Arkadaş! Es

kiden dediğimi yine yenileyeceğim. Artık Çorum'un Uydu kentlere ihtiyacı var. Meydan mı yapacaksın oralara yap. Çarşı mı yapacaksın oralara yap. Alış veriş yapanlar oraya gider. Bak Çorum'da iş merkezleri var. Kaç bayan yalnız oralara gidebiliyor? Yeraltı çarşısı yapsan da oraya Çöplük esnafını sözlerle kandırdığını zannetme. Onlarda biliyorlar Derinçay'la saat kulesinin kotunun kaç metre olduğunu. Onlarda biliyorlar buranın fosseptik atıklarının elektrik motorlarının sarfiyatı ile dışarıya atılacağını, onlar da farkında evlerine götürecekleri ekmek parasını dükkânlarının ve yeraltı çarşısının aydınlatılmasında kullanılacak elektriğe verileceğini. Onlarda biliyorlar yeraltı çarşısının zorluklarını.

Siz gelin demin söylediğim gibi yeni çarşı yapacaksanız Ayarık tarafına, Elemin tarafına yapın. Hiç olmazsa oralara gezmeye giderek alış veriş yapmanın zevkini alırlar.

Çöplüğü de böyle bırakmayın. İşyerlerinin fazla mallarını dışarıya koyanları uyarın gerekirse ceza yazın. Gelen turist sizin yapacağınız yeraltı çarşısını gezmeye gelmeyecek. Çöplüğü görmeye gelecek. İmar edin Çorum kalesini orayı gelmeye gelecek.

Ta Selçuklulardan bu güne gelen bir arastanın sonunu birkaç kuruş kazanacağız diye yok etmeyin.

Be bunların hepsinin arkasındayım.

Vesselam.

Bilgiler halen sitemde bulunmaktadır.

Diyeceksiniz ki: bildiğimiz bu konuyu neden yazdın?

Sitemiz duruyor.

Alt sayfaları linkleri de verdim belki bulamazsınız. Tıklarsanız aramadan gider. Merak edenler de görür diye düşündüm.

Corum [unclear]

CORUM HAYATININ JIBOLONIK
TAKIM

ESKİTAK GİYOLOJİK DES ROYALTES
DE L'ORUM

M-1:100,000

SARETLER

LÉGENDE

Altın

Köyler

Yerleşim yerleri

Plazma, Plazma (Mallam) malik

Marjinal faye

Altın

Plazma

Formasyon

Tuzlu (Mallam) Plazma

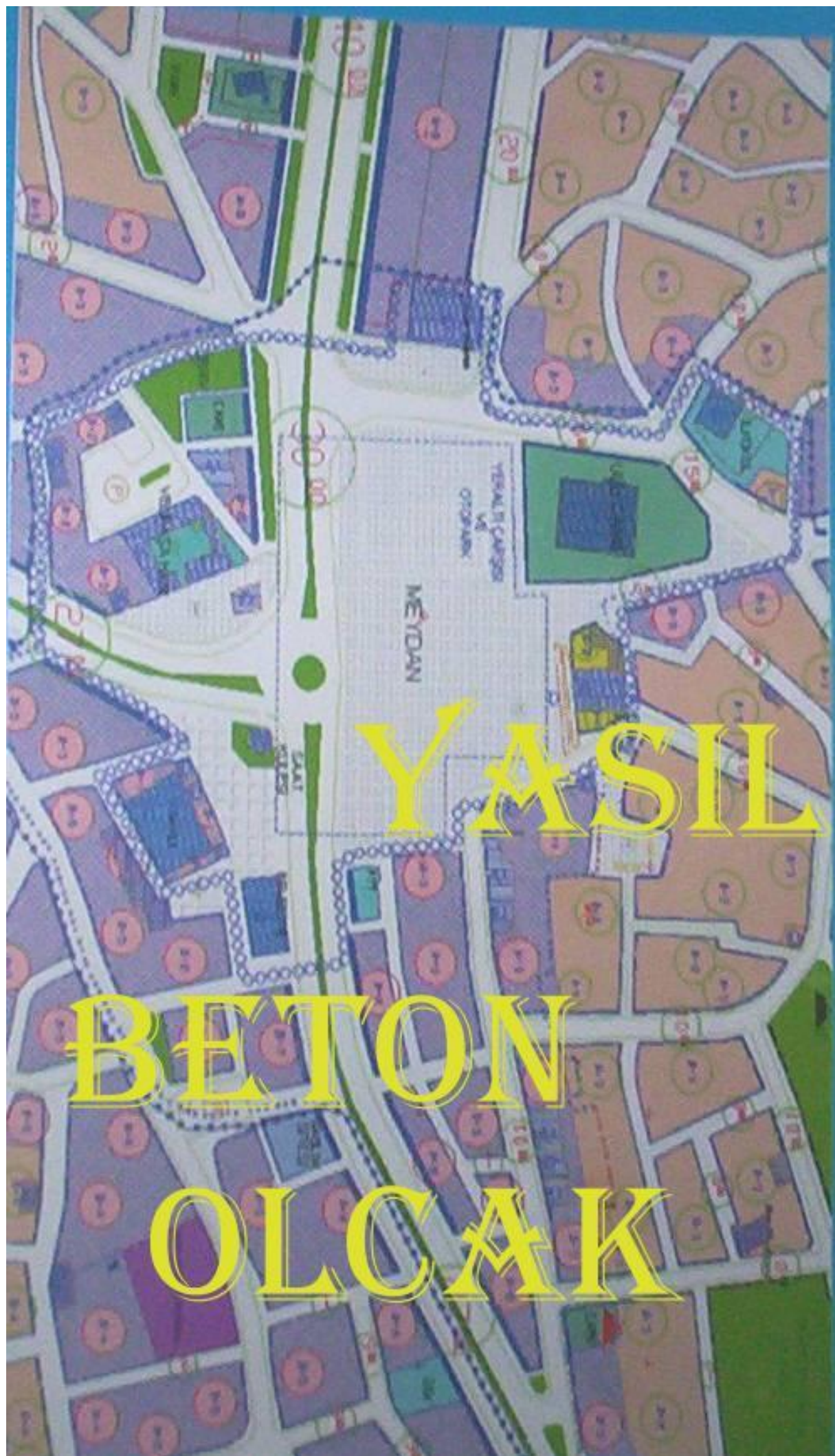
Faylar

TABLO 1. 1. 1. 1. 1.

N. T. A. T. A. B. ORIENT ORIO	
1	2
3	4

Yazın : 24 - İki - Sep. 715 İki - Eylül

YASIL BETON OLCAK

İsmet ÇENESİZ

HAYIRLI BİR KANUN;

Avrupa'daki bir çok ülke ve Amerika birleşik devletleri pek çok meseleye bizden 30-40 sene önce çözüm bulmuşlar ve bu buldukları çözümleri de kanunlaştırmışlar ve çıkarttıkları bu kanunları da harfiyen tatbik etmişler. Bunlara birkaç örnek verirsek, 29 ocak 2007 tarihli bir takvim yaprağında, "dünyadaki ilk televizyon yayını 1926 yılında başladı" diye, yazıyor. Bir başka örnek, ben 20 senedir uğraşıyorum ve Diyanet İşleri Başkanlığına birkaç defa yazılı olarak sordum, bu sorularıma 5-6 sene önce yine yazılı olarak cevap aldım. Diyanet İşleri Başkanlığından gelen cevaplarda "organ bağışlamak en büyük sevaptır" deniyordu.

Ben yazılarımda bu Organ Bağışlama konusuna sık sık değiniyorum. Ve bu yazılarımda yetkililere, "sizler organlarınızı bağışladınız mı? Önde gelen hükümet ve devlet adamlarımız bu görevlerini yerine getirdiler mi?" diye, sordum. Birkaç kişi dışında kimseden çıt çıkmadı.

Yaklaşık bir ay önce Organ Bağışı konusunda bir yazı yazdım, bu yazımda, bu iş için mesela polis imdat telefonu 155 gibi 200'lü bir telefon numarası tahsis edilsin ve vatandaş o numaraya telefon ettiği zaman görevliler hemen arayan kişiye bir randevu versinler ve randevu verilen tarihte vatandaşın ayağına giderek hemen orada gerekli işlemleri bitirsinler, diye. Bana göre oldukça mantıklı bir çözümdü. Ama kimseden yine bir çıt çıkmadı!

Dedik ya adamlar bu problemleri bizden çok önce, 30-40 sene önce hemde kanun yoluyla çözmüşler.

Son günlerde basında çıkan bir haberi sizlerde okumuşsunuzdur. CHP İzmir Milletvekili Sayın Ali Dinçer Beyefendi kansere yakalanıyor, verilen ilaçlarla kanseri yeniyor ama bu defa da ilaçların tesiriyle karaciğeri iflas ediyor. Sayın Milletvekili kadavradan (vefat eden bir kişiden) alınan karaciğerle tekrar hayata dönüyor.

Sayın Ali Dinçer organ bağışı yapan aileye şükranlarını sunuyor, dualar ediyor, doktorlarına teşekkürler ediyor ve Türkiye Büyük Millet Meclisine, her T.C. vatandaşının doğduğu andan itibaren otomatik olarak organlarını bağışlamış sayılacağını, organ bağışı yapmak istemeyen kişilerinde bu taleplerini bir dilekçeyle ilgili mercilere bildirmelerini zorunlu kılan bir kanun tasarısı vereceğini ifade etti.

Tabii sizin parti, bizim parti, ben yaptım, sen yaptım' dan sıra gelirse kanunlaşacak. Sayın Ali Dinçer böyle bir kanunun Belçika'da yıllardan beri yürürlükte olduğunu da altını çiziyor. İşte bu yüzden de bu ülkelerde organ bekleyen insan sayısı çok az. Bizde ise 20-30 binli rakamlardan bahsediliyor ve binlerce insan organ bulamadığından maalesef ölüyor.

Dedik ya adamlar işi kökünden ve bizden yıllar önce çözmüşler. İnsan hayatını ilgilendiren bu hayırlı kanunun çıkmasına Çorum Milletvekillerimiz de önayak olurlar inşallah

Atilla ALPAY

BİR ETKİNLİK RESİMLERİ

Salim SAVCI

ANLAMLI SÖZLER

1974 yılından bu yana bana gelen mektuplardan alıntılar yapıp bir kenara koymuştum. Onlar dile geldiler, yayınla bizleri dediler. Bu isteğe uydum, işte aktarıyorum:

- Dostun yok ise, en yoksul insan sensin.
- Ah ile gelen vah ile gider.
- Hiçbir şey, hayat kadar tatlı değildir.
- Kendine karşı saygılı olamıyorsan, kimseden saygı bekleme!
- Neş'e ile güneşin girdiği yer aydınlıktır.
- Bilgisini kötüye kullanan insan, en kötü insan sayılır.
- Kusurlarımız, en iyi deneyimlerimiz olmalıdır.
- Çalışmayı seven, kötülük yapmaya fırsat bulamaz.
- Her gerçek, bir yanıltan doğar.
- Veren el, alan elden üstündür.
- Sevilme istiyorsanız, sevimli olunuz.
- Öğretmen emekli de olsa öğretmeyi sever.
- Her eleştiri bir uyarıdır, bir diriliştir.
- Çiğ bir şey ye ama, çiğ bir şey söyleme.

Bu anlamlı sözler:

“Dost söylerse güzel söyler” kitabımın bundan sonraki basımına girecektir.

Gerçekte dost acı söyler ama o da güzeldir.

Doğal olarak anlayana!

Sakin KARAKAŞ

FİLİSTİN'E YOLA ÇIKARKEN DOĞU TÜRKİSTAN'I UNUTMA

Filistin'e yola çık kampanyası aylardan bu yana devam ediyor. İngiltere'den başlayan yardım hareketi Türkiye'yi geçerek Şam üzerinden Lazkiye'ye geçti. Lazkiye limanından Ulusoy 6 isimli gemi ile Gazze'ye ulaşılması planlanıyor. Bir ara İsrail saldırılarından çekinen gemi firmalarının konvoyu taşımak istememesi üzerine gemi krizi çıkmıştı. Ancak bir Türk firmasının konvoyu taşıyabileceğini belirtmesi üzerine kriz atlatılmıştı. Lazkiye Limanı'na gelen "Ulusoy 6" gemisine konvoyda yer alan yaklaşık 200 araçla birlikte 50 kişi bindi. İngiltere'den yola çıkan yardım konvoyu yol aldıkça büyüdü. Konvoyda Filistin'e destek veren Hristiyan ve Yahudilerde bulunuyor. Bu bağlamda yardım oluşumunu uluslar arası çerçevede gerçekleştirmiş oluyor. Yardımın Türkiye ayağını İHH İnsani Yardım Vakfı ve Anadolu İnsani Yardım Derneği (AYDER)'in yürüttüğü "Filistin'e Yol Açık" sloganlı yardım konvoyu ülkemizde büyüdükçe büyüdü. Yardıma Türkiye'den destek veren duyarlı Müslümanları alkışlıyoruz. Konu Filistin olunca havadan, karadan ve denizden destek yağıyor. Allah bu yardıma sebep olanlardan razı olsun İHH İnsani Yardım Vakfı başkan yardımcısı Yaşar Kutluay konu ile ilgili bir açıklama yapmış. "27 Aralık 2008 tarihinde İsrail'in, Gazze'ye saldırı başlattığını, İsrail'in havadan, karadan ve denizden yürüttüğü saldırıda her türlü silahın savunmasız Filistin halkı üzerinde kullanıldığına dikkat çeken Yaşar Kutluay, "İnsansız uçaklar, çocuk, kadın, yaşlı demeden hedef tanımaksızın Gazze topraklarının üzerine bombalar yağdırırken, kullanılması yasak olan fosfor bombalarının altında 500'ü çocuk olmak üzere bin 500 insan hayatını kaybetti." Yaşar beyi bu duyarlı tavrından dolayı kutluyoruz.

Konu Filistin olunca, İHH başta olmak üzere havadan karadan ve denizden yardım yağdıran bütün sivil toplum örgütlerini Doğu Türkistan'da Çin zulmü altında inim inim inleyen Müslüman Türker içinde kampanya düzenlemeye davet ediyorum. Hatta kampanya'ya

destek veren Müslümanları da neden bu kampanyaya Doğu Türkistan dahil edilmedi sorgusunu yapmaya davet ediyorum.

Bakınız; konunun vahameti ne boyutlarda Doğu Türkistan'da neler oluyor bir hatırlayalım. Doğu Türkistan'da hamile kadınlara zorla kürtaj yapılıyor yüzbinlerce insan kısırlaştırıldı, ayrıca Kur'an-ı Kerim'in öğretilmesi ve ibadetlerin yapılması yasaklanıyor, camiler ibadete kapatılarak 'domuz ahır' olarak kullanılıyor. 1947 yılında 1.5 milyon olan Doğu Türkistan'daki Çinli sayısının bugün 10-11 milyona ulaştığı belirtiliyor.. Her yıl ortalama 400 bin Çinli Doğu Türkistan'a getirilip yerleştiriliyor. Çin'in asıl hedefi 2020 yılına kadar Doğu Türkistan'da 50 milyon Çinli'yi getirip, ülkenin asıl sahibi Müslüman Türkleri azınlıkta bırakmak. Kızıl Çin hükümeti, Doğu Türkistan Müslüman halkına tarihte başka örneği olmayan yöntemlerle hem fiziki hem de kültürel soykırım uygulamaktadır. Bir yandan ülkeye Çinli göçmenler getirilirken, diğer yandan Müslüman Türk kızları çalıştırılmak bahanesiyle Çin'e götürüp zorla gayrimüslimlerle evlendirilmektedir. Çin hükümetinin Türk köylerinde nükleer denemeler yapmasına uygar dünya sesini çıkarmamaktadır. Çiftçilerin ellerinden alınan topraklar, Çinli göçmenlere verilmektedir."Yeraltı zenginlikleri talan edilerek, Çinlilerin refah ve zenginliğinde kullanılmaktadır. Çin'in gelişmesinin en büyük etkeni Doğu Türkistan'dır. Çünkü; Doğu Türkistan yer altı ve yer üstü zenginliklerine önemli derecede sahiptir. Müslümanların özgürlükleri tamamen kısıtlanmıştır. Dini bayramların kutlanması, oruç tutulması, namaz kılınması yasaklanmıştır. Budist ve Hristiyan Çinliler ibadetlerinde tamamen serbesttir. Hristiyan misyonerler, Doğu Türkistan'da serbestçe dolaşıp propaganda yapabilmektedir. Doğu Türkistan'dan son günlerde gelen toplu infaz haberleri gelmektedir.. Doğu Türkistan meselesi sadece Müslüman Uygur Türk'lerinin bir sorunu olarak görülmemeli ve bu mazlumlara vicdan sahibi insanlar sahip çıkmalıdır.

Bugün Doğu Türkistan'da yaşayan Müslüman Türkler, "Mao'nun Kızıl Çin"inde yaşananların tekrarını yaşamaktadırlar. Gençler sebepsiz yere tutuklanmakta, rejime karşı oldukları iddiası ile idama mahkûm edilerek kurşuna dizilmekte, kazançları acımasız vergilerle ellerinden alınmakta, halk açlık tehlikesiyle ölümün eşiğinde yaşamakta, Müslüman Türk köylerinde yapılan nükleer denemelerle ölümcül hastalıklara yakalanmaktadır. Çin mahkemelerinde yargılanan Müslümanlara diri diri toprağa gömme, öldüresiye dövülen bir insanı çıplak halde karlarda yatırmak, iki bacağından iki ayrı öküze bağlanan bir insanı ikiye bölmek

gibi cezalar uygulanmaktadır. Batılı ülkeler, Çin tarafından tüm dünya ile irtibatı özellikle kesilen bu topraklardaki insan hakları ihlallerini her zamanki gibi görmezlikten ve duymazlıktan gelmektedir.

Doğu Türkistanlı Müslümanlar, yaklaşık üç asırdan bu yana Çin egemenliği altında yaşamaktalar. Çinliler, bir İslam toprağı olan Doğu Türkistan'a "kazanılmış topraklar" anlamına gelen "Sincang" adını koydular ve burayı kendi toprakları olarak tanımladılar. 1949 yılında Mao önderliğindeki komünistlerin Çin'in yönetimini ele geçirmelerinin ardından, Doğu Türkistan üzerindeki baskılar eskisine oranla daha da arttı. Komünist rejim politikası, asimile olmayı reddeden Müslümanların fiziksel olarak imha edilmesine yöneldi. 1949 yılından sonra Mao liderliğindeki komünist Çin'in asimilasyonu ve Doğu Türkistanlıları katletmesi korkunç boyutlara ulaştı. Ya öldürüldüler ya da kıtlık ortamında ölüme terk edildiler. 1965'ten sonraki katliamlarla birlikte, öldürülen Doğu Türkistanlı sayısı 35 milyon gibi inanılmaz bir rakama ulaştı.

Doğu Türkistan'da halka uygulanan baskılar, Sırp'ların Bosna'da Müslüman Boşnaklara veya Yahudilerin İsrail'de Filistinlilere uyguladıklarından farklı değildir.

Evet Doğu Türkistan'daki Çin zulmünün sadece kısa bir özetini anlatmaya çalıştım. Şimdi bütün bu bilgiler ışığında Filistin'e yola çıkanlarla ilgili kafanızda birazcık soru işaretleri oluşmadı mı? Filistin'e yola çıkanlar beraberinde Doğu Türkistan'a yola çıkamazlar mıydı? Filistin'e yola çıkanların içerisinde Hristiyan ve Yahudilerin bulunması kafanızda bir takım soru işaretleri oluşturmadı mı? Geçtiğimiz Kurban Bayramı başta olmak üzere Filistin'i ve Afrikalı Müslümanların adını kullanan bir takım yardım kuruluşlarının isimleri kurban kesimi konusunda bir takım kirli işlere bulaşmadı mı? Son bir not Filistin'e Yol Açık bırakılırken Doğu Türkistan'a yolun kapalı olmasını mı arzu ediyorsunuz? Doğu Türkistan'da Çin zulmünü yaşayan Müslümanların Türk olması acaba bu işin reytingini mi düşürüyor?

Mustafa Nevruz SINACI

DP BÜTÜN SİYASET KURUMLARINA İTHAF OLUNUR

Bu günlerde DYP'ye zoraki monte Demokrat Parti'nin Büyük Kongresi yapılacaktır.

Genel Merkezden yapılan açıklamaya göre Demokrat Partinin 4. (!) Olağanüstü Büyük Kongresinin 6 Ocak 2007 Pazar günü yapılacağı bildirildi. Ancak, daha önce de bu sütunlarda defalarca yazdığım gibi bu ekip Demokrat Parti'den bihaber. Meselâ, IV. Olağanüstü Büyük Kongre demişler ne alâkası var. Önce Parti evraklarını ANAP'tan alsınlar da, aslında kaçınıcı Kongre olduğunu bir öğrensinler.

Bahusus Kongrede Genel Başkan seçiminin ardından GİK, Merkez Karar Kurulu ve Yüksek Haysiyet Divanı organlarının yedek ve asil üyelerinin seçimleri gerçekleştirilecek. Burada çok önemli bir ayrıntı vereyim, DP'de Merkez Karar Kuru Yoktur. Bunun yerine kaim Parti Divanı vardır. Parti Divanı, bütün siyaset kurumlarına örnek olacak kadar demokratik, özgün ve parti içi demokrasiyi tedvire muktedir bir kuruldur. GİK Divan tarafından seçilir ve yine Genel Başkanlık Divanı; Parti Divanı'nın onayı ile vücut bulur. Peki hani dünün DYP' sinin Demokrat Partiye iblâğında bu hüküm. Elbette yok. Çünkü onlar, orijinal DP amblemini de almamakla sadece ve yalnızca “merkez sağın utancı-hicabı” haline düşen DYP'lerine yeni bir yüz arayışına girmişlerdi. Amaçları DP olmak falan değildir. Neyse, uzatmayalım.

Hani, daha önce 17-18 Kasım'da yapılması planlanan kongre, Genel Başkan Mehmet Ağar tarafından iptal edilmişti. Ardından GİK, kongrenin 6 Ocak tarihinde yapılmasına karar verdi. Tarafımıza intikal bilgilere göre. Kongrede, DP-dyp Genel Başkan Yardımcısı Çağrı Erhan, eski İstanbul İl Başkanı Süleyman Soylu, eski Sağlık Bakanlığı Müsteşarlarından Aytun Çıray, eski genel sekreterlerden Serhan Yücel, gazeteci Nevval Sevindi, Genel Başkan Mehmet Ağar'ın eski genel merkez danışmanlarından Doç. Dr. Namık Kemal Bingöl, eski Denizli Milletvekili Ümmet Kandoğan ve eski İzmir İl Başkanı Kani Aydoğdu genel başkan adaylıklarını açıkladılar. Ayrıca, Ali Şahin, Hasan Ateş,

Eşref Ünal, Dursun Atabek, Hayrettin Özaydın, Cemal Önez, Salih Erkal ve Efkan Erkul isimli şahıslar da genel merkeze adaylık başvurusu yapmışlar. Ne diyelim ? hayırlı olsun. Bekleyecek ve göreceğiz neler olacağını !..

Bizim fikrimiz o ki; Parti sahibi, polis, Mehmet AĞAR'ın katı yönetimi, kaprisleri ve basiretsizliği nedeniyle DYP misyonuna nokta konuldu. Tam kıvamında gerçekleşmesi kabil “birleşme ve bütünleşme” ise maalesef gerçekleştirilmedi ve zoraki nikâh sonunda böyle oldu. Ancak, bununda memleket hayrına iblâğı mümkün.

Umarım bu makale bulunur, okunur, ibret ve ders alınır.

Dava ve misyonun hakiki varislerinde biri sıfatıyla halisane temennimiz budur.

Tabii değişim ve dönüşümün gerçekleşebilmesi için DP adını alan ve fakat “manâ ve muhtevasının” ayrılmaz bir parçası olan amblemini dışlayan bu yeni (!) oluşumun, yapılacak kongrede aslına rücu etmesi, dava ve misyonunun özünü teşkil eden tarihi amblemi alması, ilke onur ve değerlerini iktisap etmesi zorunludur. Aksi takdirde sonuç yine hayâl-i sükut ve derin bir hüsrandan başka bir şey olmayacaktır.

(DYP) -DP'YE İTHAF

Her ne kadar aşağıdaki bilgilere bütün siyaset kurumlarının “hayati derecede” ihtiyacı olsa da; Ben bu makaleyi özellikle ve bilhassa DYP-DP'ye ithaf ediyorum. Umarım görülür, bilinir, okunur, incelenir ve değerlendirilir. Zira, bu çalışma büyük bir zahmet, meşakkat, bilgi ve birikimin ürünüdür. Her ne kadar “marifet iltifata tabii” ise de, biz kimselerden her hangi bir iltifat beklemiyor; Sadece “bilgi” yi siyasetin ve siyasetçilerin istifadesine sunuyoruz.

İDEAL BİR PARTİ (GELENEĞİN) PROGRAMI

Bu güne göre uzak bir geçmişte; 01 Eylül 1937 tarihinde, "Şark Raporu" ışığında, (Cumhurbaşkanı Mustafa Kemal ATATÜRK' ün emir ve direktifleri üzerine) Celâl BAYAR ve arkadaşları tarafından hazırlanan "TC'nin, Kalkınması-Gelişmesi ve Muasır Medeniyet Seviyesine Ulaşmasına İlişkin Program Tasarısı" bizzat ve şahsen, ATATÜRK tarafından okunmuş, incelenmiş olup, pek çok ek ve değişiklik yapıldıktan sonra BAYAR' a, "İşte, bu program benim programımdır. Türk milleti için düşündüğüm ve icrası hususunda lüzumuna kani olduğum her hususu havi bulunmaktadır. Bütün esas ve unsurları ile bunun mutlaka ve noksansız olarak uygulanmasını istiyorum. Hükümeti kurun ve bu programı uygulayın." dediği ve

uygulama emri verdiği metin, önce 25.Eylül.1937 tarihli 1. Mahmut Celal BAYAR

Hükümetinin resmi ve "Atatürk tarafından hazırlanan" onaylı programı oldu.

Ancak bu programın, 25.10.1937-25.01.1939 tarihleri arasında görev yapan 1. ve 2. Bayar hükümetleri tarafından uygulanması mümkün olmadı. Çünkü, Şark Raporu ve çok bariz hale gelen bazı sorun ve sıkıntılar yüzünden Atatürk, İsmet İnönü'yü, parti ve devlet görevlerinden azlederek sürgüne göndermişti. Diğer taraftan kendi hastalığı ilerliyor ve devlet işleri ile meşgul olamıyordu. Bayar Hükümeti ise, bir taraftan aziz Atatürk'ün tedavisi için koşturuyor, diğer taraftan da programın hayata geçmesi ve hükümetin (İnönü den dolayı) başarılı olmasını istemeyen Vekillere karşı yoğun bir mücadele veriyordu. 10.Kasım.1938 günü Ulu Önder hayata gözlerini kapayınca kadar bu mücadele, programdan hiçbir sonuç alınamadan ve her hangi bir uygulama yapılamadan böylece sürdü.

Vefatın ertesi günü İsmet İnönü derhal, kendisini Cumhurbaşkanlığına seçtirdi. İlk etapta "Atatürk' ün programı" hayal mahsulü olarak nitelenip yürürlükten kaldırıldı. Bütün Resmi daire ve okullardan Atatürk portreleri indirilerek "milli şef" fotoğrafları asıldı. Tedavüldeki kağıt ve madeni paralar toplanarak "milli şef" resimli paralar basılıp piyasaya çıkartıldı. Buna sabır ve tahammül gösteremeyen ve onay vermeyen Bayar Hükümeti 25.Ocak.1939 da görevinden alındı.

Bu tarihten itibaren ülkemizde karanlık, despot, diktatör ve faşist bir yönetim, baskıcı ve karanlık bir dönem başladı. Halk Partisi ile devlet adeta birleşti, bütünleşti. Celal BAYAR ve arkadaşları; Adnan MENDERES, Refik KORALTAN, Prof. Dr. Fuad KÖPRÜLÜ, Mareşal Fevzi ÇAKMAK, Ali Fethi OKYAR ve Ali Fuad BAŞGİL; Zamanla, azimle ve sabırla genişleyen bir yelpaze içinde, (kendi deyimleri ile) Demokrasi ve fazilet mücadelesine başladılar. Atatürk'ün, yoluna, izine, vasiyet-gelenek ve programına sıkı sıkıya, sadakat ve samimiyetle sahip çıkıp sarıldılar.

İşte; 12.Haziran.1945 tarihli "dörtlü karar" e, buna mümasil demokrasi, insan hakları, adalet, fazilet ve hukuk mücadelesine esas teşkil eden ve 07.Ocak.1946 da "Demokrat Partinin " kurulması ile hayata geçen bu programdır. Bu program, Türkiye sevdalıları için uygulanması ve uyulması gereken bütün ayrıntıları açıklar. Ülkemiz ve insanımızı onurla yükseltmek, kalkındırmak ve geliştirmek isteyenlere yol gösterir. Çağı gereklerine göre değişim ve dönüşüm özelliğini taşır.

“Cumhuriyet, Demokrasi ve Lâiklik” bağlamında öncü bir fonksiyona sahiptir. Kısaca milli misyon olarak da vasıf ve ifade edebileceğimiz "Atatürk' ün Programı” bu programın, esas itibarıyla ‘partiler üstü’ karakteri, özellik, nitelik ve ana hatları (muhtevası) aşağıdaki şekildedir:

Gelenekte siyasetin amacı: Devletin temel unsuru, varlık sebebi olan İnsanı, maddi-manevi, ilmi-bilimsel ve kültürel değer, eser ve zenginliklere kavuşturarak ‘ona’ gerçekten başarılı, onurlu, ilkeli, sorumlu ve mutlu olabileceği ortamları hazırlamak;

“Siyaset ve Devlet’in Yeniden Yapılanması” reformu çerçevesinde:

a-Devleti asli (Adalet, Dış-İç emniyet, güvenlik ve huzur, Sosyal Devlet, fert ve toplumun geliştirilmesi, tabanda refah ve mutluluğun şartlarının oluşturulması) görevlerine “yönlendirici ve denetleyici” boyuta çekmek, bunun dışındaki bütün kurum, kuruluş ve işlemleri ya, yerelleştirerek veya hızla özelleştirerek halka teslim etmek; Namuslu ve dürüst rekabete dayalı ‘serbest piyasa ekonomisi’ ni hayata geçirmek.

Şu an için “güvenlik ve istikrar” kavramları anlamlarını yitirmiş bulunmaktadır. Öyle ki, yoğunlaşan kundaklama teşebbüsleri ile 3 Ocak tarihli Diyarbakır saldırısı, ondan evvelki askerleri kaçma ve/veya kaçırılma kalkışmaları, DTP vukuatları ve nihayet; Ağır bir tehdit ve dayatma niteliği arz eden son AB kararları bunu açıkça göstermektedir.

Şimdi kaldığımız yerden devam edelim:

b-Yerinden Yönetim ve katılımcı Yerel Demokrasiyi gerçekleştirmek.

Bilimin, bilincin ve demokrasinin zorunlu kıldığı bu gerçek; İki yüzlü, derras, yalancı ve talancı AB’nin de menfur telkin-dayatma ve katkılarıyla günümüzde hedefi ve amacından saptırılmakta ve muhtemel bir bölünmeye zemin hazırlamak niyeti ile istismar edilmektedir.

c-Yasama, Yürütme ve Yargı erkleri arasındaki “kuvvetler ayrılığı, bağımsızlık ve tarafsızlık ilkesini” hayata bütün usul, esas ve unsurları ile uygulamak. Kanunlar önünde tam eşitliği sağlamak. Adalet ve hukukun üstünlüğünü hakim kılmak.

d-Başta Cumhurbaşkanı’nın doğrudan halk tarafından ve milli delege sistemi ile halkın içinden seçilmesi olmak üzere; Milletvekilleri, Belediye Başkanları, İl ve Belediye meclisi üyelerini “namusluca ve dürüstçe” yasalaşmış dar bölge ve iki türlü seçimle seçtirmek; Yerel yönetimlerin siyasi partilerle bütünüyle ilişkisini kesmek.

e-Ülkeye Tam Başkanlık Sistemini kazandırmak.

Demokrasi, uzlaşma kültürü, karşılıklı saygı-sevgi, tolerans ve hoşgörüye dayalı bütün evrensel hak ve hürriyetlerin önündeki engelleri

kaldırarak, adalet ve hukuku hakim kılmak suretiyle bunların uygarca ve özgürce kullanılmasını sağlamak. ‘Kanunlar anayasaya, anayasalar da insan’a aykırı olamaz’ ilkesi doğrultusunda Anayasa ve yasaları sadece temel esasları ihtiva edecek şekilde yeniden düzenlemek ve demokratikleştirmek. Yargı Erki’ni bütünleştirip bağımsız ve tarafsız kılmak, Devletin bütün kurum ve işlemlerini yargının ve halkın denetimine bağlamak, tam şeffaflık ve saydamlığı temin etmek, yargının hızlı, etkin, sağlıklı ve ucuz çalışmasını sağlamak. Hak aramanın yolunu açmak. İçinde (Ombudsman) kurumunun da bulunduğu bir adalet dağıtım sistemi ile halkın hak arama, denetim ve izleme hakkını kullanması kurumsallaştırmak.

Devlet okul ve üniversitelerini, merkezi sistemden yerel yönetimlere devretmek, uygun olanları vakıf haline getirip özelleştirmek. Eğitimde etkin bir sigorta ve kredi sistemi kurmak, fakir, yoksul ve güçsüzlerin de en iyi şartlarda okuma imkanlarından yararlanmasını sağlamak, Devletin Sağlık ve Sosyal Güvenlik kurumlarını tek çatı altında birleştirmek, gerekli olanları yerelleştirmek ve özelleştirmek. Bütün vatandaşlar bir Genel Sağlık Sigortası kurmak. Ayırimsız bütün vatandaşlarımızı devlet hastanelerinde ‘ücretsiz bakım, kontrol ve tedavi’ imkânı sağlamak. Fakir, yoksul, güçsüz ayrımı yapmadan bütün vatandaşlara kalıcı, sürekli ve kaliteli sağlık hizmetini devlet olarak vermek.

Devletçe yönetilen mevcut sigorta sistemlerini çağdaş ve sağlıklı bir Milli Sosyal Güvenlik Sistemine (SAGEM) dönüştürmek. Emekliliği çağdaş-güncel, insani ve medeni boyutta norm ve standart birliğine kavuşturmak. Çalışanla emekli arasındaki maaş farkını asgariye indirmek, maaşlar arasındaki ayrıcalık ve uçuruma son vermek, kamu ve özel sektör çalışanları ile bütün emekli maaşlarını “yoksulluk sınırının” üstüne çekerek, insanca bir yaşam sürmelerini sağlamak,

BİLGİ NOT:

Mevcut hükümet tarafından mezkûr sahada yapılan çalışma maalesef bu standart, ilke ve normlardan bütünüyle uzaktır. Sosyal Güvenlik Kurumu adı ile oluşturulan ve tıpkı yıllar önde DP tarafından öngörüldüğü veçhile “Sosyal Güvenlikte Tek Çatıyı” amaçlayan bahusus kurum ölü doğmuş ve doğar doğmaz da kadük olmuştur. Bu kurumun oluşumunda ne adalet, ne hukuk ve ne de hakkaniyet ilkelerinden söz etmek mümkün değildir. İnşâallah düzeltilir.

Elbette düzeltilmesi de gerekir. Zira, TC’nin kuruluş amacı bunu muciptir.

İşsizlik Sigortasını genelleştirmek.Zorunlu tahsilini bitiren ve/veya 18 yaşını ikmal ettiği halde, her hangi bir okula devam etmeyen bütün gençlerimize ya iş bulmak veya işsizlik maaşı bağlamak. Emeklilerin, işsizlerin, öğrenim gören gençlerin, ev hanımlarının, özürlülerin, yoksul, kimsesizlerin, gazilerin ve şehit ailelerinin durumlarını iyileştirmek. Ülkemizde fakir, yoksul, aç-açık ve kimsesiz bırakmamak. Devlet adına, kimsesizlerin kimsesi olmak. Türkiye ve dünya Türklüğüne sahip çıkmak.

Memur-işçi ayırımını asgariye indirmek. Kamu çalışanlarının sayısını en az yarıya indirmek. Bilimsel sendikacılığı geliştirmek. Sendika ağalığına son vermek. İşçi ve Memur sendikalarını tek Konfederasyon çatısı altında birleştirerek demokratikleştirmek. İşçi ve memur dahil bütün çalışanların sosyal haklarını demokratik yollarla elde etmeleri için gereken yasal düzenlemeleri yapmak. Asgari ücreti, sigorta kıdemi, tahsil, ehliyet ve liyakatle bağlantılı, en alt göstergesi (asgari geçim indirimi) vergi dışı kalacak biçimde yeni usul ve esaslara bağlamak.

Ekilebilir tarım ve ziraat alanlarını korumak kayıt ve şartıyla, Şehirlerin gelişme alanlarını hızlı ve planlı olarak yerleşime açmak, kira ve konutu rant vasıtası olmaktan çıkartmak, herkesin mutlaka medeni ve insani şartları taşıyan, sağlıklı bir Konut sahibi olmasını özendirip desteklemek.Kaynak kaybını engellemek, gereksiz yatırım ve israfı önlemek ve sağlıklı-yeterli-konforlu bir yaşam düzeyi için ‘yaşam boyu kullanılabilecek” kiralık konut sistemini devreye sokmak.

Devlet olarak, toplumun bilim, kültür ve Sanat değerlerine sahip çıkmak, milli ve manevi değerleri geliştirecek, Türk harsı, kimlik ve kişiliğini yükseltecek, Namuslu, sorumlu, ilkeli, onurlu ve sorumlu vatandaş formunu hakim unsur haline getirecek tedbirler almak, Sanatı ve sanatçının gelişmesini özendirmek.Anarşist, terörist, bölücü, hırsız, yolsuz, rüşvetçi, iltimasçı, gasp ve irtikap eğilimli ve/veya bu fiillere tenezzül ve tevessül eden alt varlıkları eğitmek, terbiye etmek. Islah olmayan araz ve müzminleri toplumdan soyutlayıp, üretim kamplarında enterne etmek.

Aktif ve şahsiyetli bir Dış Politika izlemek.Tarihten ve tabiattan kaynaklanan bütün hak ve hukukumuzu tavizsiz ve ivazsız olarak sonuna kadar kullanmak. Uluslar arası ilişkileri ‘mutlak mütekabiliyet’ ilkesi doğrultusunda yeniden düzenlemek. Ülkemizin tam bağımsız, hür ve hükümran bir devlet olma sıfatını, hayatın ve iktisadın bütün alanlarında temin, tedvir, sevk, idare ve organize etmek, harici misyonumuzu ne

idüğü belirsiz dönmeler ve monşerlerden temizleyip, bütünüyle Türkleştirmek. Öz be öz, yani asaleten Türk olmayanları

Dış İşleri, İç İşleri, TSK ve MEB' na almamak.

İç güvenliğin sağlanması görev, yetki ve sorumluluğunu merkezi idarenin gözetim, takip, denetim ve koordinasyonunda il ve ilçe idarelerine vermek. Jandarmayı kaldırmak. Kaymakam ve Valiler ile Müftü, Başsavcı, il ve ilçe Emniyet Müdürlerinin halk tarafından seçilmesini sağlamak.

“Güneydoğu Sorununu”, hiçbir ayrımcılık, bölücülük, halklar arasında farklılık, imtiyaz ve sair “bütün Türk vatandaşlarının tabi olduğu ve uymak zorunda bulunduğu yasal şart, statü, imkân ve fırsat eşitliği ile Kanunlar önünde mutlak eşitlik” bağlamında ve bütün insanlar, inançlar ve bölgeler arasında tam eşitlik ilkesi dahilinde ve sosyo-ekonomik çerçevede çözmek. Halklar değil, ayrımsız tüm vatandaşlar arasında adalet, eşitlik ve hukuku üstünlüğü ilkesini hakim kılmak. Ülkede var olan, dokunulmazlıklar dahil bütün ayrıcalık, imtiyaz ve istisnalara kesin olarak son vermek.

Yüksek kalite, ucuz ve uygun fiyat” bağlamında “Namuslu ve dürüst Rekabete Dayalı liberal ekonomi Serbest Piyasa Düzeni” içinde “Hür Teşebbüsü” gerçekleştirmek, kapsamlı bir Teşvik sistemiyle ekonomiye dinamizm getirmek. Devlete ekonomide, makro politikalar ile nazım rolünü yüklemek. Vatandaş ezdirmemek. İktisadın temel esas ve ilkelerini “çıkar-çılgın kâr ve rant” üstüne değil; Helâl kazanç üstüne bina etmek. Her türlü kayıt ve kapsam dışılığına son vererek, devleti kontrol altına almak.

Vergileri adil esaslar çerçevesinde makul seviyelere indirmek, tabana yaymak, kamu maliyesini bütünüyle şeffaf ve saydam kılmak, Türkiye Milli Mastır Projesi kapsamında kayıt ve kapsam dışını ortadan kaldırmak, dolaylı vergileri azaltmak ve doğrudan vergileri evrensel boyuta çekerek; Vergilendirilmiş kazancın üst üste ve tekrarlanan bir döngüyle vergilendirilmesini kesin olarak önlemek,

Esnaf ve sanatkarın Küçük ve Orta Ölçekli İşletmelerini (KOBİ) geliştirmelerini sağlamak, yoğun bir program ve etkin teşvik tedbirleri ile desteklemek suretiyle, en kısa sürede her KOBİ' yi bir büyük fabrika ve AŞ'ye dönüştürmek,

Ülkenin farklı özellik taşıyan geri kalmış bölge ve yörelerinin kalkınması dinamik ve cazibelerinin birbirlerine eşitleneceği etkinlikte teşvik tedbirleri ile gerçekleştirmek,

Etkin bir ulaşım, haberleşme ve enerji alt yapısı tesis ve idame ettirerek, Ülkenin gıda üretiminde kendine yeterliliği güvence altına almak; İspanya'nın Sevilla bölgesi gibi ekolojik ve organik-doğal tarıma dayalı büyük ölçekli işletme ve alanlar oluşturmak

Dış pazarlarda rekabet gücümüzün artırılması amacı ile ekonomik, mali, monater

politikalarda gereken düzenlemeleri yapmak, komşu ülkelerle serbest piyasa, liberal ekonomi ve dürüst rekabete dayalı ve geniş kapsamlı ekonomik işbirliğini oluşturmak, sınır kapılarını serbest ticarete açmak ve geçişleri serbestleştirmek.

Proje bütününe sadık kalarak bu programı uygulamak, Türkiye'ye gerçek anlamda çağ atlatacak ve ülkemizin "Birinci Sınıf Dünya Devleti" konum ve durumuna yükselmesini kesinlikle sağlayacaktır.

İDEAL BİR PARTİ MİSYONU

Türk milletini içinde bulunduğu ıstırap ve sıkıntılardan kurtaracak; "Kalkınmış - gelişmiş; Muasır medeniyet seviyesine erişmiş ve bu düzeyi aşmış bir Türkiye" ideali ve sevdalılarının "mevcut ve/veya muhtemel yeni Parti Misyonu: Kısaca "gelenek" olarak tanımlanan ve başlangıcı Ulu Önder ATATÜRK ve milli mücadeleye dayanan, Atatürkçü-Kemalist, Milliyetçi, Maneviyatçı bir "kuvva-i milliye" misyonudur. Esas itibarıyla var olan ve fakat sahipsiz kalan bir çizgidir. ATATÜRK' le başlar. BAYAR, MENDERES ve ÖZAL ile günümüze kadar uzanır. Hakiki ve bizatihi / geleneksel sahibi tarihi Demokrat Partidir. Kuvva-i Milliye ve Milli Mücadele ruhunun destansı bir dirilişi olarak tanımlanan 1946' dan dolayı "46 Ruhu" olarak da ifade olunur.

TANIM VE ANLAMI :

Demokratik ve gerçek anlamda Lâik Türkiye Cumhuriyeti' nin; Atatürk ilke ve inkılâpları ve manevi mirası ile mündemiç; Milli, ilmi, insani ve manevi mukaddeslerle mücehhez; İnsan Hakları, Eşitlik, Adalet ve mutlak Hukukun Üstünlüğüne dayalı, İnsan haklarına sahip ve saygılı, muasır medeniyet seviyesini aşmayı hedefleyen; Ebed-müddet hür, hükümrân ve 1. sınıf müstakil bir küresel Devlet olmasını amaçlamak, bu inanç ve ideal uğrunda tam bir fazilet, ahde vefa ve fedakârlıkla, "nefer" olarak çalışmak; Namuslu, dürüst ve demokrat bir insan, onurlu-ilkeli-sorumlu-erdemli bir vatandaş sıfatıyla Devlet, Cumhuriyet ve Demokrasiyi korumak, kollamak, kalkındırmak ve geliştirmektir.

İDEAL BİR PARTİNİN VİZYONU

"İleri, Çağdaş ve Güncel Vizyon" :

Bütün Türk vatandaşları ve Türkiye Cumhuriyeti Devletini, bilgi çağına taşımak;

İnsani boyut ve bilgi toplumunu gerçekleştirmek.

En ileri seviyede kalkınma gelişme, bilim ve yüksek teknoloji düzeyini yakalamak.—

Devletimizi özgür, hakim-hükümler ve güçlü, insanlarımızı zengin ve mutlu kılmak.

Sağlıklı, saydam, adaletli, ilkel, onurlu, sorumlu, dürüst ve mutlak surette hukukun üstünlüğüne dayalı; Üretici, yaratıcı, çalışkan, hukuka sahip ve saygılı, dinamik ve sinerjik bir

Devlet ve Millet, toplum oluşturmaktır.

"SİYASİ VE SOSYAL" (SOSYOMETRİK) MANİFESTO :

1. Nedene odaklı değil, çözüm ve projeye odaklı olarak çalışmak.
2. Namuslu, dürüst, demokrat; İyi insan ve sorumlu vatandaş olmak.
3. Sorumsuz vatandaşlıktan, sorumlu vatandaşlığa geçişi sağlamak.
4. Lider sultasını kaldırmak; Siyasi rakip değil iyi bir ekip olmak.
5. Ortak aklı esas alarak; Verimli, uyumlu, ilmi ve kaliteli siyaset yapmak.
6. Adres : "Türkiye"
7. Kimlik : "Türkiye Cumhuriyeti Vatandaşı"
8. Kişilik : "İnsani Boyut ve Bilgi"
9. İlke : Onurlu, Saydam, Adaletli, Demokrat ve Dürüst Siyaset,
10. Parola : Vatana, Millete, Devlete, İnsana 'insanlık alemine' hizmet.

İNSAN HAKLARI, ADALET, HUKUKUN ÜSTÜNLÜĞÜ,
DEMOKRASİ VE UZLAŞMA KÜLTÜRÜ İLKELERİ

1. Her insan bir devlettir. Devlet insana hizmet için vardır. Devletin bütün hattı hareket ve faaliyetinde 'kamu yararı' esastır. Bütün kurum ve kuruluşları ile kamu halkın emrinde ve hizmetinde olmak zorundadır. Hiçbir vekil, asil olan milletten veya milleti oluşturan bir fertten üstün olamaz. Bütün makam ve mevkiiler millete, eşit olarak halka ve doğrudan insana hizmet etmekle memur, mecbur ve mükelleftir. Devlet memuru yoktur. 'Millet Memuru' vardır. Cumhurbaşkanı dahil, millet vergisi ve devlet gelirinden maaş alan her kes "millet memurudur" Millet memuru; Namuslu, onurlu, ilkel ve sorumlu olmaya ve bütün vatandaşlara eşit davranmaya, devlette halkın menfaatlerini canı pahasına korumaya ve kollamaya, hizmetini adalet, fazilet ve tam bir vefa ve dürüstlikle, en temiz, doğru ve verimli olarak yerine getirmeye

mutlak surette memur ve mecburdur. Hırsızlık, yolsuzluk, bölücülük, vatandaşlar arasında ayırimcılık ve gasp, rüşvet, irtikap, namussuzluk ve sahtekârlık yapanlar kamuda görev alamazlar.

2. Genel amaç ve felsefe : İnsanı yaşat ki Devlet yaşasın.

3. Partinin varlık sebebi ve ana vizyonu : Adalet ve Demokrasi.

4. Adalet ve Demokraside hedef : Evrensel norm, standart ve kriterleri aşmak.

5. Kanunlar Anayasa ya, anayasada insan haklarına aykırı olamaz. Devlet kutsal değildir. Hiç bir kurum da kutsanamaz. Evrende kutsal olan tek varlık: Namuslu, dürüst, ilkeli, onurlu ve sorumlu "insan" dır. Devlet, özellikle ve bilhassa “iyi insan ve iyi vatandaşın yanındadır. İyi insan ve iyi vatandaş: Birey olarak, namuslu, iffetli, temiz ve dürüst bir hayat süren, çalışan, üreten, hakkıyla ve helâliyle kazanan, demokrasiye inanan, insan hakları, adalet ve hukuka bilinçle sahip ve saygılı olan, yerine göre bütün kurum ve kuruluşlar, özel sektör ile devleti denetleyen kişidir.

6. Bütün insanlar hakları ile doğar. Devletin görevi, bu hakları korumak, geliştirmek; Bilgi, birikim, tahsil, terbiye, kişisel çaba-çalışma, verim ve üretimine paralel olarak bütün vatandaşları onurlu, güvenli, zengin ve mutlu kılmaktır.

7. Bireyin (kişilik) hakları dokunulmazdır. Bireyler örgütlenerek ve belirli amaçlarla bir araya gelerek; Tüzel hukuk çerçevesinde daha geniş anlamda hak, hukuk ve teşebbüs imkânı ve sahibi olabilirler. Devletin görevi : Düzenleme; Destekleme ve Denetlemedir; Ayrıca;

Gönüllü Kuruluşları teşvik etmek, destek olmak ve iş birliği yapmaktır.

Devlet idaresinde millet iradesi ‘katılımcı gerçek demokrasi’ esastır.

Devlette demokrasiyi bütün kurum ve kuruluşları ile uygulamayan, kesintiye uğratan, ayrıcalık, dokunulmazlık ve imtiyaz yaratan, adalet ve hukukun mutlak üstünlüğü, tarafsız ve bağımsızlığı ile hakimiyetini sağlayamayan hiçbir siyasi parti meşru sayılamaz. Adalet, hakkaniyet ve genel ahlâk esaslarına aykırı hüküm, karar ve tasarrufta bulunan bütün yargıç, savcı ve (resmi-sivil) yöneticiler görevlerinden derhal uzaklaştırılır. Devlette sahtecilik, israf ve suistimalin yeri yoktur.

8. En önemli ve en değerli "İnsan Hakkı" Yaşama, Öğrenme, İnanma, Barınma, İnanıldığı gibi konuşma-yaşama ve hayatını “İyi insan ve iyi vatandaş” boyutunda sürdürme hakkıdır. Ancak, suç işlemek,

yalan söylemek, başkalarının hak ve hukuku' na hâlel getirmek; Din tüccarlığı ve siyaset simsarlığı yapmak kesinlikle yasaktır.

9. Siyaset; Devleti Adaletle ve milletle iş birliği halinde, hukukun üstünlüğü ve yasalar önünde mutlak eşitlik ilkesine göre halkla "birlikte" yönetmektir.

10. Cumhuriyet fazilettir. Devlet, Demokrat, Saydam, şeffaf, medeni, muasır ve insani boyutta lâik; "imkân ve fırsat eşitliğine" dürüst rekabete dayalı serbest piyasa, (yerine göre) karma ekonomi ve liberal ekonomiden yana olup; Bütün iktisadi hareket ve faaliyetlerin temel amacı: Bireyin refah, zenginlik, güvenlik ve mutluluğudur.

Üretici ve tüketici arasında 1'den fazla aracı ve komisyoncu ihdası yasak; Üreticinin, ürettiğini doğrudan tüketiciye satması esastır.

ÜYELİK ESASLARI VE PARTİ KURALLARI ÜYELİK ESASLARI

a) Bütün Üyeler parti içinde eşit haklara sahip olmak zorundadır.

b) Her Üye "parti aidatı" vermeye mecbur, memur ve mükelleftir. Parti, başta Devlet (hazine) olmak üzere, hiçbir kurum ve kuruluştan bağış-yardım ve sair namı altında para alamaz. Standart üye aidatı dışında hiçbir vatandaştan para kabul edemez. Parti görevlerini para karşılığı dağıtamaz, peşkeş çekemez. Kıdem, ehliyet ve liyakat dışında (seçme-seçilme ve görev dağıtma, adaylık hallerinde) başkaca bir kriter ileri süremez.

c) Üç ay üst üste aidat vermeyenlerin seçme ve seçilme hakkı; Altı ay süreyle aidat vermeyenlerin "parti üyeliği" kesin olarak sona erer. Adaylığı görevden istifaya bağlı kişilerin 'fahri üyelik kıdemi' ve dönem ödemeleri dikkate alınır. Aralıksız en az 6 ay aidat ödeyen fahri ve asli üyeler dışında kimsenin, parti içinde seçme-seçilme ve aday olma hakkı yoktur. Siyasi Partiler ve Seçim Kanunları buna göre düzenlenir.

e) Parti üyesi, halk içinde muteber, ilkeli, sorumlu, duyarlı ve başarılı "örnek ve önder" bir insan olmak ve Partiyi onurla temsil etmek durumunda ve zorundadır. Zamanla siyaseti kirletme ve yozlaştırma eğilimi olanlar partiye üye olamaz. Yüz kızartıcı suç işleyen vatandaşlar partide üye sıfatıyla kalamaz.

SİYASETİN KURALLARI

a) Her parti üyesi, bağlı olduğu (il, ilçe, belde, mahalle, köy) sorunlarını tespit etmek, çözüm önerileri-projeler üretmek ve bunları kendi başkanlığına yazılı olarak iletmek, gereğini takip etmek ve kamu-halk lehine sonuçlandırmakla yetkili, sorumlu ve görevlidir.

b) Üyelerin bir başka görevi de; Kayıt ve icra mercileri olan kademe Yönetim Kurullarını murakabe etmek. Hesap, iş, işlem ve

faaliyetleri takip, kontrol ve dahili denetimde bulunmak suretiyle yerel başarıya "sorumlulukla" katkı sağlamaktır. Parti kademesinde, her hangi bir yöneticinin 'parti içi demokrasi' kurallarına aykırı hareket etmesi, hak gaspı, hukuk ve tüzük ihlâli halinde her üyenin bir üst merci ile doğrudan Mahkemelere başvurma ve sorunu gidermek için gerekeni yapma hakkı ve görevi vardır. Parti'de, her hangi bir sahip ve antidemokratik sulta oluşması halinde; Üye'lerden her hangi birinin müracaatı ile mahalli savcı ve hakimler derhal gereğini yapmakla memur, mecbur ve mükelleftir.

c) Ayrıca, her üye geçici veya daimi bir komisyonda görev almak, partiye kişisel ve bilimsel katkı sağlamak ve mahallin nabzını bu kurul ve komisyonlar yoluyla Genel Merkeze ulaştırmak zorundadır.

d) Parti Üyesi için "Anayasal Vatandaşlık" esastır. İnsanlar arasında hiç bir şekil ve surette bir ayrım gözetilemez ve ileri sürülemez. Şu kadar ki; Vatan hainleri, hırsız ve yolsuzlar, namussuz ve sahtekârlar bunun dışındadır.

İDEAL BİR PARTİ'NİN "PARTİ" KURALLARI

a) Aidat borcu olan adaylık ileri süremez.

b) Bütün Kongrelerde "birleşik/tercihli- çarşaf liste" esastır. İyi olan kazanır.

c) Kulis yapmak yasaktır ve ihraç nedenidir. Seçimlerde hür irade esastır.

d) Hiç bir partili, bir başka parti ile "ittifak" isteminde bulunamaz.

e) Partinin bir başka partiye katılması istenemez.

f) Parti Üyeleri :

1. Yürürlükteki Kanunlara, yönetmeliklere ve bazı yöneticilere karşı olabilirler. Bu doğaldır. Fakat karşı mücadele, mukabil öneri ve alternatifler üreterek kanunların çizdiği yol, ilke ve çerçeve içinde verilir. Hak mutlaka yasal yollardan aranır. Birey, zail olması ve/veya gasp edilmesi halinde hak aramak, haklarını korumak, sorumlu bir insan ve dürüst vatandaş sıfatıyla 'kişilik ve kamusal haklarını' savunmak zorundadır. Şu kadar ki, hiçbir parti üyesi veya vatandaş "hak arama" gerekçesi ile kamu, özel sektör ve vatandaş mallarını tahrip edemez, kimseye tacizde bulunamaz, ayrıcalık, dokunulmazlık, imtiyaz ve istisna talebinde bulunamaz.

2. Parti üyesi asla iltimas yapmaz. Yalan söylemez. Yüksek karakterli, ilkeli, şahsiyetli ve haysiyetli olmak Parti Üyesinin (ve halkın) yaşam biçimidir. Bundan asla ödün vermez. Mili değerler ve manevi mukaddesleri nefsinde yaşar. Din ticareti ve siyaset simsarlığı yapmaz.

Siyaseti, "demokrasi ve fazilet mücadelesi" olarak gönüllü ve fakat "milli bir görev olarak" yürütür. Üye sıfatıyla hizmetleri gönüllü olmak zorundadır. Karşılığında kişisel menfaat ummaz. Karşılık beklemez. Şahsi çıkar ve ikbal peşinde koşmaz.

3. Parti Üyesi, Toplumsal yapı içinde ve özellikle kendi bölgesinde; Rüşvet, iltimas, hırsızlık, yolsuzluk ve her türlü su istimali takip ve başta parti içi merciler olmak üzere, sorumlu merciler nezdinde şikayetle neticeyi takip eder. Medeni cesaret, ilke ve yüksek ahlak sahibidir. Mahalli ve çevresinde kişisel ve kurumsal mücadelesini verir. Şikayet, takip, dava ve şahitlikten kaçınmaz. Halk içinde muteber, örnek-önder ve "fazilet timsali" iyi insan, iyi ve sorumlu vatandaş olmak vazgeçilmez bir görevdir.

Ayrıca, bu özellik ve sıfatla üyeler; Milli ve yerel medyayı izler. Sesli, görüntülü ve yazılı medyada rastladığı İnsan Hakları, Adalet, Hukuk, Demokrasi, Lâiklik, Ulusal Çıkar ve Milli Menfaatlere aykırı yayınları ihbar eder. Sorumluları hakkında şikâyetle bulunur ve icabında dava açar. İnsan hakları, demokrasi ve "ebet müddet" Türk Devletinin diğer ülke ve devletlere nazaran "mutlak hakimiyet ve kesin hükümlerlik" haklarına hâlel getirecek ihanet ve tertip peşinde olan yayınlar hakkında gereğini yaptıktan başka, çevresinde alınmasını ve yayılmasını men ve takip eder. Milli, manevi ahlâki ve kültürel değerlerin korunması, şer ve şeytani unsurların ülkemiz üzerindeki menfur emellerinin engellenmesi ve önlenmesi konusunda üye ve vatandaş olarak en etkin tepkiyi gösterir ve kitlesel mücadeleyi sevk, idare ve organize eder. Çevresinde ve çalıştığı kurumda VATAN, MİLLET ve BAYRAK aleyhine hiçbir oluşum ve girişime izin vermez.

Devletin temel ülkülerini ve Atatürk ilke ve inkılâplarını bütün varlığı ile korur ve yaşam boyutunda sürdürülmesini sağlama çabası içinde olur.

4. Parti Üyesi, parti ilkelerini halka anlatmak, program ve projelerini öğrenip açıklamak-anlatmak, sorumlu ve aktif bir partili sıfatıyla sürekli "yeni üyeler kayıt etmek" zorundadır. Ayrıca, her üye yaşadığı çevre, çalıştığı kurum, yaptığı iş ve kendi işgal alanı ile gözlemlediği yöre hakkında, Toplam Kalite Yönetimi; Şeffaf ve Saydam Devlet, Demokrasi ve lâiklik uygulamaları bağlamında (halka davranış, yaklaşım ve iletişim biçimleri, kamu mallarında doğru-dürüst, ilkeli ve verimli tasarruf, kalkınma-gelişme-koruma ve iyileştirme faaliyetleri konulu) tespit, öneri, proje ve düşüncelerini partiye iletir. Gerekirse,

bizzat konuyla ilgili komisyon, çalışma grubu ve ekipler kurar. Konularını takip eder ve sonuçlandırır.

5. Ayrıca, üyeler iştigal konuları, şahsi konum ve durumları itibarıyla yasaklı olmadıkları taktirde, 5253 sayılı kanun hükümlerine uygun olarak, toplumda varlığına ihtiyaç duyulan ve çok önemli boşlukları doldurma imkân ve ihtimali olan “Sivil Toplum Kuruluşları” oluşturur. Genel kalkınma ve kamu menfaatini koruma amaçlı Vakıf, Kooperatif, plâtfom ve bunların üst kuruluşları olan Birlik, Federasyon ve Konfederasyonların kurulmasını teşvik eder. Destekler. Vatanın ve milletin kalkınması ve gelişmesi için zorunlu esaslı-özgün projelerin hayata geçirilmesi ve/veya kültür emperyalizmi, misyonerlik baskısı, milli-ulusal ve manevi değerleri yok etme, anarşi, terör ve bölücülük ile iç ve dış politikada “Büyük Atatürk’ün Gençliğe Hitabında” dile getirilen durumlar ve bu durumda “vazife telâkki edilmesi zorunlu hallerde” millet adına, milli mukaddeslerin, yükselen değerlerin ve milli istiklâlin her alanda korunması için mücadele, halkı bilinçlendirme ve müdafaa ortamını hazırlar.

6. Dahası, sorumlu bir insan ve vatandaş sıfatıyla; 4982 Sayılı “Bilgi Edinme Hakkı Kanunu” ile sahip olduğu bütün hakları sonuna kadar kullanır. Devletin tahsil ettiği vergileri nerelere ve nasıl kullandığını araştırır. Gereksiz masraf ve israf olup olmadığını soruşturur. Yetkili ve görevli kurumların milli hassasiyetler ve yönetim kalitesi konusunda sergilediği faaliyet,tutum, yaklaşım ve davranış biçimlerini araştırır. Daha demokrat, namuslu, temiz, üretken ve verimli bir Türkiye için “Yasa yoluyla” insanlık ve vatandaşlık görevini özen ve önemle yerine getirir.

7. İcabında, 3071 Sayılı “Dilekçe Hakkının Kullanılması Hakkında Kanun” gereği doğrudan TBMM Başkanlığına; Soru Önergeleri, Kanun Teklifleri, Soruşturma Talepleri ve Kamu Kurum ve Kuruluşlarının denetlenmesi ile bazı yetkili ve görevlilerin aykırı durum, tutum ve davranışları hakkında ihbarlarda bulunur. Kınanması gerekenleri kınar. Teşvik ve taktir edilmesi gereken Milletvekili ve yöneticilere desteğini bildirir. Uyarma ve aydınlatma, yol gösterme görev ve sorumluluğunu yerine getirir.

8. Başkaca, üyeler; Kongre, toplantı ve etkinliklere katılma, kurul ve komisyon görevleri nedeniyle fiili çalışma, gönüllü olarak parti adına seyahat, propoganda, halkla ilişkiler, tanıtım-anlatım, yazım-yayın ve üye kayıt faaliyetleri gibi görevleri yerine getirmek zorundadırlar. Bu asli görev ve özel siyasi hizmetleri mukabili karşılık gözetemez ve

masraf talep edemezler. Partide gönüllülük ilkesi esastır. Zira, Cumhuriyet, gerçek anlamda Lâiklik, hürriyet, adalet, özgürlük, ulusal kişisel, kitlesel bağımsızlık ve Demokrasinin vazgeçilmez unsurları siyasi partilerdir. Her vatandaş mutlaka “namuslu, dürüst ve demokrat bir siyaset kurumuna” üye olmalıdır.

Son olarak: Her üye, partiyi namerde, mafyalara ve çıkarıcı, üç kâğıtçı kesimlere muhtaç etmemek amacıyla; Hangi kademede olursa olsun, parti binasına giderken (eğer gücü ve maddi imkânı varsa) sıkıntıları gidermek, hiç olmaz ise genel ihtiyaç, kırtasiye ve ikram cinsinden (çay-kahve-meşrubat-yemek-şeker-gazete-kitap) götürmek adetini benimser, tavsiye ve teşvik eder. Başkaca bir işi, görev ve zorunlu mazereti olmadıkça boş zamanlarını partide geçirir. Yöneticiler ve çalışanlara yardımcı olmayı ve parti işlerine katkı sağlamak suretiyle, katılımı teşvik etmeyi asli bir vazife ve kutsal bir görev olarak kabul ve telakki eder.

9. Her üye; Parti kimlik ve kişiliğini, kendi kimlik ve kişiliği olarak benimser.

NETİCE:

Anayasamız siyasi partileri “demokrasinin vazgeçilmez kurumları” olarak tanımlamış ve açılımında “kitle partisi” vasfını öngörmüştür.

Kitle Partisi ne demektir?

Elbette “kitle partisi” halkın partisi anlamına gelir.

Peki, mevcut partiler bu manâ, muhteva, emir ve hukuka uygun mudur ?

Kesinlikle HAYIR.

NEDEN ?

Çünkü; Mevcut siyasi partiler halkın değil, sulta-hüküm sahiplerinindir. Bunun net bir tezahürü, sebebi hikmeti ve suçlusu olarak: 298 Sayılı “Seçimlerin Temel Hükümleri ve Seçmen Kütükleri Hakkında Kanun”, 2839 Sayılı “Milletvekili Seçimi Kanunu”, 2972 Sayılı “Mahalli İdareler ile Mahalle Muhtarlıkları ve İhtiyar Heyetleri Seçimi Hakkında Kanun” ve nihayet “BAŞ SUÇLU” olarak da; 2820 Sayılı “Siyasi Partiler Kanunu” gösterilebilir.

Bu kanunlardır ki; Kurucu unsur ve Ulu Önder Mustafa Kemâl ATATÜRK’ün “Egemenlik, kayıtsız şartsız Milletindir” ilkesi rafa kaldırılmış, alay konusu yapılmış, memur-asker ve hizmetlilerin büyük bir bölümü “dokunulmazlık, sorumsuzluk, ayrıcalık ve özel imtiyazlarla” donatılmış; Özellikle-bilhassa “Millet-Vekilliği” kurum ve kavramı

bütününüyle yozlaştırılıp-dejenere edilerek; Adeta, “bütün eylem ve işlemleri ile dokunulmaz, erişilmez ve ulaşılmaz” tabular yarattılar.

Oysa, hukukun temel hükmü “vekâlet” olmakla; Vekil asla asil’den (Milletten) daha üstün bir yer durum ve konumda olamaz. Vekil, millet yerine parti sahibinden emir alamaz ve parti sahipleri “vekil adayı” listesi düzenleyemez. Düzenleyip te milletin önüne koyamaz. Bu bir etik zafiyettir. Haksızlık, onursuzluk, sorumsuzluk ve adaletsizliktir.

OLMASI GEREKEN NEDİR ?

Elbette ki, olması gereken şudur;

Ve, bu hususları hayata geçirmek 6 Ocak 2008 günü ifa ve icra edilecek (başta) Demokrat Parti ile halihazır var olan bütün siyasi partilere düşmektedir.

1. Öncelikle Siyasi Partilerin bizzatihi kendi bünyelerinde ve ülkede adaleti, adalet ahlâkını ve hukuku hakim kılmak. Cumhuriyetin Savcıları, Hâkimleri, Yargının bilumum kurum, kuruluş ve mahkemelerini adaletli, hakkaniyetli, objektif ve tarafsız hale getirmek. Başta Cumhurbaşkanı olmak üzere, Başbakan, Genel Kurmay Başkanı, Generaller, asker kişiler, memurlar ve milletvekillerini “ayrıcalık, imtiyaz ve dokunulmazlık” zırhlarından arındırıp; Ülkenin bütün vatandaşlarını eşit kılmak.2. Milletvekillerine sadece ve yalnızca “kürsü dokunulmazlığı” verip; Halktan-Asiden farklı bütün maaş, yan ödeme, ayrıcalık, dokunulmazlık ve imtiyazlarına son vermek; Ayrıca, kamuda hükümferma olabilme hak ve nüfuz ticareti imkânını kaldırıp, onları “ASGARİ ÜCRET” alan sıradan bireyler ve gerçek vekiller haline dönüştürmek suretiyle; Devlette aklın ve bilimin yolunu açmak. Dahası: Bilinen ve duyulan bütün yolsuzluk, görevi ihmal, gasp, rüşvet, irtikap ve suiistimallerin üstüne gitmek. Sorgulamak, yargılatmak ve mutlaka “millet adına” hesap sormak. Zira, bunları yapmayanlar, ne siyaset kurumu ve ne de millet-vekili olarak kaale alınamazlar. Böyle kaldıkları sürece meşru da değildirler.

<http://mustafanevruzsinci.blogspot.com.tr>

İsa KAYACAN

ETKİNLİKLERDE, SANAT MI, SİYASET Mİ?

Hemen ifade etmeliyim ki, ülkemizde siyaset, her şeyin içinde vardır, her şeyin önünde gitmektedir. Kabul etsek de, etmesek de, gerçek budur, bu yöndedir.

Mart 2008'in sonlarında; "Anadolu'daki etkinlik ve şöenlere sıklıkla katılmayacağım" ve "Anadolu'daki etkinlik ve şöenlerin olmazsa olmazları" başlıklarıyla yazdığım iki yazımı, merkezi Ankara'da bulunan Belde gazetesinin 28 ve 29 Mart 2008 tarihli sayılarında yayınladım. Sonra bu yazılar, Anadolu'daki pek çok gazetede yer aldı.

Bu yazıların yayınlanmasından sonra, Anadolu'dan ve yakın çevremden pek çok telefon aldım: "Bu yazıların altına biz de imza koyalım, bir deklarasyon-bildiri olarak yayınlayalım" dendi. Bunun doğru olmayacağını, ben kişisel tespitlerimi yaptığımı ve kamuoyuna açıkladığımı, bu yazılarımı da yayınlayacağım "Zor ve Kolay Yazdıklarım" adlı kitabımda yer vereceğimi söyledim.. Aradan günler geçti.

DİKİLİ EKİN DERGİSİ'NDE BAŞYAZI

Dikili ilçemizde, A.Ziya Ögütçen tarafından yayınlanan "Dikili Ekin" Dergisinin Temmuz-Ağustos 2008 aylarına ait 53 ncü sayısının başyazısında," Bekilli'de sanat mı siyaset mi?" başlıklı bir değerlendirmenin yer aldığını görüp hemen okudum. Bazı satırların altını çizdim. Şimdi bu başyazıdan, daha doğrusu 22-24 Ağustos 2008 tarihlerinde Bekilli Belediyesi Kültür Sanat ve Şarap Festivali'nde A.Ziya Ögütçen ve Gürkan Ovalıoğlu'nun yaşadıklarından bazı kesitler verelim. Bakalım neler yaşanmış Bekilli'de:

1-Belediyeye giderek, Halkla İlişkiler Müdürüne toplantı için geldiğimizi söylediğimizde bize verilen cevap ilginçti: "Ne toplantısı benim haberim yok!".

2-Burası Bekilli değil mi?. Belediye Kültür-Sanat ve Şarap Festivali tertip etmiş ve biz davet aldığımız için geldik;

-Benim haberim yok. Belki T. M. bilir, ona telefon edelim...

3-Kredi yurtlar kurumunun öğrenci yurduna vardık. Çok yataklı bir oda gösterilerek, “burada kalacaksınız” denildi. Daha öncede benzeri yerlerde kaldığımızdan, hoş karşıladık.

-”Hanım arkadaşlarımızın yeri nerede?” dediğimizde, “beraber kalacaksınız” sözü şaka gibi gelse de, arkadaşımınla biz arabada yatarız sorun değil, hanım arkadaşlar kalır düşüncesiyle kabul ettik.

Kapı anahtarlarını istediğimizde, koruma görevlisinin” geceleri kontrol yapıldığını” söyleyerek anahtar bulunmadığını söylemesi üzerine otel aramak üzere oradan ayrıldık.

4-İlgilenen arkadaş Bekilli’de otel bulunmadığını, Ecem adlı bir pansiyonun bulunduğunu söylemesi üzerine, pansiyona gittik yöneticinin “yer olmadığı için dört kişilik odalarda ücretini ödeyerek kalabileceğimizi” söylemesi üzerine, İzmir’e dönmek istedik. Ameliyatlı ve tek araba kullanan ben olduğum için o gece istirahat etmemizin doğru olacağı kararlaştırıldı. Bekilli Pansiyonda ikişer kişilik odalar bulundu. İki saat sonra odalarımızdan çıktığımızda, loş salonda bir bayan, arkadaşlara:

-Hoş geldiniz, işe mi çıkıyorsunuz? Diye sorduğunda orada bulunan bir delikanlı, “Onlar yazarmış.. Yazı yazıyorlarmış. Sizden değil” diye cevap verdi. Bir bayan arkadaşımız:

- Ne işi ben anlamadım. Dediğinde oradan acele uzaklaşıyorduk.

5-Öğle sonu festival açılışında, bir milletvekili tarafından seçim mitinglerinden bir konuşma yapılarak % 47’lik oylarından bahsederken, karşı görüşlü bir kaç genç de alçak sesle de olsa kendi protestosu olan siyasi sloganlarını atıyorlardı.

SONRASI: Evet, Bekilli Belediyesi Kültür Sanat ve Şarap Festivalinde ondan sonra neler konuşulmuş, neler olmuş?. Bunlar önemli değil artık. Bir kültür ve sanat festivalinden kısa kısa kesitler sunduk efendim..

Selma GÜRSEL

SEMİZOTU

Semizotunu ayıklayın ve iyice yıkayın. Semiz otunu doğrayın Soğanı ince ince doğrayın, Soğanı 5-6 kaşık yağda haşlayarak pembeleştirin. Üzerine bir su bardağı kadar kavrulmuş kıyma ile birlikte (dilerseniz yerine ince kıyılmış pastırma ya da pastırma gibi doğranmış et kullanın) yarım kaşığı salça ve tuz biber ilave edin karıştırın. 3 su bardağı su koyarak kaynatın. Su kaynayınca semizotunu ilave edin, semizotunu kaynayan suya koyun biraz pişince bir Fincen yemeklik bulgur koyarak biraz daha kısık ateşte pişirin.

Yemeğin suyunu sürekli kontrol edin ve pirinç fazla su çekerse üzerine az miktarda sıcak su ekleyin.

Pişen semizotunu biraz soğuyunca tabaklara koyarak üzerine istediğiniz kadar sarımsaklı yoğurt ilave ederek servis yapın.

Mehmet KARADAĞ

OLMUYOR BEYLER

Yarışmalar böyle olmaz
Olmuyor beyler olmuyor!
Gerçek ozan ödül almaz
Olmuyor beyler olmuyor!

Doğru sözden hapis yatar
Gerçek ozan göze batar
Derdi çoktur katar katar
Olmuyor beyler olmuyor!

Dili bozuk sazı bozuk
Boşa uğraş verme yazık
Kazancına olmaz azık
Olmuyor beyler olmuyor!

Karıştırma kışkı yazı
Ava giden olma tazı
Kimse sevmez yalak kazı
Olmuyor beyler olmuyor!

Yazın şiir, hece vezin
Bu ülkeyi iyi sevin
KARADIĞIM böyle tarzım
Olmuyor beyler olmuyor!
15/05/2005

Güner KAYMAK

TÜRKİYELİ SIFATINA GİRENLER

İhanet delalet içinde olan
Bunun bedelini çok ağır öder
Milletin elini koynunda koyan
Bunun bedelini çok ağır öder
Terörist canıyla diyalog kuran
Bölücü meluna yardımcı olan
Yiğit Mehmedimi alçakça vuran
Bunun bedelini çok ağır öder
Mecliste yalandan yeminler eden
Terörizmi arka bahçesi gören
Federasyon diye laf geveleyen
Bunun bedelini çok ağır öder
Siyonizmin gömleğini giyenler
Ben türküm demeye haya edenler
Türkiyeli sıfatına girenler
Bunun bedelini çok ağır öder
Kuru vahatlerle zaman geçiren
Şanlı bir milleti aciz düşüren
Gidip cani buştan yardım döşüren
Bunun bedelini çok ağır öder
Vatandaşı pek kahale almayan
Vatanı canından aziz saymayan
Al bayrağımıza saygı duymayan
Bunun bedelini çok ağır öder
Dini duyguları istismar eden
Yetimin mazlumun hakkını yiyen
Bağnaz hurafenin emrine giren
Bunun bedelini çok ağır öder
İki de bir dünyalıyım diyenler
Vatanın önemini bilmeyenler
Güner der nimmeti inkâr edenler
Bunun bedelini çok ağır öder
Amsterdam / 13.11.2007

YIL 10 SAYI 113 25 Temmuz 2008

*Hazırlayan Mahmut Selim GÜRSEL yazışma
adresi corumlu2000@gmail.com*

**DİKKAT; BU BİLGİLER TELİF ESERİ OLUP YAZARI VE
YAYINEVİMDEN İZİN ALINMADAN KULLANMAYINIZ!**

Mahmut Selim GÜRSEL HIRSIZLAR

Mahmut Selim GÜRSEL ÇORUMLULAR VE ÇORUM'A HİZMET
EDENLER

Kerim MANDIRALIOĞLU ÜLKEYİ TÜKETEN ASALAKLAR

Salim SAVCI ŞEHİDİMİZ MUZAFFER KARACA NASIL
UNUTULMAZ

Ali EMİROĞLU KKKA

Mustafa Nevruz SINACI KADİM "DEMOKRAT PARTİ" VE "AKP"
FARKI

Selma GÜRSEL KABAK DOLMASI

Güner KAYMAK DÜNYA DA KARDEŞLİK BARIŞ İSTERİM

Hüseyin TAŞKAYA İSRAF

Mahmut Selim GÜRSEL

HIRSIZLAR!

Emek. Bu kelimenin manasını bilmek bile insanın tüylerini diken diken etmekte. Fakat heyhat. Adamların özü hırsız olursa senin elinden gelen ne ki? Sadece kanunların sana verdiği haklara sığınmaktan başka çaren yor. O da belirli bir zaman içerisinde görüp eserini çalanlar hakkında gerekeni yapman. Yapamazsan hırsıza kolaylık sağlamış olduğun da cabası.

Birkaç kere yazdım. Yine yeri gelmişken bilmeyenlerde öğrenmiş olurlar. Biliyorsunuzdur. Benim 1997 tarihinde yayınladığım “ÇORUM 1997” isimli geniş bir Çorum tanıtım kitabım var. Bu kitabımı birçok kişiye verdim. Bu verdiklerimden birisi kitabımın inanın tamamını özetleyerek dizinine kadar kendi çalışması diye yayınlamıştı. Görenler ve bilenler gülerek bana. Yahu o adama kitabının özetini yayınla diye yetki mi verdin diye sormuşlardı.

Bu hikâyenin bir başka sürümünü geçen ay içinde gündeme geldi. Bir kendisini bilmez aklı sıra beni onura edecekmiş gibi gözükersen yolda bana dedi ki:

- Valilik bana görev verdi. Çorumluların hayat hikâyelerini derleyeceğim. Senin kitaplarda bulunan hayat hikâyelerini de alacağım ve senin kitaplardan aldığımı belirteceğim dedi. Tansiyonum fırladı. Cevaben:

-Yazsan ne yazar, yazmazsan ne yazar. “Balık bilmezse Halik bilir” dedim ve ilave ettim. İstersen e-postana ben yollayayım bir daha yazmakla uğraşma dedim. Yanından uzaklaştım. Bu adam bide emekli eğitim görevlisi ve bir okulunda epey zaman müdürlüğünü yaptı. Bir gazete de köşe yazısı yazıyor. Neyse; eve geldim Internet’ten Valiliğe ve gazetenin iki e-postasına aşağıdaki mesajı çektim. “xxxxxxx@mynet.com 18 Mayıs 2008 Pazar 19:02 xxxxxxxx İLETİNİZ

"Çorumlular ve Çorum'a Hizmet Edenler"

İsimli çalışmam bildiğiniz gibi;

<http://corumahizmetedenler>.

adresimde 2002 yılından bu güne yayınlanmaktadır.

Bu çalışmam ÇORUM1997 adlı eserimde de bulunmaktadır.

Yeni bir çalışma içerisinde olduğum bu 20 yıllık birikim için

Valiliğimizin de bir yazara görev verdiği ve bu arkadaşında ayaküzeri

ÇORUM1997 den faydalanacağını ve ÇORUM 1997 den aldığını beyan

etmesine rağmen yüzüne gelemeyip "İyilik yap denize at, balık bilmezse

Halik bilir" diyerek cevap verdim.

Bu çalışmalarımın telif eserleri kanunu ile korunmaktadır. Her

hakkı yayınevime ait olup, buradan alıntı yapılmamasını arz ederim.

Bu çalışmam şu an baskı olarak hazırlanmış düzeltmeleri yapılmaktadır.

Mahmut Selim GÜRSEL”

Bu mesajıma 18 Mayıs'tan sonra hiçbir cevap gelmedi. Bilgi vermenin ve bilgi istemenin kanunlarla koruma altında olduğu halde.

Gelelim bu arkadaşın bundan önceki araştırmadan toplama bilgi alma işlemini yukarıda bahsettiği Çorum 1997 isimle çalışmamda bulunan “Çorum Basın Tarihi” isimli bölümü gazetesinin köşesinden çalışmalar yaptığını yakında yayınlayacağını yazmıştı. Kendisine söyledim. Arkadaş benim çalışmalarım özgün bir çalışmadır. Ben Kütüphanede çalıştığım için ilçelerdeki bilgileri bizzat giderek araştırarak hazırladım. Sakın ha ki bunları kendin bulmuş gibi yayınlama! Demiştin. Basın tarihi ile ilgili çalışmadan bir daha haber çıkmadı ya da ben haberdar olmadım.

Bir de şu an şiir yazmak aklıma geldi.

HIRSIZLAR

Ne emeğe saygı ne de hürmet var,

İstediyini izinsiz al yaz, çiz kullan.

Senin emeğin ona kazandırır paye

İşte emek hırsızları bu ya buna ne çare?

Telif eseriymiş, korumalıymış boş
Hırsız hırsızdır kilit bir bahane iş
Sen yırtınsan da o hırsız bi haberlere
İşte emek hırsız bu ya buna ne çare?

Hırsıza görev veren o zavallı bilmez ki,
Bilse de kısa yol bu ona görev vermesi,
Yap getir der, emreder çaldığını bilse de
İşte emek hırsız bu ya buna ne çare?

Yazarsın benim çalışmamı kullanman ha
Külahları değiştiriz ondan sonra
Cevap bile vermeye iktidar değildir
İşte emek hırsız bu ya buna ne çare?

Bu bir değil, iki değil üç değil inan
Hırsızlık yapanlar dost gözüken insan
Yüzüne gülüp alır canını bunlar inan
İşte emek hırsız bu ya buna ne çare?
14 Temmuz 2008 Saat 14,30 Çorum

Mahmut Selim GÜRSEL

ÇORUMLULAR VE ÇORUM'A HİZMET EDENLER

Uzun yıllardır hazırlamakla meşgul olduğum çalışmamı sonunda tamamladım. Basımına başladık. Yayınevimizin politikası gereği her çalışmamı ben 250 adet olarak iki parti bastırırım. Gerekçesi Çorum'un okuyucu ve yayına değer veren kapasitesi 200-250 arası olduğunu Çorumlu 2000 Aylık Kültür Sanat Tarih ve Edebiyat dergisi, Sarı Çiğdem Şiir Defteri, Çorum 1997, Çorum'da Yatan Meşhur Yatırlar, Çorum 2001, Menakıb-ı Koyun Baba, Hacım isimli yayınlarımızdan bilmekteyim.

Kitabın basımından sonra bandrol alımı için müracaat yapacağım. Çünkü bandrol almak için kitaba ISBN almak gerekli. ISBN si gelen kitabın basılmadan sonra da bandrol alımı için müracaatta bulunacağım. Bandrol gelmesi de yaklaşık 15-20 gün sürmekte. Bandrol geldikten sonra da talepte bulunan 206 hemşerimize posta ile kitapları gönderilecektir.

Yayınevimizin amacı ticari olmadığına yayınlarımız PTT kanalı ile ulaştırılmaktadır Çorumlular ve Çorum'a Hizmet Edenler çalışmamda sayabildiğim kadar 769 hayat hikâyesi bulunmaktadır. Bu hikayelerin içerisinde Çorum Valileri, Merkez İlçe Belediye Başkanları, Sporcular, Hattatlar, Müellifler, Ulemalar, Çorum yatırları, Çorumlu dergisine yazı veren yazarlarımız ve Şairlerimiz ile Çorumlular bulunmaktadır.

Kitap 14x20 ebadında olup kitap ebadında biraz büyütme ve 11 punto ile hazırla ile 276 sayfa olarak yayınlanmaktadır. Kapak için siyah beyaz veya imkân elverirse 4 renkli olarak bastırmak istiyorum.

Ayrıca bu kitabın CD çalışmalarını da şu an yapmaktayım. Bitirince sizlere buradan bilgi veririm.

Bu kitap hakkında bir sonraki yazım olan "HIRSIZLAR!" başlıklı olan bölümü de okumanızı tavsiye ederim!

Kerim MARDIRALIOĞLU

ÜLKEYİ TÜKETEN ASALAKLAR

“Midesine indirdiği her lokmanın karşılığını topluma iade etmeyen kişi, o toplumda asalaktır.” diyor Jules Romain “Dirilen Şehir”de. Bir milletin kaç ferdinin kalbi millete hizmet için atıyorsa, milletin kalbi o kadar güçlü; kaç ferdinin kalbi de şahsî ihtirasları ve çıkarları için atıyorsa milletin kalbi o derece zayıftır. Çünkü milletlerin kalbi fertlerin kalbine dağılmıştır. Aldıkları lokmalarla kendi karınlarını şişirip, ülkemizin kaburgalarını sayılır hale getirenleri düşündükçe kahrolmamak mümkün mü?

Bilgi fukaralığı, düşünce sathiliği, ideolojik saplantılar, rahata düşkünlük, aç gözlülük, irade zafiyeti durumumuzu özetleyen, bizi bu hale getiren başlıklardan bazıları. İnsanlar yapmaları gerekenleri bile yapmadan daha fazla karşılık talep ediyorlarsa, aldıkları ücret karşılığı bu topluma ne katkıları olduğunun bile hesabını yapmamışlarsa; daha da kötüsü ülkelerinin menfaatlerini kendi menfaatlerinin gerisinde tutuyorlarsa asalak kelimesi böylelerine yetersiz bile. Dolgun maaşlarla, özel korumalarla, özel şoförlerle, sekreterlerle, lojmanlarla, lokallerle... bu ülkenin kaymağını yiyenler yapmadıkları bir tarafa, yanlış yaptıklarıyla ülkenin uğradığı kayıpları değerlendirecek sağlıklı akıl ve temiz kalmış vicdana sahipler mi? Vatanı, devleti, cumhuriyeti, kollayanlar, kurtaranlar gerçekte hak etmeden sahip oldukları ayrıcalıkları mı kollayıp kurtarıyorlar iyi düşünmek lazım. Sevdalısı çok, dostu yok olan, yalnız ülkemizin çalışkan insanları daha fazla ne koparırımın mı çalışkanı oldular? Dindarından dinsizine; sağcısından solcusuna, memurundan işçisine, çobanından yöneticisine her kesimdekiler için milletin ve ülkenin huzur ve kalkınması öncelikli mesele olmadığı, herkesin üstlenmiş olduğu görevi layıkıyla yerine getirmediği sürece bu buhranlardan kurtulunamaz.

Yapay korkulardan kurtulup düşüncenin ve demokrasinin önünü açmadıkça gelişmek, ilerlemek, halkı huzurlu yapmak hayal olacaktır.

Unutmamalı ki, hür düşünceye sahip olmak, hürriyet ortamına sahip olmaktan da önemlidir. Bilime övgüler dizen ideoloji, hür düşünceli, açık zihinli değilse ilerleme sağlanamaz. Hele bir de ideoloji din yerine konuluyorsa gerisini siz düşünün.

Kişiler ve kurumlar düşük standartlarda çalışınca istenilen netice alınamaz. Fert ve kurumlarda her alanda verimlilik bilinci oluşturulmalıdır. Bilgi peşinden koşmak, yeni keşiflerde bulunmak ruhsuz yapılabilecek bir iş değildir. Ruh ise taklit edilecek, ya da başkasından alınacak bir nesne değildir. Bu ruha ulaşmak için ise insanlarımızı, devletten koltuk kapmayı değil o koltuğa hakkını vermeyi öğretmeliyiz. .

Asalaklığa değil, çalışmaya ve üretmeye odaklanmış iyi bir eğitim sistemine, daha az ideolojiye, daha istikrarlı demokrasiye, para sıkıntısı çekmeyen bilime, liyakat esasına dayalı yönetimlere, ideolojilere kurban edilmeyen adalete, bilim üreten üniversitelere acilen ihtiyaç var vesselam. Yoksa toplum bir şekilde asalak üretir, bu asalaklar da bu ülkeyi tüketir.

Salim SAVCI

Osmancıklı Jandarma Uzm. Çvş. Muzaffer Karaca'yı unutmamak için onun adının:

1. Bir okula,
2. Bir mahalleye,
3. Bir caddeye,

4. Bir sokağa, vermek zorundayız. Yoksa yıllar geçen şehidimiz bal gibi unutulur. Gönlüm buna razı olmadığı için bu öneriyi yapıyorum. İlgililerden bu atılımı sabırsızlıkla bekliyorum.

Şimdi de şehidimizi, bir kez daha tanıtalım:

Muzaffer Karaca Osmancıklıdır.

Osmancık'ın Koyunbaba Mahallesi'ne kayıtlıdır.

Muzaffer Karaca; hemşerimiz Dursun Karaca ile Menşure Karaca'nın oğludur.

Muzaffer Karaca'nın (6) yaşındaki kızı tüm Osmancıklılardan ilgi bekliyor. Eğer Karaca ailesi benden kitap isterse hemen çocuk kitapları göndermeye hazırım. 25 Ağustos'tan sonra Ankara'dan ayrılabilirim.

Muzaffer Karaca'nın ordudaki görevi:

1) 10 yıldır görevindedir. Van-Erciş'te görev yapmıştır. Sonra Mardin Kızıltepe'de görevlendirilmiştir. 15 Ağustos'ta ise buradan ayrılarak, Karabük-Safranbolu'ya gelecekti.

2) Ama görevi başında, 29.7.2007 Pazar günü (bizler tatil yaparken) Mardin-Kızıltepe kırsalında teröristlerle çarpışmaya girdi. Orada şehit düştü.

3) Şehidimizin cenazesi bayrağımıza sarılı olarak Osmancık'ımıza geldi. Tüm yürekleri yas, gözyaşı bağladı. Osmancık'ta, büyük bir katılım töreni ile toprağa verildi.

“Şehitler ölmez – Vatan bölünmez in bilincindeyiz ama. Hemşerim Muzaffer Karaca'nın adının yaşatılmasını, bir Osmancıklı tutkunu olarak ilgililerden bekliyorum. Şu ileri yaşımda, bunu görerek ömür tüketmek istiyorum.

Muzaffer Karaca; torunum sayılır. Onun yeni yerinde nur içinde yatmasını diliyorum. Başımız sağ olsun!

Ali EMİROĞLU

KKKA

Hastalığın asıl adı KKKA harfleriyle belirlenen “Kırım Kongo Kanamalı Ateşi”dir.

Bu hastalık, aslında, 12. asırda, İsmail El -Cürcani tarafından izah edilmiş olduğu söylenmektedir. Memleketimizde tanınma tarihi 2002’dir. Daha önce görüldüğü bildirilmemiştir. Yabancı ilim adamları, hastalığın daha önce de olabileceği ve Türklerin atlamış olabileceklerini iddia etmektedirler. Ancak, hep yabancılar doğru söyleyecekler de değildirler. Bu hastalık, kanamalı ağır bir hastalıktır. Ağır ve kanamalı bir hastalığın teşhisi her yerde yapılamayacağına göre, bu cins hastalar daha büyük hastanelere nakledilmektedir.

Buna göre, Türk hekimlerinin atlamış olmaları mümkün görünmüyor. Bu hastalık, hekimlerimiz tarafından 2002 senesinde görülmüş ve bilinmiştir.

Bu hastalığı, Cumhuriyetin “Bilim Teknik” yayınlarından esinlenerek yazdım. Bu yazıyı, daha çok Cumhuriyet düşmanlarını düşünerek kaleme aldım. Onların da bir gün, akıllarını başlarına toplayıp bizim gibi müspet olacaklarını düşündüğüm için, canları cehenneme, demek içinden gelmedi. Onların bizim için “Canları cehenneme” dediklerini biliyorum ama ben yine de insafli olmak istiyorum. Bize, “canları cehenneme” denmez. Biz, büyük yaratıcının emirlerini belki tam yapanlar değiliz ama kendisi de şahittir ki, biz, ne kendisini ve ne de gönderdiği yüksek anlamlı emirlerinin hiç birini kullanmadık; ne çıkarlarımız, ne de politika kazançlarımız için hiç bu yola sapmadık. Bu Cumhuriyet düşmanları, bu yazıyı okuduktan sonra, bir daha durup düşünmezler mi?

Kene, bütün Dünyada mevcut ve 8 yüz biraz da küsur çeşidi varmış. Bu tehlikeli virüsü hepsi taşıyor değil. Şu anda, Türkiye’de çok sayıda virüs taşıyan cinsi var. Bunların hepsinin hastalık yapma vasıfları da aynı değil. Türkiye’nin etrafı, bu cins virüs taşıyan kenelere dolu durumda.

1945 savaşlarında, bu hastalık Kırım’da da görülmüş. 200 Rus askerinin öldüğü yazılıyor. Stalin, 30 ayrı bölgeden, Kırım’a 30 ilgili mütehassıs göndermiş ve bu hastalığı tetkik ettirmiş. İşte hastalığın

başına, “Kırım” sözcüğü böyle konmuş. Daha sonra, Amerikalıların Kongo’da gördüğü hastalıkla bir arada etüt edilmiş ve yukarıda yazdığımız isim ortaya çıkmış. Uzunca, İspanyol adları gibi ve akılda tutulması da zor. O zaman, gereksizleri silip, sadece kene hastalığı olarak anılması daha doğru olur sanırım. Böyle bir isim de teklif ediyorum ki, benim için, mesleği üzerinde hiç yazı yazmadı denmesin.

Keneler toprakta yaşıyorlar. Her cins hayvan ve kuşlar tarafından kene nakli mümkündür. Sulak ve ıslak topraklarda kene üremesi daha kolay olurmuş. Sıcak mevsimlerde kene hayatıyet gösteriyor. Kış aylarında kene donuyor. Dünyanın ısınıyor düşüncesi, kenenin artmış olabileceğini düşündürüyor. Başka böceklerin, insana yakın parazitlerin hastalık virüsü taşıdığı bilinmiyor. Bu gün elimizde tek delil kenedir. Bu kenenin virüs taşıması ve insanı ısırıldığı yerde de virüsü insan vücuduna aktarması gerekiyor.

Dünyada kene cinsleri yaygın. Hemen her ülkede mevcut. Memleketimizde, Orta Anadolu’nun kuzeyinde, Karadeniz’in de güneyinde yaygın bulunuyor. Trakya’da var. Türkiye keneleri daha çok Balkan ve Rusya kenelerine yakın. Buna göre, kenelerin Arap ülkelerinden veya İran’dan geldiği düşüncesi yanlış gözüküyor. Hastalığın teşhisi basit. Kanamayı önleyen kan elemanlarının kandaki miktarları azalıyor. Lökositler ve Trombositler azalmış olacaklardır. Bizim ülkede, kati teşhis, Hıfzıssıhha Enstitüsünde konurmuş. Biliyorsunuz. Bu güzel enstitüyü Refik Saydam kurmuştur. Refik Saydam sağ partilerden değildir. Bu sağ partilerin böyle halk sağlığı hizmeti veren bir kurumları var mıdır? Niçin bu halk sağ partilere bolca verdiği oyunu Refik Saydam’ın partisinden esirger? Refik Saydam az dinli, sağ partililer de dindar. Cenabı Hak bazan bazan yarattığı insanlara görünse de, hakikati şöyle bir gösterirsek.

Kene hastalığının tedavisi yok. Palyatif tedavi yapacaksınız. Onun endkasyonunu da, Refik Saydam Enstitüsü veriyormuş. Demek ki, Türkiye’de bazı kurumlar, Cumhuriyet kurulalıdan beri Türk halkının yanındadırlar. Halk bunu bilmesee bile, daha sonraları bilecektir. Bu zamanın uzak olmadığını görüyoruz.

Kene hastalığının aşısı da yok. Bulgarların yaptık dedikleri aşıyı yalnız kendileri kullanıyorlarmış. Tedavisi yok dedik ama, ilk erken zamanlarda “Ribavirin” Antiviral ilacı etkili olabilirmiş. 800 kene cinsinden, yalnız 30 adedi virüs taşırmış. Kene mücadelesi faydasız sayılıyor, yalnız keneden korunma yapılmalıdır. Kene, ısırmışsa, usulüne uygun çıkarılmalıdır. Sabunlu su tercih edilmelidir.

Mustafa Nevruz SINACI

KADİM "DEMOKRAT PARTİ" VE "AKP" FARKI

Demokrat Parti 7. ve 8. dönem Genel Başkan Yardımcısı Mehmet Arif Demirer, geçen hafta içinde yayınlanan, tarihi değeri haiz, çok önemli ve özgün bir makalesinde, AKP genel başkan yardımcısı Dengir Mir Mehmet Fırat'ın televizyonlarda yaptığı bir açıklamaya dikkat çekerek; AKP adına konuşan Fırat'ın “türban ile ilgili yasal düzenlemeyi, tarihi DP'nin ceza kanunundaki ezan ile ilgili yasak maddesinin kaldırılması olayına benzetmesini” eleştirdi.

Önce makaleyi olduğu gibi bilgilerinize sunuyorum. Sonra açıklama ve yorum:

“Sayın Fırat’a göre, (güya) o (tarihi) olayda da Halk Partililer kıyameti koparmışlar; “laiklik elden gidiyor” diye yaygaraya başvurmuşlar.

Sayın Fırat olayı iyi incelememiş.

Zira, 1950–1960 arası TBMM’den sadece iki kez oturuma katılan tüm millet-vekilleri’ nin tam ittifakı ile karar çıkmıştı: 16.Haziran.1950 günü ezanla ilgili (TCK) yasak maddesinin kaldırılması, 18 Şubat 1952 günü Türkiye’nin NATO’ya girişinin onaylanması. Merhum B. Ecevit dahil tüm CHP’liler (Kıbrıs’la ilgili olan) Londra, Zürih ve Garanti Antlaşmalarına KIRMIZI oy kullanmışlardı!

1974 yılında ise Zürih Antlaşması’nın ve Menderes’in sayesinde gitmiştik Kıbrıs’a...

16 Haziran 1950 günü ezan ile ilgili karara, oturuma katılan tüm CHP milletvekilleri beyaz oy kullanmışlardı. Genel Başkan İnönü oturuma katılmamıştı. CHP’li milletvekillerinin ya da basındaki köşe yazarlarının “laiklik elden gidiyor” gibi hiçbir eleştirileri olmamıştı.

Olamazdı. Çünkü DP iktidara gelmeden önce, CHP’nin son başbakanı Şemsettin Ş. Günaltay “İmam Hatip Kurslarını, İlahiyat Fakültesi’ni ve bazı Türbeleri yeniden açmakla” övünmüştü.

TBMM’de. Sayın Fırat’ın siyasi tarih bilgisi “zayıf” !

Menderes – Erdoğan farkına gelince...

Merhum Adnan Menderes'i, içinde babamın da olduğu ve sağ kurtulduğu Londra uçak kazasından (1959 yılında İngiltere'de öğrenci idim) sonra yakinen tanımış bir kişi olarak aklıma hemen gelen iki önemli farkı açıklamak istiyorum:

İletişim olanaklarının bugünle kıyaslanmayacak ölçüde sınırlı olduğu 1954 yılında (sınırlı bir radyo programı ve her yere ulaşamayan gazeteler) Menderes % 58.4 oy almış ve başladığı yatırımlara hızla devam etmişti. Ezan yasağını ise DP iktidara geldikten ve kendisi

Başbakan olduktan 15 gün sonra kaldırıvermişti.

Aradan dört yıl geçtikten sonra değil!

Bu birinci fark. İkinci önemli fark ise, siyasi tecrübe farkı. Menderes başbakan olduğu zaman, tarımı çok iyi bilen 19 yıllık milletvekili idi. Ana Muhalefet Partisi DP'nin de dört yıllık (2) numaralı önderi idi. Gerek Meclisin, gerekse halkın (% 75 kırsal nüfus) nabzını çok iyi ölçmeyi öğrenmişti. Başbakan Erdoğan başarılı bir belediyeceilik tecrübesine sahip. Türban konusu için 15 gün değil, tam altı yıl bekledi. İlk açıklamayı yurtdışında iken yaptı. Tepkileri doğru ölçüp değerlendiremediği gibi, konuyu MHP gibi siyasi çizgisi bence tartışılabilen bir parti ile ortak bir zemine oturttu. Devlet Bahçeli'nin MHP'sinin milliyetçiliğini önemli bir örnek olay ile tartışabilirim. Gerisini hep birlikte yaşıyoruz.

Menderes'in ezan yasağını kaldırması olayı 18 Haziran 1950 günü unutulmuştu.

Bir daha da, 27 Mayıs sonrasına kadar, kimsenin aklına dahi gelmedi.

Türban konusunu ise daha çok uzun bir süre, son derece gergin bir ortamda, milletçe tartışacak ve korkarım ki tartışırken birbirimizi kıracak; üzecek; sonradan pişman olacağımız şeyler söyleyeceğiz. Menderes-Erdoğan farkı, bu kadar değil! Ama bu kadarı da yeter.” (*)

SONUÇ VE YORUM:

Kadim Demokrat Parti, tıpkı Atatürkçülük-Kemalizm'in ilkeleri ve Türk İnkılâbına karşı 10 Kasım 1938 günü saat 9.05'den itibaren kinle-nefretle tatbik edilen karşıdevrim, hafızalardan silme ve beyinlerden kazıma operasyonuna maruz kaldı.

Aslında 1947 yılından itibaren yürürlüğe konulan ve 2005 yılında tamamlanması öngörülen (Pentagon-2005) BOP ve BİP plân-projelerine karşı tam bir kararlılıkla koyduğu ret ve tepkinin bedelini kanla-canla ödedi. Lâkin 1938'e nazaran çok daha ağır, kin-kan ve nefret dolu “gayri-meşru” bir darbeyle yok edildi. Mensup, Bakan, Milletvekili, taraftar, üye ve sempatizanları son derece ağır itham, iftira ve iğrenç bir

yalan furçası ile ezildi. Enterne edildi. Toplumdan dışlandı, son derece insanlık ve ahlâk dışı muameleler maruz bırakıldı.

1960'dan sonra, Atatürk ve Demokrat Parti tarafından tam bir milliyetperverlikle ve "Milli Devlet Şuuru" içinde uygulanan; Akılcılık, (rasyonalizm) bilimsel ve analitik mantık, milli sentez, eşitlik, hak-adalet, özgürlük, millet olarak topyekün kalkınma ve refahı tabana yayma bilinci sona erdi. Bunun yerine; Siyaset simsarlığı, misyon tacirliği, din tüccarlığı ve de özellikle, sulta patentli-dış güdümlü taklitçilik aldı yürüdü. Hürriyet, adalet, refah ve saadet yerine, ülkede dehşet, anarşi, terör, fakirlik-yoksulluk ve yolsuzluk türedi, yürüdü gitti...

Gerçekte bu; Aleni ve cebri gasp- resmi irtikap ve Atatürk'e-geleneğe ihanetin elim bir bedelidir. Diğer bir anlamda: Demokrat Partiye karşı işlenen insanlık ayıbı, hicap ve utanca rağmen, veraset irtikapı, istismar ve suiistimalin yüz­süzce-pişkince boyutudur. Aleni veya gizli, örtülü suiistimal sadece ve yalnızca belirli bir parti ve/veya zümreye ait değil, bilâkis geneldir. Bu neviden Demokrat Parti'nin siyasi malzeme olarak kullanılma süreci "büyük bir yüz­süzlükle" devam ettirildi, ettirilmektedir de...Bu örnek de onlardan sadece biri. Umarım; Yeni Genel Başkan "Süleyman Soylu" ile DP, bu makus talihi aşar ve kadim Demokrat Parti tekrar vücut bulur. Hayatîyet kazanır. Mukallitler aslına rücu eder. 46 ruhu, dava, misyon ve manâsı ruhlanır. Zira, bütün bu kalitesizlik, pişkinlik ve madrabazlığın çaresi (sağı ve solu değil) merkezde "Milli Siyaseti" ayağa kaldırmakla mümkündür.

<http://mustafanevrusnaci.blogspot.com.tr>

Selma GÜRSEL

KABAK DOLMASI

1 kilo kabak
25 gr orta yağlı kıyma
1,5 su bardağı pirinç
Bir kaşık salça
1 baş kuru soğan
Bir kaşık tereyağı
6-7 dal dere otu
6-7 dal maydanoz
1 tatlı kaşığı pul biber
İstenildiği kadar tuz

Kabaklar soğuk su ile güzelce yıkanır. Suyu süzülünce kabak oyacağı ile tırtıllanarak kazınır ve içleri oyulur parmakla oyulan kısımlar hafifçe tuzlanır.

Pirinçler ayıklanarak yıkanır geniş bir kaba konulur. Üzerine kıyma, ayıklanmış kıyılmış dereotu ve maydanoz eklenir, doğranmış soğan ilave edilerek pul biber ve yarım kaşık salçada konularak üzerine tuzu serpilir. Bu karışım yoğrularak oyulmuş kabakların içine doldurulur.

Doldurulan kabaklar tencereye dizilir. Başka bir kapta bir kaşık tereyağı eritilir içine salça konularak sos hazırlanır bu sosu tencerede bulunan dolmaların üzerine dökülür. Hazırlanan sıcak su ile dolmalar kapatılacak şekilde tencereye konularak kısık ateşte pişirilir. Pişen kabak dolması sıcak sıcak servis yapılır. Afiyet olsun.

Güner KAYMAK

DÜNYA DA KARDEŞLİK BARIŞ İSTERİM

Ne terör ne savaş ne de işkence
Dünya da kardeşlik barış isterim
Hakka yalvarırım her gün her gece
Dünya da kardeşlik barış isterim
İnsanı severim hakkın nurudur
Hakkın nazarında insan uludur
Cümle alem hakkın güzel kuludur
Dünya da kardeşlik barış isterim
Biri yer içerken biri bakmasın
Hiç kimsenin göz yaşları akmasın
İnsan bir birinden asla korkmasın
Dünya da kardeşlik barış isterim
Aşk ile sevgiyi kültür edelim
Hoşgörü saygıya mehil verelim
Yüreklerde ikiliği silelim
Dünya da kardeşlik barış isterim
Gülücükler eksilmesin yüzlerde
Aşk umut ışığı olsun gözlerde
Şeker şerbet ballar aksın dillerde
Dünya da kardeşlik barış isterim
Merhameti elden hiç salmayalım
Nefsin arzusuna biz uymayalım
Kendi kendimizi sorgulayalım
Dünya da kardeşlik barış isterim
İlime irfana kucak açalım
Fitneden fesattan uzak kaçalım
Pek yüksekte değil alçak uçalım
Dünya da kardeşlik barış isterim

Hem duygulu hem duyarlı olalım
Gönülden gönüle köprü kuralım
Hakikatı özümüzden soralım
Dünya da kardeşlik barış isterim
Hatır gönül kırmak insanlık değil
Her kes insanlığa vermeli meyl
Kardeş kardeşine olmalı kefil
Dünya da kardeşlik barış isterim
Ozan Güner sever hakkın kulunu
Allah şaşırtmasın kulun yolunu
İstemem dünyanın para pulunu
Dünya da kardeşlik barış isterim
Amsterdam / 15.11.2007

Hüseyin TAŞKAYA

İNSAF

İnsaf olmasa ahlak olmaz
Bu dōnya fanidir kimseye kalmaz
İnsaf olmasa insanlar huzur bulmaz
Ne mutlu insaflı ansanlara

İnsanların ahlakı insan ile bilinir
Toplumda huzurla insaf ile gelinir
Doğru yolda seve seve\$ölünür
Ne mutlu insaflı énsanlara

İnsafı olmayan çeresini daraltır
İnsafsızlar çok ocaklar kaòartır
Rabb'im neden(insafsızlar yaratır
Ne mutlu insaflı insanlara

İnsaflı olmayan insaî sayılmaz
Yaptığı yanlışır neden ayılmáz
İnsaf öyle hoştur ki lezzetine doùulmaz
Ne mutlu insaflı énsanlar

İnsaflı insandan zarar gelmez
Bazımarı dünyaya neden geldiğini bilmez
İnsafsızlık ederek insanlık olmaz
Ne mutluinsaflı insanlara

Şu dünyada insafsızlar olmasa
İnsanların gözlerine yaşlar dolmasa
Hiç kimse de belasını fulmasa
Ne mutlu insaflı insanlara

Sakın kimseye insafsızlık yapma
Başkalarının malına asla bakmayın
Hiçbir zaman insafı asla bırakmayır~
Ne mutlu insaflı insanlara

İnsaælı olmaüana gerçekten yazık
İnsafsızlar elinden bağrımız ezik
İnsafsızlık edenin ahlakı bozuk
Ne mutlu ahlakı iyi insanlar

Dınyanın düzenini insaf sağlıyor
İnsafsızlar yüzünden analar ağlıyor
Çocuklar yüzünden geliiler bağrın dağlıyor
Kahrolsun şu insafsızler.

YIL 10 SAYI 114 25 Ağustos 2008

ÇORUM ASFALT ŞANTİYESİ

*Hazırlayan **Mahmut Selim GÜRSEL** yazışma
adresi corumlu2000@gmail.com*

**DİKKAT; BU BİLGİLER TELİF ESERİ OLUP YAZARI VE
YAYINEVİMDEN İZİN ALINMADAN KULLANMAYINIZ!**

Mahmut Selim GÜRSEL YER ALTINDA BİR DÜKKAN

Mahmut Selim GÜRSEL ÇALIŞTIĞINIZ YERDE MSN
KULLANIRKEN DİKKAT EDİNİZ

Salim SAVCI BİZİM ÜLKEDE MASALA NASIL BAŞLANIR

Müslüm TUNABOYLU TEKNOLOJİYE NEDEN AYAK
UYDURAMIYORUZ

Mustafa Nevruz SINACI AÇILIMLAR VE AÇMAZLAR

Atilla ALPAY SİGARA NASIL BIRAKILIR

Selma GÜRSEL TÜRLÜ

Halil KAYMAK BAŞA GİT NİYE GÜLMEZSİN SEVGİLİM

Hıfzı ÖZBEKMEZ CAN DOSTUMA

Erman YILDIRIM CİNAYET ZANLISININ İTİRAFLARI

Mahmut Selim GÜRSEL

YER ALTINDA BİR DÜKKÂN

Belediyelerin işi gücü vatandaşın malında mülküne katma değer katmak için uğraş vermekte :-).

Yeni yerleşim yerlerinin imarı ile uğraşacaklarına birkaç kişinin çıkarı için, onlarca kişinin çıkarını hiçe saymaları bu dünyada bile Allah C.C. hoş göreceği bir davranış değildir.

Neden böyle yapmak istenmekte onu da bilmek istersek onlara sormamız gerekir.

Arif Bey de bir zamanlar aynı düşleri görünür yapmaya çalışmıştı.

Dergimizde yayınlanan yazılar ve diğer itirazları da düşünerek bu icraattan vaz geçilmişti.

Gelelim başlığı açmaya:

1- Yer Altı Çarşısının yapılacağı yerin kotu Çorum'un kanalizasyonunun kotunun çokkk altında olması burada yapılacak dükkânların sahipleri atık sularının nasıl tahliye edileceğini inceleyelim:.

- a) Dükkân sahipleri kova kova yukarıya taşırlar
- b) Bir kat daha aşağıya biriktirme havuzu yapılır,
- c) Fosseptik çukurlarında biriktiririz
- d) Nasıl olsa Çorum selden gidecek der akıbetlerini beklerler?
- e) Arasözle taşıtırlar
- f) Elektrik motoru ile tahliye ederler

2- Yel Altı Çarşısının dükkân sahipleri nasıl aydınlatacaklar?

- a) Kandil yakarlar
- b) Mum ile aydınlatırlar
- e) Elektrik yakarlar

3- Yer Altı Çarşısı dükkân sahipleri nasıl havalandırma yapacaklar?

- a)Yelpaze ile
- b) birbirlerine üfürerek
- c) Klima ile

4- Yer Altı Çarşısını kimler kiralayacaklar?

- a) Çok para verenler
- b) Kendimiz oturacaksınız
- c) Sosite Pazarı esnafına veririz
- d) Uzunlulara kiraya vereceğiz.

5- Yer Altı Çarşısının dükkân sahiplerin üstü ne olacak

- a) Beton olacak
- b) Asfalt olacak
- c) Miting alanı olacak
- d) Sana ne ne olursa olsun.

Bu soruları daha da mizahi yönden çoğaltabilirim. Bu işi cıvıtmaktan başka bir şeye yaramaz.

Demek istediğimiz; böyle bir işlemi yapsanız bile. Buranın aydınlanması, pis sularının tahliyesi, Temizlik giderlerinin dükkân sahiplerince karşılanması, Burayı koruyacak koruma görevlilerinin hizmet ücretlerinin verilmesi hem dükkân sahiplerini epey külfete sokacak. Bu külfet ise tüketici durumundaki Çorumlulara epey pahalıya yansıyacak.

Buraya harcanacak para ile Melik Gazi tepesi İle Kandilkaya arasında genişçe bir köprü yaparak üzerine dükkânlar yaparsınız.

Şunu da söylemede satırlarıma son vermek istemiyorum.

Bir yıldır Çorum'a kurulan ve kadınlarımızın adeta alış için tiryaki olduklar "Sosite Pazarı" esnafına bu dükkânları kiralarsınız. Böylece yukarıda bahsettiğim maliyetleri karşılamak için sattıkları mala bindirecekleri için fiyatları normal esnafın sattığı fiyatları da geçerek esnaf da rahatlamış olur.

Çorum'un Otantik Çöplük Çarşısı Yok Ediliyor
<https://www.gurselyayin.com/corum/copluk.htm>

Mahmut Selim GÜRSEL

ÇALIŞTIĞINIZ YERDE MSN KULLANIRKEN DİKKAT EDİNİZ!

Firmanızı ben bilemem. fakat bazı çalışılan yerlerde masanızda bulunan ve işiniz icabı kullanmanız gereken Internet'te buluna ve sizin iletişim için şahsınızın kullandığı MSN (mesajlaşma yazılımları sağlayan) iş için kullanmak mecburi ancak işyerlerinde bu servislerin ve bazı sitelerin neden bloklandığını anlamak zor değil: İşverenler mesai saatleri içerisinde işlerine odaklanmasını ve işlerini yapmasını istiyor. Bazı firmalar bunu kendi filtreleme yöntemleri ile çözmeye çalışsa da elbette iş yerlerinde bilgisayarı kişisel işler için kullanılmasının önüne geçmek zor.

Normalde de düşünülürse personelin işleri aksattığı, MSN yazışmalarına cevap vermeleri ve bu sıralar adeta bir mantar gibi biten kişisel "blog" hazırlama ve bazı siteleri inceleme alışkanlığı insanları esiri alması gözükmemekte. Yalnız burada dikkat edilecek olan işverenin size ve firmanızın bilgilerini blog sahiplerine verdiğinizi de iki kere düşünmeniz gerekliliğini bilmelisiniz.

Mesai saatlerinde iş yapamaz hale gelmenin yanında bilgisayarı kişisel amaçlar için kullanmanın daha tehlikeli yanları da var: İş ile ilgili bilgileri tehlikeye atmak gibi:

"Çalıştığım yerde hızlı bir Internet var, filan siteden şu programı çekip evde kurayım" diyerek indirdiğiniz dosyanın virüslü olması ihtimalinin çok yüksek olduğu ve sizin bu indirdiğiniz dosya ile çalıştığınız yerdeki sistemin tüm hayatı Excel, Word dosyalarının kullanılmaz hale getirdiğinizi düşünün?

Ya da; Yüklediğiniz, yazılımın içinde Truva atının yani casus yazılım bularak iş yerindeki bilgisayar bulaşması sonucu iş yerinin çevrimiçi banka şifreleri o program ile ele geçtiğinde ne olur?

Veyahut da, sizin kişisel mailinize gelen bir e-postayı açıp sisteme "arka kapı" yerleştiren bir yazılımı yanlışlıkla çalıştırıp sistem güvenliğini tehlikeye attığınızı da düşünün?

İşinizden olma; atılma haricinde ayrıca başınız çeşitli maddi ve cezai belaya girebilir.

Siz siz olun; başkasının bilgisayarında bilhassa çalıştığınız iş yerinde yapacağınız yukarıdaki bahsi geçen ufacık bir hata bütün kariyerinizi, iş geleceğinizi ne hale getirebilir?

Esas konu şu: İş yerinde bilgisayarı kişisel işler için kullanırsanız, tazminatsız işten atılabilirsiniz.

Aşağıdaki karar da size bir ihtar olarak sunmama kızımayınız.

Yargıtay 9. Hukuk Dairesi'nin 5.2.2007 Tarih ve E.2006/30107, K.2007/2011 sayılı kararı şöyle:

4857 sayılı İş Kanunu'na göre de bu işten tazminatsız atılmak için geçerli bir sebep olarak kabul ediliyor.

Salim SAVCI

BİZİM ÜLKEDE MASALA NASIL BAŞLANIR?

21 ders, yardımcı ders, kaynak kitabından sonra, (47) yaşımdan sonra (24) adet öyküler, fıkralar, söyleşiler, denemeler yazmıştım. 2006 yılından itibaren de, okul öncesi çocukların başucu kitapları olan masal yazdım. Adını da:

Bana bir masal anlatır mısınız? Koydum.

Kitapta: 232 masal vardır. Kitap 420 sayfadır. Birinci hamura basılmıştır. Mukavva kaplı renkli bir kapağa sahiptir.

Bu kitabımı okuyanlardan, beni görmeye gelenler var. Çoğunun sorduğu şey: Bizim ülkede masal giriş bölümüdür. Şimdi onlara aşağıda açıklayacağım iki örneğin fotokopisini veriyorum. Kız, erkek olan bu çocuklardan:

-Çok teşekkür ederim! Sözünü istiyorum. Dünyalar benim oluyor. Bu arada sevgili hemşerim Muzaffer Gündoğan'dan masal yazmasını, denemesini bekliyorum. Çünkü öykü okuyan azalıyor? Masal arayan çok. Onlar okumasalar da masalları okutmasını biliyorlar.

Müslüm TUNABOYLU

TEKNOLOJİYE NEDEN AYAK UYDURAMIYORUZ?

Günümüzün kuşağı her nedense gelişen teknolojiye rağmen bürokrasiden vatandaş kurtaramıyor yada kurtarmak istemiyor. Bu sorumuza bürokrasinin her kademesinde görev alanlar yanıt verebilirler. Belki ufak gibi gözükse de banım yaşımdakiler için büyük bir sorundur.

Hemen her konutta sabit başta olmak üzere çoğunlukla cep telefonu bulunmaktadır. Cep telefonlar için düşünmüyorum amma sabit telefonlara değinmeden edemeyeceğim.

Hemen her ay muntazam elimize ulaşan sabit telefon faturaları şimdi bizi terk ettiler. Biz ,yani sabit telefon aboneleri bundan böyle sabit telefon faturasından mahrum bırakıldık. Hani eskilerin bir deyimi hemen buracıkta aklıma geldi. Nedir diye belki merak edersiniz.”İPİN UCU KİMİN ELİNDE İSE” deyimi çok geniş bir açılımı gerektirir.Ben açılım için okurlarımı kendi düşünceleri ile baş başa bırakmayı yeğliyorum.

Abone olurken yani bir sabit telefona kavuşurken 39 yıl önce PTT ile bir sözleşme yaparak sözleşmenin altına bir imza attık. Tabi bu sözleşme şimdi kurumun elinde olmalı, eğer yok ise kurum kendine göre yorumladığı bir sözleşmeyi imzalaması için abonmanına imzalatması gerekmez mi. Hani eskiler yazılı sözleşmeleri değerlendirirken “SÖZÜM SENET EFENDİ” deyimini kullanırlardı. Belki o dönemde böyle bir deyim etkili ya da tepkili olabiliyordu amma günümüzde geçmişte ki uygulamalara bir sünger çekildiğine tanık oluyoruz. Aklımda kaldığına göre sözleşmede kiminle ya da nere ile görüşme yaptığım, görüşmenin kaç dakika ya da saniye sürdüğünü belirten açıklamalar vardı. Bunların tümü yok olmuş, sözleşmelerde sorumluluk yalnızca abonmana yüklenmiş, kurumun sorumluluğu ortadan kaldırılmış. İşte onun için diyorum ki :İpi ve teli elinde bulunduran kişi yada kuruluş istediği gibi abonmanından yazılı bir belge almadan onun haklarını eylemi ile ortadan kaldırabilir mi? Kurum bu yetkiyi nereden ve nasıl alabiliyor diye bir soru yöneltmek gerekiyor. Hani biz bir hukuk devleti

idik. Kişinin hukuku nerede kaldı. Aklımıza geldiği gibi işlem yapmaya başlarsak yolculuğu birlikte ne kadar sürdürebiliriz.?

Koyu biraz dağıtmaya başladık, ininizle tekrar başa dönmek istiyorum. Eski adı ile PTT'nin dağıtım bölümünde çalışan bir görevli zarfı bana uzatırken, hocam kapı numaranı değiştir, yoksa zarflar yada yazılar eline zamanında gelmez mağdur olursun dedi. Görevlinin uyarısına uyarak ilgili kuruma giderek ilgi memura kapı numaram değişti,onu düzeltmek için sizi rahatsız ediyorum dedim. Görevli kişi bana senin söylemenle kapı numarasını düzeltemeyiz. Düzeltmemiz için sizin BELEDİYE DEN kapı numaralarının değiştirildiğini gösteren bir belgeyi bize ulaştırman gerekiyor dedi. Bakın bana bu yaşta ne gibi görevler yükleniyor.38 yıl bana ikamet görevi yapan konutumun numarası bulunduğum sokakta bir arsanın hala arsa olarak kalması ve buraya bir numara vermek için bulunduğum sokaktaki tüm kapı numaraları değişti. Bu konutlarda oturan yurttaşlar hemen her gün aynı sorunu yaşıyorlar. Bir gurup görevli konutlara yeni numara verirken kendilerine çok sayıda yurttaşın mağdur olacağını, halbuki halen arsa olan yere bir BİLA NO verilmesiyle sorunun çözümleneceğini 38 yıllık haberleşmeye yeniden başlamanın zor olacağını anlattım ancak verilen emri yerine getirdiklerini söylediler. Bence yapacak bir eylem kalmamıştı.

Saygı değer okurlarım,

Açılım yaptığımız iki konu kişisel gibi görünse de aslında toplumsal bir konudur..

Yetkililer, bürokrasiyi azalttıklarını iddia ederken görevliler yapılan açıklamaları ya duymazdan geliyorlar, yada vatandaşa biraz asfaltta yürü diyorlar. Ben kısaca böyle bir yorum yapabiliyorum.

Mustafa Nevruz SINACI

AÇILIMLAR VE AÇMAZLAR

Her ne kadar hükümet, ‘Akan kanlar dursun; Analar ağlamasın’ gerekçesiyle cürmünü cemaate mâl-etmeye; ‘milli birlik ve kardeşlik’ yalanı ile de, suç teşkil eden eylemini devlet politikası göstermeye çalışıyorsa da nafile. Çünkü olay bir komplo, baskı ve dayatma eseri.

Bakınız!.. Yunan Savunma Bakanlığı’na yakınlığı ile bilinen, Amina&Asfalia dergisi yazarı ve strateji uzmanı Dimitris Patsules, Derginin 2009 yılı Temmuz sayısında; “ABD’nin, PKK’yı baskı aracı olarak kullandığını ve tamamıyla yok etmeyeceğini, Güneydoğu Anadolu bölgesinin uzun vadede, ABD ve İsrail’in desteğiyle oluşturulacak ‘Büyük Kürdistan’a dâhil edilmesinin planlandığı”nı yazıyor. Makale şöyle:

“ABD askerinin 2010’da Irak’tan çıkması ve bölgede istikrar sağlanması çerçevesinde, PKK ile TC hükümeti müzakereye başlama kararına yöneldi. Şimdiye kadar PKK’ya katlanan ve onu Türkiye’ye karşı baskı unsuru ve sorun aracı olarak kullanan Washington, Afganistan-Pakistan cephesinde ihtiyaçların artmasıyla ABD ordusunun Irak’ta kalamayacağını anladı ve 2007’de politika değiştirerek Ankara ile PKK’nın tehdit unsuru olarak kalmaması konusunda bir anlaşma yaptı. Karşılığında İsrail’den sonra Amerika’nın Orta Doğu’daki en sadık müttefiki olarak K. Irak’taki Kürt hükümetini tanımasını ve Irak’ın istikrarına yardımcı olmasını istedi.

Sonuçta, Bağdat ve Kuzey Irak Kürt hükümeti, PKK’ya cephe aldı. Örgüt kaçış yolu, eğitim-ikmal ve yeniden organize için üs olarak kullanacağı güvenli bir yer kalmadığı için Türkiye’nin güneydoğusunda eylemlerini sürdüremeyecek. PKK şimdi zor durumda. Çünkü ABD Irak’a istikrar kazandırmak istiyor. Kürtler ise var olan ‘devletlerini’ koruma peşinde...

Amerika ve İsrail, Orta Doğu’da ‘Büyük Kürdistan’ın kurulmasını öngörmekte ve 12 milyon Kürt’ün yaşadığı Türkiye’nin G. Doğusunun

bu devlete dâhil edilmesini istemektedir. Bu stratejinin uzun vadede Türkiye'nin çöküşüne neden olacağı unutulmamalı!..”

KRİTİK HAFTA:

Yazar, Ekim sayısındaki "Kürt Meselesindeki Gelişmeler" başlıklı makalesinde: "Kürt meselesi kritik haftaya girmiştir. 25 yıl süren savaştan sonra ilk kez çözüm imkânı, TC'nin bütünlüğünü kurtarma çabalarıyla birlikte görünmektedir. Esasında Washington isterse, bir gecede PKK'yı yok edebilir veya Irak kuvvetlerince temizlenmelerini sağlayabilir. Ancak, ABD şu aşamada PKK'yı yok etmeyi değil, bir süre daha kullanmayı planlamaktadır.. .

Ayrıca, ABD ve AB'nin PKK'ya karşı Türkiye'ye sağladığı yardımlar karşılıksız değil. PKK izole edilmeden siyasi çözüm bulunması talebi ağırlıklıdır. Erdoğan'ın Kürtler için geniş özgürlükleri kapsayan planlar hazırlaması ABD-AB isteğidir. Sonuçta, kaybeden Türkiye'dir. Çünkü çete savaşının bedeli askeri galibiyet değil, hükümetle müzakere ve siyasi bir çözümün kabul ettirilmesi idi. Bu itibarla PKK, hedefine ulaşmayı başarmıştır.

Türkiye ve Kürtler arasında gerçek savaş, artık siyasi arenada sürecektir. Ancak bunun devamı, öngörülen çete harekâtı baskı manivelası ile mümkündür. Şimdi Erdoğan, Kürtlere mümkün olduğunca az şey vermeye ve PKK'yı silahsızlandırmaya çalışmakta, oysa Kürtlerin amacı özlü haklar ile siyasi, ekonomik ve sosyal yaşamda kendi kaderlerini tayin edebilmedir.

Generaller ve milliyetçi partilerin, Kürtlere serbestiler verilmesine tepkileri mesnetsiz değildir. Her ne kadar, DTP ve PKK'nın askeri sorumlusu Murat Karayılan, federe devlete dair taleplerini terk ederek, Türkiye'yi bölmeyecek bir çözümü kabul ediyor gözüксе de; Türk liderler Kürtlerin gelecekte ülkeyi bölmenin ön şartlarını yarattığını, bunun sonucu olarak da, sonuçta bir Kürt devletinin kurulacağını bilmektedirler. İşte bu, İsrail ve ABD'nin hedefidir."

Yunanlı strateji uzmanı D.Patsules olanları böyle açıklıyor. Atina Büyükelçiliğimiz bir tekzip'i var mı? Hayır. Hükümetten tepki, reddiye? Yok. Öyleyse hükümetin "demokratik açılım"ının her ne kadar içeriği belli değilse de, birtakım "ayrıcalık ve serbestiler" kapsadığı tahmin edilen projenin uygulamaya konulması halinde, Dimitris Patsules'un ifade ettiği gibi, bunun uzun vadede Türkiye'nin lehine gelişmeler yaratmayacağı çok açık.

(Kaynak: Amina&Asfalia, Sinan Sungur, Odatv.com Kasım-2009)

<http://mustafanevruzsinaci.blogspot.com.tr>

Atilla ALPAY

SİĞARA NASIL BIRAKILIR?

1-sigara birden ve aniden bırakılır. Yardımcı ilaçlara ihtiyaç yoktur. Tüm kutsal bildikleriniz üzerine yemin ediniz ve çevrenizi şahit tutunuz.

2-Son bir SİĞARA veya kahve içip işi duygusallaştırmayınız. Ayağa kalkıp paketinizi hızla buruşturup bir yere fırlatarak bu işi bitirin ve bulunduğunuz yerdeki bir pencereyi açıp derin bir nefes alın.bunu yeni hayatınızın ilk soluğu olarak kabul ediniz.

3-Paket, kibrit, çakmak tabla gibi nesneleri derhal bulunduğunuz yerden ebediyen kaybediniz. Sigara içilmez veya “no smoking” gibi levhalar veya tablolar satın alarak her yere asınız.

4-Sigara içilen her yerden uzak durunuz. Bulunduğunuz yerde içen kişiler varsa onları protesto etmeye derhal başlayabilirsiniz.

5-En az on beş gün kahve içmeyiniz. Çayla veya bitki çayları ile yetininiz.

6-Sigara arzusu gelince bir bardak su içiniz, tespih çekiniz, çiklet çiğneyiniz Çorum leblebisi yiyiniz.

7-Stresten uzak durunuz. Günde bir saat yürüyünüz. Bisiklete bininiz spor yapınız. Alkol de sigaranın ikiz kardeşidir onu da terk ediniz.

8-Uykunuzu aksatmayınız. Beyniniz ancak uykuda oksijenle beslenmektedir. Yaşantınızı yeniden düzene sokacak prensip kararları alınız. Artık bütün HÜCRELERİNİZE artık taze kan ve oksijen gideceğinden hızla dirileşmeye ve canlanmaya başlayacak buna kendiniz de hayret edecek ve hatta güzelleşeceksiniz.

9-Kahveler, egzozlar, parfümler hepimiz için tehlikelidir. Temiz hava soluyunuz. Sık banyo yapıp derinizin gözeneklerini açık tutunuz.

10-Mutlaka kan veriniz. Bu vücudun atamadığı zift ve nikotinin sürekli damarlar içinde dolaşmasını önler ve vücudunuz da yeni ve taze kan yaparak sizi sağlığınıza kavuşturur.

11-Beslenme alışkanlıklarınızı değiştiriniz. Yeşil bitkilerle beslenerek kendinize YENİ beslenme ve yaşama rejimleri tatbik ediniz. Rafine yiyeceklerden kaçının. Kara un veya kepekli undan mamul ekmeği tercih ediniz. En ideal ekmek Çorum yufkasıdır. Tuzu da az kullanın. İçinde gıda boyaları ve kimyasal tatlandırıcılar ile e sınıfı maddeler bulunan hiç bir maddeyi evinize sokmayınız. Mutlaka zeytinyağı kullanınız ağır salçalı yemekleri ve kızartmaları terk ediniz. Fazla et, konserveler ve aşırı tuz, ağır baharatlar ve bol turşu yemek kalp-damar sağlığınıza ve tansiyon düzeninize zararlıdır. Yeşil sebze ve meyve tüketimini artırınız. Her hafta bir kere mutlaka balık yiyiniz. Izgara ve haşlama yapmak en iyisidir.

12-Yaşınız kırkın üzerindeyse günde bir aspirin mutlaka için mideniz rahatsızsa bağırsakta çözüneni tercih edin aspirinin çok çeşitleri vardır. Eczacınıza danışabilirsiniz.

13-Kolalı içecekleri hayatınızdan uzaklaştırıp yerine süt, ayran, hoşaf ve kompostoları yerleştiriniz.

14-Bütün bunları hayatınıza tatbik ettiğiniz ilk birkaç gün içinde beyninizdeki sigara şalteri kapanmış olacağından artık korkmayınız iradeli sağlıklı ve inançlı bir insansanız bir daha başlamanız asla mümkün olmayacaktır.

15-Günde ortalama bir paket sigaradan yılda en az 350 milyon, on yılda yine en az 3.5 milyar kardasınız. Bununla neler yapacağınızı bir hesap ediniz. Fakat esas kazancınız sağlığımız ve çevrenize verdiğiniz zarardan geri dönmüş olmanızdır.

16-Bununla da teselli bulamadınızsa – ülkemizde – her gün sizin gibi sigara içen 21 milyon aktif içicinin net 21 milyon doları yakıp akşama kadar dumanını havaya savurduğunu düşünün.pasif içicilerle

beraber 51 milyon insanımızın meydana getirdiği savurganlığın boyutları sizi hiç ürpertmiyor mu? Hele içtiğiniz Amerikan sigarası ise yaktığınız her bir sigaranın mermi, bomba, kurşun olarak Filistin'e, Irak'a, Afganistan'a gittiğini yoksa BİLMLİYOR MUSUNUZ?

17-Artık temiz kokan pırıl pırıl ve yepyeni ve sağlıklı bir insansınız. Vücudunuzun yenileme mekanizmaları tam güç çalışmakta, birikmiş zehirler dışarı atılmakta, akciğer hücreleri yeni bronşlar üretmekte, tıkalı damarlar yeni kılcallarla kalbinizdeki koroner sisteminizi takviye etmekte.

18-Bulduğunuz yerdeki Yeşilay teşkilatının konferanslarını ve film gösterilerini izleyiniz sergilerini geziniz. Sigarayı bıraktığına çok daha memnun olacaksınız. Hatta bir Yeşilay gönüllüsü olarak; içki sigara ve madde bağımlıları ile mücadele eden hayırsever toplum gönüllüleri kervanına sizde katılın.

19-Sigarayı bıraktığınız bu tarihi yeni bir başlangıç kabul ediniz ve biliniz ki biyolojik ömrünüz 22 yıl daha uzamıştır. Sizi tebrik eder yeni hayatınızda ve ömrünüzde sağlık ve afiyet başarı ve mutluluklar dileriz.

Saygılarımızla!

Selma GÜRSEL

TÜRLÜ

- 3 orta boy patlıcan
- 3 orta boy kabak
- 2 büyük patates
- 1 avuç haşlanmış taze fasulye
- 3-4 domates
- 1 baş orta boy soğan
- 1 baş sarımsak
- 250 gram kuşbaşı et
- Bir fincan bardağı zeytinyağı
- 3-5 acı yeşil biber

Patlıcan,kabak ve patatesler soyulur. Bunlar normal olarak doğranırlar. Hemen bol su ile bir iki kere yıkanır. Patlıcanların karası akar. Yıkanan kaptaki suda bekletilirler

Başka bir kaptaki taze fasulyeler hafifçe su ile kaynatılarak süzülür. İstenirse haşlanmadan da konulur.

Tencereye soğan doğranır, bir fincanı zeytinyağı, kuşbaşı ve soğanla birlikte kuşbaşı et biraz tuz serpilerek kavrulurken domateslerin kabuğu soyularak dörde bölünür. Biberlerde yıkanarak küçük olarak doğranır.

Kavrulan soğan ve etin üzerine bir kaşığa yakın salça konulur ve karıştırılır. Süzdüğümüz sebzeler tencereye alınır en üste de biber ve domatesler konulur, bir miktar sıcak su konulur ve soyduğumuz sarımsaklar ile haşladığımız fasulyeleri de üzerine serpilerek tencerenin kapağı kapatılır. Bir taşım kaynayan türlü kısık ateşte yirmi dakika daha pişirilir ve on beş dakika kadar kapağı açılmadan tencerede bekletilir. Bu süreden sonra tabaklara konularak afiyetle yenilir

Halil KAYMAK

BAŞA GİT NİYE GÜLMEZSİN SEVGİLİM

Derdi gamımı artırdın,
Yedin ömrümü bitirdin
Yar sana hediye getirdim
Niye almazsın sevdiğim?
Geri mi aldın sözünü
Bırak artık şu nazını
Görem dedim gül yüzünü
Niye gülmezsin sevgilim?
Baktım tersine gidiyon
Dinle sana ben ne diyom
Gizli gizli el ediyom
Niye gelmedin sevdiğim?
İnsan bilmeli haddin
Kim sevmez ahtı bütünü
Sevilmişken kıymetini
Niye bilmezsin sevdiğim?
Gönül sever birisini
Hep boş verir gerisini
Sen KAYMAKTAN iyisini
İnan bulamazsın sevdiğim!

Hıfzı ÖZBEKMEZ

CAN DOSTUMA

GülüŖü var cihan değer
Ne güzel insanmıŖ meğer
Ver desin canımı eğer
Canım kurban can dostuma
Dostluk için verir canı
Damarında akar kanı
Sevgidir dini imanı
Canım kurban can dostuma
Hiç sormaz o nasıl niçin
Hep alıŖır dostluk için
Ona can dost olmak için
Canım kurban can dostuma
Benden menfaat beklemez
Derdime hiç dert eklemez
Dostundan ayrılıp gitmez
Canım kurban can dostuma
İnsan gibi insan imiŖ
Dostluğa çok önem vermiŖ
Latifiyi o çok sevmiŖ
Canım kurban can dostuma

Erman YILDIRIM

CİNAYET ZANLISININ İTİRAFLARI

Bir ihbarı değerlendirdi polis
Köşe başında yakalanmışım
İki elimi sırtıma sardılar
Sonra doğru merkeze!
Telsizlerden anons edildi:
“Yakaladık katili!”
Öncesini sorarsanız hâkim bey
Anlatıyım,
İçmiştim kafam iyiydi
Sonra yanıma pos bıyıklı bir adam geldi
Dedi dertliyim dertli
Dedim anlat derdini dinleyeyim
Cebimde beş kuruş para yok
Çocuk evde hasta
Na’apıyım neyim kime gidiyim?
Bilemiyorum.
Üstelik evde hiç bir şey yok
“Aylardır uzun aç dişlerle
Dişliyoruz memelerimizi.”
Kafam bir milyonu
O anda hakim bey işte o anda
Adamın kocaman elleri ceketimin cebindeydi
Cüzdanımı yürütmüştü
Dedim ya kafam kaf dağında
Dedim üzülme yaparız bir şeyler
Attım ellerimi pantolonumun cebine
Çıkardım cebimden sıcak yüzlü paraları
Tutuşturdum eline.

Git dedim git doyur bebelerini
Aç kalmasın çocuklar.
Hakim bey hakim bey
İki saat kadar zaman geçmişti
Meyhanenin önünden geçiyordum
Birden karşımda
Kocaman elleriyle kadeh tutan adam gördüm
Girdim meyhaneden içeri
Gittim yanına
Kocamam elleriyle baktı bana
Aldım ayağımın altına. yermisin yemez misin?
Sonra,
Sonrasını sorarsanız hakim bey
Önce anlattığım gibi doğru merkeze
Suçluyum,
Razıyım suçuma asın beni.

**MAHMUT SELİM
GÜRSEL**

ISSN 1301-9945

YIL 10 SAYI 115 25 Eylül 2008

*Hazırlayan **Mahmut Selim GÜRSEL** yazışma
adresi corumlu2000@gmail.com*

**DİKKAT; BU BİLGİLER TELİF ESERİ OLUP YAZARI VE
YAYINEVİMDEN İZİN ALINMADAN KULLANMAYINIZ!**

Mahmut Selim GÜRSEL KERİM ÖZBEKLER

Ali EMİROĞLU BİZİM GÖĞÜS HASTANEMİZ

Sakin KARAKAŞ KADIN SİĞİNMA EVİNİZ VAR MI

Mahmut Selim GÜRSEL YOL VERDİ KIRKDİLİM

Müslüm TUNABOYLU BİR PAZAR GEZİNTİSİ

Salim SAVCI MEHMETÇİK

Mustafa Nevruz SINACI Türban (Yahut) Başörtüsü TBMM'de

İsa KAYACAN ŞEMSETTİN KÜZECİ'NİN “İRAK BASIN TARİHİ”
KİTAPLAŞTIRILİYOR

Selma GÜRSEL POĞAÇA

Halil KAYMAK BAŞA GİT EY YÜCE ATAM

Mahmut Selim GÜRSEL

KERİM ÖZBEKLER

Kerim Özbekler. İnternet'ten tanıştığım ve sanal da olsa arkadaş olduğum zatlardan birisi.

Kendisi edebiyat ve coğrafya ile yakından ilgilenmiş ve bu sayede birçok kitap sahibi olmuş nadir bir kişi.

Kendi çabaları ve kendi girişimleri ile pek çok kültürel etkinliklerde bulunmuş ve adeta bir günlük ve gelen bilgileri paylaşmak için çırpınmış birisini sizlere tanıtmaktan onur duyuyorum.

Aşağıda hayat hikâyesini bulacağınız Kerim ÖZBEKLER'İN birçok ta İnternet sayfaları bulunmaktadır.

01.11.1951 tarihinde Nazilli'de dünyaya geldi.

1957 tarihinde Turan İlkokulunda okula başladı.

1962 tarihinde Nazilli Cumhuriyet İlkokulundan mezun oldu

1967 tarihinde İHA-HHA-AA-THA muhabirliğine başladı

1967 tarihinde Ortaokul'dan ayrılarak çalışma hayatına atıldı.

1967 tarihinde Nazilli'ye bağlı İsabeyli kasabası'nın futbol takımı “İsabeyli Gençlik Spor Kulübü”nün lisanslı futbolcusu oldu.

01.03 1972 tarihinde askerlik görevini yapmak üzere Sivas'a gitti.

15.04.1974 tarihinde Sümerbank Bez Fabrikası'na işçi olarak girdi.

05.11.1974 tarihinde Nazilli'de “Ticaret Ajansı” ismi ile bir ticarethane kurdu, Nazilli Ticaret Odası ve Bağ-kur'a üye oldu.

Ticarethane veresiye mal satmaktan bir yıl sonra iflas etti.

05.11.1974 tarihinde “YALNIZLIKLAR BENİMDİR” ismini verdiği 16 sayfalık ilk şiir kitabını çıkardı. Kitaplardan 100-150 tanesi satıldı, gerisi elinde kaldı.

01.11.1975 tarihinde “Anadolu Basın” isimli aylık bir dergi yayınlamaya başladı, 1 ay uğraşıp derginin 75 tanesini satmaya muvaffak oldu. 1 dergilik sermayesi olduğu için derginin 2.sayısını çıkaramadı.

1975 tarihinde “MUHABİRLİK” isimli 2.kitabını yayınladı. Bu kitap basın piyasasında isim yapmasına neden oldu ve birçok gazete'nin muhabiri oldu. Son Havadis Gazetesi, Milliyet Gazetesi, İstanbul Gazetesi vb. gibi.

02.10.1975 tarihinde Aydın'ın Yenipazar ilçesinde “EFE” isimli gazeteyi yayınlamaya başladı.

1975 tarihinde işporta tezgahında kartpostal satmaya başladı.

09.08.1976' tarihinde merkezi Karabük'te olan “Anadolu Gazeteciler Derneği” Ege Bölgesi Başkanlığına getirildi.

1976 tarihinde “ŞAİRLER VE ŞİİRLERİ” antolojisi ,“NAZİLLİ”, “SANAT ALBÜMÜ” isimli kitaplarını yayınladı.

1976 tarihinde “VARAN BİR” bir isimli kitabı yayınladı.

11.12.1977'de Nazilli Belediye Başkanlığı için bağımsız aday oldu, seçimi kaybetti,

1977 tarihinde “MUHTEŞEM BİR ESER İSİMLİ” kitabı yayınladı.

08.03.1978 tarihinde Nazilli Turizm Derneği Yönetim Kurulu Üyeliğine seçildi.

18.05.1978 tarihinde Bozdoğan İlçesi'nde “FİSİLTİ” gazetesi'ni, 22.06.1978 tarihinde Kuyucak İlçesinde “HİZMET” gazetesi'ni yayınlamaya başladı, gazete'nin yazı işleri Müdürlüğünü Ali Rıza GÖNÜLLÜ yaptı.

24.12.1978 tarihinde Nazilli Belediye Başkanlığı için bağımsız aday oldu, seçimi yine kaybetti.

07.08.1978 tarihinde “AYDIN VE İLÇELERİ” isimli kitabı yayınladı. 1979 tarihinde Aydın'ın 11 ilçesinde kitap piyasasına girdi,

1980 tarihinde çıkardığı 3 gazeteyi kapattı, Kasım 1981 tarihinde Ankara'da yayınlanan “GÜLPINAR” dergisi'nin 28.sayfasında “NESİL YETİŞTİRMEKTE DİKKAT EDİLECEK HUSUSLAR” başlıklı yazısı yayımlandı.

1981 tarihinde “AYDIN VE İLÇELERİ TURİZM REHBERİ” isimli kitabı yayınladı.

1981 tarihinde “EGE BÖLGESİ TURİZM REHBERİ”, “İÇ ANADOLU BÖLGESİ”, “İZMİR VE İLÇELERİ” isimli kitaplarını yayınladı. Aynı tarihte: ilkokul, ortaokul ve liselerde “KİTAP VE KÜLTÜR” üzerine toplam 69 konferans verdi.

1982 tarihinde İstanbul'da yayınlanan “GÜNÜN KADINI” dergisi'nin ocak-şubat sayısının 27.sayfasında “Mutluluğu Nasıl Bulabilirsiniz ?” başlıklı yazısı yayınlandı.

23 Nisan 1982 tarihli “YENİ KARABÜK GAZETESİ”nin 3.sayfası'nda “DUA” başlıklı şiiri yer aldı.

1982' tarihinde “İÇ ANADOLU BÖLGESİ TURİZM REHBERİ” isimli kitabı yayınladı,

10.05.1982 tarihinde Milli Eğitim Bakanlığı 2112 sayılı Tebliğler Dergisi ile “AYDIN VE İLÇELERİ-İZMİR VE İLÇELERİ-EGE BÖLGESİ-İÇ ANADOLU BÖLGESİ” isimli 4 kitabını okullara tavsiye etti,

Ekim 1983 tarihinde Ankara'da yayınlanan “GÜLPINAR” dergisi'nin 26.sayfasında “EN BÜYÜK ZENGİNLİK VÜCUT SAĞLIĞIDIR” başlıklı yazısı yayınlandı.

1983 tarihinde “EGE BÖLGESİ” İç Anadolu bölgesi'nin 11 vilayetinde kitap piyasasına girdi,

11.03.1984 tarihinde Nazilli Ticaret Odası Meclis Üyeliği'ne seçildi,

25.3.1984' tarihinde Nazilli Cumhuriyet Mahallesi Muhtar adayı oldu, 253 oy alarak seçimi kaybetti.

Mart 1984 tarihinde Ankara'da yayınlanan “GÜLPINAR” dergisi'nin 27.sayfasında “67 VİLEYETİMİZE TREN YOLU GİDEBİLMELİDİR” başlıklı makalesi yayınlandı,

1984 tarihinde “HER YÖNÜ İLE AYDIN VE İLÇELERİ” isimli kitabı yayınladı,

Kasım 1995 tarihli “ERCİYES” dergisi'nin 21.sayfası'nda “NAZİLLİ'DE 4 USTA KALEM” başlığı adı altında “Tayyar TAHIROĞLU” imzası ile Kerim ÖZBEKLER’İ tanıtan bir yazı yayınlandı,

1985 tarihinde 10.000 okula 10.000 kitap bağışladı. Kitapların demirbaş kayıtları okullar tarafından yapılmıştır, bağış süresi 4 yıl sürmüştür,

22.10.1985 tarihinde Ege Zeybeklerini Anma ve Yaşatma Derneği Nazilli Şubesi Yönetim Kurulu Üyeliği'ne seçildi.

21.2.1986 tarihli Batman “ÇAĞDAŞ” gazetesi'nin 2.sayfası'nda “DENİZ” başlıklı şiiri yer aldı

Mayıs 1986 tarihinde İstanbul'da yayınlanan “EFLATUN” dergisi'nin 12.sayfasında “DEVE GÜREŞLERİ” başlıklı makalesi yayınlandı.

1986 tarihinde Nazilli Ticaret Odası'nı Temsilen Nazilli Vergi Dairesi Takdir Komisyonu Üyeliğine seçildi.

1986 tarihinde Ankara'da bulunan Folklor Araştırmaları Kurumu'nun Üyesi oldu,

Ekim 1987 tarihinde Ankara'da yayınlanan “GÜLPINAR” dergisi'nin 28.sayfasında 'HER YERLEŞİM MERKEZİNE BİR SPOR TESİSİ YAPILMALIDIR' başlıklı makalesi yayınlandı.

1987 tarihinde Nazilli Belediyesi'nin Bastırdığı “NAZİLLİ” isimli kitabın içinde ilk defa renkli olarak efelerle birlikte fotoğrafı yayınlandı,

18.11.1988 tarihinde Cumhurbaşkanı Kenan EVREN’İ Nazilli'ye davet etti.

1988 tarihinde Ankara'da ki Folklor Araştırmaları Kurumu Üyeliğinden istifa etti,

26.03.1989 tarihinde Nazilli Cumhuriyet Mahallesi Muhtar adayı oldu, 450 oy alarak seçimi kaybetti,

5.4.1989 tarihli “BİTLİS BİRLİK” gazetesinin 3.sayfasında “BİLMEDİM” başlıklı şiiri yayınlandı.

1990 tarihinde Nazilli Halk Kütüphanesi toplantı salonunda 12 hafta süren sevgi yılı kültür ve sanat toplantılarını organize etti ve yönetti, birçok gazete ve dergi gelenlere tanıtıldı. Sanatçıların birbirlerini tanımasına imkân hazırladı, toplantılar 100'e yakın gazete ve dergi sütununda haber olarak yer aldı, bazı köşe yazarları ise bu konuları öven yazılar yazdılar.

5.9.1991 tarihinde nazilli belediyesi adına yayın ve sanat fuarı açtı, bir çok gazete ve dergi tanıtıldı, bir çok gazeteci-yazar-şair-ressam-el işleri sanatçıları-heykeltıraş-rölyef sanatçıları eserlerini sergileme ve halka tanıtma fırsatı buldular, burada bir çok sanatçı birbiri ile tanışma fırsatı buldu, 1 hafta süren bu fuar'ı 10.000'den fazla ziyaretçi akın etti, fuar etkinlikleri gazete-dergi-radyo ve TV’lerde yer aldı, bu etkinlikler Kerim ÖZBEKLER tarafından 7-8 yıl sürdürüldü,

20.10.1991 tarihinde Aydın İli Bağımsız Milletvekili adayı oldu, seçimlerde dağıtılmak üzere 100.000 broşür bastırdı. Bu broşürlerin 30.000 kadarını tek başına dağıttı, gerisi elinde kaldı, 400 geçerli oy aldı ve seçimi kaybetti.

1992 tarihinde İstanbul'da 75 dergi sahibi, gazete ve dergilerde sanat sayfası yöneten gazeteci-şair-yazar -ressam vb. gibi sanatçılara çalışmaları ile ilgili ayrıntılı brifing verdi.bu brifingle ilgili haberler 50'ye yakın gazete ve dergi sütununda yer aldı.

01 Nisan 1995 tarihinde babası Türkistan'lı İbrahim ÖZBEKLER öldü,

1998 yılında Cumhuriyetin 75.yılı münasebeti ile ilgili olarak Aydın Valiliği tarafından yayınlanan “YAZARLAR ŞAİRLER ANTOLOJİSİ”NDE hayat hikâyesine ve renkli vesikalık bir fotoğrafına yer verildi.

1999 yılında İzmir'de Şeref ÜSKÜP'ÜN yazdığı “Milli Mücadele'de Efeler” isimli kitabın 121.sayfasında fotoğrafı yayınlandı.

1999 yılında Aydın Kültür ve Turizm Müdür Yardımcısı ve Yazar Turgay AYDIN'IN yayınladığı “Aydın Güzellemesi” isimli kitabın 71.sayfası'nda “AYDIN'IM” isimli şiirine yer verildi.

2001'de Kerim ÖZBEKLER gross market'en nokia 6110 cep telefonu'nu çaldılar,

26.12.2002 tarihinde Nazilli'de Perşembe günü pazar yerinde alış veriş ederken çantası'nda bulunan 2 milyar lirasını 1 dakika içinde yankesiciye çarptırdı.

18.6.2004 tarihinde ilk bilgisayarını aldı, herkese faydalı olsun diye web sayfası açtı.

25 Ocak 2005 tarihli Ankara'da yayınlanan “BELDE” gazetesinde Dr.İsa Kayacan imzası ile “Nazilli'den Kerim Özbekler” başlığını taşıyan bir makale ve efe giysisi ile boydan bir fotoğrafı yayınlandı.

18.4.2005 tarihinde Kerim Özbekler gross market'e giren bilgisayar, yazar kasa, 2 çuval sigara ile 2 milyar nakit parayı alarak kayıplara karıştı. Polis hırsızları bulamadı, bulamıyor.

2005 Haziran ayı içinde Aydın'da yayınlanan “HÜRÖZ” gazetesi “Şairler Antolojisi'nin 114.sayfasında fotoğraflı bir biyografisi ile 10 kadar şiiri yayınlandı.

2005 yılında Aydın Yazarlar ve Şairler Derneği'nin üyesi oldu.

20.04.2006 tarihli Aydın Güzelhisar Gazetesi'nin 8.sayfası'nda şükrü öksüz tarafından “ANADOLU” başlıklı şiiri yayınlandı.

04.05.2006 tarihli aydın'da yayınlanan Güzelhisar Gazetesi'nin 8.sayfası'nda kültür ve sanat sayfası'nı yöneten Şükrü Öksüz tarafından resimli biyografisi ile “HAYAL” başlıklı şiiri yayınlandı.

16.03.2006 tarihinde tır şoförü kardeşi Ekrem Özbekler Bilecik-Pazaryeri'nde aşırı süratle girdiği virajı alamayarak başka bir tır a yandan çarparak ve tır dan fırlayıp 6 m. uzağa düşerek hayatını kaybetti,

2006 yılında Aydın Yazarlar ve Şairler Derneği Denetleme Kurulu Üyeliğine seçildi.

21 Ekim 2006 tarihinde Ankara'da İhsan Işık (Elvan Yayınları tarafından) yayınlanan 'RESİM VE METİN ÖRNEKLİ TÜRKİYE EDEBİYATÇILAR VE KÜLTÜR ADAMLARI ANSİKLOPEDİSİ'NDE biyografisi yayınlandı,

2007 yılında Aydın'da "HÜRSÖZ" gazetesi tarafından yayınlanan "2006 ŞAİRLER ANTOLOJİSİ"NDE hayat hikayesine-vesikalık bir fotoğrafı ile şiirlerine yer verildi.

2008 tarihinde Bodrum'da yapılan 1.Uluslararası Kültür ve Sanat şölenine davet edildi, orada "BODRUM KALESİ" isimli şiirini okudu.

Haziran 2008 tarihinde Manisa'nın Salihli ilçesi'nde yayınlanan "GÜLDESTE 2008" İSİMLİ ŞAİRLER ANTOLOJİSİ'NDE hayat hikâyesi ile şiirleri yayınlandı

Aydın'ın Söke İlçesi'nde yayınlanan Mayıs 2008 tarihli "PAMUKKALE GÜNEŞİ" dergisinin 13.sayfasında Selim Sabit Pülten ve Şerif Ekiz'le birlikte fotoğrafı yayınlandı

Ali EMİROĞLU

BİZİM GÖĞÜS HASTANEMİZ

Bizim Göğüs Hastanemiz, şehrin ortasında kalmıştır. Aslında, bu hastahane şehrin ortasına yaptırılmış değildir. O zaman, hastane şehrin dışında idi. Çorum'un etrafı mezarlıklarla çevrilmişti. Çorum şehrinin mezarlıkları aşarak bu derece genişleyeceğini rüyalarda bile göremez, düşünemezsiniz. İşte böyle bir anda, Çorumlu olmayan bir doktor, Abdurrahman Soyarslan, hem Çorum Göğüs Hastalıkları Hastanesi'ni ve hem de Verem Dispanseri'ni yaptırmış ve işletmeye açmıştır. O zaman içinde, şimdiki zaman içinde ve gelecek zaman içinde, bu iki sağlık kurumunun yaptığı hizmetler küçümsenemez. Fakat Çorum'da, her devirde, bu ehemmiyetli hizmetleri istemeyenler ve kendi kafalarına göre yanlış bulanlar olmuştur. Bu gidişle, Çorumluların bazılarında, bu çirkin düşünce tarzı hep bulunacaktır. Bu düşünmeyi bilmeyen zavallı insanlar, kendi yanlış mantıklarını, her devirde, devrin yetkili adamlarına taşımaya çalışacaklardır.

Araya sıkıştırılalım ki, Göğüs Hastanesi'ni yaptıran bu büyük insan, kendisine bir ev satın almadan, otel köşelerinde ölmüştür. Bakanlıkta bir Genel Müdür makamına da tayini yapılmış olduğu halde, bir ev satın alamamıştır. Tasarruf ettiği paralarını da, bir tüccar yapıcı iç etmiştir.

Dedik ki, Çorumlu bazı muzır insanımız, böyle hayırlı işlerin karşısındadırlar. Ta, başlangıçta, daha rahmetli Menderes Başbakan olarak Çorum'u ziyaret ettiği anlarda, bu muzır insanlardan Çorum'da vardı. Bunlar, o zaman da devrin iktidar partisinin üyeleri idiler. Göğüs Hastalıkları Hastanesi'nin yerinin yanlış seçilmiş olduğunu, şehir içinde, mikroplu hastaları barındıran bir hastanenin bulunmasının yanlış olduğunu kendisine anlatmışlar ve tavırlarını da koymuşlardır. Bu hastane şehir dışına çıkarılacak ve burası okul olacaktır.

O kadar ileri gidilmiştir ki, resmi otorite sahipleri, o zaman da seslerini çıkarmaktan çekinmişlerdir. Rahmetli Menderes bu hastaneyi görmek istemiş ve gitmiştir. Daha kapıdan girerken, yardım edenlerin levhasını kapının yanında görünce, "Ben dediğinizi yapmak isterim ama, bu yardım edenlerin ruhları buna razı olmazlar; bunun için, bu Hastane burada kalacaktır" demiştir.

Hastane yerinde kalmıştır da, bu muzır insanlar, iddialarında vazgeçmemişlerdir. Sonradan, Başhekim olarak uzun yıllar burada hizmet veren Abdurrahman öztürk ise, biriktirdiği dernek parasıyla, hastane bahçesini genişletmiş idi.

Bu hastanenin, Göğüs Cerrahisi haline çevrilmesi teşebbüsleri de, bizim de düşüncemiz içinde idi, ise de, başarılı olmamıştır. Bu hastane, siyasi şahsiyetlerce pek makul sayılmamıştır.

Çorum'da, bezen benim de yaptığım gibi, herkes aklının erdiği işlerle uğraşmıyor. Bezen bezen, hiç ehil olmayan insanların, akıl ve kültür isteyen işlere de karıştıkları görülüyor. Kan Bankası için de, böyle siyasi müdahaleler olmuştu. Ona da ses çıkaran olmamıştı. Bizim yazdıklarımız ise, bir işe yaramamıştı. O gün bu gün, Kan Bankası beklenen düzene erişmemiştir. Kan Bankası yönetimi ise, pek çok işlerden daha da zordur.

Şimdi de, Çorum Göğüs Hastalıkları Hastanesi, yine siyasi bir sorun yapılmıştır. Bu Hastanenin yerinden kaldırılması isteği yine uyanmıştır. Sebeplerin niceliği bilinmiyor ise de, şehir içinde mikrop saçan insanların bir hastanesinin olması istenmemiş olması çok muhtemeldir. Hâlbuki her ülkede, bu hastaneler şehirlerin içlerinde bulunmaktadır ve ulaşım için bu durum zorunlu da görülmektedir.

Bize ulaşan bilgilere göre, bu defa da niyet bu değildir. Hastane şehrin ortasında kalmıştır ve yeri de oldukça geniştir. Lojmanların işgal ettikleri yerleri de düşünürseniz, arsanın büyüklüğü ve yerin iyiliği dikkati çekmektedir.

Son zamanlarda, Çorum'da daha beş yıldızlı otel yapımına da heveslenenler, vardır. Galiba, bu niyeti olanlara arsa temini için, sözde kudret sahibi insanlar harekete geçirilmişlerdir. Şehrin tam ortasında, geniş bahçesiyle, yirmi katlı bir beş yıldızlı otelin buraya dikilmesi kötü müdür? Bu düşünce, saygılı kalınması gereken birçok telakkiyi gölgede bırakmaz mı? Bir de, buradan elde edilecek gelirden ayrılacak pay düşünülürse, bu teşebbüs sahiplerine hak verilmez mi?

Ben hak vermem. Yapılan bir eser, hele halk tarafından yardım edilmişse, yapıldığı gaye için kullanılmalıdır. Bu gün, beş yıldızlı otel için arsa yoksa şehir planını yapıp ortaya koyanlarda günah aranmalıdır. Pilavdan önce plan prensibi benimsense, bu zorlukların hiç birisi bu gün olmazdı!

Sakin KARAKAŞ

KADIN SİĞİNMA EVİNİZ VAR MI ?

Hemen her gün gazete ve televizyon haberlerinde bir kadının işkenceye maruz kaldığı haberlerine şahit olmaktayız. Ne acıdır ki dünyada kadının konumu en çok suiistimal edilen ülkelerden birisi Türkiye.

Dilerseniz öncelikle kadının tehlike yaşadığı ve suiistimal edildiği konuları hatırlayalım. Ülkemizin doğu ve güney doğusunda töre gereği pek çok kadın yakınları tarafından öldürülüyor ya da ölüm korkusu ile yaşıyor. Yine aynı bölgede kadınlar kendinden yaşça büyük ve istemediği insanlarla evlendiriliyor. Bu bağlamda kadının rızasına başvurmak yok. Yine ülkemizin tamamında on binlerce kadın kocası tarafından yapılan işkence ve dayak olayına maruz kalıyor. İş bununla da bitmiyor ve özellikle bu ülkenin varoşlarında kadının bedeni suiistimal edilerek fuhuş yapmaya zorlanıyor. Ana çerçevede özetlemeye çalıştığımız bu olay ve sebeplere benzer suiistimalleri eklemek mümkündür.

Ülkenin dört bir yanında psikolojisi bozulmuş ve acil tedavi edilmesi gereken on binlerce erkeğin baskı, fiziksel, cinsel ve sözlü şiddetine maruz kalan kadınların önemli bir kısmının da psikolojisi bozuluyor. Bu durumda olan kadınların çoğunun baba evine dönme çabaları da boşa çıkıyor. Dolayısı ile pek çoğu aileleri tarafından şiddet gördüğü eve dönmeye ikna ediliyor ve zorlanıyor. Birkaç deneme sonunda malum kadın ortada kalıyor. Toplumsal bir yara haline gelen bu durumu çözmek ve kadına sahip çıkmak ta tabii ki sosyal ve modern devlete düşüyor.

Ülkenin metropollerinde yetersiz de olsa kadının korunmasına yönelik çalışmaların var olduğu ve başarı ile uygulandığı bilinen bir gerçek. Acilen bölgemizle ilgili bir durum değerlendirmesi yapmamız gerek.

Belediyelerimizin sokak hayvanlarına sahip çıktığı ve sokak hayvanlarını koruma altına aldığını biliyoruz. Burada bir eleştiri

getirmek gibi bir niyetimiz yok. Sokak hayvanlarına sahip çıkmak modern toplumların birinci önceliklerindendir. Ancak kadına sahip çıkmak ve durumu yukarıda özetlenen kadınlarla ilgili bir çalışma yapmak ve bu bağlamda insana yatırım yapmak ta modern toplumların en birinci önceliklerinden olmalıdır.

Buna göre; konu ile yakından ilgili olduğunu düşündüğümüz il sosyal hizmetler müdürlüğü, Çorum, Osmancık, Sungurlu, İskilip ve Alaca olmak üzere beş büyük belediyenin toplumda suiistimal edilen fiziki, sözlü ve cinsel şiddete maruz kalan kadınlarla ilgili bir faaliyeti var mı? Yine il genelinde faaliyet gösteren konu ile ilgili sivil toplum örgütleri, kadın derneklerinin bu konuda bir faaliyeti bir girişimi var mı? Baskı, şiddet ve korku altında kalan kadınlara yönelik bir koruma, bilgilendirme, lobi vb. Etkinliklerde bulunmak ve konu ile ilgili gündem oluşturmak söz konusu sivil toplum örgütlerinin öncelikli hedefi olmalıdır diye düşünmekteyim? Ayrıca Çorum’umuzun bilim ışığı çiçeği burnunda Hitit üniversitesinin kadına yönelik şiddet konusunda ne gibi faaliyetleri var. Çorum’da bu konuda seminer, sunum, panel sempozyum vb. faaliyetler olacak mı merak ediyorum.

Yukarıda özetmeye ve konu ile ilişkilendirmeye çalıştığım kamu ve özel bütün örgütler ve 5 büyük belediye bölgede kadın sığınma evleri açmayı düşünüyor mu?

Çocukları ile ortada kalan bu kadınlara sahip çıkmak ve bu insanları koruma altına alarak; barınma, korunma, rehabilite edilme, istihdam ve topluma kazandırılma faaliyetlerinin bir arada yürütüldüğü kadın sığınma evlerinin açılması halinde Çorum ülkenin gündem oluşturacaktır. Dolayısı ile Çorumlu bu önemli toplumsal konuda haklı olarak alkışlanacaktır.

Haydi, kolay gelsin.

Mahmut Selim GÜRSEL

YOL VERDİ KIRKDİLİM

Bir bahar sabahı usanınca arabama atlayarak şöyle yakın bir yere gitmeye karar verdim. Eşim kumanyamızı hazırladı. Termosumuza çayımızı demledi. Dergimizin yazarı olan bir ağabeyimizin köyüne ziyarete gitmek için yola koyulduk.

Şehirden çıkınca baharın latif kokuları, canlanan haşaratın camlara çapmalarının eşliğinde Osmancık yolu üzerinde bulunan Kırkdilim köyüne doğru yola koyulduk. Keskin virajlar ve haddinden fazla diklikteki yolu aracımızla tırmanarak Gölün yazıya vardık. Şehirde karın adı kalmadığı halde Çorum'un en soğuk noktalarından birisi olan Gölün Yazıda halen kış hükmünü kaybetmemişti. Aracın kaloriferini yakma mecburiyetinde kaldık. Aslında bizim planımız burada bulunan büyük su birikintisinin yanında piknik yaparak köye tok karnımıza gitmek ve ziyaret etmektir. Aracımızı Gölün yazıda bulunan su birikintisinin kenarına kadar aldık. Nevalemizi çıkararak arabanın içerisinde pikniğimizi yaptık.

Aracın gürültüsünden gölün sakinlerinden olan ördekler kamışların içerisine gizlenmiş olmuşlar ki biraz sonra yavruları ile yüzerek ortaya çıktılar. Gölün yazı denmesi buranın çok eskilerden bu güne bulunmasından dolayı verilmiş ad olsa gerek. Öğlene kadar araçtan gölü seyrettik. Gözümüz suyun verdiği rahavet ile doydular ve ruhumuzu adeta parlattı. Aracımızla yola tekrar koyulduk. On dakika sonra köye gelmiştik.

Köy adeta boşalmış ve hayalet bir görünüm almıştı. Çorum-Osmancık yolu köyü ikiye bölmeye karşın köy sakinleri şehrin yakınlığından dolayı Çorum'a taşınmışlardı. Ekrem Ağabeyimizin evini soracak kimse bulamadık. Önce camiden tarafa aracımı sürerek oradan sorarım düşüncesi ile camiye doğru gittik. Gittiğimiz iyi olmuştu. Cami

dağıldı ve beş cemaat çıktı. Birisi imamı, birisi müezzini birisi de Ekrem Ağabeydi. Aracın kapısını açtım:

-Ağabey biz seni ziyarete geldik dedim. Çok sevindi arabaya binerken bizim hanıma:

-Hoş geldiniz gelin hanım dedi. Evi tarif etti ve eve gittik. Götürdüğümüz çoban armağanı çam sakızı hediyemizi takdim ettik. Biraz hoşbeşten sonra sofraya kalkınca bizim karnımız tok dedik. Güldüler. O zaman bal yiyin diye takıldılar. Bir tabak dolusu kaymak ve bir tabak dolusu eski kovan (sepet) balı sofraya konuldu. Buyurun dendi. Hanım ve bende şeker olduğundan yanaşmak istemedik. Ekrem ağabey:

-Çocuklar yiyin korkmayın bu halis yayla balıdır. Şeker katkısı yoktur. Şeker hastaları makul zaman içerisinde yiyebilirler. Dedi. Çatalı aldım baldan bir miktar aldım çok lezzetliydi ve içerisinde bazı maddeler vardı. Tereddüt ettiğimi görünce:

- O gördüğün polendir. Şifa verici maddedir. Arının çiçeklerden toplayarak kendisine yiyecek olarak getirdiği tabii antibiyotikli bir maddedir. Polenli petek balını her yerde bulamazsını diyerek yememizi teşvik etti. Biraz oturunca Ekrem ağabey:

- Haydi yediklerinizi yakın biraz yürüyelim dedi. Hanım:

- Ben otururum. Siz gidin dedi. Ekrem ağabeyin evi caminin karşısındaki yolun karşı kısmında idi. Oradan geçen yoldan yürümeye başladık. Bana dönerek:

- Bu yolun nereye doğru gittiğini biliyor musun? Diye sordu. Bende:

- Hayır ağabey bilmiyorum. Nereye gidiyor? Diye sordum. Anlatmaya başladı.

- Adını aldığı Kırkdilim yolunun,15 dilime düşüren askeri istikam subaylığından emekli Galip Beydir. Kırkdilim yolunun ilk açıldığını bilen, gören yoktur. Bilindiği gibi, bu yoldan at, merkep ve eski öküz kağnısı geçebilirdi. Kağnı ve arabalar az bir yükü yukarıya çok zor çıkarlardı.

1939 senesine kadar Çorum'dan Osmancık'a veya Kargı'ya tayin olan memurların eşyaları deve ile yapıldığını çok gördüm. Develerin geri dönüşlerinde Kırkdilim yokuşunu gördüğü zaman acı acı mangırdarlardı.

1938 yılında Vali Salih Kılıç Bey Çorum'a geldi. Kırkdilim yoluna bir çare aramış olacak ki; Kırkdilim köyüne gelerek köyün ileri gelenlerini topladı. Bu yolun görülebileceği yere kadar yaya gidildi. Uzaktan yolun bir keşfini yaptılar. Köye döndüklerinde Vali Bey Laçın'e bir atının gitmesini, Nahiye Müdürü olan Kazım Beyi alıp getirmesini emretti. Kazım Beyin çevrede lakabı “Kara Müdür”dü. Kazım Bey geldi, konuştular. Vali Bey Çorum'a, Kazım Bey Laçın'e döndüler.

Birkaç gün sonra Kazım Bey köye geldi, Vali Beyin geleceğini söyledi. Bir süre sonra Vali Bey Köye geldi. Arabasından kısa boylu 60-70 yaşlarında bir ihtiyar çıktı. Vali Bey Kırk dilim Muhtarı Mahir Çiftçi'ye hitaben: Bu bey istihkâm subaylığından emekli. İsmi Galip Beydir. Kırkdilim yolunun etüdünü yapacak. Yardımcı ol, sende misafir kalsın dedi ve Çorum'a döndü.

Ertesi gün Muhtar Mahir Çiftçi köylüyü topladı. Herkes kazma kürek alsın, yol etüdü yapılacak, kazık çakılacak dedi. Köylü kazma küreği alarak Kırkdilim yolunun başına geldiler. Bu sırada Kazım Bey de oraya geldi. Galip Bey yaşlı olması ve ayağındaki ufak aksamadan dolayı yol yürüyemiyordu. İşçiler onu taşıyorlardı. Galip Beyin dediği yerlere kazıklar çakıldı. Bu ara Kırkdilim'den İsmail Sorgun, Kazım Uysal ve Şakir Laçın işçilerin başına çavuş seçildiler. Bu şahıslar 1930-1932 tarihleri arasında Vali Cemal Bardakçı zamanında da ormandan Laçın'e inen yolda çavuş olarak çalıştılar.

Kara Müdür çok dirayetli bir adamdı. Köyden köye bekçi göndererek muhtarlara köylüyü toplatıp, her vatandaşın 20 gün imece olarak bu yolda çalışacağını bildirmesini söyledi. Yol inşaatı başlayınca yakın köylerden gelenler sabah gelir akşam köylerine dönerlerdi. Uzak köyden gelenler ise yola yakın yere kendi imkanları ile çadır kurarak kaldılar. Galip Bey ve Kara Müdür altı ay yazı burada geçirdiler. Kırk dilimli yolu istikam subayı Galip bey on beş dilime indirdi. Bu yolun tamamlanması iki yılı aldı. Bu yolda çok insan çalıştı. Bu yol yapılırken İkinci Cihan Savaşı, açlık, yoksulluk zamanında imkansızlıklarla yapıldı. Bu zamanda iş makineleri olarak kazma, kürek, el arabası, geçkere ve

kova kullanılıyordu. Dört metrelik yol yarması için kazma, kürek gücü ile yaptılar. O zamanlar kompresör olmadığı için kayalar elde murç balyozla kırk santim delinir, dinamit yerleştirilir atılırdı. Bu yol kış hariç yazın çalışıldı. Bu günkü eski Kırkdilim yolu, Vali Salih Kılıç, Kara Müdür Kazım Bey ve Emekli Galip beylerin cesaretleri ile meydana geldi. Dedi.

Bende kendisinden bu arılarını yazarsanız dergimde yayınlanır dedim.

Sözümüzü kırmadılar eskiye ait anılarını yazdılar bende yayınladım. O şimdi gerçek yerinde. Allah Razi olsun. Arkasından bir bilgi bırakarak gitti. Ben de görevimi yaparak Çorumlu 2000 Aylık Kültür Sanat Tarih ve Edebiyat dergimin 2000 yılının Kasım ayı 23. Sayısında onun ismi ile yayınladım.

Bir gezi bir yakın tarihin meydana çıkmasına sebep olmuş, bir yazar edinmiş ve yazılarını yayınlamıştım. Daha sonra bu yolda terk edilerek şimdi kullanılan yol yapılmış ve kullanılmaktadır. Çorum'u Laçın, Osmancık, Dodurga, Hamamözü ve etrafındaki köylere bağlayan tek kestirme yoldur

Bu anı ile Ekrem Solak Ağabeyimiz ile.

Müslüm TUNABOYLU

BİR PAZAR GEZİNTİSİ

-Alo,Alo,Alo.

-Merhaba arkadaş.

-Merhaba dost.

-Ne yapıyorsun?

-Bildiğin gibi,günlük işlerin tamamlanması için yoğun şekilde çaba harcıyorum.

-Ne güzel ediyorsun. Birde bana sorsan ne yapıyorsun diye. Canım ne sorayım arkadaş,hepsini sen biliyorsun.Senden bir şey mi saklıyorum.

-Sen iş kovalarken biz ne kovalıyoruz hiç sordun mu.Ne soracaksın tabi senin işler ,halk deyimi ile tıklarında .Sen haftanın sonuna gelmeyi düşünüyorsun.Senin Belli bir işin yok mu arkadaş,İş arıyorum amma bir türlü bulamadım.Halk tabiri ile konuşursak sinek avlıyoruz.Avladığımız sinek cinsi de belli değil.Karasinek mi sivri sinek mi bilemiyorum.Sinek çeşitlerini sana saymama gerek yok.Sen sinekleri tanırırsın.Onlara karşı bağıışıklık edinmişsin.Ya biz bir türlü bağıışıklık kazanamadık.Dostlara selam vermekten başka bir iş yaptığımız yok.Soruyorlar insana.Bir işin var mı ?Var mı dersin yoksa yok mu ? Tabii ki var diyoruz.Ancak iş yerine geldiğimizde elimize alacak bir işimizin bulunmadığını anlıyoruz.

-İşimiz olmasa da bilgisayarımız var. Onunla ilgileniyoruz. Onu boş bırakmak olmaz bilirsın. İş yerine doğru birisi yaklaştığında hemen bilgisayara dikkatli bir şekilde bakmaya başlarsın. Dostlar alışverişte görsün diye. Kapıdan içeri dalan kişi bir bakarsın,zaman doldurmak için mi yoksa bir işini yaptırmak için mi geldiğini kişinin tavrına ve rengine yani yüzünün rengine bir bakarsın.Bu kişi zaman doldurmak istemiyor.İşi acele herhalde. Selamlaşırırsın, oturması için ısrar edersin. Biliyorsun ki bu kişi sana iş için geldi. Ne var ne yok derken,kapıdan giren kişi derdini açmayı biraz geciktirmiş olsa da yavaş, yavaş içini

dökmeye başlar..Anlattıklarını dinler görünür bilgisayara bakmayı da ihmal etmezsin.Çünkü bilgisayar sana bilgi aktarıyor,zamanın boş olsa da tatlı saatler geçirmeni sağlıyor. İş yerine iş için dalan kişi kendi kendine söylenmeye başlar. Bu adam bana değil de bilgisayara neden bakıyor. Sanki bu ülkede o mu var. Bende bir başka yere giderim derken bilgisayar başında, yani masa başında oturan kişi. Evet! Seni dinledim. Senin bu işin görülmesi için elimizde parça yok. Bilgisayara bir bakalım, fiyatı neymiş? Bir dakika bekler misin? Elbet beklerim yanıtını alır. Bilgisayar açıktır. Haberleşme için birkaç adrese bakar, fiyatlardaki farklılığı görür ondan sonra bilgi bekleyen vatandaşa dönerek, işin maliyetini söyler. İş alanla işveren anlaşılır. Sizinle kısa bir gezinti yaptık. Buna benzer daha nice iş türleri var. Saymakla bitmez.

Hafta sonunu, yani yorgunluğu dışarıda gidermenin yolunu ararken, karşı taraftaki vatandaşın ekonomisini düzenlemek için harcanan çabadan birkaç saniyelik bölümünü okurlarıma aktarmak istedim.

Pikniğe gitmek apayrı bir zaman alır. Arkadaş bulma, ailece pikniğe gidebilme. Komşuların pikniğe gidişleri, sizin ise evin kapısından onlara bakışınız. İnsanlar, yaşamak için ekonominin artık gerekli olduğunu anlamaya başladılar. Eskiden hal hatır sorulurken, şimdilerde bir işin var mı, ayda ya da yılda ne kadar ciro yapabiliyorsun?

-Sen hangi cirodan bahsediyorsun arkadaş, bizim ciromuz öyle hesap makineleri ile hesaplanacak gibi değil.

-Ya nasıl arkadaş?

-Bir kez olsun arkadaşına. Seninle uzun süredir görüşemiyoruz. Dedin mi?

-Hafta sonu geldi, pikniğe gidelim diye piknik yeri seçmeye çalışıyorsun. Bizim pikniklerle işimiz kalmadı.

-Pikniğe gidip etrafı kirletme derdimiz bari yok. Karayolu boyunca rüzgar neler uçuruyor neler. Bir görsen arkadaş! Pazar günü pikniğe gidenler piknik yerlerini kente dönmezden önce geleceğe güzel bir biçimde bırakabilirlerse, pikniğe çıkmayanlar iş yerlerinde bir güzel bakım yapabildilerse ne mutlu onlara.

Güzellikler sizin olsun saygı değer okurlarım.

Salim SAVCI

MEHMETÇİK

Mehmetçik; sözcüğünü bilmeyen yoktur amma, bir de Türk Dil Kurumu sözlüğünden aktarma yapalım:

Mehmetçik öz.a. sevgi duygusu ile Türk askerine verilen ad. Sayfa: 818

Her erkek Türk vatandaşı, askere çağrıldığı zaman; anasında, babasından, akrabalarından ayrılarak vatani görevine koşarak gider. Birliğine teslim olur. Eğitimini alır, o artık çakı gibi askerdir. Her vatandaş onu Mehmetçik diye kalbine basar. Ona ait ninniler, türküler söyler. Mehmetçiğini, göğsünü kabartarak sevgiler içerisinde yaşatın.

Mehmetçik, sınır boylarında, iç güvenlik isteyen yerlerde görev alır. Sorumluluğunu bilir. Bir çatışmada gözünü kırpmadan görevini yapar. O görev sırasında ölürse o şehitlik mertebesine ulaşır. Onu seven tüm insanların kalbi cayır cayır yanar. O Mehmetçiği, bayrağa sarılı olarak, son yolculuğuna çıkarır. Tüm gözler yaşlıdır. Ağlayanlar çoktur. Buna karşın her Türk:

Vatan bölünmez, şehitler unutulmaz! Der. Sonra da onu toprağa verir.

Eğer bugün yaşıyorsak, bu yaşamayı tüm şehitlerimize borçluyuz. Şehitlerimizin nur içerisinde yatmalarını Allah'tan diliyoruz.

Mustafa Nevruz SINACI

Türban (Yahut) Başörtüsü TBMM'de

Türbanın sadece ve yalnızca “üniversitelerde” serbest bırakılmasıyla ilgili anayasa değişikliği görüşmeleri 6.Şubat.2008 Çarşamba günü TBMM’nde, oldukça sıkıntılı, gergin ve huzursuz bir ortamda başladı. Adalet ve Kalkınma Partisi'yle Milliyetçi Hareket Partisi' nin birlikte sundukları teklifin ilk tur görüşmeleri bu hava içinde başladı ve beklendiği gibi sonuçlandı. Görüşmelerde gözlenen tek şey, karşılıklı atışma ve sataşmalara rağmen ortaya ciddi bir çözüm önerisinin konulamaması idi. Yani taraflar havanda su dövdü.

Şu halde Anayasa değişikliği ile ilgili ikinci tur görüşmeler 9 Şubat 2008 Cumartesi günü gerçekleşecek. Anayasa değişikliği teklifinin kabulü, üye tam sayısının beşte üçü-yani 330 milletvekilinin gizli oyu ile mümkün. Değişikliklerin Anayasanın 10'uncu ve 42'inci maddelerinde yapılması isteniyor. Konuyla yerli basın, halk ve kamuoyunun hassasiyetinin yanı sıra yabancı medya da yakından ilgileniyor ve/veya ülkemizde “Türkçe” yayınlanan mütareke (Ali Kemal) tröstü tarafından özellikle bilgilendirilmek suretiyle; İç politika ve kamuoyu etkilenmek, yönlendirilmek-motive edilmek isteniyor. Yani bu konuda, inanılmaz bir ‘dahili ve harici’ işbirliği söz konusu. Örneğin: EL PERIODICO:

“TÜRK (!) REKTÖRLER BAŞÖRTÜSÜNE KARŞI HAYKIRIYORLAR”

İspanya'da yayımlanan 2 Şubat 2008 tarihli El Periodico gazetesinin ana sayfalarında yukarıdaki başlık altında Andres Mourenza imzasıyla yayınlanan İstanbul mahreçli yazı, makalenin Türkçe çevirisi şöyledir: “Kampüste kaos, sokaklarda şiddet ve Cumhuriyetin sonu. (?) Yükseköğretim Kurulu Rektörler Komitesi tarafından yayımlanan bildiriye göre, başörtüsünün kullanımını serbest bırakmanın sonucu bu olacak. Hakimler, askerler ve bürokratlardan oluşan laik kesim, milliyetçi bir partinin desteğiyle hükümetteki Adalet ve Kalkınma Partisi'nin (AKP) hamiliğini üstlendiği reformdan duyduğu

hoşnutsuzluğu sürekli dile getiriyor. Üniversiteler Arası Kurul Başkanı Mustafa Akaydın, "Anayasa üzerinde yapılan bu değişiklikler, laikliğe son vermek isteyenlerin mücadelesini güçlendirecek. Bu değişikliklerin sonu, üniversitelerimizi rasyonel ve bilimsel zihniyetten uzaklaştırmaktır; böylece Türkiye Cumhuriyeti önlenemez bir şekilde dini bir devlete dönüşecektir" diye belirtti. Rektörler için başörtüsü takma serbestisi, "başörtüsü takan ve takmayan öğrenciler arasında bölünmeye" sebep olacak. "Cumhuriyetin laiklik ilkesinin yok edilmesi, ekonomik krizle" birleşerek kaosa sürükleyecek. Ayrıca, yasağın kaldırılması sadece üniversitelerle kalmayıp vaatlerin aksine tüm kamu kurumlarına da yayılacak.

Bu yüzden Yüksek Öğretim Kurulu Başkanı Yusuf Ziya Özcan Rektörlere, siyasete karışmamaları ve tartışmalardan uzak durmaları konusunda tavsiye ve telkinlerde bulundu. Özcan, "Üniversitelerimizin en önemli görevlerinden biri, demokratik, laik, sosyal ve hukuk devleti içinde farklı görüşlere saygı duymak ve hoşgörüyle bakmaktır" dedi. Ayrıca, yüzü aşkın akademisyen de, "demokratik" olarak addettikleri reforma destek mahiyetinde bir bildiriye imza attılar. Geçen eylül ayında gerçekleştirilen bir kamuoyu yoklamasına göre, Türklerin yüzde 73,7'si, üniversitede başörtüsü yasağının kaldırılmasını istiyor ve büyük bir çoğunluk da laik kesimin şikayet ettiği şekliyle bunu siyasi bir sembol olarak görmüyor.

Geçtiğimiz ay İspanya'ya gerçekleştirdiği ziyaretinde başbakan R. Tayip Erdoğan, öğrencilerin Türkiye'de üniversitelere başörtüsüyle giremezlerken Avrupa (AB) veya Kuzey Amerika üniversitelerine girebilmelerinin yarattığı ikilemden şikayet etti. Laik muhalefetin lideri Deniz Baykal, (CHP) Mecliste yaptığı konuşmada, hükümetin teklifini sert bir şekilde eleştirdi ve Arap giysisi olması dolayısıyla türbanın yabancı bir üniforma olduğunu vurguladı. Belki de kravatının Türk menşeli olmadığını unutmuştur.”Yüzlerce yabancı gazeteden sadece biri bu. Özgün bir örnek.

ÇÖZÜM BUNUN NERESİNDE ?

Şimdi, büyük bir ihtimalle 9 Şubat Cumartesi günü değişiklik önergesi TBMM’de tekrar kabul edilecek ve tez elden ‘onay için’ Cumhurbaşkanına gönderilecek. Elbette köşk tarafından değişiklik aynı gün veya aynı saatte mutlaka onaylanacak. Muhtemelen ertesi gün de muhalefet Anayasa Mahkemesinde soluğu alacak. Mevcut yapı itibarıyla Anayasa mahkemesi ya istemi reddedecek veya Anayasaya uygunluk

kararı verecek. Her iki halde de halka gitmenin yolu kapatılacak ve sonuçta İnsan Hakları, Adalet ve Hukuka vurulacak darbe ile son derece aykırı bir uygulama hayata geçmiş olacak.

Çok açık bir anlatımla: Artık ‘üniversiteler’ dışında İmam Hatip Liseleri dahil olmak üzere bütün eğitim kurumları doğrudan yasak kapsamına girecek. İş bununla da kalsa iyi. Başörtülü kızlarımız rahatça üniversiteyi okuyup Avukat, Mimar, Mühendis veya Doktor çıkacaklar. Lâkin, bütün kamu kurum ve kuruluşları yüzlerine kapanacağı için, bu defa diplomaları ile baş başa kalacaklar. Amma, bir kere Üniversite mezunu olacaklar.

Dahası, bu aleni ve ‘Anayasa emri yasak’ nedeniyle şu anda bazı kurum-kuruluş ve belediyelerde çalışan binlerce kadın-kız zorunlu bir tercihle karşı karşıya kalacak. Onlara; “Ya açıl, ya çık !..” diyecekler. İşte toplumsal felâket ve yıkım önce buradan başlayacak. Sonra mezun olanların çilesi... Bu tasarruf sonucu toplumu bekleyen binlerce sorun var.

Şimdi onlara sorarlar : Çözüm bunun neresinde ?...

Üniversite rektörleri 27 Mayıs’tan önce de yürümüşlerdi. Hakimler de..Sonra ne oldu?

Cumhuriyet tarihinin en mâkus talihi, zincirleme kâbuslar, ihtilâller, kaos, kriz, bunalım, buhran, anarşi, terör, tedhiş, baskı, zulüm, işkence, enflasyon, adi ve ahlâksız-fahiş piyasa, rüşvet, iltimas, yalan-talan adeta bir mezar toprağı gibi ümüğümüze çöktü.

Lâkin, bu ilim ve demokrasi düşmanı kesim, yeni durumdan mükemmel bir biçimde nemalandı. Ayrıcalık, dokunulmazlık, istisna ve imtiyazlar birbirini kovaladı.Rantiye türedi. Önlerinde tek bir sorun vardı. Türk halkı ve medeniyetinin yüksek ahlâkı. El iman minel vatan diyen “namuslu, dürüst ve berrak” zihniyet. Şimdi el ele vermişler en büyük darbeyi vuracaklar. Maalesef oynanan oyun ve uygulanan senaryo bu. Yahut da, ‘şimdilik bunu hal yoluna koyalım, sonra da gerisini hallederiz’ zihniyeti.Bu, samimi bir temenni değil, sadece bir art, suiniyetten ibarettir. Yaklaşım toplumda daha derin yaralar açmaktan ve sorunları kronikleştirmekten başka işe yaramaz. Şimdi bakınız; Konunun uzmanı ve Ülkenin tek bilinçolog’u ne diyor ?

GALİP BABA DİYOR Kİ: Uyanın alt-kattakiler!Uyanın üst-kattakiler!Uyanın ey Türban-zedeler!Türbana ‘Evet’ ya da ‘Hayır’ diyerek nereye varacağınızı sanıyorsunuz? Türbana ‘Evet’ ya da ‘Hayır’ demenin, “Yurtta Barış”ı ya da “Dünyada Barış”ı sağlayacağını,

sürdüreceğini ya da Küresel Isınma” veya muhtemel “Helâk”i önleyeceğini sanıyorsanız, vay halinize..Tez elden kendinize gelmezseniz, Adem Baba da kurtaramaz, sizi! Çok kalabalıksınız...Hele bir de, “We are in the same boat” demiyor, sonra da tutup, kendi geminizi kurtarmak için çalışmıyor musunuz...PES, DOĞRUSU !...

SONUÇ : Türk halkının türban veya başörtüsü diye bir sorunu yoktur. Varlığını iddia edenler gerici, yobaz, irticai unsur ve mürtecidirler. ÇÖZÜM: Mustafa Kemâl ATATÜRK ve Cumhuriyet Türkiye’sinin İnkılâp kanunlarında yer almayan bir yasak meşru ve insani; Kamu yararına olmaktan uzaktır. Esasen “yasak olmayan” bir fiilin sözde ‘serbest bırakılması’ abesle iştigal etmekten öteye bir önem ve değer ifade etmez. Siz gelin ! enerjinizi, ülkemizin ve halkın iktisadi-sosyal ve sair sorunlarını halletmeye vakfedin. İnsanı istismarı bırakın !...

Galip BARAN (*) Galip BARAN, “NEFS” iyle baş edebilmiş; bahtı-açık bir adem. BARAN : “Bi-baht olanın bağına bir katresi düşmez, baran yerine dürü gevher yağsa da semadan”. Ziya Paşa.
<http://mustafanevruzsinaci.blogspot.com.tr>

İsa KAYACAN

ŞEMSETTİN KÜZECİ'NİN “IRAK BASIN TARİHİ” KİTAPLAŞTIRILIYOR

Araştırma ve değerlendirmeler yayın haline gelince anlam kazanıyor.

Kerküklü gazeteci araştırmacı yazar Şemsettin Küzeci'nin, Gazi Üniversitesi İletişim Fakültesi Radyo TV ve Sinema bölümünde yapmış olduğu “Irak'ta Kitle İletişimi ve Basın Özgürlüğü” konulu Yüksek lisans tezini Fakülte yönetimince kitaplaştırılması kararlaştırıldı. İletişim Fakültesinin 40. Yıl kitaplığı kapsamında basılacak olan Yüksel Lisans Tezi, “ Irak Basın Tarihi” adıyla yeniden gözden geçirilerek fakülte bünyesinde yayınlanacak. Söz konusu yayına Başbakanlık Basın yayın ve Enformasyon Genel Müdürlüğü tarafından da destek verildi.

“Irak Basın Tarihi” kitabının önsözünün bir yerinde Gazi Üniversitesi İletişim Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Korkmaz Alemdar; “Şemsettin Küzeci'nin Irak Basın Tarihi başlıklı çalışmasının Gazi Üniversitesi İletişim Fakültesi 40. Yıl Kitaplığı içinde yayınlanmasına tanıklık etmek mutluluk verici bir olaydır. Bir kere Kerküklü olarak Irak'ta pek çok sorunla baş etmeye çalışırken bir tez çalışmasını tamamlayabilmesi ve bu tezden bir kitap üretebilmesinin coşkusunu paylaşmak başlı başına takdir konusudur. Şemsettin Küzeci pek çok öğrenci ve akademisyene örnek olacak bir çalışma disiplini içinde olmuştur” diyor.

Şemsettin Küzeci, ise kitabın teşekkür bölümünde hocalarına vefa borcunu yerine getirirken; “Gazi Üniversitesi İletişim Fakültesi'ndeki çalışmalarında beni teşvik eden, yol haritamı çizen, iletişim tarihi araştırmalarına değer veren, şahsımı, Türkmen toplumunu ve ülkemi önemseyen, ilgi gösteren, tez danışmanım İletişim Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Korkmaz Alemdar'a ve mesleğimin dönüm noktasında bana fikir

öğretmenliği yapan Gazeteci-Yazar İsa Kayacan'a ayrıca teşekkür ederim" şeklindeki görüşleriyle vefakârlığını gösteriyor.

Yakında bizlerle merhabalaşacak "Irak Basın Tarihi" adlı kitapta yer alanlardan: Irak'ta ilk gazete 1869 yılında dönemin Bağdat Valisi Mithat Paşa'nın Osmanlı Devleti tarafından Irak'a Vali atanmasıyla çıkarılmıştır. Reformcu Vali Mithat Paşa tayininden iki ay sonra Paris'ten Irak'a ilk matbaayı getirmiş; Vilayet Matbaası adı altında faaliyete başlayan matbaa Irak'ta Zevra adı altında ilk gazete'yi Arapça ve Türkçe olarak 15 Haziran 1869 tarihinde yayınlanmaya başladı. Ancak, bazı kaynaklara göre Irak'ta yayınlanan ilk gazete Zevra değil, Jurnal Irak gazetesidir.

Irak'ta görsel basın 1952 yıllarına dayanır, O tarihlerde İngilizler tarafından Kerkük'te düzenlenen İlk Sanayi Fuarında bir televizyon istasyonu olduğu gibi Irak'a hediye edilmiştir. Dolayısıyla da 1953–1956 yıllarında Irak Televizyonu kurulmuş olup siyah beyaz olarak 1956 yılında yayına başladı. İktidarın kontrolünde yayın yapan Irak TV Kerkük-Musul ve Basra'da irtibat büroları açtı. Oralardan da bazı programlar ve belli zamanlarda yayın yapılmaya başladı. Irak televizyonu Kerkük Bürosu günde 8 saat bölgesel yayın yapıyordu. Bu yayınlar Kerkük ili sınırları dışında Irak'ın Kuzeyi Erbil, Süleymaniye ve Dohok illerinde de izleniyordu. 6 Saat Kürtçe, 75 dakika, Arapça, 15 dakika Süryanice ve 30 dakika Türkmence yayın yapan Kerkük TV Irak'ın Kuzey bölgesini kapsamaktaydı.

Yine kitap'ta yer alacak önemli bilgilerden: Saddam sonrası bir takım gazete, dergi, TV kanalları, radyo ve iletişim organları devletten izin almadan, serbestçe yayın yaptılar ve hala da yayınlarını sürdürüyorlar. Bunların yanında devlete ait TV kanalları, radyo istasyonları Irak İletişim Ağı'na bağlı olarak faaliyet göstermektedir. Ancak, Irak'ta yayın organları Planlama Bakanlığı'na bağlı Sivil Toplum Dairesi'nden ticari iş yaptıkları için çalışma müsaadesi ve izin belgesi almak zorundadırlar. Devletin dışında özel sektörde yayımlanan gazetelerin tek sıkıntıları güvenlik ve ekonomidir. Güvenlik ve basım giderleri temin edilirse yayınlar sürekli olarak devam eder. Bugün birçok gazete ve yayın organı iflas etmiştir. Birçok yayın organı da çalışanlarının can güvenlikleri tehlikede olduğu için kapatılmıştır.

Irak'ta 2003–2007 tarihleri arasında yaklaşık 2000 civarında gazete, dergi, bülten vs. yayınlar günlük, haftalık, 15 günde bir, aylık olarak, siyasi parti ve hareketler, sivil toplum kuruluşları tarafından ülkenin etnik guruplarının konuştukları muhtelif dillerde çıkarılmaktadır.

Bu gazetelerin sayısı kadar gazete ve dergi de çeşitli nedenlerden dolayı birkaç ay yayınlanarak kapanmak zorunda kalmıştır. Ancak 2003–2007 tarihleri arasında Irak Gazeteciler Cemiyeti yayın yapmak için resmi izin başvurusunda bulunan gazete, dergi, haber ajansı, TV, radyo ve İletişim şirketlerinin sayısı 367 olarak tespit edilmiştir.

Irak Türkmenleri'nin Türkiye de ki fahri temsilcisi dostum gazeteci-yazar Şemsettin Küzeci'nin imzasıyla Günyüzü görecektir bu kitapla, Türk ve Türk dünyasındaki Irak Basın tarihi ile ilgili kütüphanelerdeki boşluğun dolduracağına inanıyor, Gazi İletişim Fakültesi ile Başbakanlık Basın Yayın ve Enformasyon Genel Müdürlüğüne de böyle bilimsel eserlerin yayınlanmasında katkıda bulunmalarının onur verici bir yayın çalışması olduğu kanaatimi belirtmek istiyorum... Efendim.

GÜNÜN SÖZ VE HABERİ:

1. Eğer bir insan; hem çalışkan, hem akıllı ise, takdir et; Çalışkan, fakat akılsız ise, dikkat et; Akıllı, fakat tembel ise, ikaz et.

Hem akılsız, hem de tembel ise, imha et. (Rahmetli Vali Recep Yazıcıoğlu)

2. TRT Kurumunca, yeniden yapılanma adıyla yürütülen çalışmalar kapsamında, bölgesel yayın yapan Antalya Radyosu'nun teşkilat şemasından çıkarıldığı ve kapatılacağı haberi tamamen gerçek dışıdır. (İbrahim Şahin, TRT Genel Müdürü, Yenigün Gazetesi, Burdur, 22.11.2008)

Selma GÜRSEL

POĞAÇA

1 su bardağı sıvı yağ

1 su bardağı yoğurt

1 su bardağı ılık su

Kiprit kutusu büyüklüğünde yaş maya

1 tatlı kaşığı şeker

1,5 tatlı kaşığı tuz

150 gram peynir

2 yumurta (birisinin sarısı puaçanın üzerine sürülecek)

1 kilo un

Hamuru yapacağımız kaba yoğurt, su, sıvı yağ, yumurtaların (birisinin sarısı alınır poğaçaya ya sonradan sürülecek)maya doğranır un ilave edilerek kulak memesinden biraz daha yumuşak olarak yoğrulur.

Poğaçaların pişirileceği tepsi hafice yağlanır.

Hamur, yumurta büyüklüğünde yumak yapılır kalıca yassılanarak peynir veya kıyma maydanoz istenirse patates haşlaması da konularak ikiye katlanır tepsiye dizilir.

Poğaçaya tepside (kabarınca) mayası gelince yumurta fırçası ile alınan sarı sürülerek istenilirse üzerine susam serpilerek fırına sürülür.

Pişince servis yapılır.

Halil KAYMAK

BAŞA GİT EY YÜCE ATAM!

Ey yüce Atatürk! Büyük atamsın,
Hakkın unutulmaz bir kahramansın.
Sana saldıran vicdansız utansın,
Dahiler başkanı Kemal Atatürk!
On dokuz Mayıs'ta gittin Samsun'a,
Bütün Türk Milleti minnettar sana,
Namını duyurdun bütün cihana,
Dahiler başkanı Kemal Atatürk!
Savunmak için meclisi kurdun.
O zaman düşmanı kalbinden vurdun,
Sevinç'e gark oldu her yanı yurdun,
Dahiler başkanı Kemal Atatürk!
Büyük bir atalık ettin bize,
Terk ettin bizleri doymadık size,
İzmir'de Yunan'ı döktün denize,
Dahiler başkanı Kemal Atatürk!
Anıt Kabir'i mesken tutun nihayet,
Vatanı gençlere ettin emanet,
Ruhun şad olsun, mekanın Cennet,
Dahiler başkanı Kemal Atatürk!
İnsan olmaz sana böyle atanlar,
Onlar için vicdanını satanlar,
Lanet olsun bu şahısı tutanlar
Dahiler başkanı Kemal Atatürk!
Sanmasınlar yanlarında kalacak,
Türk Milleti haklarından gelecek,
Er geç adalet yerini bulacak,
Dahiler başkanı Kemal Atatürk!
Bu çirkin sözlere arttı nefretim,
Atatürk hem atamdır hem de pederim
Ataya kem bakana küfredirim,

Dahiler başkanı Kemal Atatürk!
Canilerin yanımızda yoktur yeri,
Kendisini bilmez beynamazın biri,
Atsınlar bunu meclisten dışarı
Dahiler başkanı Kemal Atatürk!
Herkesin gönlünde atam yaşıyor,
Sözünü bilmezlere aklım şaşıyor,
HALİL KAYMAK söyledikçe coşuyor
Dahiler başkanı Kemal Atatürk!

YIL 10 SAYI 116 25 Ekim 2008

ÇORUM ÇÖPLÜK HAKKINDA YAZIMIZ

*Hazırlayan Mahmut Selim GÜRSEL yazışma
adresi corumlu2000@gmail.com*

**DİKKAT; BU BİLGİLER TELİF ESERİ OLUP YAZARI VE
YAYINEVİMDEN İZİN ALINMADAN KULLANMAYINIZ!**

Mahmut Selim GÜRSEL ÇÖPLÜKLE UĞRAŞMAK İSTİYORSANIZ;
İŞTE ÇÖPLÜK

Sakin KARAKAŞ DEVLET MEMURLUĞUNA GİRİŞTE YAŞ
SINIRININ KALDIRILMASI ÇAĞIN GEREĞİDİR

Salim SAVCI NO SÖZCÜĞÜ

Atilla ALPAY İLİMİZİN ÇEVRE SORUNLARI VE ACIL ÇÖZÜM
BEKLEYEN MESELLER

Mustafa Nevruz SINACI ARTIK DEVLET OLMAK GEREK

İsa KAYACAN TÜRKÜ SAVAŞÇISI

Selma GÜRSEL SÜTLAÇ

Hıfzı ÖZBEKMEZ BIRAK YAKAM KURTULAYIM

Mahmut Selim GÜRSEL

ÇÖPLÜKLE UĞRAŞMAK İSTİYORSANIZ; İŞTE ÇÖPLÜK

Bu bizim insanlarımız yönlendirmeleri ne yazık ki yanlış anlıyorlar. İşte size bir örnek, hem de çok önemli bir örnek.

Çorum'da "Çöplük Çarşısı" nı bilmeyeniniz yok. Bizim sitemizde de bulunan; <http://copluk.> yani Çöplük diye andığımız ecdattan kalma, değerli ve kıymeti bilinmeyen, yıkılarak yer altına gömülecek bir çarşıda güncelliğinin resmi mercilerce devam ettirildiği, karşı çıkanların çoğunlukta olmasına rağmen Çorum için olmazsa olmaz felsefesini benimsemiş, dediğim dedik öttürdüğüm düdük misali ,yapılınca Çorum'a faydadan çok zararı olacak bir girişim olan ve bir çok esnafı mağdur etmeleri yetmez gibi bu esnafları da yapılabilirse yer altına indirerek ülkemizin zaten dar olarak ürettiği elektriğin çokça ve mecburen kullanılacağı bir mekan olan, burasının kanalizasyon ve havalandırma vesaire işlevlerini de elektrikle yapılacağı müthiş bir elektrik tüketim masraflarla tebelleş edecekleri, bu masrafları sonucu yine tüketici fatura edileceği Çorum'da bulunan insanlarımızın ödemek için fazladan para ödeyeceği ve buranın üzerinde betondan bir alan için yapılacak masrafın **AŞAĞIDA YAZDIĞIM VE RESİMLEDİĞİM YERİN ISLAHI İÇİN KULLANILMASININ ÇORUM İÇİN DAHA ÖNEMLİ VE ÖNCELİKLİ OLDUĞUNU** buradan yazmamın hiç bir şeyi değiştirmeyeceği gibi, beni destekleyecek bir Allah'ın kulunda çıkmayacağını bilerek en azından DOĞRU BİLDİĞİMİ kendi sitem de olsa yayınlamak istedim.

Çöplükler; o toplumun medeniyet görüntüsüdür diyen kişi her halde derli toplu çöplükler için bu sözü söylese gerek.

Bizim Çorum'un çöplüğü çöplük değil bir atıklar deposu olarak karşımıza çıkmakta. Katı atıklar ve sıvı atıklarla birlikte, tıbbi atıklarında aynı mekânda birazcık birbirlerine uzak gibi gözüken alanlarda olmasından başka bir özelliği olmayan atık toplama alanı bütünlüğü sayabiliriz.

Atıklar; pek çok kişiye de ekmek kapısı olmuş durumdadır. Burada plastik ve diğer atıkları toplayarak geçimlerini sağladıklarını görmek ve onlarla da konuyu konuşmak istediysem de bu konulara pek yanaşan olmadı. Hatta resimlerini çekerken bile resim karesinden çıkmak için adeta kaçtılar. Ne de olsa ekmek kapılarından olma durumu var.

Atık birikim alanında 2005 den bu güne epey birikimin olduğu gözükmemekte. Bu birikimlerin ekonomiye kazandırılması ve geri dönüşümü olan atıkların da yeniden ayıklanarak işlenmesi gerekli değil mi? Burada gömülerek kalacak ve daha önceki çöp dökme alanı gibi gömülerek kayıp edilecek mi?

Bence burada tekrar edeceğim yatırım Çorum'un merkezinde bulunan ve "ÇÖPLÜK" diye anılan yerin <http://copluk.buadresim.com> düzenlemesine ayrılan para ile; Çorum Katı ve Sıvı Atıklarının döküldüğü alan olan Çöplükler topluluğunun düzenlenmesine harcanması Çorum'un daha sağlıklı bir taban suyu ile tarım ile hayvan ve insanların bilinmeyen toksinlerden meydana gelecek zararlardan korunmasına harcanmasının uygun olduğunu düşünmek istemeyenlerin adını sizin koymanızı rica ederim.

Sakin KARAKAŞ

DEVLET MEMURLUĞUNA GİRİŞTE YAŞ SINIRININ KALDIRILMASI ÇAĞIN GEREĞİDİR

Devlet memurluğuna giriş yaş sınırı halihazırda otuzbeştir. Öğretmenliğe giriş yaş sınırı ise kırktır.

Günümüz dünyasında ortalama insan ömrü uzamış ve Sosyal güvenlik yasalarında düzenleme yapılmış ve emeklilik yaşı atmışbeşlere çıkarılmıştır. İlköğretime başlangıç yaşı yedi; İlköğretim sekiz yıl olmuş ve liseler dört yıla çıkarılmıştır. Ortalama yüksek öğretim süresi beş yıldır.

Basit bir hesaplama ile bir kişinin lisede bir yıl kaybettiğini, Üniversite kapısında iki yıl beklediğini ve bir yıl hazırlık okuduğunu üstelik beş yıllık bir bölümde de bir yıl kaybettiğini ayrıca kamu personeli seçme sınavına girip üç yıl iş beklediğini varsayalım. Bu durumda kalemi elimize alıp topladığımızda karşımıza Otuz ve otuz iki yaş gibi rakamlar çıkmaktadır. Bu rakamların üzerine erkekler için askerlik görevini de eklediğinizde yaş otuz dört olur.

Bu durumda insana yatırım yapma faktörü işlevini kaybeder. Böylece yaklaşık otuz yılda yetiştirdiğiniz, yatırım yapıp paralar harcadığınız insanları işsizlik korkusu sarar. İşsizlik korkusuna ek olarak işe yaramazlık sendromu da bu olumsuzluklara eklendiğinde ortaya vahim bir tablo çıkar. Burada da senin yaşın doldu. Sen devlet memuru da olamazsın Kamu personeli seçme sınavına da giremezsin demek öncelikle insan haklarına aykırıdır.

Evet belki hayata atılmak için liselerin üç yıl olduğu ve ön lisans eğitimin yeterli olduğu, emeklilik yaşının ellilerde olduğu, insan ömrünün ortalama atmış beş yıl olduğu bir dönemde devlet memurluğu ve öğretmenliğe giriş için otuz beş ve kırk yaş sınırı mantıklıydı.

Ancak artık Türkiye gelişmiş ve şartlar değişmiştir. Hayata atılmak için ön lisans eğitimi bazı mesleklerde yeterli değildir. İlköğrenime başlama yaşı yedilere çıkmış lise eğitimi dört yıla çıkarılmıştır. Ortalama insan ömrü yetmiş yaş üzerine çıkmış ve emeklilik yaşı da atmış beşlere çıkarılmıştır. Yaşam standartlarının gelişmesi ile eğitim ihtiyacı da yükselmiştir.

Bu bağlamda devletin resmi istatistiklerine bakıldığında evlenme yaşı da yükselmiştir. Dolayısı ile hayata atılma yaşı ilerlemiştir. Bütün bu gelişmeler ışığında gelişmeyen geride kalan tek faktör devlet memurluğu ve öğretmenliğe giriş yaş sınırlamasıdır. Dolayısı ile ivedilikle bu sınırlama kaldırılmalıdır.

Devlet bakanımız Mehmet Ali Şahin'in bu hususta geçen yıl düzenleme yapılacağı sözü vardır. Meclis açılır açılmaz görüşülecek olan öğrenci af yasasına bir madde ilave edilerek bu çağ dışı sınırlamaya son verilmelidir. Aksi taktirde af ile üniversiteye dönecek öğrenciler için de bu af bir anlam ifade etmeyecektir. Çünkü otuz beş yaşında üniversiteden mezun olma fırsatını yakalayan bu insanların da hevesleri kursaklarında kalacaktır. Dolayısı ile bu öğrenci affı güdük kalacaktır.

Eğer sosyal güvenlik ve emeklilik hususu düşünülürse bir hatırlatma yapma gereği hissedeceğim. Bilinmektedir ki artık çağdaş toplumlarda emeklilik kişinin bireysel sorunudur. Üstelik otuz beş kırk yaşlarına yaklaşmış bu insanların genelde üç beş yıl gibi sigortalılıkları nın var olduğu da göz ardı edilmemelidir. Ayrıca yukarıda anlatıp hatırlatma yaptığımıza göre çağdaş toplumlarda devletin bireyi zorla emekli etme gibi bir yükümlülüğü olmayıp bu durum bireysel bir sorundur.

Bu durumda mağdur olan; Kamu personeli seçme sınavı kapısında yıllarca bekleyen, öğrenci affı nedeni kırk otuz beş kırk yaşlarında üniversite bitirme konumunda olan onbinlerce insan mevcuttur. Bu insanlar iş güç sahibi olduklarında geçmişteki üç beş yıllık sigortalılıkları da dikkate alınırsa emeklilik yaşı da atmış beş olduğuna göre emeklilikleri için hiç bir engel yoktur.

Konuyu kısaca özetlemek gerekirse; ekonomik ve sosyal gelişmeler gereği Kamu personeli seçme sınavı için yaş sınırlaması anlamsız ve çağ dışı bir uygulama olup kaldırılmalıdır. Bu durumda üniversite öğrenci affı da anlam kazanacaktır. Aksi taktirde af anlamsız ve güdük bir af olmaktan öteye gidemeyecektir. Bir hukuk devleti olan Türkiye'de bu durum belki de gözden kaçmış önemli bir husustur. Büyük umutlarla bir lisans bölümünden mezun olmuş ve bilim yuvaları Üniversitelerce

öğretmenlik ünvanı ile taçlandırılmış ve bir kısmı öğrenci aıları ile üniversite bitirerek yarınları için umut tohumları ekmiş insanların önüne sınır koymak önemli bir insan hakkını ihlal etmek anlamına gelmektedir. İşin en dramatik yanı ise bu durum gelecekte Avrupa insan hakları mahkemesine taşınabilir ve ülkemizi sıkıntıya sokabilir kanaatini taşımaktayım.

Bütün bu haklı sebepler göz önüne alındığında siyasilerimizin işi çok kolaydır. Meclis açılır açılmaz görüşülecek olan üniversitelerden ilişkisi kesilen öğrencilerin üniversiteye dönüşlerine imkan sağlayacak olan af Yasasına bir iki madde eklenmeli ve Kamu personeli seçme sınavı ve öğretmenlik mesleğine girişin önündeki engeller kaldırılmalıdır.

Salim SAVCI

NO SÖZCÜĞÜ

Bu satırların yazarına sorulan soru:

No;size ne anlatıyor ? Oldu. Cevabini şöyle verdim:

No;Nobilyum elementinin simgesidir.

Bir de adreslerde çok kullanıldığını görüyorum. Ama;bir sözlüğe bakmak gerekir. Dedim. Türk Dil Kurumu Sözlüğünü açtım.

No: Kim. Nobilyumun simgesi sayfa 885.

Bunun dışındakileri aradım. Bir şey bulamadım. Hemen kapı numaraları aklıma geldi. Orada da No'ya rastlamadım. Bulduklarım şunlardır.

Numara: a,Fr./1. Bir şeyin,bir dizi içindeki yerini gösteren sayı;

Numara: a ve s.

1-Numarası olan (Yerler numaralı gibi)

2-Belli numarası olan (İki numaralı ev gibi)

Numara sözcüğünü “ Fransızca’dan almışız. Kapı numarası yerine de No: kısaltmasını oturtmuşuz. Bal gibi,hepimiz de kullanıyoruz.

Türk Dil Kurumu sözlüğünde Numara yerine Nu: kısaltmasını almış. Ama bunun Nu:2 gibi yazılmasını Milli Eğitim Bakanlığı Talim ve Terbiye Kurulu istiyor. Bu yanlışlığı gördükleri için,onları kutlamak gerekir.

Yorum yapmadan sunuyorum.

Atilla ALPAY

İLİMİZİN ÇEVRE SORUNLARI VE ACİL ÇÖZÜM BEKLEYEN MESELELER:

1/ ÇİMENTO FABRİKASI:

Yıllardır kentin atmosferini tehdit eden en büyük faktördür. Gecenin ilerlemiş saatlerinde filtreleri devreden çıkarılmakta ve kente kükürt dioksit, kil ve atık gazlar saçmaktadır. Yapıldığı yıllarda ilimizin bu kadar büyüyeceği ve daimi rüzgarları hesaplanmadığı artık için kentin ortasında kalmış en büyük sanayi kuruluşudur. İlk zamanların da sulu sistemle atık maddeleri tutan filtreleme olayı bugün kaldırılmış ve tehlike gün geçtikçe büyümüş; baca gazlarından etkilenen insan sayısı artmıştır. Fabrika yaklaşım alanındaki semtlerin sağlık analizleri, çevredeki etkilenen bitki florası ve faunası bunun çarpıcı sonuçlarını mutlaka ortaya çıkaracaktır.

2/TAŞ OCAKLARI:

Melikgazi semti tepesinde bulunan ve çevre tüzüğüne göre taşların kırılması esnasında su püskürtülmesi gereken tesislerde maliyetlerin artması, su püskürtme sisteminin elektrik harcaması, taşlık arazide kuyu açılmaması ve suyun şehirden bozuk yollarla ve tankerlerle getirilmesi sonucu bütün ocaklar kuru taş kırma işiyle mıcır elde etmektedir. Aktif çalışan beş ocaktan en büyüğü belediyenindir.

Taş kırılması esnasında ortaya çıkan toz bulutunun uzmanlarca incelenmesi çok çarpıcı tesbitleri ortaya çıkaracaktır. Taşların ana maddesi olan kalsiyum bileşiklerinden başta kalsit olmak üzere silisyum dioksit, kuvars, kireçtaşı vs gibi mineral yapılı bir çok doğal malzeme mikronize olmakta ve daimi esen rüzgarlarla bir bulut halinde şehrimizin üzerine savrulmaktadır. İlimizin bütün yüzeylerine yapışan bu toz tabakaları araçların hareketi ve doğal sirkülasyonlar neticesi havaya kalkmakta atmosfere karışmakta ve solunumla insan akciğerlerine yerleşmektedir. Minerallerinin mikroskobik iğneler halinde olduğu bu taş tozları bronşlara saplanmakta ;orada iltihap toplayarak bilhassa kış aylarında koah ve benzeri

hastalıklara sebep olmakta; fark edilmediği takdirde kansere kadar gidebilmektedir.

İlimizde hava kirliliğinin azalmasına ters orantılı olarak akciğer hastalıklarında artış olduğunu uzmanlar gözlemlemişlerdir.

3/ BELEDİYENİN ASFAST FABRİKASI:

Bitümlü kanserojen hidrokarbonları ısıtarak taşlara yapıştıran ve 140 derecede yüksek ısı, zehir ve toz saçan bu tesisin orada hala bulunması toprak, hava ve su kirliliği açısından bir cinayettir.

4/TAVUK ÇİFTLİKLERİ ; BÜYÜKBAŞ HAYVAN ÇİFTLİKLERİ:

Yüz otuza yakın tavuk çiftliği ve doksan adet büyükbaş hayvan çiftliğinin kuşatması altında bulunan talihsiz şehrimiz gibi yeryüzünde başka bir yerleşim yeri daha bulunmamaktadır.

Birkaçı hariç hemen hepsi atıklarının araziye bırakmakta, yer altı sularını kirletmekte; atmosferimize bilhassa yaz aylarında ağır ve iğrenç kokular saçmaktadırlar. Maalesef koku tüzüğü diye bir çevre koruma maddesi olmadığı için bu madde hiç dert edilmemektedir.

5/ÇORUM ÇÖPLÜĞÜ:

Yangını asla sönmeyen ve atmosfere devamlı metan gazı saçan; arada bir küçük patlamalar yapan, dumanı uzaydan bile görülebilen bu yer rakım olarak il merkezinden yüksekte dev bir dağ oluşturmaktadır. Tıbbi atıklarında atıldığı tepenin altında büyükçe bir göl oluşmakta ; bahsedilen bu iğrenç bölgeye kokudan dört km.den fazla -gaz maskesiz- yaklaşmak imkansız bulunmaktadır.

Zehirli çöplük gölünün görüntüsü iğrençtir. Atmosfere yazın buharlaşma ile saçtığı kokuların içinde sanıyorum ki yeryüzünün bütün elementleri bulunmaktadır. Sayıları kırka yaklaşan ve oraya her gelene saldıran çöp adamlar kabilesi geceleri de il genelinde bidonları karıştırmakta; orada eşelenen kedi ve köpekler mikrop taşımakta ve bu pisliklere konan kuşlar ilimizin parklarında tünemekteler. Sadece tıbbi atıklara çözüm bulunduğunu işitiyoruz. Ama büyük çöplük için henüz ufukta bir tasarı görülmemektedir.

6/BACA GAZLARI :

Evsel katı yakıt dumanları, sanayi bacaları, petrokok isleri vb..

7/Otomobil Egzostları ve Doğazgaz kombilerinin bacaları :

İlimizde üç kişide iki kişinin otomobili bulunmakta bunların da yarısı doğal gazla çalışmaktadır. Egzost ölçümleri yapılırken doğaz gaz atıkları olan başta ölümcül karbonmonoksit gazı ölçülmekte midir ?

Kan hemoglobininin yapıştığı zaman çok güç

ayrılan karbonmonoksitin -karboksihemoglobin zehirlenmesinin- insan

dolaşım sistemi ve damar yapısı üzerinde etkisi tıp otoritelerinin malumu iken karbonmonoksit zehirlenmesi neden hiç konuşulmamaktadır.

Ayrıca şu anda yeni olan kombi bacalarından araç egzostları kadar bir miktarda karbonmonoksit ilimiz atmosferine karışmakta ve gizli bir ölüm tabakası haline dönüşmektedir.

Benzinli motorların, sayıları gittikçe artan motorsikletlerin,çevre yolunda seyreden ağır tonajlı vasıtaların zehirli gazlarını da bunlara mutlaka eklemeliyiz.

8/ASBEST KİRLİLİĞİ :

Araç balatalarından fren yaptıkları esnada ayrılan ve koparak atmosfere karışan amyant yani asbest lifleri ilimiz atmoferinde yılda birkaç yüz kg.lık bir zehirli atık oluşturmaktadır. Asbest liflerinin akciğere yapışması sonucu oluşan asbestosis hastalığı tehlikeli bir akciğer kanserine yol açmaktadır.

9/PERKLORETİLEN VE SİYANÜR KİRLİLİĞİ :

Kuru temizlemecilerin ana hammaddesi olan perkloretilen zehirli bir kanserojendir.temizlenen elbiselerin üzerinde de kalmakta; kuru temizlemecilerin makinalarında ısıtılarak buhar halinde atmosfere karışmaktadır. Bilhassa eskiyen ve madde kaçıran bu makinaların ve kuru temizlemecilerin denetimi gerekir.Bunlar katı atıklarını çöpe ve sıvı atıkları da şehir kanalizasyonuna vermektedirler. Fotoğraf stüdyolarının film yıkama kimyasalları ağır siyanür bileşiklerinden-Potasyum ferrosiyanür,hiposülfid,vb- olmaktadır.Bunlarda bidonlarla toplanarak her akşam ilimizin ücra köşelerindeki semt çeşmelerine boşaltılmaktadır.

Bu iki maddenin yer altı sularına bıraktığı zehirliliğin önüne geçmek imkansızdır.

10/ ATIK PİLLER,KADMIYUM ZEHİRLİLİĞİ VE AĞIR METALLER....

11/GÜRÜLTÜ KİRLİLİĞİ ;

Egzostları sökülmiş ve sayıları gittikçe artan motorsikletlerin meydana getirdiğı hava ve gürültü kirliliğı,yine eskimiş ,bakımsız egsoztlu vasıtalar.Gereksiz çalınan klaksonlar...

12/ELEKTROMANYETİK DALGA KİRLİLİĞİ ;

baz istasyonları, radyo ve telsizler, cep telefonları, uydu antenleri

Mustafa Nevruz SINACI

ARTIK DEVLET OLMAK GEREK

Bu makalenin ana esin kaynağı, “İnsan hakları, adalet, hukuk, ilim-irfan ‘doğrusal yönde’ Bilinç Üstadı” ülkemizin tek “Bilinçolog” u; Kendisini, “Davutpaşa, Bağcılar, Konya, Ankara ve daha nice elim faciaların sorumlusu, “toplumsal sorumluluk ve yönetimi denetleme bilinci”” çılığını “Milli Kahraman Galip Baran”dır.

O, dayandığı ilkeler, sahip olduğu yüksek onur-erdem, bilgelik, olgunluk ve kemâl mertebesi, ve bütün insanlığa örnek yaşam biçimi ile tıpkı Mevlâna, Taptuk Erenler, Yunus Emre, Hacı Bayram-ı Veli, Phidaias, Archimedes ve Diyojen gibi dünyaya meydan okuyor.(1)

O, “Yurdunu ve milletini özünden; Türkiye ve Türk milletini herkesten, dünyayı ise, bütün dünyalılardan daha çok seven” bir insan. Bu, öyle bir sevgi ve sorumluluk duygusu ki;

lkemiz ve dünyanın bütün sorunlarından “kendini sorumlu” tutacak kadar !.

Evet, bende öyle sanıyorum.

Türkiye ve dünyada yaşanan tüm sorunların, bilinçsizce katlanılan, çekilen acılar ve ıstırapların sorumlusu elbette “Galip Baran” değil ama; Sorumlu makam ve mevkilerde olduğu halde, en azından O’nun kadar sorumluluk, sevgi, saygı ve insanlık davasına bağlılık duymayanlarıdır. Başta, bizzat kendi varlığı-vücudu ve yakın çevresi olmak üzere, yapılan yanlışların, olumsuzluklar ve aykırı uygulamaların farkında-bilincinde olmayanlarıdır.

O, Kızılay da izmarit toplar, trafik ışıklarında yayaları nezaketle yönlendirir ve başta Ankara, İstanbul, İzmir ve Muğla olmak üzere ülkenin dört bir yanında; İyi insan iyi vatandaş; Bencilliğin yarattığı sorunsalın çözümü Sencilik; Türk’üm doğruyum-çalışkanım; Yasalara saygı; Devleti düzenleme ve yönetimi denetleme; Yolsuzlukla mücadele.. gibi, özgün “bilinç” eylemleri yaparken insanlar O’na; “Keşke herkes senin gibi olsa”, “İşte şu senin yaptığın tam bir ibadettir” biçiminde özen, taktir memnuniyet ve şükran ifade eden sözler söylerler.

İnsanlar O'nu seviyor, sayıyor, saygı duyuyor ve örnek alıyorlar. Amma! Muğla'dan bağımsız Milletvekili adayı olduğunda oy vermiyorlar.

Çünkü, çok sağlam dayanakları ve taviz vermeyen yüksek bir karakteri var.

Mevcut Politik-ACI'ları sorumsuz buluyor ve tasvip etmiyor.

Tıpkı, Astronom Phidias'ın oğlu Archimedes'in "Bana yeterince uzun bir kaldıraç ve sağlam bir dayanak noktası verin, dünyayı yerinden oynatayım" diyerek kaldıraç kanununu bulduğu gibi, (2) O'da adalet ve hakikati (gerçeği) "en sağlam dayanak" olarak kabul ve ilan eden, önemli ve lâkin hiç kimse değerini bilmesine de "aslında çok değerli" bir bilim adamı.

"Devlet de, hükümet de çok sağlam dayanaklar üzerine oturmalı" diyor.

Galip Baran'ın tek başına, Turgutreis belediyesi, Muğla Valiliği, Ankara hükümeti, Meclis ve Cumhurbaşkanlığı dahil bütün dünyaya meydan okuyabilmesinin nedeni: Sadece ve yalnızca dürüstlüğü, Atatürk'ün telâffuz ettiği anlamda radikal (objektif bilim, norm, kriter ve evrensel standartlar) bağlamında sağlam ve mükemmel karaktere müstenit dayanakları.

Devlete önerdiği sağlam dayanaklar ise: Demokrasi, Adalet, Hukuk ve saydamlık.

Yani; "Hayatta en hakiki mürşit (yol gösterici ilim ve fen'dir.)" Bunlar nedir? Adalet-hukuk, ilim-fen ve demokrasi. Zira, Demokrasi olmazsa bilim, özgür bilimin olmadığı yerde ise hak yoktur. Dikkat edin!. Kanun veya kutsal devlet değil!. Neden "kanun" değil ? Çünkü, esas olan millet-halk ve kutsal insandır. Bu anlamda, devlet olmanın, milli birlik (insicam-imtizaç) beraberlik ve bütünlüğün esası insan hakları, insan sevgisi, insan için var olma bilinci, eşitlik (yalnızca kanun önünde değil, hayatın her alanında); Hak, Halk, Adalet ve Hukuktur. Milli Şâir Mehmet Âkif Ersoy'un dediği gibi yani: "Hakkıdır Hakka Tapan Milletimin İstiklâl" Hükümet ise; Adaletle hüküm ve hikmet işidir. Hüküm-hikmet sahipleri; Cumhurbaşkanı, Başbakan, Bakanlar, milletvekilleri gibi seçilmişler ve bilumum atanmışlar (bu nedenle) milletin emrinde ve hizmetinde olduklarının idraki (bilinci) dahilinde hareket, tasarruf ve halktan aldıkları yetki muvacehesinde; "Devlet idaresinde millet iradesini hakim kılma" umdesine sadık kalmak zorundadırlar. Zira: "Hakimiyet kayıtsız ve şartsız milletindir"

ŞU HALE NAZARAN: İstanbul’da yaşanan patlama faciası, Diyarbakır, Ankara ve yurdun çeşitli yörelerinde anarşi, terör-tedhiş, gasp-irtikap, kundakçılık, sabotaj, tehdit sürüp gider; Memleket, suç ve suçlu için cennet, çıkar örgütleri için çiftlik; “iyi insan, namuslu-dürüst vatandaş için” adeta cehennem; Yalan-talan-rüşvet-iltimas-kaçakçılık-kayıt ve kapsam dışı ‘önlenemez’ kronik bir hastalıktır. Sözde serbest piyasada pahalılık-fahiş fiyat, soygun-vurgun revaçta. Haksız rekabet atakta; Kamu yararı esaslı namuslu-dürüst, ilkeli-onurlu ve sorumlu piyasa dumura uğramış. Buna rağmen hakim siyaset en kritik zamanda kalkıp türban politikasına soyunup; “sadece üniversitelerde serbest” kalacak biçimde abesle iştigal ediyor.

Manâ, muhteva, amaç ve kapsam olarak yukarıda tanımlanan bu teşebbüs objektif olmaktan uzaktır. Geçerli ilkeler bazında insan hakları kriterleri, evrensel standartlar, adalet, ahlâk ve hukuk normlarına aykırıdır. Subjektiftir. Umur-u devlette “suç teşkil eden fiiller hariç” ferdi serbestlik umumi; Söz söyleme (düşünce ve fikir) hürriyeti esas, kılık-kıyafetle uğraşmaksa irticadır. İnfiildir. Affedilmez bir hata, onursuzluk ve sorumsuzluktur.

Şu halde; Artık, bütünüyle millet, kurumlar ve sektörler, tüm okullar ve üniversiteler üzerinde, eşitlik adalet, hak-hukuk ve faziletle hakim ‘hikmetli devlet’ olma zamanı gelmiştir.

Devlet demek: Adalet, eşitlik, hakkaniyet, hükümde hukuk ve hikmet demektir. (3) Hikmet: Adaletli ve faziletli yönetim anlamına gelir. Yönetim, etkinlik alanı büyük, spekülâtif ve sansasyonel unsurlara bakmadan gereğini yapmak ve TSK tarafından da, çekincesiz kabul, taktir ve tasvip edilen “başörtüsü” toplumun bütün kesim ve kurumlarında serbest bırakılarak, bundan böyle “arz-talep” kanunları dahilinde kendi mecrasına terk edilmelidir.

Umur-u devlet ve Galip Baran emsal sorumluluk bunu gerektirir.

Bakınız, size çok önemli iki belge sunacağım:

TÜRKİYE CUMHURİYETİ’NİN, “MİLLÎ SİYASET BELGESİ VE GELENEĞİ”

(ESASA DAİR MÜSTENİDAT / DAYANAKLAR)

Türkiye Cumhuriyeti Devleti’nin “BİZ” lâfzıyla bilinen, “Kuvâ-i Milliye Ruhu ile mündemiç efsane isimler” ve “Destan Kahramanları” olarak anılıp, tarihe mâlolan kurucu ve kurtarıcıları; Mustafa Kemal Atatürk, Mahmut Celâl Bayar, Rauf Orbay, Fevzi Çakmak, Kâzım Karabekir, Salih Omurtak, Ali Fuat Cebesoy, Ali Fuat Başgil, Refet Bele ve İsmet İnönü’ (!) dür. Vatan-millet-bayrak-insan-toprak sevgisi,

Adalet, hukuk ve fazilet timsali olan bu müstesna zat'lar; Canları ve kanları pahasına kurdukları devletin, ulusal değerler, evrensel norm ve kriterler muvacehesinde “milli siyaset belgesinin esas, usul, kapsam ve çerçevesini belirleyen” belgeyi vazetmişler. Bu belgeyi “manevi vasiyet, emanet ve gelenek” anlamında formatlayıp, başta “Türk Gençliği” olmak üzere; Türkiye’yi muasır medeniyet seviyesinin üstüne ve daha ilerisine taşıyacak “ilkeli, onurlu, sorumlu, namuslu-dürüst ve demokrat” insanlar ve gelecek nesillerin uygulama ve korumasına “Atatürk’ün manevi şahsında ebed-müddet kaim bir vasiyet” olarak havale etmişlerdir.

Buna göre; “Yürürlükte olması-kalması ve uygulanması gereken” maddi-manevi-ilmi vasiyetin, geleneğin esası ve nokta-i istinadı, Milli siyaset belgesinden calıp-i dikkat pasajlar:

MİLLÎ SİYASET; Türk Devleti için vuzuh (açıklıkla) ve kabiliyeti tatbikiye görülen (uygulama imkânı olan) mesleki siyasi Milli Siyasettir : “Milletimizin, kavi, (sağlam-emin) mesut ve müstekar (istikrarlı-kararlı-sabit ve sakin/meskün) yaşayabilmesi için, devletin tamamen milli bir siyaset takip etmesi ve bu siyasetin, teşkilâtı dahiliyemize tamamen mutabık ve müstenit olması (dayanması) lâzımdır. Milli siyaset dediğim zaman, kastettiğim manâ ve medlûl, (delâlet-işaret edilen, gösterilen) şudur : Hududu milliyemiz dahilinde, her şeyden evvel kendi kuvvetlerimize müsteniden muhafazai mevcudiyet ederek millet ve memleketin hakiki saadet ve umranına çalışmak. Alelittlak (umumiyetle, mutlaka, bir suretle kayıtlı olmayarak, min-gayri tahsis) türlü emeller peşinde milleti işgal ve ızrar etmemek... Medeni cihandan, medeni ve insani muameleye ve mütekabil dostluğa intizar etmektir.” (4)

DİKKAT EDİN : Belgede, “Milletimizin, kavi, (sağlam-emin) mesut ve müstekar (istikrarlı, kararlı, sabit ve sakin/meskün) yaşayabilmesi (refahın adaletle tabana yayılması) için, devletin tamamen milli bir siyaset takip etmesi ve bu siyasetin, teşkilâtı dahiliyemize bütünüyle mutabık ve müstenit (uyumlu) olması (dayanması) lâzımdır.” Diyor. Tüm yönetim unsurları ile devlet ve hükümetin buna dikkat etmesi ve icabını yerine getirmesi gerek. Zira,devlet belli bir kesim,grup veya zümrenin değil bütün halkın-milletin devletidir.”

Denilmekle; “Milli Siyaset” sadece ve yalnızca dışa karşı hürriyet, hakimiyet ve istiklâl olarak değil, aynı zamanda hiçbir ayırım gözetmeden bütün yurttaşları eşit görmek, bir tutmak, hizmet ve muamelât ile elem-keder ve kıvanç paylaşmada, sorumluluk ve yükümlülük bağlamında “aynı-farksız ve eşit” tutmak anlamına gelir.

Esas olarak suç işlemek yasak; Ve fakat suç teşkil etmeyen fiil ve tasarruflarda halk özgürce hareket etmek hakkına sahiptir.

KALDI Kİ ! TCK'da açıkça tanımlanmış, İnkılâp Kanunlarında vâzedilmiş hüküm ve yönetmeliklerde yer almış “gayri ahlâki” edininim, giyim-kuşam, fiil ve tasarruflar ile lokal toplumsal tepki ve refleksler dikkate alındığında; Alenen tahrik ve suça teşvik mahiyeti arz eden açıklığa nazaran, kapanmak ve örtünmekte ne gibi bir menfî unsur görülmektedir.

Buna verilen cevap genellikle lâiklik ve (sözde) cumhuriyetin kazanımları olmakla; Zaten, cumhuriyet, lâiklik ve demokrasi İslâm'ın kendi iç yapısı, önerdiği yönetim biçimi ve yaşam tarzında mevcuttur. Batı bu öğeleri İslâm'dan mütevaris olarak almıştır. Dahası İslâm, insan hakları, hayvan hakları, doğal denge ve çevrenin korunmasında en önemli fenomendir.

Gelelim devletin ve devlet (halk) adına hüküm ferma olan hükümetin görevine:

DAHİLİ SİYASET; Hükümetler (devlet) bütün vatandaşlara eşit mesafede olmak ve adil davranmak zorunda ve durumundadır.

(29.Nisan.1928'de hükümet bütçesi üzerinde yaptığı konuşma)

Bizim takip ettiğimiz siyaseti, dahili ve harici safhasında vuzuh ve istikametle ifade edebiliriz. Dahili siyasette vuzuh (açıklık-şeffaflık) ve istikamet: Cumhuriyet kanunlarını bilâ fark ve bilâ imtiyaz herkese tatbik etmekte dikkat ve hassasiyet gösteren bir siyasettir.

Demokrasinin bu tarzda tezahürü elbette kuvvet ve kudretle tecelli eder.

Biz bu memlekette hayırlı ve semereli olarak yapılacak bütün işler için ilk şart ve azimet (çıkış) noktası evvel emirde vatandaşların huzurunu ve cemiyetin nizamını salim ve müstakim (sağlam ve doğru) bir dahili siyasette bizatihi müteharrik (kendiliğinden hareket edebilen) hâkimler eline mevdu (teslim eden) bir usul ile kabil-i tahakkuk görüyoruz.

Bu memleketin yüz seneden beri tarihi gösterir ki; Hayırlı ve iyi ıslahat yapmak için memleketin şeraitinin, vesaitinin müsait ve mütehammil (uygun ve dayanıklı) olduğu azami hasılayı idrak etmekte tereddüt ne kadar muzır (zararlı) ise, geniş ve kayıtsız şeraiti memleketin ortasına sererek anarşiyi tesci etmek (desteklemek), onun kadar muzır, onun kadar kısırdır. Memleketin hayır ve nef'i (faydası) için şeraitinin ve vesaitinin müsait ve mütehammil olduğu azami hasılayı isteyecek ve alacak kadar idrak ve cesaret, sonra bütün icraatı memleketin demokrasi

yolunda her gün bir hatve (adım) daha ilerlemesini temin edecek dikkat, hassasiyet ve kudret; İşte bizim anlayışımız dahili siyasette budur.(İsmet İnönü, İsmet İnönü'nün TBMM Konuşmaları, 1920-1973 Birinci Cilt, 1920-1938 s.285) (5)

NETİCE OLARAK: 1923-1938 Atatürk döneminde askerde imam sınıfı vardı.

Milli müfredat gereği bütün okullarda Kur'an-ı Kerim dersi verilir, askeri lise ve harp akademilerinin mezuniyet törenlerinde dualarla yemin edilir, askeri okulların tamamında resmen beş vakit namaz kılınırdı. İnkılâp Kanunları çerçevesinde bazı (aykırı ve çarpıcı) kılık ve kıyafetler yasaklandı. Lâkin, Türk ve Müslüman kadının 'Anadolu Anası'nın' baş örtüsüne ilişilmedi. Milliyet, etnik kök, meslek ve meşrep ifade eden kıyafetler dışında asla halkın kılık ve kıyafetine karışılmadı. Sorun oldu mu ? Hayır. Bilâkis, toplumsal barış pekiştirildi.

1940-1950 arasında camiler kapatıldı, Kur'an-ı Kerim okumak, almak-bulundurmak, öğrenmek ve öğretmek yasaklandı. Asker yemini değiştirildi ve imam sınıfı kaldırıldı. Milli, manevi, ilmi, sosyal ve kültürel değerler baskı altına alındı. Ezan dahil din işlerine, halkın gelenek ve törelerine müdahil olundu. Baskı, zulüm ve diktatörlük estirildi. Atatürk ilkeleri ve Türk İnkılâbı hafızalardan kazınmak-silinmek istendi. Rus diktatör Stalin'in bile asla cesaret edemediği "para ve pullardan Atatürk resmini kaldırmak" dahil olmak üzere "halka rağmen halkı yönetme" adına bin türlü kepezelik yapıldı. Amaç: Prototip insan ve standart vatandaş yaratmaktır. Başarılı oldu mu ? Kesinlikle HAYIR !.. Bu despotluk, mezalim ve işkence, başta kalkınma ve gelişme olmak üzere, halka ve devlete bir yarar sağladı mı ? HAYIR... HAYIR !.

Peki "sorun" oldu mu? Elbette, mem de çok.

1950-1960 döneminde Atatürk ve dünyanın en insani rejimi "Kemalizm'e tepki olarak yapılan karşı devrime mukabil", tekrar milli ve manevi değerleri ihya eden BEYAZ İHTİLÂL kötü mü oldu? HAYIR. Bilâkis, demokrasinin cumhuriyetle bütünleşmesi, halkın devletle barışmasına ve buluşmasına neden oldu. On yılda 100 yıla denk kalkınma ve gelişme sağlandı. Türkiye, çağdaş, ileri, modern dünya devletleri arasında hak ettiği yeri aldı. Üstelik adalet ve hakkaniyetle. Üretimle-yatırımla. Evrensel politikalar izlemekle. Halkla omuz omuza güç ve inanç birliği içinde çalışmakla açlık, yokluk, yoksulluk ve cehalet aşıldı. Refah tabana yayıldı. Demokrasi kurumlaştı. Türkiye, 1938'lerden sonra bir kanun devletine dönüştürülmüş iken,

tekrar demokratik, lâik bir hukuk devleti oldu. Yani, FEVKALÂDE. MÜKEMMEL.

1960 ne yaptı ? Milli devleti ve Atatürk Anayasasını ortadan kaldırdı. Kemalizm'in tasfiyesini kalınan yerden tekrar başlamak suretiyle sürdürdü. Toplumsal barış bozuldu. İç ve dış güvenlik, ekonomi ve siyaset yozlaşma sürecine girdi. Siyaset kurumları tahribata uğradı.

Cumhuriyete ara verildi. Demokrasi, onarılması mümkün olamayacak büyüklükte darbe aldı.

Gerçek anlamda lâiklik, Cumhuriyet ve demokrasinin dengeleri sarsıldı. Doğal dengeler (stabilizatörler) tahrip ve tarumar edildi.

Ekonomi dar boğaza girdi, tarihin en büyük kriz, bunalım ve buhranları yaşandı.

Anarşi, terör ve tedhiş yoktu. Geldi.

Pahalılık, açlık, yokluk, yoksulluk ve adaletsizlik yoktu. Oldu.

DEVLET RAYINDAN "İSTİNADINDAN" ÇIKTI

İstiklâl savaşı gazileri hunharca asıldı. Milletin yarısından fazlası fesat, ifsat, nifak ve iftiralara maruz bırakılarak tahrik, hakaret, baskı ve zulme uğratıldı. Umur-u devlet, nizam-ı hükümet ve adalet kalmadı. 27 Mayıs milletin ve ülkenin üzerine adeta bir kâbus gibi çöktü.

Hani yukarda, birinci bölümde Galip Baran ile bir başka örnek daha vermiştik: "O, dayandığı ilkeler, sahip olduğu yüksek onur-erdem, bilgelik, olgunluk ve kemâl mertebesi, ve bütün insanlığa örnek yaşam biçimi ile tıpkı Mevlâna, Taptuk Erenler, Yunus Emre, Hacı Bayram-ı Veli, Phidaias, Archimedes ve Diyojen gibi dünyaya meydan okuyor.(1)"

Demek ki; Devlet ve hükümetin ilkelerini gözden geçirmesi zamanı gelmiştir. Sarsılan sağduyu hakimiyeti "Atatürk dönemi gibi" tekrar sağlanmalı; Azınlığın çoğunluğa tahakküm zihniyeti kökünden kazınıp atılmalıdır. Zira, esas olan millettir. Millet devlettir ve devlet millet için vardır. Atanmış veya seçilmiş "herkes" milletin emrinde ve hizmetindedir.

Bu gerçeğin iyice bilinme ve fiilen yaşama geçirme zamanı gelmiştir. Mesele aynı zamanda "kurumsal taassup, mesleki şovenizm, bürokratik oligarşi, dış baskı ve çıkar örgütleri odaklı iç güdümü tasfiye etmektir. Her ne kadar kuvvetler ayrılığı esas olsa bile "devlette tevhid-birlik" mutlaktır. Birliğin istinadı: Adalet ahlâkı ve hukuk olmalıdır.

"O, Kızılayda izmarit toplar, trafik ışıklarında yayaları nezaketle yönlendirir ve başta Ankara, İstanbul, İzmir ve Muğla olmak üzere ülkenin dört bir yanında; İyi insan iyi vatandaş; Bencilliğin yarattığı sorunsalın çözümü Sencillik; Türk'üm doğruyum-çalışkanım; Yasalara

saygı; Devleti düzenleme ve yönetimi denetleme; Yolsuzlukla mücadele.. gibi, özgün “bilinç” eylemleri yaparken insanlar O’na; “Keşke herkes senin gibi olsa”, “İşte şu senin yaptığın tam bir ibadettir” biçiminde özen, taktir memnuniyet ve şükran ifade eden sözler söylerler...”

Milletin hizmetkârları adaletsiz ve hukuksuz, fuzuli ‘türban-örtü işi ile uğraşmaktan; Halkın kılık kıyafeti ile gündemi saptırıp beyinleri bulandırmaktansa; Üretim ve yatırımı arttırmaya, iç ve dış borcu tasfiye etmeye, EMEKLİNİN HAKKINI YEMEMEYE, bütün maaş, ücret ve gelirlerde eşitlik, hakkaniyet ve adaleti sağlamaya ve refahı tabana yaymaya gayret etmelidirler. Şu an için, bizatihi iktidar bir sorundur ve çözüm üretmek yerine sorunsalı yoğunlaştırmakta, doğal dengeleri sarsmakta ve “insan odaklı olmayan” tedbir, tasarruf ve “vatandaş haklarına aykırı” uygulamaları ile doğal dengeleri bozmaktadır.

OYSA; Her ne şekilde teşekkür etmiş olursa olsun, TBMM ve Milletvekilleri Türk halkının huzur, barış, karşılıklı anlayış, güven-emniyet, tolerans ve demokratik-lâik hukuk devleti bağlamında ve “MUTLAK EŞİTLİK” çerçevesinde sağlamak ve sürdürmek zorunda ve durumundadırlar. Bu nedenle: “İnsanlar O’nu seviyor, sayıyor, saygı duyuyor ve örnek alıyorlar. Amma ! Muğla’dan bağımsız Milletvekili adayı olduğunda oy vermiyorlar.Çünkü, çok sağlam dayanakları var. Mevcut Politik-ACI’ları tasvip etmiyor.Tıpkı, Astronom Phidias’ın oğlu Archimedes’in "Bana yeterince uzun bir kaldıraç ve sağlam bir dayanak noktası verin, dünyayı yerinden oynatayım" diyerek kaldıraç kanununu bulduğu gibi, (2) O’da adalet ve hakikati (gerçeği) “en sağlam dayanak” olarak ilan eden çok önemli ve hiç kimse değerini bilmesede de “aslında çok değerli” bir bilim adamı.

Galip Baran’ın tek başına, Turgutreis belediyesi, Muğla Valiliği, Ankara hükümeti,

Meclis ve Cumhurbaşkanlığı dahil bütün dünyaya meydan okuyabilmesinin nedeni: Sadece ve yalnızca dürüstlüğü, Atatürk’ün telâffuz ettiği anlamda radikal (objektif bilim, norm, kriter ve evrensel standartlar) bağlamında sağlam ve mükemmel karaktere müstenit dayanakları.

Yani; “Hayatta en hakiki mürşit (yol gösterici ilim ve fen’dir.” Bunlar nedir? Adalet-hukuk, ilim-fen ve demokrasi. Zira, Demokrasi olmazsa bilim, özgür bilimin olmadığı yerde ise hak yoktur. Dikkat edin!.Kanun veya kutsal devlet değil!. Neden “kanun” değil ? Çünkü, esas olan millet-halk ve kutsal insandır. Bu anlamda, devlet olmanın,

milli birlik (insicam-imtizaç) beraberlik ve bütünlüğün esası insan hakları, insan sevgisi, insan için var olma bilinci, eşitlik (yalnızca kanun önünde değil, hayatın her alanında); Hak, Halk, Adalet ve Hukuktur. Milli Şâir merhum Mehmet Âkif Ersoy'un dediği gibi: "Hakkıdır Hak'a Tapan Milletimin İstiklâl"

Hükümet; Adaletle hüküm ve hikmet işidir. Hüküm-hikmet sahipleri; Cumhurbaşkanı,

Başbakan, Bakanlar, milletvekilleri gibi seçilmişler ve bilumum atanmışlar (bu nedenle) milletin emrinde ve hizmetinde olduklarının idraki (bilinci) dahilinde hareket, tasarruf ve halktan aldıkları yetki muvacehesinde; "Devlet idaresinde millet iradesini hakim kılma" umdesine sadık kalmak zorundadırlar. Zira: "Hakimiyet kayıtsız ve şartsız milletindir"

Ancak, bazı gerçeklerin iyi anlaşılması, beyinlere kazınması ve "BİLİNÇ" toplumsal şuur oluşturulması; ARTIK, devletin de hakkıyla ve lâıykıyla devlet olması gerek !..

Dahası: Devletin de, yukarda sayılan emsaller gibi "adalet ahlâkı, eşitlik ve hukuk" temeline dayanması; En sağlam dayanak olan bu istinatla kalkınma ve gelişmede şahlanması, muasır medeniyet seviyesini aşmak için "yurttaşlar arasında asla bir ayrıma gitmeden" olağan üstü bir performansla hak yolunda-millet hizmetinde çalışması şarttır. Bu açıdan bakıldığında, şu an yaratılan sanal gündem ve kuru gürültü boş ve anlamsız bir teşebbüsten ibarettir. Harcanan imkân, kaynak, enerji ve mesaiye yazıktır. Bu ve benzer konuları sorun olmaktan çıkartmış ileri ve modern dünyaya karşı ise ayıptır.

Gerçek o ki, devlet din alanına karışamaz. Dinin de siyasete alet edilmesine asla ve kesinlikle müdahil olamaz. Elbette, İnkılâp Kanunları tanımlanan ve öngörülenler dışında halk istediği biçimde kılık-kıyafet edinmekte ve kamu kurum ve kuruluşları ile her türlü okul ve öğrenim kurumu dahil giyinmekte serbest olmalıdır. Bunun, sadece ve yalnızca yüksek öğrenim "üniversiteler" ile sınırlanması telâfisi kabil olamayacak kadar büyük bir hatadır.

Eğer tasarı düşünüldüğü biçimde yasalaşır ve anayasaya girerse çok büyük toplumsal travmalara neden olacağı kesindir. Söze Galip Baran la başladık yine O'nunla bitirelim:

Yurdunu ve milletini özünden çok seven "ÖĞRENCİ'nin ANDI"

Ben; Bundan böyle; (a) Yaşıtlarıma: Çevreyi kirletmemelerini/aşırı tüketmemelerini /trafik kurallarını çiğnememelerini / milli servete zarar vermemelerini/ toplum sağlığına aykırı davranış ve alışkanlıklar

edinmemelerini, yani KIRMIZIDA DURMALARINI ve geçmeğe kalkışan yaşlılarını, “SOSYAL YAPTIRIM” olarak bilinen yöntemle uyarmalarını, uyardıklarına, kendilerinin de başka yaşlılarını aynı yöntemle uyarmalarını önermelerini önereceğime VE; (b) (yakınım olan) Büyüklerime, ayrıca: Vergi kaçırmamalarını/rüşvet vermemelerini-almamalarını/imar yasasına aykırı işler yapmamalarını / iş ahlakının korunması için çaba göstermelerini/her şeyi devletten bekleme alışkanlığından vazgeçmelerini, yani KIRMIZIDA DURMALARINI ve geçmeğe kalkışanları “SOSYAL YAPTIRIM” olarak bilinen yöntemle uyarmalarını, uyardıklarına başkalarını aynı yöntemle uyarmalarını önermelerini, önereceğime “SÖZ VERİYORUM”

KIRMIZIDA DURMAK: “İnsan ve insan haklarına saygı”yı ve “her türlü yanlış, iş, davranış ve haksızlıktan kaçınma”yı öngören bir kavramdır.

SOSYAL YAPTIRIM : “Kırmızıda geçeni; anında, yüzüne karşı, utanmaktan başka bir tepki gösteremeyecek şekilde uyarmak”tır. (7) (BİTTİ)

1) www.galipbaran.blogspot.com

2) <http://www.mcs.drexel.edu/...archimedes/contents.html>

3) www.mustafanevruzsinaci.blogspot.com

4) (Atatürk, Büyük Nutuk 1919-1923) “Türk Milleti’nin davası yüksek ve medeni bir milletin asilâne ideal davasıdır, İsmet İnönü” (Prof. Dr. Melzig, der., İsmet İnönü: Millet ve İnsaniyet – s: 52)

5) MİLLİ SİYASET BELGESİ : Devlet ve Milli Hükümetlerin, ülkenin bütün kurum, kuruluş ve unsurları ile iç ve dış politikayı şamil olarak uygulamak ve uymak zorunda oldukları; Esas, Usul ve Çerçevesini belirleyen ilkeleri teşkil eden belgeye Milli Siyaset Belgesi denir.) (Devletin üzerinde yükseldiği temel ilke, öz değer, kavram ve kurumlar)

6) Galip Baran (Türkiye’nin Kurtuluş Projesi)7) Galip BARAN:

Bilinçolog; HABİTAT Mevlana, Bilinç, Sencilik ve Yolsuzlukları Önleme Kozaları Kolaylaştırıcısı, (0252)3823477/0535. 844 84 76 e-Mail: galipbaran@ttmail.com WEB: www.turkcelil.com, www.galipbaran.blogspot.com

<http://mustafanevruzsinaci.blogspot.com.tr>

İsa KAYACAN

TÜRKÜ SAVAŞÇISI

Her alanda bir mücadeleci, savaşçı olur.. Çoban Hüseyin Çemrek, öz yaşam öykülerinden, Türküleşen şiirlerinden oluşan sayfalar bütünü 208 sayfayla kitaplaştırmış.

Adı: Türkü Savaşçısı.

Bir giriş var, Türkünün savaşçısı, başlıklı şiir dikkat çekiyor. İbrahim Sartaş, Yahya Aksoy imzalı değerlendirmeler dikkat çekmekte ilk sayfalarda. Sonra değişik isim ve imzaların özlü sözleri-değerli sözleri bir araya getirilmiş. Bunlardan ikisi:

- Gönlü Aydın bir kişiye kul olmak, Padişahların başına taç olmaktan iyidir (Gazi Mustafa Kemal Atatürk),
- Haksızlık önünde eğilmeyiniz. Çünkü hakkınızla birlikte şerefınızı de kaybedersiniz (Hz. Ali).

Türkünün savaşçısı başlıklı şiirin son dörtlüğü:

-Aşık Veysel tutkundur, doğa vardır özünde,
Mahzuni, Ertaşlar var, bu Çoban'ın sözünde,
Türküler çiçek açmış, Atatürk'ün izinde,
Türkünün savaşçısı budur halkın ozanı.

Av. Sema Aksoy'un da Çoban Hüseyin Çemrek'le ilgili değerlendirmesi var 10 ucu sayfada. Rehber edinilen üstadların cümlelerinden alıntılar yapılmış.

Kalıcı bir araştırma, inceleme eseri olarak gördüm “Türkü Savaşçısı” adlı kitapla kendi alanında kalıcılığın sağlandığı bir yayın karşımıza çıkarılmış. Tebriklerimi, sevgi ve saygılarımı sunuyorum efendim. Bazı fotoğraflarla da zenginleştirilen kitap sayfalarında, Çemrek'in aile efradı da görüntü olarak sayfalara aktarılmış, bilgiler verilmiş.

Çoban Hüseyin Çemrek'in bazı bitirme tezlerine konu oluşunu da öğreniyoruz ki, seviniyor, mutlu oluyoruz. Bir ölçüde bu kitap, Çoban Hüseyin Çemrek'in hayatında, şiirlerinin bir araya getirilen anlatım

bütünlüğü olarak bizimle selamlaşıyor. Arka kapakta “İnsandır” başlıklı 7 dörtlükten meydana gelen bir şiir dikkat çekiyor. İlk dörtlüğü bu şiirin:

-Beş duyuya hakim canlı yaratık,
İlk önce ateşi bulan insandır.
Göçebe yaşantı paylaşan toplum,
İnsanla, barışık kalan insandır.

Çoban Hüseyin Çemrek: 1951 yılında Amasya ili, Hamamözü ilçesi Yukarı Ovacık köyünde doğdu. 500 dolayında eseri, kaset, sesli ve görüntülü cd’ler olarak biraya getirdi kitap olarak yayınlanmasını sağladı. Kısa adı AŞ-DER olan Ankara Halk Aşıkları Kültür ve Araştırma Derneği’nin başkanlığını yapan Çemrek Kültür Bakanlığından emekli oldu. Halk aşıklarıyla ilgili çalışmalarını sürdürüyor.

GÜNÜN YORUMLARI:

1- İsa Kayacan, çalışkan, özverili, fedekar olduğu kadar, vefa duygularını en iyi bilenlerimizden biri. O, karşılık beklemez, hep verir. O’nun vermesi ve insani vasıflarıyla, bu ülkeye nice değerler kattığını da biliyoruz (Şükrü Tekin Kaptan)

2- Bitmez tükenmez kalemi ile pek çok “rekorun” sahibi ve mesleğine aşıklığı ile bilinen çok yönlü araştırmacı, yazar ve şairliğiyle Türkiye’nin her köşesinde alkışlanmakta olan İsa Kayacan, aynı zamanda “bir dünya İnsanı”dır (Melahat Ecevit)

3- İsa Kayacan, daha önceki yıllarda onbir ayrı bakanın Basın Danışmanlığı’nı yaparak, yoğun bir tempoda çalışmış ve bu yoğunluk içinde dahi kalemi elinden bırakmamış, edebiyat dünyamızın duayenlerindendir. Sayın Kayacan, ektiğini biçen ve çalışmalarının karşılığını da yaşarken gören, nadir edebiyatçılarımızdan biridir (Fatma Uçarlar)

GÜNÜN SÖZÜ: Sen Ankaradasın/Ben Ankaradayım/Biz Ankaradayız/Biz Ankaralıyız. 25 Ocak 2009)

Selma GÜRSEL

SÜTLAÇ

Beş kişilik

1 bardak pirinç

2 su bardağı su

1 tatlı kaşığı tuz

4 su bardağı süt

½ su bardağı şeker

1 su bardağı pirinç ayıklanır, yıkanır. Tencereye 2 bardak su konularak bir tatlı kaşığı tuz konulur ve pirinç haşlanır pirincin suyunu çekmesi beklenir.

4 su bardağı süt iyice kaynatılır, haşlanan pirinç e kaynatılan süt konulur. Sonra su bardağının yarısı kadar toz şeker konularak kısık ateşte kaynatılmaya bırakılır, istenilirse vanilyada konulur. Dibine tutmasın diye ara sıra sütlac karıştırılır. Koyulaşan sütlac kâselere konularak soğuyunca servis yapılır.

İsteyenler tarçın, Hindistan cevizi dökülebilir.

Hıfzı ÖZBEKMEZ

BIRAK YAKAM KURTULAYIM

Nere gitsem peşimdesin
Bırak yakam kurtulayım
Uyku bölen düşümdesin
Bırak yakam kurtulayım

Döktürdün gözümde yaşı
Zehir ettin ekmek aşısı
Bağrıma bastırdın taşı
Bırak yakam kurtulayım

Dikenmişsin sandım gülsün
Tanımayan nerden bilsin
Bu hesap mahşere kalsın
Bırak yakam kurtulayım

Çağlayandım akmaz oldum
El yüzüne bakmaz oldum
Dertten gamdan çıkmaz oldum
Bırak yakam kurtulayım

Lal eyledin bu şen dili
Âlem sanar artık deli
Kırık kalsın sazım teli
Bırak yakam kurtulayım

Sanma dünya sana kalır
Azrail canını alır
Unutma edenler bulur
Bırak yakam kurtulayım

Latife ettiğin yetti
Yuvamda baykuşlar öttü
Anlasana bu aşk bitti
Bırak yakam kurtulayım

31 AĞUSTOS 2007 SAAT: 09.00

YIL 10 SAYI 117 25 Kasım 2008

*Hazırlayan Mahmut Selim GÜRSEL yazışma
adresi corumlu2000@gmail.com*

**DİKKAT; BU BİLGİLER TELİF ESERİ OLUP YAZARI VE
YAYINEVİMDEN İZİN ALINMADAN KULLANMAYINIZ!**

Mahmut Selim GÜRSEL BİR KAÇ SORUNUN CEVABI
ÇEVREMİZDE NELER OLUYOR

Mustafa Nevruz SINACI KASIT MI, İHMAL Mİ?

Sakin KARAKAŞ MODERN KÖY TAVUKÇULUĞUNU TEŞVİK
EDİLSİN; KEKLİK AVI YASAKLANSIN

İsmet ÇENESİZ SAYGI MI ÖNCE SEVGİ Mİ ÖNCE?

Mahmut Selim GÜRSEL MERHABALAR

Salim SAVCI BAĞIŞLADIM GİTTİ

Mustafa Nevruz SINACI FENA MI? YOKSA! İYİ Mİ OLDU

Özkan KARACA HÜZÜN YAĞMURU

Selma GÜRSEL İRMİK TATLISI REVANİ

Erol DUYGUN BİZ DERİZ “HERİ”

Paşa ÇETEN KANLI BİR GEÇMİŞİM

Mahmut Selim GÜRSEL

BİR KAÇ SORUNUN CEVABI ÇEVREMİZDE NELER OLUYOR?

Birkaç aydır grubun cevaplamadığı bir sorular dizinin ben cevaplayayım dedim.

Çevremiz; bizim yaşadığımız dar alandan çok Dünyanın ve Atmosferin dışındaki faydalandığımız ve faydalanmadığımız alanların tamamıdır. Bu alanların bizi tamamı ile ilgilendirmeyen hiçbir yeri yoktur. Yaşadığımız gezegeni bilmemiz ve temiz tutmamız gerekli, ondan bir şeyler alarak faydalandığımızda da gerektiği kadar ve kirletmeden almalıyız.

Dergimizde sorular sorulara gelince kendi bilgilerimi sizlerle paylaşmak istiyorum:

Birinci soruda sorulan “KUTUP AYISI İLE HAVANIN İLİŞKİSİ SİZCE NEDİR?” sorusuna benim verebileceğim cevap şudur:

“ Kutup bölgesinde yaşayan etobur canlılardır. Ortalama 800 kilogramağırlığında ve boyları 2,5 metreye erişebilen buzlarla kaplı bir yaşama alanında yaşadıkları, beyaz kalın kürkleri olan canlılardır. Beslenme alanları da burada yaşayan canlılarla olur. Havaların ılık gitmesi bence onların erken veya geç uyanmalarına etken bir olgu olarak karşımıza çıkabilir. Bu erken uykudan uyanmaları da onların beslenme ve üreme dengelerini bozabilir. Bu düzenin bozulması ile de onların soylarının tükenmesi baş gösterebilir.

Her canlının kendisine göre bir işlevinin olduğu artık bilinmektedir. Bu işlevin ortadan kalkması ile diğer canlı topluluklarında hızlı artışlar olabilir ve diğer canlıların alanlarına tecavüz etme gibi bir olay meydana

gelir. Nasıl insanlar olarak biz doğada yaşayan canlılar olarak ormanları kesip yok ediyorsak, diğer yabani ortamı parçalıyorsak Kutup ayılarının da yok olmaya havalarda ısınması veya soğuması ile ilgisinin bulunduğu inanıyorum.

İkinci soruda sorulan ”KÖMÜRLE ISINMA İLE DOĞAL GAZ ISINMA ARASINDA NE KADAR OKSİJEN YAKMA FARKI VAR?”

Bence yaşadığımız alanlarda oluşan hava kirliliği oranı olarak gösterilen ölçümler ve bilhassa o bölgede yaşayan hassas insanların soludukları hava ile ölçülmelidir. Zaten bu konuyu araştırmak isterseniz de detaylı avamın anlayacağı dilden yazılar bulmanız zordur.

Benim yaşadığım yerde kömür yakılırken havanın kirliliğini ciğerlerimiz hisseder, kömür tozu zerrecikleri ise burnumuzda ufakta olsa bir birikim meydana getirirdi.

Burası doğal gaza dönüşünce sadece burnumuzdaki kömür tozu birikimleri kalktı fakat soluk almamız yani oksijen miktarı oldukça düştüğünü yaşlılarda hissetmektedirler. Hava akımının çok az olduğu sokaklarda karbondioksit yoğunluğunu daha çok hisseder olduk. Zaten bu kömür yakılmasının hava kirliliğinden çok bazı para olaylarına dayandığını da hepimiz bilmekteyiz. Öz kömür kaynaklarımızı kullanmamakta ısrarımız bazılarının dışarıdan getirdiği kömür ile ceplerini doldurdukları ve ülkemizin dövizlerini kendi çıkarlarına da harcadıkları görüşündeyim.

Üçüncü soruda sorulan “GÖKTEN ÇAMUR YAĞDIĞINA ŞAHİT OLMUŞSUNUZDUR. BUNUN GEREKÇESİ SİZCE NEDİR?”

Gökten gelen yağıştan önce Afrika’dan rüzgarlar etkisi ile gelen toz zerrecikleri yağmurla adeta çamuru andıran yağışlarla yer yüzüne inmektedir. Zaman zaman yaşlıların “Gökten başımıza taş yağacak” dediklerini duyardık. Son 20 yıldır iklim değişiklikleri ve meteorolojik etkenlerle Afrika’dan ithal sıcak hava, toz zerrecikleri, çöl kumları gibi bizlerin iklimleri zedelediğimizin delili olan olaylara şahit olmamız bunun işaretidir.

Dördüncü soruda sorulan” HAVA KİRLİLİĞİ İLE MEVSİMLERİN ALAKASI SİZCE VAR MI? ”

Hava kirliliği atmosferimizdeki kirliliğin belirti olarak önümüze gelmiş bir problemimizdir. Bu sıkıntıyı yaşayanlar olarak bizler yaptık ve yapmaya devam etmekteyiz. Havanın mevsimle alakası bilinen gerçektir. Dünyamızın yörüngesinde yaptığı eğilimler neticesinde mevsimler meydana gelmektedir. Mevsimlerin Dünyanın yörüngesindeki olaylardan başka havamızın kirliliği ve diğer çevre kirlilikleri nedeni ile mevsim dışı yağışlar, sel baskınları ve kimyevi atıklar olan yağışlar zaman zaman gözükmemektedir. Bunda yine bizlerin Dünyamızın akciğerleri olan bitki ve ağaçları yom etmemizin büyük öneminin olduğu düşünmekteyim.

Biz artık geldik geçiyoruz demeden ileriki kuşaklara miras bırakacağımız yeşil kuşaklar ve temiz ve bol oksijenli bir dünyayı yeniden kurmak için çalışmalar yapmalıyız.

Mustafa Nevruz SINACI

KASIT MI, İHMAL MI?

Bu konu 26 Eylül 2008 tarihli Anayurt Gazetesi'nin birinci sayfasına atılan "İhmal mi? Kasıt mı?" manşeti ile yakın zamanların kadim ve daim milliyetçisi, 64 yaşındaki usta gazeteci Ramazan Durmuş tarafından, tam bir ehliyet ve liyakatle işlendi.

Olay, günümüzde Resim Heykel Müzesi adı ile tarihi Türk Ocağı yeri ve hatırasına kaim bina giriş sütunlarında yer alan "Türk Ocağı" yazısının son restorasyonda temelli kaldırılmış, imha edilmiş ve silinmiş olması vukuatıdır.

Haberde; Türkiye Cumhuriyeti'nin Kurucusu Büyük Önder Atatürk tarafından Türk Ocağı'na Genel Merkez olarak inşa edilen binadaki "Türk Ocağı" isminin silinmesinin bir ihmal sonucu mu ortaya çıktığı yoksa kasten mi silindiği henüz bilinmiyor.

Lâkin, dünyanın hiçbir ülkesinde devlete ad veren halkın ismi, mutat anıt, müze veya sair tarihi bir doku-yapı bağlamında kâin ögenin silinmesi asla akla getirilemez.

Silinmesi, kazınması, tahrip ve tahrifle yok edilmesi söz konusu bile olamaz.

Bu menfur tasarruf, hain girişim, kasti ve kinayi teşebbüsler genellikle, Türk milletine karşı tarihi kin, nefret, aşağılık kompleksi, düşmanlık ve kıskançlık gibi insanlık dışı, hayvan altı duygularla depreşik ruh hastası Rum-Yunan: (Batı İyon, Balkan Yarımadası, 12 Adalar, Girit ve Kıbrıs'ta); Sırp, Hırvat, Romen, Ermeni ve Bulgarlar tarafından da ülkelerindeki Türk isim, eser, imaret, türbe ve kabristanlarını silen gruplarda (hariçte) görülen hallerdendir.

Bu aleni, alçakça ve kahpece düşmanlık AB'nin kronik ve müzmin hastalığıdır.

Oysa Anadolu'da on binlerce yıllık kadim eserleri ayan beyan ortadadır. Hatta zaman içinde bazı 'nesebi gayrisahih' primitif (manyak) türler ortaya çıkar, bunlara "Anatolia" gibi isimler bile verirler. Ama başta AB ülkeleri olmak üzere 600 ilâ 1500 -2000 yıl dolayında hüküm

sürdüğümüz hiçbir devlette değil bir eser, esame yaşayan geçerli ve kullanımda bir isim bile bulamazsınız. Şu melanet GKR yönetimi bile Lefkoşa'nın kendi tarafına Nikosia der. Durum yalnız batı veya Ermeni-Yunan-Yahudi cihetiyle değil, dünyanın başta gelen din tüccarı (vehhabi) Araplar için de geçerlidir. Şu bizim haritalarda gördüğünüz hiçbir isim Arap deltasında bizim atlaslarda yazdığı gibi değildir. Bir örnek daha: Kaptanı Derya Turgut Reis' ten yadigâr: Trablusgarp Libyalı Arap ve Berberi'nin şimdi kullandığı isim ne? Cevap: Tripoli

ŞİMDİ İYİ DÜŞÜNMEK GEREK!..

Milli tarih, milli kültür ve milli hafızanın dirildiği, binlerce yıllık efsanenin dile gelip hayat bulduğu; Osmanlı'nın kozmopolit, karmaşık ve ümmet yapısı içinden “Türk İnsanı ve Türk Milleti adına” kutsal bir tepki ve kendini bulma akımı olarak şekillenen; Türk ilmi ve Türkçülük fikrinin uygun kıvam ve zengin düşünce atmosferi içinde teşkilatlanması ile ortaya çıkan bir cemiyetin, “Türk Ocağı”nın mabedi alenen tahrif ediliyor.

Kazınıyor.. Sliniyor.... Fiilen kurulduğu 1911 yılından itibaren çok uluslu imparatorluk yapısından milli devlete dönüşüm sürecinde kültürel, siyasal, sosyal, fiili ve fikri hayata damgasını vurmuş; En etkili ve güçlü Türk cemiyetinin adı, tarihi binası, hayat bulduğu, kurulduğu, siyasî ve fikir ortamını, mücadelesini ortaya koyduğu binadan siliniyor..

BUNUN NERESİ İHMAL OLABİLİR?...

Şu hale nazaran: Gaflet, dalalet ve hıyanetin adı ne zamandır ‘ihmal’ oldu?

Yoksa Ertuğrul Günay'ın solculuk damarı mı tuttu? Türk isminin TC devletinde bir müze duvarından silinmesiyle ilgili şimdi gözler onun üzerinde.. Bakanlık, restorasyon yaptıran Altındağ Belediyesi ve Müze yönetimiye hedef. Kaldı ki, restorasyonda sadece Türk Ocağı isminin silinmesiyle iktifa edilmemiş, mimarının ismi de okunamaz hale getirilmiştir.

Şimdi: Fiil araştırılmalı, fail bulunmalı; Dahası en son 25 Ekim 1975 tarih ve 7/1172 sayılı BK kararıyla ‘Resim ve Heykel Müzesi’ yapılmak üzere Kültür Bakanlığı’na tahsis edilen binanın neden ve niçin gerçek hak ve mal sahibi Türk Ocakları’na iade edilmediği sorgulanmalıdır. Aksi takdirde vakıanın bir ihmal değil “apaçık kasıt olduğu” subut bulacak, Türk Milleti rencide edilecek ve kamu vicdanı derin bir rahatsızlık duyacaktır.

Sakin KARAKAŞ

MODERN KÖY TAVUKÇULUĞUNU TEŞVİK EDİLSİN; KEKLİK AVI YASAKLANSIN

Geçtiğimiz yıllarda ülkemizin başına musallat olan kuş gribi vakaları kısmen gündemden düştü. Son iki yıldan bu yana kuş gribi vakalarının yerini Kırım Kongo kanamalı hastalığının bir başka deyişle kene vakalarının aldığı biliniyor. Ben bu iki belanın da bir biri ile bağlantılı olduğunu tahmin ediyorum.

Dilerseniz kuş gribi vakarını ve yapılan mücadele şeklini biraz irdeledikten sonra kene vakasına gelelim. Bu gün kuş gribi olarak adlandırılan hastalık bizim çocukluğumuzda mahallemizdeki tavuklara sık sık musallat olurdu. Mahalleli kadınlarda bu durumu mahallenin tavuklarına “ölek” geldi diye yorumlardı. Birkaç gün içerisinde mahallede bütün tavuklar bu hastalık nedeni ile öldü. Tabii ki bıçak yetiştirilip kesilebilenler afiyetle yenirdi. Gün geldi mahallede “ölek” geldi diye yorumlanan tavuk ölümlerinin adı kuş gribi diye bilimsel bir hal aldı. Ancak arada bir fark vardı ki o zamanlar bu hastalık insanları etkilemiyordu. Bu gün ise insanların bağışıklık sistemi zayıflamış olacak ki kuş gribi denilen hastalık insanları olumsuz yönde etkilemeye ve insan ölümlerine neden olmaya başladı.

Hastalık insanlar için ölümcül tehlike oluşturduğuna göre bu hastalıkla acil mücadele edilmeliydi. Kuş gribinin görüldüğü bölgeler karantinaya alındı. Bölgede kanatlı ne varsa derhal boğazlandı. Söz konusu kanatlılar aşı yapılmadan ve incelenmeden, hastalığın var olup olmadığı tespit edilmeden boğazlanması son derece ilkel ve vebali olan

bir durumdu. Son derce insanlık dışı ve canice uygulanan bu yöntem gelecekte başımıza yeni belaların açık ve net habercisi olmuştur.

Bu yöntemle Türkiye'min köylerinde tavuk, kaz,hindi,ördek vb. kanatlı ne varsa hepsi boğazlandı. orum'un köyündeki Ayşe teyzemin gözyaşlarına aldırmadan canlı canlı dört beş tavuğunu boğazlayıp kireç kuyusuna doldurmanın faturası mutlaka ağır olmalıydı.

O günlerde akrepler çoğalacak keneler tehlike saacak diye bir yazı yazmıştım. Bu gün gibi hatırlıyorum.

Gün geldi avcılarımız da bir yandan keklik neslini tkettiler. En ucuz ve basit olanı 8 mermi atan otomatik tüfekler hemen her gün doğada katliam yapmaya devam ettiler. Kenelerin en büyük dengeleyicisi olan keklik, hopan, güvercin, üveyik, sığircık, karataavuk ve bıldırcın türü bütün kanatlılara otomatik tüfekli avcılar ölüm kustular. Avcıların doğayı tahrip etmelerine devlet hep seyirci kaldı ve kara avcılığını caydırıcı, engelleyici hiçbir önlem alınmadı.

Artık doğanın intikam zamanı gelmişti. Bilinçsiz bir şekilde ilkel yöntemlerle boğazlanan tavuklar ve avcılar tarafından nesli tüketilme aşamasına getirilen keklik, hopan vb. kanatlılar kalmayınca keneler çoğalmaya ve ölüm kusmaya başladılar.

İşte bu ilkelliğin, insanlık dışı canice uygulamaların faturası ağır olmaya başladı. Yetmiş milyonluk koca Türkiye'nin başına keneler musallat oldu. Kene vakası tıbbi adı ile Kırım Kongo kanamalı hastalığı nedeni ile hemen her gün bir insanımız ölüyor. İnsanlar doğaya çıkmaya korkuyor. Piknik yapmak haram oldu. Mesire yerleri boşaldı. Türkiye kara kara düşünmeye başladı. İnsanlar sinek ısırmasından dahi şüphe etmeye başladı.

Bozulan doğanın dengesini günübirlik üretilen çözümler yerine bozduğumuz doğanın dengesini yeniden kurma çabası içerisine girerek düzeltebiliriz. Her şeyden önce azatlığımız kanatlı sayısını doğaya iade etmek birinci borcumuz. Modern köy tavukçuluğu acilen teşvik edilmelidir. Beyaz etten para kazanan birilerinin hesabı değil Türkiye'nin doğal geleceği önemlidir ve ön planda tutulmalıdır. Köyde tavuk, hindi vb. besleyecek vatandaşlarımızın tavuk sayısına göre kredi

vergi indirimi, yem, otlak vb. teşvikler mutlaka getirilmeli, köylerde açık kanatlı besiciliği özendirilmelidir. Keklik, hopan, sülün, güvercin, üveyik, sığırcık, karatavuk ve bıldırcın türü kene dengeleyici bütün kanatlıların avlanması 5 yıl süre ile derhal yasaklanmalı bu avı yapanlara hapis cezası başta olmak üzere ağır yaptırımlar getirilmelidir. Av ve yaban hayatı koruma, Milli parklar genel müdürlüğü vb. resmi ve konuya duyarlı ve ilgili sivil kuruluşlar işbirliği içerisinde projeler üretmelidir. Bu projeler vasıtası ile yaban hayatına salınmak üzere Keklik, hopan, sülün, güvercin, üveyik, sığırcık, karatavuk ve bıldırcın türü yetiştiriciliği özendirilmeli kredi vb teşvik imkanları bu kuruluşların hizmetine sunulmalıdır.

Bütün bu uygulamaların sağlıklı ve başarılı bir şekilde yürütülmesi ve doğadan aldıklarımızı geri doğaya iade etmemiz halinde önümüzdeki yaz sezonunda kene vakası ortadan kalkacak ve Türkiye toplum sağlığı tarihinde acı bir tecrübe olarak yerini alacaktır.

İsmet ÇENESİZ

SAYGI MI ÖNCE SEVGİ Mİ ÖNCE?

Saygı mı önce gelmeli yoksa sevgi mi? Bence saygı önce gelmeli. (Bende her hafta yazılarımı “Sevgi ve saygılarımla” diyerek bitiririm, sevgi ve saygının olmazsa olmazlardan olduğuna inandığım için.)

Bir insanı sevebilmek için hatta kendini sevebilmek için öncelikle insanın kendine saygı duyması gerekmektedir. Sonrada etrafındaki onu tanıyan insanların kendisine saygı duyması için o yönde düşünce ve hareketlerde bulunması ona göre davranması gerekir. Saygı görmek aynadaki görüntümüz misalidir ne verirsiniz onu alırsınız.

Saygı duyulan bir insan çok geçmeden diğer insanlar tarafından yürekten sevmeye başlanacaktır. Öyleyse önce saygı hemen arkasından da sevgi gelir diyebiliyoruz..

Önce kendimize saygı duyacağız. Sonrada yakın büyüklerimize, eşimize, dostumuza, pek öyle düşünülmez ama küçüklerimize çocuklarımıza karşıda saygılı olmalıyız.

Bir insanın güzel ve temiz giyinmesi onun çevresine karşı saygısının ifadesidir. Neden bir bayram gününde, bir düğünde yada önemli bir toplantıda özene bezene giyinir hazırlanırız? O günün çok özel olduğuna inandığımızdan ve karşıımızdaki insanların o özel günlerinin saygısına katıldığımızı belirtmek için değil mi?

Aslında saygıda bir bakıma terbiyeden ileri gelmektedir. Hani bizim toplumumuzda her şeyin başı saydığımız ailemiz varya, işte saygıda o ailelerimizin verdiği terbiyeden ileri gelir. Bunun yanında tabiki eğitim, arkadaşlarımız ve içinde bulunduğumuz toplum da bunun önemli etkenlerindendir. Hani bir deyim vardır ya, “Kör ile yatan şaşı kalkar” diye. Bu yönüyle arkadaş seçmek dost olacağımız insanı seçmekte çok önemlidir.

Saygı ve sevgi hemen etkisini gösterir. Sayan ve seven insan aynı oranda sayılır ve sevilir. Bu kural hiç değişmez, insanlar bunun farkında olsa da olmasa da.

Mesela okumaya başlarsanız kitaba karşı bir saygınız başlar. Tabi saygıyla birlikte sevginizde. Bu bir roman, bir hikaye kitabı da olsa ona karşı bir sevgi gelişir ve insan onu rasgele bir yere koyamaz. Onun üzerine yazı yazamaz. Yapraklarında bile kırıksıklık olsun istemez. (Bu insan ilişkilerinde de böyledir. Bir insana önce saygı duymalısınız ki sonrasında sevgi gelişsin. Saygı duymadığımız bir insanı hiç sever miyiz?) Şu an Ankara'dayım, ben yazımı yazarken, pencereden, sırtında, elma, armut, üzüm gibi şeyler koyduğumuz kocaman bir *Heğ taşıyan yaşlı bir adamın dilendiğini gördüm. Bir hanımda bu yaşlı adama para veriyor. Ne konuştuklarını bilmiyorum ama tahminime göre “iş bulamadım bir ekmek parası” diyor, yaşlı adam.

İşte bu hareket kendine saygısızlığın en güzel örneğidir. Halbuki o adamın kendisine saygısı hatta sevgisi olsa rol yapmak ve kolay yollara sapmak yerine o Heğden daha küçük bir Heğ alır ve pazarda yük taşıyarak emiğinin karşılığını alırdı.

Sevgi üzerine çok yazılar, şiirler yazılmış güzel sözler söylenmiştir ama bu yazılarda saygı ifadesi genelde hep ihmal edilmiştir. Halbuki saygı olmadan sevgi olmaz. Her şeyin başı saygı ve de onun beraberinde getirdiği sevgidir. Saygıda terbiyeden başlar. Mesela terbiyesiz bir insanı bırakın sevmeyi ondan uzaklaşmak için çareler ararız.

Saygı ve sevgi yumağı içinde olan bir ailede kavga mı olur? Boşanma mı olur? Şiddet mi olur? Şimdiki gençlerde moda olan boşanmaların ana sebebi birbirlerine karşı saygının ve onun devamında da sevginin olmayışındandır. Bir yuvayı yıkmak kalpleri kırmak bu kadar kolay olmasa gerek. Milletlerde durum böyledir. Bir devlette insanların birbirlerine karşı saygısı, sevgisi olmazsa kavgalar, karmaşalar doğar bunun sonucunda da terör olayları meydana gelir.

İnsanların bir yerlere gelebilmesi için başından beri anlatmaya çalıştığımız gibi insanın önce kendisine sonrada etrafına saygısını ve sevgisini göstermesi gerekmektedir.

Zaten insanlar bunları yapabildikleri ve hayatlarına uygulayabildikleri oranda çalışkan, dinamik ve becerikli olurlar. (Tabii bunun yanında bazı şeyleri de kul dilemeli ki rabbimiz vermeli. Buda ayrı bir konu.)

Emeklerimizin boşa gitmemesi dileklerimle saygı ve sevgilerimle.

* (Heğ: Eskiden sebze meyve taşımak için kullanılan ağaçtan yapılan ve sırtta taşınan büyükçe bir sepet)

Mahmut Selim GÜRSEL

MERHABALAR!

Bu gün; 01 Kasım 2008 Yer İskilip Çorum yolu. Eşimle birlikte bu yol üzerinde bulunan kaynak pınarlarından birisinden su doldurarak Çorum'a doğru geliyoruz. Eşim:

- Hacı! İki yıldır pancar (şeker pancarı) yemiyoruz. Gelirken bir kişi tarlada pancar söküyordu. Parası ile birkaç tane aslanda bu yıl hiç olmazsa yesek. Dedi. Bende:

- Oraya gelince haber ver isteyelim. İsteyenin bir yüzü kara vermeyenin iki yüzü kürü dedim. Biraz sonra hacı hanım:

-Hacı burası şu karşı tarla. Dedi. Bende arabayı durdurdum. İndim yalnız çalışan kişiye doğru yöneldim. Aramız 150 metre kadar vardı. Yaklaştım:

-Merhaba! Kolay gelsin. Dedim. Tarlada çalışan yüzüme bakarak:

-Merhaba Mahmut Amca! Satalı tıraş ettirmişsin tanıyamadım. Hoş geldin! Diyince şaşırdım ve sordum:

-Sağ ol yeğenim fakat ben sizi hatırlayamadım. Dedim. Güldü.

-Tabii hatırlayamazsın. Ben lisede okurken Kütüphaneye gelirdim. Herkese bilgi verdiğin gibi benim ödevlerim içinde kaynak gösterirdin. Çorumlu 2000 Dergisini çıkardın, birkaç tane de kitabın bende var. Diyince. Hay Allah! Ben şimdi bu adamdan nasıl pancar isterim ki. İçinden tanışlık gösterdik pancar istedi der diye düşündüm. Ve başka konu açtım:

-Yeğenim neden yalnız çalışıyorsun?

-Hocam! Pancar eskisi gibi getiri getirmiyor. Ben adam tutarsam bana para kalmaz. Kendim sürdüm, ekdim, kendim de pancarı söküyorum, yeşilini kesiyorum. Bunları ben yalnız yapmazsam ekmek parası bana kalmaz. Diye cevap verdi. Ne diyebilirdim ki. Bir zamanlar sulak yerlerde tarlası olan köylü dört yılı iple çeker birkaç kuruş menfaatimiz olsun diye çabalardı. Ben bir şey diyemedim. Tarım öldü diyenler doğru söylüyorlar diye içimden düşündüm ve:

-Yeğenim; bana müsaade. Arabada Hacı yengen var. Yolcu yolunda gerek. Saha kolay gelsin. Dedim. Döndüm arkamdan seslendi.

-Hocam! Tarlanın sonundan pancar al. Tadına bak dedi.

-Teşekkür ettim. Üç tane alarak arabaya bindim. Hacı hanım:

-Niçin az aldın diyince sadece güldüm.

Salim SAVCI

BAĞIŞLADIM GİTTİ

Sizlere bu kez; bir markette müşteri ile kasiyer kızın söyleşisini aktarmak istiyorum. Benden önceki ak saçlı müşteri kasiyere yaklaştı:

-Hanım kızım iyi günler. Nasılsın?

-Bey amca, çok müşteri bize çatar. Siz bir başkasınız. Teşekkür ederim. Siz nasılsınız?

-Hanım kızım, ben kendimi gençlere göre ayarlarım. Onlar iyi olunca ben de iyi olurum. Hele senin gibi gülen insanlar olursa mutluluğum artar.

-Benden sonraki müşteri, parayı sayan kıza:

-Burada sıradayım. Gözün kör mü?

-Bey amca evet. Amca ile konuştum ama çalışma azmi kazandım hiç merak etmeyin size yardımcı olurum.

-Yardımını istemiyorum. Görevini bil. Dedi. Ak saçlı adam dayanamadı:

-Bey; bu gençlere çatmak doğru değil ! Onları yüreklendirmek gerek. Dilerim bundan sonra öyle yaparsınız. Dedi. Bu bey, ile ak saçlı adam yan yana geldiler. Bey ak saçlı adamın ellerine sarıldı:

-Bağışla beni öğretmenim.

-Bağışladım gitti 51 Ali sen misin? Nasılsın?

-Evet benim öğretmenim. Öğretmenim emekli olmuşsunuz ama burada da öğretmenlik yaptınız. Verin elinizi öpeyim.

Yorumu size bırakıyorum.

Mustafa Nevruz SINACI

FENA MI? YOKSA! İYİ Mİ OLDU?

Şu sıralar kamuoyunda tartışılan pek çok konu var.

Bir bölümü topluma zoraki dayatılan ve illâ gündemde tutulmak istenen Ümraniye soruşturması veya Ergenekon adı ile müsemma kâbus gibi korkunç, muğlâk ve muamma kavramlar ve karanlık iddialarla dolu, sebep ve sonuç ilişkisi kördüğümüne dönmüş, gizem yüklü, garip ve enteresan bir süreç... Allah sonunu hayırlara vesile kılar, adalet ve hukuk tecelli eder inşallah.

Ancak, siz kopartılan vaveylaya bakmayın aslında bu halkı fazla ilgilendirmiyor. Gerçek gündemde daha ciddi, ağırlıklı ve önemli konular var.

Açlık, yokluk, yoksulluk, fahiş düzeyde pahalılık, zenginlikle fakirlik, sanal enflasyonla gerçek enflasyon arasında derinleşen uçurum, yalan-talan, kayıt-kapsam dışılık, yolsuzluk ve suiistimaller gibi meselâ.

Her ne hikmetse malum ve mel'un akredite medyanın iştilal alanı dışında bunlar.

İnsan hakları derneklerinin ve (maalesef) bunları insanlık suçu olarak kabul ve telakki etmeyen, failleri hakkında işlem yapmayan Cumhuriyet Savcılarının da hiç umurunda değil. Amma! Halk arasında “Milli Kahraman” olarak anılan, dünyanın ilk ve tek “Bilinç Üniversitesi” ni kuran Galip Baran bütün bu konuların sanki tek ve yegâne sahibi. S. Demirel'den A. Gül'e kadar son üç Cumhurbaşkanı, Başbakan, Bakanlar ve vekillere aşağıda özetlenen mealde sürekli mektuplar yazmış. Halkın ıstırap ve şikâyetlerini iletmiş. Alternatif projeler ve çözüm yollarını bildirmiş. Yıllar süren “sarsılmaz irade, inanç, güven ve kararlılıkla verdiği” mücadele sonuç vermeyince bir açıklama gereği duyuyor.

Açıklama şöyle: “Başbakan, Bakanlar ve millet-vekilleri hariç sadece son üç Cumhurbaşkanı “devlete sahip çıkmaları” ve bizim ‘okul dışı eğitim’ çalışmalarımızda öğrenerek halka öğrettiğimiz gibi; Görevlerini tedvir ettikleri (etmekte oldukları) yıllarda karşılaştıkları

sorunları yenmeleri, üstesinden gelmeleri ve zorlukları aşabilmeleri için ilim-fikir, öneri ve bilimsel proje içeren; Süleyman Demirel’e 3, Ahmet Necdet Sezer’e 10 ve Abdullah Gül’e 1 olmak üzere toplam: 14 dosya göndermek suretiyle başvurdum.

Ama maalesef “derde deva” bir sonuç alamadım.

Yerimde olsaydınız, siz ne yapardınız? Ben onların yerinde olsaydım, en azından Galip Baran’ı köşke çağırır, yüz yüze konuşurdum. Sanırım, çok da iyi olurdu... Bunu gören, onlarca, belki yüzlerce insan; “Seni, Cumhur-başkanı bile ciddiye almıyor” demez, beni yalnız bırakmaz ve ‘devlete sahip çıkma bilinci çığ gibi büyüdü’. Belki onları görenler de benzer çalışmalar başlatır bana “senin gibilerin sayısı çoğalmalı” diyenler, ne kadar artış kaydedip çoğaldığımızı görürlerdi. Fena mı, yoksa iyi mi oldu?

Yerimde olmadınız, yardımcı da olamadınız. Vekil de seçmediniz!

Sonuçta benim gibilerin sayısı çoğalmadı. Ama ben, “ölünceye kadar” diyerek sevgili halkıma bağımsız Milletvekili adayı iken taahhüt ettiğim: Her kavşağa bir Galip, (Sabah, 16.12.1997) “okul dışı eğitim” çalışmalarımızı tek başıma da olsa sürdürüyorum. Fena mı, yoksa iyi mi oldu?

Şu da var ki, beni ciddiye almamanızın, destek vermemenizin ve yalnız kalışımın yol açtığı motivasyondan olacak, insan davranışlarını araştırdım. Bu sayede “bilinç” konusunda uzmanlaştım. Bilinç bağımlısı oldum. Sonuçta bir “Bilinç Üniversitesi” kurdum. Fena mı, yoksa iyi mi oldu?

“Yönetimi denetleme ve devlete sahip çıkma” yı böylesine önemsememden olacak “yasa bağımlısı” da oldum. Devlete herkesten daha çok sahip çıkmağa başladım. Fena mı oldu, iyi mi oldu?” diyor ve soruyor: Galip BARAN: “Peki, siz, şimdi ne yapıyorsunuz?” Halinizden, hayatınızdan, hal-vaziyet, durum ve gidişattan memnun musunuz?

<http://mustafanevruzsinci.blogspot.com.tr>

Özkan KARACA

HÜZÜN YAĞMURU

Genç adam gecenin karanlık örtüsünde ruhunun hazin yankısı çığlık kopartarak sahilde yürüyordu. Dilinde dökülen özlem ve söylemler uzaklığın kanlı deresine itilmişti. Dışında sıkışan kırgınlıkla hayallerinin fotoğrafı karanlığı ısırılmıştı.

Seni diyordu genç adam ‘ - Seni geleceğimin atlasına gül olarak ekmiştim, günlerin başaklarında seni görmüştüm, canım seninle cananlığa kavuşmuştu. Şimdi ise yüreğimin dileğine çıkılan hayal merdivenlerinden düştüm. Gözlerimde ve gönlümde hüznün yağmuru döktüm...’

Ruhunun hazin kancısı acıyla döverek başı düşmüş, dizleri eğilmiş olarak ağır ağır yürümeye devam etmişti. Kulaklarını şaklatan dalgaların sahile vuran sert tokadı, kalbini yaralayan dert sakatı her yanını sarmıştı, her anı ruhunu tırmalayarak artmıştı. Boğazı ışıklarıyla öpen karşı kıyının betonuna gözleri takıldı.

Genç adam ‘ - İşte sevdiğim şu evlerin kör penceresinde ikamet ediyor. Acı aşkların fısıltısı duvarlarını ıslatmış Kız kulesinin üstünde bulunuyor. Tarih kokan, heybeti ile Haydar paşayı tutan, boğazın maviliğine gülümseyen kışlanın yakınında, Selimiye mahallesinde sevdanın ayaklarını vurduğu yerdir ‘... Başında hüznün yağmuru akar, soğuk ürpertiyle denizin ağlaması bakar. İntizarın hicranında ufuklar karanlık balçıkla kararak gönlü sararmış, umutları sönmüş, hayalleri yıkılmış olarak geleceğin perdesini kav la tutuşturarak yakar. Hüznün yağmuru şiddetlenmişti... Kederin kader alnında terlemeye başlamıştı. Ruhunu ıslatan hüznün yağmuruyla sarsılmış ve kederle terleyen kalb titremiş olarak sahilin çapağı olan taşın beline yığıldı. Başını ayaklarının arasına sıkıştırarak söylenmeye başlar

‘ Ey aşk acısı, ey gönül yarası, ey derdin karası... Sana sığınırım, Sevgimin adını düşlerim... Onun yokluğunda sürgün kaldım, günlerim onsuzlukla zindan oldu. Bir çıkış ver, bir ferahlık ser. Hani gözleri gözlerime kilitleniyordu, hani sözleri sözlerimi sarıyordu bir zamanlar’...

Zihnine film şeritleri yayılır, anıların sahnesi açılır. Ela gözleri karanlığı yırtan ayla kendisine bakmış, siyah saçları denizin dalgasında ellerine düşmüş, oval çenesi ufukların köşesinden bakarak gözlerine çökmüş, güzel yüzü sahilin ıssız belinde kafa odasını kırmıştı. Derbeder durumda sürüklenip duruyordu, sevdâ ölümünün soluğunu yutarak hüznün yağmuruyla: Duyguları kanlanış, sözleri kurumuştı.

Dudaklarına yapışan hüznün melodisi tütsülenir, karanlık siyah saçın dalgasına. Öylece durup izler sevdiğinin hayalini...İkametgahı gözlerine batarak gölgesi yanı başında buluşmuştu. Gölgeye sorar ‘ Ey hayal sulûleti karanlığın aynasından çıkarak ellerimi tutsan, geleceğimizin inşasını beraber kursak’... Hayal sulûlet donuk kalır, ağzından tek kelime, gözlerinde bir gram bakış görülmez gözleri kapalı, hayattan kopuk, cansız et yığını gibi durur. Genç adam yaklaşıp, hayal geriye çekilir. Genç adam adımlarını hızlandırır, hayal de gerisin geri hızlanır. Daha çabuk kavuşma özlemiyle kollarını açar, feryat koparır. ‘ - Ey canım benim niye kaçarsın benden, niye uzak kalırsın yardan. Gel ellerimi tut, gel gönlümü nefesinle yıkat’... Hayal cesedi Boğazın dalgasını yararak Selimiye’nin duvarlarına sokularak kaybolur. Karabasanlar bedenini tutarak kahrkahralarını kafasında yankılandırırlar. Hafakanlar ayaklarına serilerek denizin çağırın sesine itekler. Hüznün yağmuru ıslattığı gibi denizin çağırın kolları gözlerine çarparak: Gel diyordu. - Senin yangınını söndüreyim, hüznün yağmurundan kaç, esaret ayaklarını bana dokundur, senin bedenini karanlık derinliğimde kapatayım. Aşkın keder kalemi yüreğine bir kere yazıldı mı iz kalır, kalbinde hep sızısını hissedersin. Genç adam öylece durur düşüncelerin dehlizinde dolaşır. Karanlığın alnında çağırın ses, kalbinin acı nefesi buhramlara atarak çıkmazlarda bocalıyordu. Hüznün yağmuru artmış artık meçhulün adresine sürüklüyordu ‘ Ya ölümün vuslatında hayata son vermek, ya da yeni bir hayatın menzillerine uzanmak. Başı kah denizde batıyordu, kah sahil yolunun uzaklığına çevriliyordu. Bir kedi gelir ayaklarına dolanır, kedinin mırıltısı silkeler kendisini. Yorgun ayaklarını isteksiz sürükleyerek sahilin karanlık ağzına girerek kaybolur. Sahilin tokadı artar, kedinin mırıltısı denizin tokadına yanıt verir

Selma GÜRSEL

İRMİK TATLISI REVANİ

- 1 su bardağı toz şeker
- 5 yumurta
- 5 yemek kaşığı yoğurt
- 2 Yemek kaşığı eritilmiş katı yağ
- 2 yemek kaşığı sıvı yağ
- 3 çay bardağı irmik
- 5 çay bardağı un
- 1 paket kabartma tozu
- 1 paket vanilya
- İstenirse bir miktar limon kabuğu rendelenir.
- Şurup için malzeme
- 1 kilo toz
- 5 su bardağı su

Bir bardak şeker plastik derin bir kaba konularak beş yumurta kırılarak mikserle yumurtalar beyazlatana kadar çırpılır.

Çırpılan yumurtalar yukarıdaki miktarı verilen katkıları ilave edilerek bir kaşıkla karıştırılır. Malzemeler iyice karışınca daha önceden hafifçe yağlanmış tepsiye dökülerek fırına sürülür.

Fırında kızardıktan ve piştikten sonra çıkartıla tatlı malzemesi soğumaya bırakılır. Tencereye konulan su ve şeker kaynatılır. Kaynatılan şerbet biraz soğutulularak ılık olarak tatlı malzemesi olan kekin üzerine kepçe ile dökülerek şerbetin çekmesi ve iyice soğumasından sonra tabaklara konularak istenirse Hindistan cevizi istenirse tarçın ekerek yenir.

Erol DUYGUN

BİZ DERİZ “HERİ”

Çorum yöresinde çocuk “GOBEL”dir,
Pekmezi çeviren kevgir “GÜDEL”dir,
Rüzgarın adı bizde de “YEL”dir,
Konuşurken dosta deriz biz”HERİ”

Bostanın küçüğü “DÜĞLEK”tir bizde,
Derman bırakmıyor yokuşlar dizde,
Burdanın anlamı “AHA”dır sözde,
Konuşurken dosta deriz biz”HERİ”

Layık gördük lahanaya “KELEM”i
Muşmulaymış geç fark ettik “DÖRGEL”i,
Pirinçle doldururduk evde “HARAL”ı,
Konuşurken dosta deriz biz”HERİ”

Yiyeceğe “AZIK”,hamama “YUNAK”
Patatese “GOMPİR”,domatese “FİREK”,
Bütün bu taamlar DUYGUN’a gerek,
Konuşurken dosta deriz biz”HERİ”

Paşa ÇETEN

KANLI BİR GEÇMİŞİM

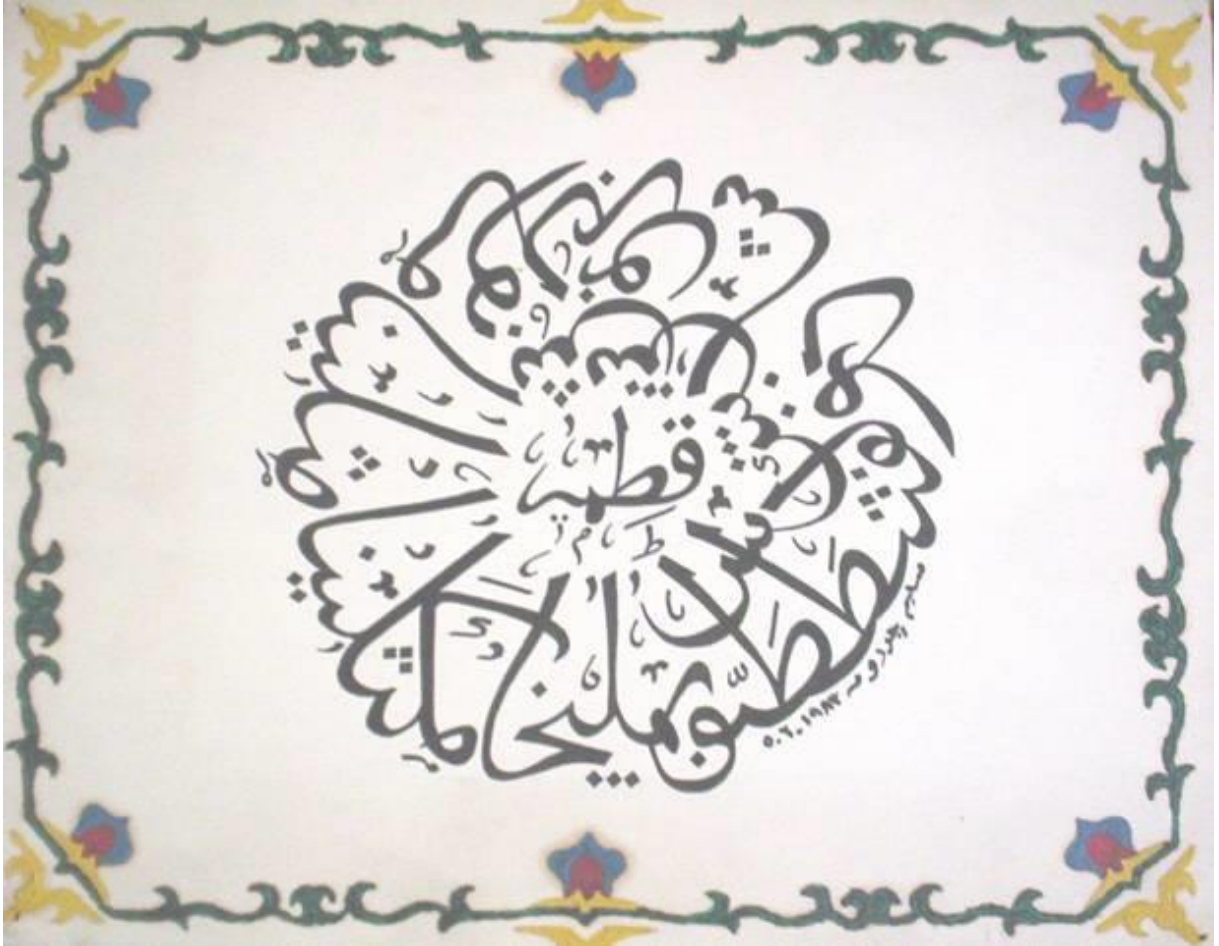
Can çekişiyor doğduğum şehirde esen rüzgar
Vurulmuş hatıralarım, kanlı bir geçmişim artık.
Sükut içinde yada ölümün altında, karanlık bir vadide
Ben nasıl bir toprağım hâlâ nasıl bir toprak

Gövdemden düşen son damlasıyla baharı
Uğurlamaya çıkmışken, hicreti düşünmemişken
Göğüm daralmış birden, çekip gitmiş bulutlar
Sevmişim kan lekelerini, nasılsa bu heybetli duvarın

Belki bir akrep kahramanlaşabilir bütün bir servetin önünde
Çiçekleri elinin tersiyle iter kolayca yok sayar
Demirlemiş bana da böyle karanlık bir öfke
Dünyayı unutmaya hazırım ey!...

YIL 10 SAYI 118 25 Aralık 2008

*Hazırlayan **Mahmut Selim GÜRSEL** yazışma
adresi corumlu2000@gmail.com*

**DİKKAT; BU BİLGİLER TELİF ESERİ OLUP YAZARI VE
YAYINEVİMDEN İZİN ALINMADAN KULLANMAYINIZ!**

Mahmut Selim GÜRSEL YILBAŞI

Mustafa Nevruz SINACI MENDERES 'VASİYET-EMANET VE DP

Mahmut Selim GÜRSEL GÖNÜL KİŞİ “Zemherir”

Atilla ALPAY GÖZ AMELİYATI

Mustafa Nevruz SINACI GERÇEK GÜNDEM

**İsa KAYACAN REŞAT NURİ GÜNTEKİN'İN EŞİNE
İMZAADIĞI “MİSKİNLER TEKKESİ” MİRASCISINA
VERİLECEK**

**Hüseyin Hüsnü GÜREL TÜRKİYE BİLİMSEL VE TEKNOLOJİK
ARAŞTIRMA KURUMU BAŞKANLIĞI'NA ANKARA İLGİ**

Murat HACIOĞLU AŞK VARSA BEN DE VARIM

**İsa KAYACAN KÜTÜPHANE; HEM TEFENNİ'DE, HEM
ECE'DE OLMALI**

Selma GÜRSEL KURU MANTI

Mahmut Selim GÜRSEL

YILBAŞI

Hicri Takvim Müslümanların gördükleri baskılar bir yerden başka bir yere göç etmesine verilen isimdir. Hazreti Ömer zamanında kabul edilen Hicri takvim Müslüman ülkeleri tarafından resmi veya gayri resmi olarak kullanılmaktadır.

Hicri Takvim 12 kameri aya göre düzenlendiğinden 354 güne denk gelir. Hicri Takvimde yılbaşı Muharrem ayının 1'inde gerçekleşir. Hicri Takvim Miladi takvime göre yılbaşı her yıl 11 gün önce gerçekleşir. Miladi takvime göre kutlanan bayram ve dirini günler devamlı on bir gün önceye gelir. 2009 yılında Miladi Yılbaşı 14 Aralık 2009 gününe denk gelmektedir.

Jülyen Takvimine göre 1 Ocak; Ancak en büyük 12 Doğu Ortodoks Kilisesinin sekizi, iki tarihin aynı güne geldiği Güncellenmiş Jülyen Takvimini benimsemiştirler, Doğu Ortodoks Kilisesi'nde yılbaşı (İsa'nın sünnet yıldönümüne de denk gelen) 14 Ocak'da kutlanır. Doğu Ortodoks Kiliseler, Hristiyanlıkta monofizit görüşe sahip olup, 451 yılında yapılan Kadıköy Konsili'nin kararlarını tanımayarak ayrılan doğu kiliselerine denir.

Miladî takvim ya da Gregoryen takvimi, Jülyen takviminin yerine Papa XIII. Gregory tarafından yaptırılan takvim. Milad'ı tarih başlangıcı ve Dünya'nın Güneş etrafındaki dönüş süresi olan 365 gün 6 saatlik zamanı "1 yıl" olarak kabul eder. Dünyada en yaygın olarak kullanılan takvimdir. Türkiye de kullanılan Gregoryen Takvim'inin yılın ilk resmi günüdür.

Ülkemiz dede Yanlış bilinen ağaç süsleme ve hediyeleşme gibi aktiviteler yılbaşında değil, Noel'de gerçekleştirilir. Bir Hristiyan bayramı olan ve İsa'nın doğuşunu kutlayan Noel'den tamamen ayrı olarak kutlanır. Ancak bazı ülkelerde Noel ve Yılbaşı tatilleri birleştirilir. Ülkemizde yaşadığı bilinen Noel Baba diye adlandırılan Nicholas (Noel Baba) günümüzden 1700 yıl kadar önce, Akdeniz kıyısındaki Patara/Ovagelemiş'te doğmuş. Hayatı boyunca da, Patara'nın yakınındaki Mira/Demre'de yaşamış Babasından kalan servetle yoksullara yardım etmiş ve ünü yayılır. Bir anlatıda da: Nicholaos hacı olmak üzere Kudüs'e gider. Geri dönüşünde fırtınaya tutulan gemiyi dualarıyla batmaktan kurtarır, ayrıca denize düşerek boğulan bir denizciyi de diriltir. O günden sonra Aziz Nicholaos denizcilerin de koruyucu azizi olarak kabul edilmiştir.

Roşaşana İbranice yeni yıl Musevi yılbaşısıdır. İbrani Takvimine göre, Tışri ayının ilk ve ikinci günü, Yılbaşı olarak kabul edilmektedir. Hamursuz Bayramı'ndan 163 gün sonra kutlanır. Roşaşana'nın kutlandığı gün yıldan yıla değişmektedir.

Musevi takvimine göre yılbaşısıdır ve dünyanın her yerindeki Museviler tarafından bayram olarak kutlanır. İki gün süren bayram boyunca ailece yemekler yenilir Havra (sinagog)'da bayram'ın ikinci sabahı senenin iyi geçmesini dilemenin sembolü olarak koç boynuzundan yapılan Şofar isimli çalgı çalınır. Roşaşana'nın kutlandığı gün boyunca Yahudilerin haftalık tatil günü olan Şabbat günü yani cumartesi günü olan yasaklar geçerlidir.

İran takviminde yılbaşı Norous (Nevruz) olarak anılır ve ilkbaharın başında kutlanır (20 veya 21 Mart).

Çin yılbaşı her yıl ilk kameri ayının yeni Ay gününde kutlanır, ki bu da kabaca ilkbahara denk gelir. Çin'de yılın en önemli bayramı konumundadır. Tam tarihi, Miladi takvime göre 21 Ocak ile 21 Şubat arasına düşer. 12 Hayvanlı Takvimi Dìzhī veya Shíèrzhī; Japonca: Jūnishi veya Eto, Çin kökenli olup Asya'da yaygın olarak kullanılmış takvim, aynı zamanda bir sistem olarak bilinmektedir. 12 yılın 5 katı olan 60 yıllık devreleri ile Göktürkler, Uygur Türkleri, Tuna Bulgarları, İdil Bulgarları da kullandıkları bilinmektedir.

Tayland, Kamboçya ve Laos'da yılbaşı 13 Nisan'dan 15 Nisan'a kadar kutlanır. Özellikle Tayland' bu kutlama su dökerek gerçekleşir.

Sümerliler astronomide de gelişmişlerdir. Burçları ilk Sümerler bulmuştur ve günümüze değin gelmiştir. Artıklı ve doğru bir takvim kullanmışlar, bir ayı 30, bir yılı 360 gün olarak hesaplamışlardır. Ayrıca güneş saatini icat etmişlerdir. Dünyada ilk kez ay yılı hesabına dayanan takvimi Sümerliler bulmuşlardır.

Mayaların 2012 tarihinde son bulan takvimleri ile de bu günlerde pek çok yazı ve kitap yayınlanmıştır.

Kısaca; insanlar yaşadıkları yerlerde güneş, ay ve yıldızları inceleyerek kendi tespitleri ile çeşitle takvimler hazırlamışlardır. Bu takvimlerin en önemli hazırlanma sebebi de bezlenme ile ilgili olan tarım için gerekli bilgilerin ne zamanlar içinde yapılmasının önemi ve zamanın tespitinden doğmuştur.

Mustafa Nevruz SINACI

MENDERES 'VASİYET-EMANET VE DP

Süleyman Soylu Başkanlığında 'Beyaz Yürüyüş' ünü tamamlayan Demokrat Parti, 15- 16 Kasım 2008 Cumartesi-Pazar günü 9. Olağan Büyük Kongresini yapacağını açıkladı.

Haberi duyunca, 5.05.2007 günü Doğru Yol Partisi (Mehmet Ağar) ile Anavatan Partisi (Erkan Mumcu) arasında yaşanan tatsız-tuzsuz, seviyesiz tartışmalar, basına yansıyan demagoji-polemik ve iğrenç atışmalar geldi aklıma. Doğrusu olayın en önemli aktörlerinden biri de bendim. En azından öyle sanıyordum. Derdim siyasi gelenek, kanun-ahlâk ve hukuk bakımından dört başı mamur bir birleşme ve bütünleşme olsun idi. Fakat sonradan öğrendim ki, mesele ne logo, ne tüzük ve ne de program değil; Sadece ve yalnızca para imiş.

Sonraki hezimet malum, buna 'DP'nin denir. Bilen bilir. Amma lâkin en iyisini Murat Uzman'la Aydın Menderes bilir. Hani şu: "Çarşıya kadar değil, pazara kadar değil, mezara kadar meselesi.." O'da, BDP'yi 'para meselesinden' DP'ye katmıştı. Şık olmadı, iyi gelmedi. Başta Cemal Külâhlı, Rasim Cinisli ve muazzam bir teşkilât olmak üzere, çok değerli bir kadro harcandı gitti!.. Buna hakları yoktu. Amma onlar aşağıdaki gerçekleri bilmiyorlardı.

ÖZETLE: "1950-1960 Dönemi: Bilindiği gibi DP, 1950' de oyların %53.3 ünü, 1954'de %56.6'sını ve 1957 'de %47.3' ünü almış, 1960 ta da bir erken seçim sözü verilmiş iken (26 Mayıs 1960, A.Menderes Eskişehir Mitingi) dünya tarihinde eşi-emsali görülmemiş ve doğrudan tek partiye karşı yapılmış antidemokratik ve yasadışı kara bir darbe yapılarak, cebren ve hile ile gerici, çıkarıcı, yobaz, çağdışı ve halk düşmanı bir kesimce iktidardan uzaklaştırılmıştır. Bu cihetle DP, hukuken ve fiilen iktidarı devam eden ve bu durumunun resmen kabulü lazım gelen "masum ve mazlum bir misyon" mesabesinde.

DP 10 yıllık iktidar dönemi; Türk halkının açlık, kıtlık, yokluk, cehalet, sefalet, fakirlik, kriz bunalım ve buhran, yoksulluk, işsizlik ve kıtlığın hüküm sürdüğü ve Cumhuriyet tarihinde "az gelişmişlik ve geri

kalmışlığın" en kritik noktaya dayandığı yerden başlar. Aynı dönemde siyaset yozlaşmış, rüşvet, yolsuzluk, ayırma-kayıрма ve suiistimal almış yürümüş, çok katı, karanlık ve despot, bir dikta rejimi halkı canından bezdirmiştir.

Türkiye tıpkı bugünkü gibi yaşanamaz ve tahammül edilemez bir haldedir. Dahası milli değerler ve manevi mukaddeslere karşı oluşturulan düşmanca tavır ve politikalar, prototip insan yaratma eğilimi, yok edilen köylü, esnaf ve malını çalmaya zorlanan çiftçi ile "yol vergisi + milli koruma kanunu" adı altında sürüp giden halk partisi güdümlü jandarma zulmü.. Bunun yanında Halk Partisi saflarında yerleşen, belirginleşen ve giderek devleti bütünüyle ele geçiren, sömürgeci bir "mutlu azınlık" buna mukabil ezilen, üzülen ve ıstırap çeken bir "çarıklı çoğunluk". İşte DP bütün bunlara son verdi. İktidar olduğu gün Cumhuriyeti demokrasi ile buluşturdu, halkı devleti ile barıştırdı. Büyük Atatürk' ün en büyük hasret, emel, hayal ve idealini gerçekleştirdi. Millet idaresini, devlet idaresine taşımak suretiyle 1946 dan beri ilk kez "Egemenlik Kayıtsız Şartsız Milletindir." ilke ve vecizesini hayata geçirdi. 14 Mayıs 1950, O güne kadar eşi benzeri görülmemeyen bir büyük coşkuyla kutlandı ve "DEMOKRASİ BAYRAMI" ilan edildi. Ayrıca; Atatürk' ün programını bütünüyle uygulamak suretiyle, Cumhuriyet tarihinin en büyük değişim-dönüşüm, kalkınma-gelişme, bütün alan ve sektörleri içine alan (çok yönlü) yeniden yapılanma, çağdaşlaşma ve modernleşme hareketini gerçekleştirdi. İşsizlik kısa sürede sıfırlandı. Bütün ekonomik göstergeler en yüksek düzeye çıkarıldı. Milletimiz yok olan milli, ilmi, maddi-manevi, sosyal, bilimsel ve kültürel değerlerine kavuşturuldu. Halk devletle, devlet halkla barıştı. İnsan Hakları, anlayış, barış, adalet, insan hakları, hukukun üstünlüğü ve demokrasi bütün kurum ve kuralları ile evrensel norm, standart ve kriterleri ile hayata geçirildi. Alevi ve Roman (Çingene) vatandaşlarımıza ilk kez Nüfus hüviyet cüzdanı verilerek kimlik ve kişilik kazandırdı. Tıpkı Atatürk döneminde olduğu gibi, TL'nin kıymeti arttı. Doların değeri değişmedi. NATO normlarına göre 10 yılda 100 yıl karşılığı (dünya tarihinde eşi-emsali görülmemiş) bir kalkınma ve iktisadi-siyasi-manevi-sosyal-bilimsel ve kültürel gelişme ve büyüme hareketini hayata geçirdi. Sosyal devlet, Cumhuriyet ve laiklik ilkesini çağdaş modern ve muasır düzeyde, norm-standard, kriter ve ilkelere kavuşturdu. Toplumsal barış, karşılıklı anlayış huzur, varlık, bolluk zenginlik ve refah ortamı sağladı. Ülkemizi geri, çağdışı, ilkel bir durumdan kurtarıp dönemin birinci sınıf dünya devletleri düzeyine

ulaştırdı. Milli, moral ve manevi değerleri geliştirdi. İnsan Hakları, Adalet ve Hukuk hayata geçti.

DP mefküresi; 46 ruh-dava ve misyonu olarak, TC' nin, geleneksel ve evrensel bir devlet olma sürecini tamamladı. İçeride ve dışarıda onurlu, itibarlı ve muteber devlet trendini yakaladı. Dış politikada barış itimat ve istikrar dönemini başlattı Türkiye lehine en kalıcı, geleceğe yönelik anlaşma ve ittifakları oluşturdu. (BM-NATO-AET) Kıbrıs konusunu çözümlledi. Lozan'a rağmen tekrar "Milli Dava" düzeyine taşıdı. Fakirlik, yoksulluk, yolsuzluk ve cehaleti yendi. İşsizliği sıfırladı. Sendikacılık, sosyal güvenlik sigorta ve emeklilik, iş güvenliği ve iş barışını getirdi. Endüstriyel, ekonomik ve teknolojik kalkınma ve gelişme yanında iyi insan, onurlu ve sorumlu vatandaşlık bilincini geliştirdi. Eğitim kalitesini yükseltti. ODTÜ dâhil yeni üniversite ve eğitim kuruluşları oluşturdu. Tarım-Ticaret ve Sanayi Odaları ile Meslek birliklerini kurdu. Dış ticareti ve turizmi geliştirdi. Özelleştirme, yabancı kredi, dış finansman gibi sözcükleri ilk defa iktisat ve ticaret hayatına ve devlet literatürüne kattı. Tarımdan enerjiye akıllara durgunluk veren ve 1949 a göre %500' lere varan ve %26' ları bulan bir kalkınma, yatırım üretim ve sanayileşme atılımını hayata geçirdi"

Netice itibarıyla 2007'de DYP'nin adı "Demokrat Parti" olarak değişti. AP'nin ilk logosu (kutsal) kitap'ı tekmeleyip hışım la savuran at, sırtını halka dönüp AB'ye karşı oturdu. Oysa DP'nin başvurduğu Avrupa Ekonomik Topluluğu (AET) idi, sonra AT oldu... Şimdi de AB!.. Ne Atatürk'ün vasiyet ettiği buydu ve ne de Başvekil Menderes'in.

Ama CHP ve MHP'nin bile zerresinden taviz vermediği logo'ya, tüzüğe ve programa DYP samimiyet ve sadakatle sahip çıkamadı. Çıkmadı. AP'ye sahip çıkabildi mi sanki? Olay bu kadar basit değil. Örneğin: DP son 10. Olağan Büyük Kongresini 02 Mayıs 2004'de yaptı. Şu hale nazaran silsile takip edilerek, tarihe, mana ve misyona saygı duyularak bu kongrenin 11. Olağan Büyük Kongre olarak ilânı gerekti. Yine bu kongrede, (halâ umulur ve beklenir ki) büyük bir samimiyet-sadakat, geleneğe saygı, ahde vefa ve tazimle revize edilip YCBS tarafından onaylanan 2002 DP tüzüğü hayata geçsin, kongre no'su 11. olsun, "Yeter !.. Söz Milletindir" anlamına gelen logo onaylansın ve zımmi iktidarı süren DP; Beyaz Yürüyüşten sonra "İktidar Yürüyüşüne" başlasın. Bakınız! Şehit Başvekil, Merhum Adnan Menderes'in apaçık bir 'emanet, vasiyet ve dava sahiplerine işaret' anlamına gelen son sözlerine:

"Size dargın değilim. (Biz) Sizin ve diğer zavallıların iplerinin hangi efendiler tarafından idare edildiğini biliyoruz. Onlara da dargın değilim. Kellemi onlara g t rd ğ n zde deyiniz ki: "-Hürriyet uğruna ortaya koyduğu başını on yedi sene evvel alamadığınız için size müteşekkirdir." İdam edilmek için ortada hiçbir sebep yok.  l me bu kadar metanetle gittiğimi, silahların gölgesinde yaşayan kahraman efendilerinize acaba söyleyebilecek misiniz? şunu da söyleyeyim ki; Milletçe, bir gün kazanılacak hürriyet mücadelesinde sizi ve efendilerinizi yine ben, 1950'de olduğu gibi kurtarabilirdim. Dirimden  ekiniپ korkmayacaktınız! Ancak, milletçe el ele vererek ölüm (masumiyetim-eserlerim ve naaşım); ölünceye kadar sizi takip edecek ve bir gün sizi silip süpürecektir. Buna rağmen, merhametim, yine de sizinle beraberdir." dedikten sonra yüksek sesle şahadet getirerek ruhunu teslim ederek Rahmet-i Rahman'a yürümüştür.(*)

İşte! Ülkeyi içinde bulunduğu kaos, bunalım ve buhrandan kurtaracak; Dikta, despot ve m tegalibeye "Yeter!.. Söz Milletindir" diyecek; 48 yıl sonra tekrar millet iradesini devlet idaresine taşıyacak; Cumhuriyet'i Demokrasiyle buluşturup adalet ahl k , hak ve hukuk'u hakim kılacak dava-misyon, gelenek ve gerçek mefk re budur. şimdi, 'isim değiştirdiği zehabıyla' omuzlarına aldığı yükün ve yükümlülüğün farkında olmayan kadim DYP'li kardeşlerime soruyorum: "Gerçek DP olmaya var mısınız?"

* Prof. Dr. İsa Kayacan, Mezarlık K lt r m zden  rnekler, s: 366

Mahmut Selim GÜRSEL

GÖNÜL KIŞI “Zemherir”

Zemherir: Cehennem'deki soğuk yer, soğuk cehennem. Zemherir'in soğukluğu pek şiddetlidir

Zemherir: Gün dönümü olara bildiğimiz 21 Aralık gününden sonra başlayan şiddetli soğukların 22 Aralıkta başlayarak 31 Ocak ayına kadar geçen süre olarak sözlüklerde kayıtlıdır.

Bu ay bilindiği üzere eski takvimlerde “Zemherir” halk arasında “r” harfi kullanılmayarak zemheri olarak kullanılmaktadır. Ben yine de gerçeğini yazacağım:

Atalarımız bir çok atasözleri ile kışın soğukluğunu anlatan atasözleri söylemişlerdir.

Ağustos'ta gölge kovan zemheride karnını ovar!
Zemheride yoğurt isteyen cebinde inek taşır!
Zemheride kar yağmadan kan yağması iyi!
Zemheriden sonra ekilen darıdan, kocasından sonra kalkan karıdan
hayır gelmez!
Ve başkaları da bulunabilir.

Bir Orta Anadolu Türküsünde
Bilmem şu gönlümün bende nesi var,
Her gittiğim yerde yar ister benden
Sanki benim mor sümbüllü bağım var
“Zemheri” ayında gittiği ister benden!

ve

Musa Eroğlu'nun
Sevda uyuklu düş gibi
Ayrılığı görmüş gibi
Bir manalı gülüş gibi
Zemheride sözüm ...
Demiş.

Demiş diyenler. Artık bu devirde ne istersen her şey elinin altında!
Tek elinin dönmesi, kesenin tıngırdaması varsa.

Artık “Zemheri”de gül de bulabilirsin, bülbülde bulabilirsin, her
çeşit sebze de bulabilirsin. Yeter ki paran olsun.

Bu saman diliminde yaşadığımız için belki varlıklı olanlarımı çok
şanslı. Kombisi olan ve doğal gaz parasını ödeyebilen yakabiliyor ve
ısınıyor. Ya olmayanlar ne yapıyorlar? İte en önemlisi “Zemheride”
olmayanların halleri.

Cehennemin bir bölümünün de soğuk olması ve gönlümüzün
zemheri kışı olmaması dileği ile.

Atilla ALPAY

GÖZ AMELİYATI

-Yaşayacak mıyım doktor bey oğlum? Çok korkuyorum. Hayatımda hiç ameliyat olmadım. Hatta iğne bile olmadım desem yeridir. Bu yaşa kadar hiçbir hastalık da geçirmedi. Ama bu göz ameliyatı beni korkutuyor. Ölecek miyim acaba..

-Korkma bey amca, bir saat ya sürer ya sürmez. Hiç bir acı duymayacaksın. Bak günde yirmi tane yapıyoruz bu ameliyattan burada .

-Yok yine de çok korkuyorum. Ne olur, acımayacak değil mi?

-Merak etme acımayacak, bak sana söz veriyorum.

-Elini ayağını öpeyim, doktor bey oğlum.

-Sen nereden emeklisin bey amca?

-Ben emniyetçiydim, emekli polisim.

-Yaa, iyi. Seni sanki bir yerden hatırlıyor gibiyim ama..

-Senin sesin de yabancı gelmiyor bana ama göremiyorum ki..

-Bey amcayı içeri alınız ve ameliyata hazırlayınız..

-Acımayacak değil mi doktor bey oğlum..

-Evet, Nasılsınız bakalım.. Birazdan sargılarınızı açacağız. Bir şikayetiniz var mı ?

-Hayır! yok; Allah razı olsun. Hiç bir şey duymadım, hiç bir şey hissetmedim. Eliniz ne kadar hafıfmiş. Eksik olmayın...

-Eveet! işte. Nasıl görüyor musunuz?

-Görüyorum, doktor görüyorum. Dünyayı görüyorum, beş yıldır hasrettim. Bahçedeki ağaçları, bahar dallarını, çiçekleri görüyorum. Elinize sağlık, Allah razı olsun.

Allah razı olsun, Allah ne muradın varsa versin. Çoluk çocuğunuza bağışlasın.

Herkese anlatacağım sizi ne kadar başarılı bir operatör olduğunuzu herkese söyleyeceğim. Eksik olmayın, sağ olun var olun..

-Sizi birazdan taburcu edeceğiz. Arkadaşlar işlemlerinizi yapıyorlar. Hazır mısınız?

-Evet! Doktor, çok iyiyim. Balkondan denize bakıyor ve uzaktaki gemileri bile seçebiliyorum artık. Allah razı olsun. Allah ne muradınız varsa versin. Hiç acı duymadım çok korkuyordum.

-Biz vazifemizi yaptık. Gerisi Allahın takdiridir. Gayret bizden Tevfık Allah' CC tandır.

-Evet, elbette, elbette.

-Beni hatırladınız mı ?

-Sesiniz hiç yabancı gelmiyor ama..

-Siz siyasi şubeden manyeto Kamil değil misiniz ;

-Beni nereden tanıyorsunuz, lakabımı nereden biliyorsunuz.

-Sizi tanımayan var mı ?

-Nereden nasıl, ne oldu da , ne olur Allah aşına..?

-On beş yıl önce Çapa tıp fakültesinde öğrenciydim. Eşimde eczacılıkta okuyordu. Hatırlarcısınız, başörtüsü yasağını protesto ediyor, okulun önünde masum eylemler yapıyor hakkımızı arıyorduk. En fazla basın bildirisi okuyor, pankart açıyor ve alkış tutuyor, kız öğrencilere uygulanan bu yasağı protesto ediyorduk.Hatırladınız mı o günleri..

-Evet, hatırlamaz olur muyum, bizim görev alanıydı orası, yıllarca orada çalıştık. Çok kötü günlerdi.

-Asıl bizim için çok kötü günledi. Bir gün bir ihbar üzerine bizi arkadaşlarımla içeri alıp üç gün sorguladınız. Hizbullah zanlısı olarak işkence yaptınız. Ben arkadaşlarımın sözcüsüydim. Sizinle konuşurken niye sakallıyım ve niye karşınızda hazır olda durmuyorum diye bana bir tokat attınız.

Sol gözümün beyazındaki kan pıhtısını görüyor musunuz. O attığınız tokat neticesi patlayan göz damarlarımdan günlerce göremedim. Sonra hepimize elektrik verdiniz. İçeri girip çıkan arkadaşlarınız size manyeto kamil diyorlardı. Ben ve beş arkadaşım bizlere verdiğiniz elektrikten dolayı kısır kaldık. Hiç birimizin çocuğu olmuyor.

Size o zaman yalvardık, sizin Allah'ınız kitabınız yok mu diye, burada..... benim diyordunuz. Biz yalvardıkça manyetoyu daha hızlı çeviriyordunuz. Hepimizin organlarını yaktınız. Sonra hiç bir şey ispat edemediniz ve bizi serbest bıraktınız.

Eşim de okula giremediği için sınıfta kaldı ve eczacılıktan atıldı. Şimdi evde.

Hani demin Allah ne muradın varsa versin diyordunuz ya..Muradımız birer evlattı. Şimdi ondan sayenizde mahrumuz.

Şu parmağımı da görüyorsunuz değil mi? Hele ucundaki yanığı..İşte kabloyu bağladığınız ve elektrik vererek yaktığınız yer de orasıydı.

Şimdi bu ellerle sizi şifaya kavuşturmaya çalıştık. Ve bize yaptıklarınızı da Allaha havale ettik.

Mustafa Nevruz SINACI

GERÇEK GÜNDEM

Sorumlu vatandaş, yasa bağımlısı Galip Baran'ın yakınmalarını dün bu sütunlarda okudunuz. Orada, gerçek gündemi, insan-birey ve vatandaş bağlamında yaşanan gerçek karşısında yapılması gerekeni her halde anladık, apaçık gördük ve algıladık.

Zira devlet bizim. Türkiye de Türkçe yayınlanan yabancı kaynaklı kartel medyasının aksine; Milli devlet ve milli mücadele banisi, “özgür, adil, hür, hâkim ve hükümrân Türkiye” yanlısı yerel basın, bölge basını ve internet gazetelerinin halkın gönül hanesine seslenen, aklına hitap eden sorunsal şu: Milletin kahir ekseriyeti mahvolmuş bir haldedir.

İltimas tek geçer akçe. Rüşvetsiz iş ve ihale alınamıyor. Avantajsız iş yapılmıyor.

Yolsuzluk gasp, suiistimal had safhada, ülke baştanbaşa, tam bir sorumsuzluk, basiretsizlik ve aymazlıkla AB sevdası uğruna dipten düze yağmalanıyor.

Osmanlı'nın son yıllarında da durum aynı değil mi idi?

Eğitim amacını yitirdi, yönetim kalitesi tabana vurdu..Koca koca üniversiteler tahsilli hırsız, yolsuz, çete-mafya, anarşist-terörist ve tedhiş elemanları üretiyor. Sanki ülkede alim ve akil adam kalmamış gibi, AB ve ABD'den, Büyük Atatürk'ün şiddetle men ve reddettiği batıdan, kötü batılıdan medet umuluyor. Büyük bir onur kaybı bu.

Oysa ilim evrenseldir. Müminin yitik malıdır. Nerede bulursa almalı, halkı için kendi ülkesinde, öz insanı yararına hayata geçirmelidir. Binlerce yıllık Türk medeniyeti ve “Medeni Siyaset” geleneği bunu gerektirir. ‘Gelin yapın, gelin alın’ demeyi değil!

Bu basitliktir. Acizliktir. Basiret ve beka noksanlığından ileri gelir.

Adalet ahlâkı, hukuk ilkeleri, siyaset ve yönetim bilimine aykırıdır.

Şimdi akıllı, imanlı-şuurlu, milliyetçi-memleketçi ve bilinçli olmak zamanıdır.

Bakınız karşımızda yer alan dost, müttefik ve müşterek maskeli haydutlara, ne kadar bencil, çıkarıcı, menfaatperest ve emperyalistler. Cumhuriyet bunlara karşı kurulmadı mı?

Devlet halk ile kaim ve millet iradesi ile daim denilmedi mi? Yoksa şu zamanın mesulü vekil ve vükelânın okuma yazması da mı yoktur. Yahut bu, anlama, algılama kabiliyetsizliği mi?

Başta Atatürk olmak üzere, kimse medeni devletlerle ilişki kurmayın ticaret yapmayın, dünya devleti olmayın demedi. Aksine eşitlik-mütekabiliyet kaydı şartıyla bunu teşvik ettiler.

NE AB'Sİ KARDEŞİM !...

Milletin sırtına yük, ağırlık, borç ve sıkıntı getirecek, getirdiğinden çok daha fazlasını götürecek bir sömürü düzeninde bu ülke ve halkın işi ne? Daha şimdiden millet batmış. Esnaf ve zanaatkâr çökmüş. Tarım-toprak, ziraat bitmiş. İşsizlik, açlık, yokluk-yoksulluk almış yürümüş. Yalan-talan, yolsuzluk-suiistimal, nitelikli dolandırıcılık, görev ihmalı, anarşi-terör-tedhiş olabildiğince büyümüş. İşte tefessüh etmiş batıdan ithal kültürün eseri bu..

Ümraniye iddianamesi açıklandı. Şapka düştü kel göründü. Darbe faili zanlılarla demokrasi havarileri birbirine karıştı. Dillerde dolaşan isimlerin % 90'ı dışarıda medya sahibi, eski bakan, vekil, büyük iş (!) adamı, hatırlı-nüfuzlu, muteber yurttaş rolünde! Karşımıza bir ördüğüm çıkmış durumda. Allahtan korkmadan, millettten utanmadan Ergenekon adıyla tanımlanan organizasyonda anarşi-terör-tedhiş zanlılarından, kıdemli mason, misyoner, dönme-devşirme, koza ve kriptolara kadar her melânet var. Bu ne iş? Mesele vatan kurtaran Şaban komedisine dönüştü. Olay: Tam teşekküllü “temiz eller” operasyonunu zorunlu kılıyor. Ey Hükümet, Yargı yahut Yasama! Yapın artık şu “TEMİZ ELLER” Operasyonu’nu daha ne bekliyorsunuz? Sanki başka çare mi var? Elbette yok.

Abdullah Gül, Recep Tayip, bakanları ve partisine sorarlar:

“Yoksa bir korkunuz, çekinceniz, karanlık maziniz ve meş-um bağlantılarınız mı var? Hüküm, hikmet ve adaletle ifa edemediğiniz ‘yürütme’ bu kadar tatlı, kârlı, kazançlı, cazip ve dayanılmaz mı geliyor. Şart mı? Bunca şaibe altında parlamenter kalmanız?

Açın adalet ve hukukun önünü, çözün Cumhuriyet Savcılarının elini.

Beklenen ve istenen: Adaletin tecelli-i ve “Hukuk Devletinin” avdetidir o kadar.

<http://mustafanevruzsinaci.blogspot.com.tr>

İsa KAYACAN

REŞAT NURİ GÜNTEKİN’İN EŞİNE İMZALADIĞI “MİSKİNLER TEKKESİ” MİRASCISINA VERİLECEK

Aralık 2008 Perşembe

Yılların hızla ilerleyişi... Edebiyatımızın ustalarından Reşat Nuri Güntekin’in meşhur “ Miskinler Tekkesi” adlı İnkılâp Kitabevi yayınları arasında 1946 yılında günyüzü gören kitabı. Burdur’da bir hemşerimin elinde bulunan ve eşine imzaladığı bu kitabın, Reşat Nuri Güntekin ustanın mirasçılarına verilme düşüncesi. Aranılan Reşat Nuri Güntekin mirascısı veya mirasçıları, yakınları... “MİSKİNLER TEKKESİ -1946”

Bir gün Burdur’dan, amatör sporumuzun usta yöneticilerinden, duayenlerinden, haberci-yayıncı dostum Nuri Yıldırım telefonla arayarak, Burdur’da Gençlik ve Spor İl Müdürlüğünde çalışan Metin Şenoğlu’nun elinde, Reşat Nuri Güntekin’in bir kitabının, eşine imzaladığı nüshasının bulunduğunu, mirasçılarına armağan etmek istediğini, söyleyerek benden araştırma yardımı rica etti.

Sonra, e-mail adresime konuyla ilgili bilgi ve görüntüler geldi. Metin Şenoğlu hemşerimi telefonla arayıp, detaylı bilgi aldım. Eline tesadüfen geçen, yıllardır muhafaza ettiği Reşat Nuri Güntekin’in “Miskinler Tekkesi” adlı kitabının (iç) kapağında rahmetli ustanın eşine imzaladığı cümle bulunduğunu, kendi el yazısıyla imzasının bulunduğu bu kitabı yaşayan miraslılarına armağan etmek istediğini, telif hakkı sahibinin “Ela Güntekin” olduğunu öğrendiğini söyledi. Detaylı bilgi istedim ve postayla ilgili imzalı kitap sayfasının fotokopisi ve bir de mektup aldım Metin Şenoğlu hemşerimden, Burdur’dan. Mektup şöyle:

- Hocam, sayın İsa Kayacan: Öncelikle göstermiş olduğunuz yakın ilgi ve alakanız için bir kez daha teşekkür ederim. Araştırmacı-Yazar ve

Gazeteci kimliğinizle böyle bir konuya duyarsız kalmayacağınızdan, yardımlarınızı esirgemeyeceğinizden adım gibi eminim.

Sayın hocam, 1984 yılında dolaylı olarak elime geçen söz konusu kitap; ünlü bir yazarımızın eseri olarak, kitaplığımda misafir olurken, bir süre önce yazarımızın 1946 yılında, “En sevdiğim kitap en sevdiğim insana, yani Hadiye’ye. 30.10.1946” (Reşat Nuri Güntekin-imza) diye atfen imzaladığı kişinin, kitabın kanuni sahibi ve aynı zamanda eşi olduğunu tesadüfen öğrendim. O günden beri de kitabı ayrı bir özenle muhafaza etmekle birlikte, gerçek sahiplerine ulaştırmak için yaptığım tüm girişimler sonuçsuz kaldı.

Manevi değerine denli büyük olduğu konusunda benimle hemfikir olduğunuzu düşündüğüm ve emanetin, eski siyah-beyaz bir aile fotoğrafı gibi muhatap kişilerin özel arşivlerinde yerini alması, en büyük arzularımdan birisidir. İlgili kişilerin eline geçmesi, benim için büyük bir mutluluk kaynağı olacaktır.

Yazarın kendi ifadesinden de anlaşılacağı gibi, en sevdiğim eser diye bahsettiği “Miskinler Tekkesi” adlı kitap, 30.10.1946 tarihinde eşine hitaben imzalanmış olup, tamamı 211 sayfadan ibaret. Kahverengi, deri ciltli, sarı yapraklı ve iple ciltlenmiş bir kitaptır. Eğer mümkün olursa, kanuni varislerine, kitabı bizzat teslim etmekten onur duyacağım. (26.11.2008-Burdur) (Metin Şenoğlu, Gençlik ve Spor İl Müdürlüğü, Burdur, 0248 -2331356 Cep: 0532-6738593) Rahmetli Reşat Nuri Güntekin’in varisleri, lütfen arayınız. Manevi bir emanet sahipleri olarak size, sizlere teslim edilecektir.

Metin Şenoğlu bu davranışı, hassasiyeti nedeniyle kutlanmalıdır. Kutluyorum. Zerafet ve incelik dolu bir davranış karşısında bu satırların yazarı olarak ben de duygulandım.

Ela Güntekin hanımefendinin yazları İstanbul Büyükkada’ya geldiğini, Yavuz Bülent Bakiler ağabeyimden öğrendim. İzmir, İstanbul veya başka yerlerdeki şair ve yazar arkadaşlarımdan rica ediyorum, öncelikle de Ela Güntekin hanımefendiden rica ediyorum, lütfen Metin Şenoğlu hemşerimle görüşünüz, yardımcı olunuz.

Kitap hakkında detay: Reşat Nuri Güntekin külliyyatından: 8, Roman, Yazan: Reşat Nuri Güntekin, Kanuni sahibi: Hadiye Güntekin, ikinci basılış, İnkılâp Kitabevi İstanbul-Ankara Caddesi.

DİL YANLIŞLIKLARIMIZDAN İKİ ÖRNEK:

1- 28 Kasım 2008, Kanal-A televizyonu. Çifte Yürek Programı (THM) programı. Nuray Hafıftaş konuşuyor: “Gülşen Kutlu hanımla, telefonla görüştüm. TRT’de jüri olduğu için, şimdilik gelemeyeceğini söyledi”

TDK sözlük: Jüri; Seçiciler kurulu... bilgi ve açıklamasını yapıyor. Gülşen Kutlu “Jüri” denerek, seçiciler kurulu olarak mı ifade ediliyor.. “Jüri üyesi olduğu için” denilse, doğru olmaz mı?

2- 29 Kasım 2008, Ankara-Altındağ’da Şiir Akşamları programının sunucusu. (TRT kökenli olduğu söylendi); “Burada şiir adamları” var diyor. “Şiir kadınları” da diyecek miyiz? “Şairler, şaireler var” denilse daha doğru olmaz mı?

GÜNÜN HABERLERİ:

1. 31 yılı aşkın bir süredir başkent Ankara’da “Ankara’nın Gazetesi” olarak yayınlanan Tasvir gazetesi 01 Aralık 2008 tarihinden itibaren “YARIN” adıyla yayınlanmaya başladı.

2. “Malkara Emek” gazetesi 43. yayın yılına merhaba dedi.

Hüseyin Hüsnü GÜREL

**TÜRKİYE BİLİMSEL VE TEKNOLOJİK ARAŞTIRMA
KURUMU BAŞKANLIĞI'NA ANKARA İLGİ :**

01 Aralık 2008 Pazartesi

*Yüksek Mühendis Hüseyin Hüsnü Gürel'den TÜBİTAK'a:
"Erzincan da Doğalgaz arama ve afetlere karşı önlem süreci
başlatılmalıdır." ***Türkiye Bilimsel ve Teknolojik Araştırma Kurumu
Başkanlığı'naANKARA

İlgi : 16 Ekim 2008 Tarih ve B.02.1.TBT.0.06.03.00.165 -754
Sayılı yazınız,

Konu : 10 Ekim 2008 tarihli rapor sunumu ve başvurumuz,İlgide
kayıtlı başvurumla alakalı olarak tarafıma gönderilen; Araştırma Destek
Programları Başkanı Prof. Dr. M. Arif Adlı imzalı cevabi yazıda:
“Kurumumuza yazıyla iletilmiş önerinizle ilgili olarak TÜBİTAK
tarafından, bireysel araştırma projelerine destek verilmemesi nedeniyle,
herhangi bir girişimde bulunulması söz konusu olamamaktadır.
Çalışmanıza Kurumumuz tarafından maddi veya teknik yardım
sağlanması ancak önerilerinizi bu konuda yetkin bir ekiple vermeniz ve
TÜBİTAK proje değerlendirme süreci sonunda desteklenmesine karar
verilmesiyle mümkün olabilir. ... Bilgilerinizi saygılarımla rica eder,
çalışmalarınızda başarılar dilerim” denilmektedir.

OYSA:1. Benim taraf ve Kurumunuza sunduğum raporda;
Marmara Bölgesi ile Erzincan şehri ve ovasında (yeraltında doğalgaz
patlamalarından ileri gelen kıyametler koparcasına oluşan çok korkunç
afetler konusu ve Erzincan Ovasında) zengin “Doğalgaz yatağının
varlığı” açıklanmakta, Kurumunuza ihbar edilmekte ve konuyla ilgili
gerçekler yazılı belgelerle bilimsel olarak ortaya konularak
ispatlanmaktadır.2. İlgi yazınızın ikinci paragrafında yer alan:
“Çalışmanıza Kurumumuz tarafından maddi veya teknik yardım

sağlanması ancak önerilerinizi bu konuda yetkin bir ekiple vermeniz ve TÜBİTAK proje değerlendirme süreci sonunda desteklenmesine karar verilmesiyle mümkün olabilir” denilmekle, benim maddi destek bağlamında her hangi bir talebim, ihtiyacım ve beklentim yoktur. Teşekkür ederim.3. Mahallinde bir inceleme-soruşturma ve görgü tanıklarıyla görüşme gereği duyulduğu takdirde; Bu görev kurumunuzca görevlendirilecek uzman-teknik personel tarafından yapılmalıdır. Zira benim yaptığım vatandaşlık görev ve sorumluluğu buraya kadar olup; Bundan sonraki yasal sorumluluk ve yükümlülük kurumunuza ait olacaktır. Ülkemizin “doğalgaz” konusunda çok büyük sıkıntı içinde bulunduğu ve meydana gelen korkunç afetler nedeniyle büyük kaygılar yaşadığı bilinen bir gerçektir; Raporumda açılan bilimsel ve teknik hususlar üzerine gidilmesi resmi, yasal ve sosyal bir sorumluluktur diye düşünmekteyim.

NETİCE VE İSTEK:Kurumunuza sunulan 10.10.2008 tarihli raporun, teşkil edilecek bir “yetkin kurul” tarafından bütün belge ve ekleriyle incelenmesini; Benim de bu heyete mutlak surette davet olunarak görüşlerimin alınmasını; Kurul’un ikna olması halinde derhal “doğalgaz patlamalarından ileri gelen afetlerin önlenmesi ve Erzincan Ovasındaki çok zengin doğalgaz yatağından istifade edilmesi için” ilgili kurum ve yetkili makamlar nezdinde acil bir “doğalgaz arama” ve “afetlere karşı önlem” faaliyet sürecinin TÜBİTAK öncülüğünde başlatılmasını arz, teklif ve talep ederim.SAYGILARIMLA,Hüseyin Hüsnü GÜREL, İnş. Yük. Müh., (İTÜ-1953)ADRES: Ahenk Sokak No: 10/11, Çankaya / ANKARAE.mail: hhgurel@hotmail.com, WEB : <http://www.milliservet.blogspot.com/>TEL: 0312.418 12 37

Gönderen Yüksek İnşaat Mühendisi, HHGÜREL, İTÜ-1953
Mümkün Olduğu Kadar Yayınlanması,
Sahip Çıkılması ve Değerlendirilmesi Ricası iledir.

Murat HACIOĞLU

AŞK VARSA BEN DE VARIM

İnsanoğlu var olduğundan beri aşk ile iç içedir. Konuşmanın olmadığı ilkçağ dönemlerinde dahi gözlerdeki ışıltılarla iletişim kurmuş insanoğlu. Tabi o zamanlarda belki sevgi sözcükleri yoktu. “Seni seviyorum aşkım” diyemiyordu insanoğlu. Evet belki diliyle bunu belirtemiyordu ancak bakışlarıyla, homurtularıyla bunu belli etmiyor muydu? Elbette ki bu evrimci bakış açısından baktığımızda böyle. Diğer yanda nasıl? En büyük aşk Adem ile Havva arasında değil midir? Kutsal kitaplarda anlatılana bakacak olursak öyle değil miymiş? Adem Havva’ya olan aşkından yasak elmayı bile yemiş. Meseleye hangi taraftan bakarsak bakalım, gerek evrimci bakış açısıyla, gerek ilahi bakış açısıyla bakalım; sonuçta aşk gerçeği ile karşılaşırız...

Peki hiç belgesel izliyor musunuz? Penguenlerle ilgili belgeselleri dikkatle izlemenizi öneririm. Dişi ve erkek penguenin aşk için yaptığı fedakârlığı gördüğünüzde ağlamamak için kendinizi zor tutacağınızdan eminim. Elbette ki ebeveynlik içgüdüsünün de etkisi vardır, ancak penguenlerin çok sadık hayvanlar oluşu dikkate değer doğrusu. Dişi penguen yumurtladıktan sonra yumurtayı erkek penguen alır ve dişisi denizlere açılır. Aylarca denizlerde kalır. Bu sürede o karda kıyamette erkek penguen yumurtayı ayaklarının üzerinde vücuduna yakın tutarak korur. Yerinden bile kımıldamaz. Çünkü kımıldayacak olsa yumurtanın yere düşme ve donma tehlikesi vardır. Sonra anne geri döner ve nöbeti devralır, baba denizlere açılır...

Kim bilir daha bilmediğimiz ne aşk mucizeleri vardır doğada... Zaman zaman televizyonlarımızda çeşitli belgesellerde bunları izlemekteyiz.

Ya insanoğlu. Aşkı için göze alanından tutunuz da dağları delenine kadar bir sürü hikaye dolaşır dillerde. Çöllerde aşkını arayan Mecnun, dağları delen Ferhat belki abartılı aşk hikayeleridir, ancak bu bile aşka verilen değeri anlatmaya yeter zaten...

Aşk nedir? diye sorsak, bir sürü cevap alırız eminim. Ancak temelinde tek bir olgu yatar... O da; bir insanı kendinden daha çok

sevmek, daha çok düşünmek, uğruna her fedakarlığı yapabilmek, kavuşmak için her şeyi göze almak, ulaşmak için engelleri aşabilmektir. Düşünmek için saatler, günler yetersiz kalıyorsa, aklınıza geldiği her anda içinizde kıpırtılar başlıyorsa, uykusuz gecelerinizde sabahı hayaliyle getirdiyseniz siz aşıksınız. Yapmakta olduğunuz iş her neyse bir an önce işi bitirip sevdiğinize kavuşma arzusuyla yanıp tutuşuyorsanız, boğazınızdan lokmalar geçerken onun elinden yermişçesine huzurluysanız, ölümden döndüğünüz bir anda gözünüzün önünden hayali geçtiyse aşk sizin de bacanızı sarmış demektir. Aldığınız her nefeste, attığınız her adımda onun ismini sayıklar buluyorsanız kendinizi, onunkilerle değiştirdiyseniz masalarınızdaki resminizi, onun için her şeyden mahrum bıraktıysanız nefsinizi işte siz de o büyüğü dünyaya ayak basmışsınızdır...

Aşk varsa ben de varım diyebiliyorsanız, haydi durmayın, kalkın yerinizden... Aşka dair yapabileceğiniz her ne varsa erinmeden ve üşenmeden başlayın yapmaya... Yıllar öncesindeki aşksız hayatınızı düşünün. Ne kadar mutluydunuz? Ne kadar huzurluydunuz? Şimdi ne kadar mutlu ve huzurlusunuz? Tartın. Ölçün. Biçin. Ve aşk elinizdeyken kıymetini bilin. İncitmeyin, kırmayın, üzmezin, küstürmeyin... Hayalleri suya düşürmeyin. Bir anlık öfkenize yenik düşürmeyin onu. Bir anlık dalgınlığınıza kurban vermeyin. Geçici heveslerinizle idam sehпасına itmeyin. Çünkü hayatta sahip olabileceğiniz en büyük hazinenizdir. Onu saklayın, koruyun. Kendinizi koruduğunuz kadar...

İsa KAYACAN

KÜTÜPHANE; HEM TEFENNİ'DE, HEM ECE'DE OLMALI

Doğup büyüdüğüm, manevi borcumun bulunduğu Burdur ili, Tefenni ilçesi Ece Köyü'ndeki "İsa Kayacan Kütüphanesi"nin açılışını 01 Kasım 2008 tarihinde gerçekleştirdik. Burdur'un değerli Valisi Sayın İbrahim Özçimen başta olmak üzere, Burdur merkez ve Tefenni Protokolünün katılımıyla açılan kütüphane, karar verdiğim 2007 yılının Ekim ayından başlamak üzere bir yıl için de oluştu ve 7 bin 635 kitap, dergi antoloji, ansiklopediyle açıldı.

TEFENNİ'YE DAHA ÇOK YAKIŞIRMIŞ!..

Tefenni ilçemiz merkezinde, rahmetli dostum Yunus Serttaş'ın 31 Ekim 1975 tarihinde kurduğu ve halen yayınlanan "Tefenni'nin Sesi" Gazetesinin 03 Aralık 2008 tarih ve 1765 nci sayısında, Halk Eğitim Müdür Yardımcılığı görevini yürüttüğünü öğrendiğim ve gazetede "Alice'den Söyleşiler" gerçekleştiren Ali Gül'ün "Oradan, buradan, şuradan" başlığı altında "çeşitleme" diyebileceğim bir yazısı, yorumlar bütünü yayınlandı. Kendisiyle de telefonla görüştüm, yorumu üzerinde fikir alışverişimiz oldu. Ali Gül hemşehrim, Ece Köyü'nde bu kütüphanenin işleyemeyeceğini, yararlı olamayacağını savunuyor. Önce söz konusu yazının kütüphane bölümünde yer alanları aşağıya aynen nakletmek istiyorum (Ece Köyü'nün nüfusunun 100 değil 159 olduğu değişikliğini yaparak)

Ali Gül'ün görüşleri:

"Bu arada geçen ay Tefenni'nin yetiştirdiği değerli insan, gazeteci ve yazar İsa Kayacan Ağabeyimiz köyüne kütüphane açtı. İşte ilk duyduğumda kendi kendime yine yanlış yapıyor diye düşündüm. Yine Tefenni'de olması gereken bir kütüphanenin 100 nüfuslu bir köyde ne işi var diye düşündüm. İsa ağabeyimiz öyle uygun görmüş artık yapılacak bir şey yok. Tefenni'de bu konuyu birkaç kişi ile konuştum. Hemen hemen herkeste benim gibi düşünüyordu.

Açılışa gidemediğim için aslında çok da söz söyleme şansım yok. Ama gidenlerden ve basından açılış ile ilgili bilgiler aldım. Çok güzel bir program olmuş. Üst düzey bürokratlar katılmış. Açılış Ece köylüleri ve

İsa Ağabey için güzel bir hatıra olarak hatırlanacaktır. Tamam, köyüme böyle bir kütüphane açmak istedim diyorsan diyeceğim yok. Ama bence Tefenni'ye bu kütüphane çok daha güzel yakışırdı İsa Ağabey. Neden mi? Bir kere Ece Köyü'nde okul yok ve öğrencileri merkeze taşıma sistemi ile geliyorlar.

Ece Köyü'nde İlköğretimde ve lise de okuyan öğrenci sayısı 15 ile 20 arasında olsa gerek.

Bu kütüphanenin her gün açık olacağını düşünemiyorum. Sanırım belli saatlerde açılacak ki oda öğrencinin ve halkın müsait olduğu zaman olur mu? Zor diyesim geliyor. Bu kütüphane merkezdeki okulların bünyesinde olmasının çok daha faydalı olacağı da aşikardır.

Hatta ilçemizde açılacak olan Meslek Yüksek Okulu'nun bünyesinde olsaydı çok daha güzel olurdu. Oraya da şöyle güzelce sizin isminizi yazardık ve kütüphanenin işlerliğini de sağlamış olurduk.

Bence Ece Köyü'nde öncelikle öğrencilerin faydalanabileceği bir internet bağlantısı olan 3 bilgisayar ve çıktı alabilecekleri bir yazıcı olması çok daha iyi olurdu. Bu bilgisayar odası çocukların okuldan geldiği zamandan saat 21.00 e kadar açık kalacaktı. Bu konuda köyün imamı da buradan sorumlu olursa çok daha güzel olurdu. Okumak için hafta içi servisle, hafta sonu kurslarına ise kimi zaman yaya, kimi zaman traktörle, kimi zaman diğer araçlarla her gün ilçemize gelen Meltem ASLAN gibi kızlarımız içinde çok güzel bir eğitim kaynağı olurdu. Kızma İsa Abi sadece benim düşüncelerim bunlar naçizane.”

TEFENNİ İLÇE HALK KÜTÜPHANESİNE GÖNDERİLENLER

Kasım 2008 itibariyle, Burdur ağırlıklı olmak üzere ülkemiz geneline ve yurtdışındaki bazı kuruluşlara bağışladığım kitap ve dergi sayısı 28 bin 895'e ulaştı. Bunların 6 bin 127'si Burdur merkez ve ilçelerindeki kitaplık ve kütüphanelere Burdur İl Halk Kütüphanesine 5 bin 978 kitap ve dergi, Tefenni İlçe Halk Kütüphanesine 2 bin 850 kitap ve dergi bağışında bulundum.

Bu bağışlar, Ankara'da Kültür Bakanlığı Kütüphaneler ve Yayımlar Genel Müdürlüğüne listeler halinde, detaylı doküman yapılarak, tutanakla ilgili Genel Müdürlük personeline, Burdur merkez ve Tefenni'deki kütüphanelere ulaştırılmak üzere evimden alındı, gönderildiler.

69 paket kitap ve derginin alındığına ilişkin, zamanın Genel Müdürü Hasan Duman imzasıyla tarafıma yazılan yazıyla teşekkür edildi. Tarih 09.01.1997

Günlerden bir gün Tefenni'deki ilçe Halk Kütüphanesine yolum düştü. Bağışladığım kitapların kolilerinin açılmadığını görüp, akıbetiyle ilgili bilgi alamadım. “Tefenni’de masallaşan kitaplar” başlığıyla bir yazı yayınladım. 13.06.2002 tarihinde yayınlanan yazımı, Kültür Bakanlığı Kütüphaneler Genel Müdürlüğüne bir üst yazıyla gönderdim.

Bu arada anılan yazı Burdur gazetelerinde de yayınlandı. Hatta Burdur gazetesinin 05.10.2002 tarihli sayısında, “Gazeteci-Yazar İsa Kayacan isyan ediyor” başlıklı bir başka haber yer aldı.

O günün Burdur Valisi Kadir Koçdemir imzasıyla bana gelen yazıda, konunun Tefenni Kaymakamlığına intikal ettirilerek, kitapların akıbeti hakkında bilgi istendiği bildirildi.

Sonuçta, kütüphane çalışanları “işimizi artırıyorsunuz” şeklinde düşünmüş olacaklar ki, oturup 2 bin 850 kitap ve dergiyi, kendi ölçülerine göre değerlendirmişler “seri noksan, bu konuda yayın var” gibi gerekçelerle 2 bin 850 rakamını 514’e indirmişler ve bana cevap verilmesini sağlamışlardır.

TEFENNİ’YE DE KÜTÜPHANE AÇARIZ

Tefenni İlçe Halk Kütüphanesinin, bağışlara bakışıyla ilgili genel görüntü yukarıda verildi. Şimdi Tefenni’de açılacak Yüksek Okul için böyle bir kütüphane gerekli olabilir. Tefenni merkezindeki okulların yararlanması sağlanabilir.. Ama benim manevi borcumun olduğu Ece Köyü’ne açılan kütüphaneye ilgili “yanlış olmuştur, orada işlemez” gibi ifadeleri doğru bulmuyorum.. Gelin oturup konuşalım ve Tefenni’de açılacak kütüphaneye ilgili hazırlıklara başlayalım... Bu Kütüphane Belediye bünyesinde mi olacak? Yoksa İlçe Halk Kütüphanesi içerisinde mi olacak? . Ama İlçe Halk Kütüphanesinin bağışlara bakışı yukarıda anlatıldı... Yazmak, konuşmak, eleştirmek kolaydır..Ya sonrası!..

YILIN SÖZLERİ (2):

- 1- Dünyanın neresinde Türk varsa, ellerimizi uzatmalı ve kucaklaşmalıyız,
- 2- Milli davalar, sözle, tek gözle değil; çift gözle, fiiliyat olarak izlenmeli ve değerlendirilmelidir (İsa Kayacan)
- 3- Yazılar, kitaplar, yazarın çocukları gibidir. Yaramaz, uslu, akıllı, esmer, sarışan, güzel, çirkin, tembel, çalışkan, nitelikleri ne olursa olsun, çocuklarını sever, analar, babalar. Gönüllerinde her çocuğun ayrı, özel bir yeri vardır. Şiirlerim, yazıları, benim sevgili çocuklarım ve torunlarım gibidir (Mustafa Kemal Yılmaz-Ankara)

Selma GÜRSEL

KURU MANTI

MALZEMESİ : 2-3 porsiyon-200 Gram kıyma 1 baş büyük soğan,4 bardak un,1 bardak un hamur açılırken kullanmak üzere,1 yemek kaşığı tuz,1,5 su bardağı ılık su,1 kaşık margarin veya yarım çay bardağı sıvı yağ

Her zaman yapılmayan,yada misafir geldiği zaman hazırlanan bir mantı çeşididir.

Özelliği,hamurunun diğer mantı hamuruna göre biraz daha sert ve kalın olmasıdır.

Önce mantının içerisine konacak harç hazırlanır.

Hazırlanışı: 4 bardak una 1 kaşık tuz konularak un,su ile katıca yoğrulur.

Yoğrulan hamur üç yumak haline getirilir

Her yumak oklava ile 2 milim kalınlığında açılır.

Hamur çay bardağı ile yuvarlak olarak kesilir .

İçerisine kavrulmuş kıyma ve ince doğranmış maydanoz,istenirse kıymanın içine soğan doğranarak haşlanarak konulur.

Çay bardağı ile kesilen hamurların içlerine aldığı kadar bu malzeme konulur

6-7 kanat olarak uçları birleştirilerek bükülür.

Bükülen kısımlar altı yağlanan tepsiye bükülen taraflar tepsinin altına gelecek şekilde tek tek dizilir.

Tepsi dolunca tepsi ateşte döndürülerek kızartılır,

alt tarafı kızaran kuru mantı ters yüz edilerek üst kısmı da aynı şekilde kızartılır.

Kızarma işlemi bitince,tepsiye salçalı ve yağlı su ilave edilerek ateşin üzerinde tepsi çevrilerek mantı pişirilir.

İsteğe göre bu işlem su kalmayana kadar pişirilebildiği gibi hafif sulu olarak ta pişirilebilir.

Pişen mantı soğumaya bırakılır. Ilık olarak tabakla yada tepsi ile servis yapılır. Üzerine bol sarımsaklı yoğurt dökülür.

Cuma TÜRKMEN

DEDE

Yıllardır babama verdiğin bilgi
Bana yetmiyor söyle be dede
İmandandır sana duyulan saygı
İlim dağarcığın yokla be dede
Kara kış gelince gelirdin köye
Keserdin kurbanı toplardın ceme
Tarikat kısmından bakardın dine
Şeriatı başa ekle be dede
Edeple huzurda alan yerini
Sorardın herkese var mı sorunu
Açardın neşeyle Ali yolunu
Yönünü yanlışa çekme be dede
Verirdin vaazı inceden ince
Caferi'yiz derdin söze gelince
Caferilik nedir söyle bilimce
Olaya yüzeysel bakma be dede
Cafer'i Sadığın fıkıh ilimi
Anlata bulayım bende yerimi
Bana çatan münafığın sözünü
Boşa çıkarayım etme be dede
Bacım Fatma'yı çoktan unuttun
Hüseyin kıyamı hani kanıttı
Şu cahil kalışım beni delirtti
Akan suyu zora sokma be dede
Alevilikten kültür diyen oluyor
Ateist olanlar yerin alıyor
TRKMENĞLU kaos düzen sürüyor
Sahtekarlara fırsat koma be dede

Metin DEMİRCİ

ÇİÇEK HARBİ

Birinci çiçek harbini
Bağrında eriyecek kurşun yüreğin
Seni bir karanfil vuracak
Aşkın güle döndüğü yerde

Taşlar olacak, tanklar olacak
Çocuklar Ebabil olacak
Ve senin kalbinden telaşın olacak.
Aşkın güle döndüğü yerde

Hey gidi çorak ülke hey...
Dağları rahmetten ırak ülke hey !
Senin de bir baharın olacak
Aşkın güle döndüğü zaman.

**MAHMUT SELİM
GÜRSEL**

ISSN 1301-9945

YIL 10 SAYI 119 25 Ocak 2009

*Hazırlayan Mahmut Selim GÜRSEL yazışma
adresi corumlu2000@gmail.com*

**DİKKAT; BU BİLGİLER TELİF ESERİ OLUP YAZARI VE
YAYINEVİMDEN İZİN ALINMADAN**

Mahmut Selim GÜRSEL YENİ BİR YIL DAHA

Mahmut Selim GÜRSEL ÇÖPLÜK

Atilla ALPAY GAZETECİLER BAYRAMI MÜNASEBETİYLE
GAZETECİLER

Kerim MANDIRALIOĞLU BELEDİYE BAŞKANLARI NASIL
OLMALI

Üzeyir Lokman ÇAYCI ÖÇ (TİYATRO)

İsa KAYACAN TÜRKÇEMİZİN GÜNAHI NE

Sakin KARAKAŞ OSMANCIK SANAYİ SİTESİ NEREDE

Mustafa Nevruz SINACI KAMU HİZMETİNİN KILCAL
DAMARLARI: BELEDİYELER ŞEHREMİNİ VE ‘3Ç’ TEORİSİ

Selma GÜRSEL RULO YAŞ PASTA

Hıfzı ÖZBEKMEZ ANLATSANA

Muhsin AKTAŞ YAR AKILAN DÜŞÜNCE

Mahmut Selim GÜRSEL

YENİ BİR YIL DAHA

Hani Nasrettin Hocaya sormuşlar: Hocam Eski aylara ne oluyor? Demişler. Muhterem de eski ayları kırpıp yıldız yapıyorlar demiş. Acaba eski yılları da kırpıp ay mı yapıyorlar?

İşin şakasını bir yana koyarsak; Müslümanlıkla ilgisi olmaya bir kutlamaya yeniden ereceğiz. Yeni Yıl. Hepimizin bildiği gibi yeni yıl Hristiyanlık dininin bir kutlanan bayramıdır. Miladi takvimlerde bu günü yılın ilk günü olarak kabul etmiş ve bizim de Miladi takvimi kabul etmemizle birlikte yılbaşının birinci günü olarak yeni bir yılın başlangıcına girdiğimizi bilmekteyiz.

Bu bizlere bir yaş daha ihtiyarladığımızı ve bir yılı daha geride bıraktığımızı gösteren bir olgudur. Hepimiz yeni yılda dana güzel ve müreffeh bir hayatın geleceğini umarak ayların su gibi gitmesin sadece bakar ve ihtiyarladığımızın farkına bile varamayız.

Bizler Müslümanlar olarak bu kutlamalara katılıp katılmamamız kendi vereceğimiz hür düşüncemizle ilgili bir olgu olduğundan, herkesin de artık belli bir bilgi birikimi içinde yoğrulduğu zaman diliminde yaşadığımızdan sizlere şunu yapın, bunu yapmayın gibisinden ahkâm kesecek değilim.

Yeni yıla girerken sonraki gelen yılda neler yapacağımızı planlamamız gerektiğini, geride kalan yıllarda da ne gibi eksikliklerimizin olduğunu düşünmemizin gerekliliğini söylemekle kalıp; Yeni yılınızın kalbinize göre olmasını diler yeni yılınızı candan kutlarım.

Mahmut Selim GÜRSEL

ÇÖPLÜK

Çorum'un en eski alış veriş mekânı.

Burası; Çorum'un en eski bir arastası. Bu arastanın da; bazı kısımları ve bazı bina ve dükkânlarının deforme olduğu doğrudur. Biz insanlar yaşadığımız mekânları değiştirmeyi severiz. Bu değişilmeye uğraşı mekânların ana yapılarını da deforme olduğunu söylemek saf dillilik olduğu malumdur.

Çöplük tanımını için Osmanlıca harflerle basılmış olan “Çorum Tarihi” isimli çalışmada: “Çorum Kal’asının Romalılar zamanındaki eserleri saat kulesi civarında evler altında kalmış bir temelin şimalinden cenuba doğru indiğine göre, şimdiki çarşının (Çöplük) bulunduğu yerde olması lazımdır. Zaten de Danişmentlilerin zapt ettiği Çorum Kal’asının şimdikinden daha vâsi’ olduğu içindeki askerlerin çokluğu ile anlaşılır.

İşte Nastor bu kal’ada uzun müdded Dânişmend Ahmed Gaziye karşı durdu. Mir’atü’l-tevarih << ba’de Nikonya ki Çorum’dur. Muhasara ve zahmetle zapt etti ve asker-i İslâm gana’im ve esir ile na’il oldu (1)>>

Çöplük diye halkımızın bildiği çarşının; Çorum’un en eski yerleşim yerlerinden olan “Nikonya” nın zamanında da bulunmuş olma ihtimali büyüktür.

Çorum bu tarihlerde kalesinin tanımını şu alanlar içinde olduğu zannedilmektedir. Çorum Tarihi isimli eserde: “Nikonya Tekfurunun sarayının bulunduğu yer, bu gün halen Albayrak ilköğretim okulu olarak bilinen bulunduğu yerde idi.

Alaybey sokağının güzergâhından kale suru şimdiki Ulu Cami meydanına kadar inmekte. Ulu Camiinin bulunduğu yerde büyük kilise bulunmakta, buradan Ulu cami Altından geçen camii kebir 3. sokak dan Taşhan caddesi istikametinden, Emniyet sokaktan devam eden sur, şimdiki kaleyi de bir burç olarak düşünürsek oradan Kulaksız sokağı, Albayrak sokak olarak sınırlandırabiliriz.

Burası çok büyük bir alan olarak gözüксе de haritada burasının üçgen şeklinde bir alan olduğu gözükmemektedir.

Bu sınırların içerisinde halen bulunan ve kilise diye bilinen yerin “havra” olma ihtimali büyüktür. Burasın Nikonya’da sonra yapılmış olması ihtimalinin olması gerekmektedir.

Çorum’un Türkler tarafından kuşatılması sırasında kuşatma 40 gün sürmüştür. Bu gün Devlet Hastanesi sırtlarlı ve Bahçelievler bölümü Türk çadırlarının bulunduğu kuşatma alanı olarak bulunmaktadır. Kuşatmanın sonlanması ise Çorum’da gece çok büyük bir deprem olmuş taş üzerinde taş kalmamış ve peşinden yağan müthiş bir yağmurdan sonra Çimento fabrikası ve şimdiki Nadık deresi tarafından gelen muazzam sel ve molozlarla Nikonya ortadan kalkmıştır. Sağ kalan Nikonyalılar bu olayın Allah’ın Türklere verdiği bir mükafat, kendilerine verilen biz ceza olarak görmeleri sonunda tamamı Müslüman olmuş ve Türk boylarından Çorumlu oymağının burada kalması ve Karakeçili Aşiretinin de yerleşmesi ile Çorum yeniden kurulmuş oldu.

Konumuza başlık olan Çöplük yukarıda bahsi geçen deprem ve selden sonra oluşan mezbelelikten sonra “Çöplük” ismini almış olması gerekir. Elde bulunan molozlarla şimdi bulana kalenin yapılmış olmasının delili olarak kalede kullanılan her türlü moloz taşının dıştan halen gözükmesi olarak görebiliriz.

Çöplük o zamanın tarihini yansıtan bir arkeolojik sit alanı olması gereklidir. Aynı şekilde o zamanlardan kalan Hıdırlık caminin altında bulunan yer altı mezarlarının da söylentileri bu konularla uğraşanlar tarafından anlatılmaktadır.

Çöplük Çarşısı için pek çok kişinin kalmaması için bizzat benim tarafımdan ve imzaları karşılığı yaptığım anket halen sitemde yayınlanmaktadır. <http://copluk.buadresim.com> burada **ÇÖPLÜ ÇARŞISI YIKILSIN (KALKSIN) DİYEN** lerin adı soyadı ve **ÇÖPLÜ ÇARŞISI YIKILMASIN (KALKMASIN) DİYEN** lerin adları ve soyadları ile anketi ile de tespit edilmiştir.

Burada isimleri yazılı olan ve ankete katılan zatlarla bizzat bire bir kendim konuştum ve sorduğum soruya kalksın veya kalkmasın cevabını yazmalarını adlarını soyadlarını ve imzalarını atmalarını istedim. Daha sonra sanal olarak katılanlara da belirli süre verdim ve katılanlardan TC kimlik nosunu verenleri buraya e-postaları ile kattım.

Bence Çöplük yani Çöplü Arastası kalkarsa Çorum büyük bir kültür erozyonuna uğrayarak betonlaşan bir alan ile yeraltına alınmış bir çarşı ile modernleşme tantanası ile birkaç kişinin cebinin olmasından başka bir işe yaramaz.

Kaybeden Çorum ve Çorumlular olur.

(1) Nazmi Tuğrul Çorum Tarihi << Çorum'un Fet'hi ve Melik Danişmend>> ser levhasıyla başlayan kitabın mâ-ba'dını tamalamış oluyor. Türk azmi “ Denmektedir.

Atila ALPAY

GAZETECİLER BAYRAMI MÜNASEBETİYLE GAZETECİLER

Bulunduğu işyerinde hemen her şeyden sorumlu olanı ve toplumumuzun en altta kalanı da ne yazık ki gazetecilerdir.

Genellikle mesai saatleri ve ne yiyip ne içtikleri ; ne zaman yatıp uyudukları ve tatilleri hatta bayramları bile belli değildir.

Saat kulesi ile vilayet önündeki haber üretim yerlerine ve bir de önündeki bilgisayarın uzaydaki internet şebekelerine bağlı olan beyinlerinin telleri kopuncaya kadar çalışan bu meslek gurubunu ne yazık ki kimse anlamamış ve kıymetini de bilememiştir.

Gazeteci evine sabaha karşı mahalle bekçileriyle birlikte gider.

Mesaisi altı saatlik uykusundan kalktığı anda başlamıştır. Bazen önündeki klavyenin simit susamlarından çalışmadığı da olur. Hele ona birde şekerli çay dökülürse kopan küçük kıyamettir.

Yemek saatinde her an birisi bir yerde bir basın toplantısı mutlaka yapacak; iyi resim almak için girdiği kalabalıklarda birkaç cop da sırtına mutlaka yiyecek veya kim vurduya gidecektir. Telefonlar birbiri peşine çaldığı zamanlarda tablasında sigarası ve bardağındaki çayı da hep yarım kalmaktadır.

Eni boyu birkaç km.lik bu şehirde bir avuç insan daimi olarak hemen iki günde bir bu gazetelerin sayfalarını işgal eder ; O bilgisayarını kapatmaksızın o haberden bu habere ; bir toplantıdan diğerine koşar . Hızlı not tutmaktan bilekleri ağrır, ayakkabısının tabanının yarılması kimsenin umurunda değildir. Ve yine bu her gün bir şey söyleyen insanların en güzel resimleri çekilir, onlar için kağıtlar harcanır, matbaaların silindirleri döner, ağızlarından çıkanlar haber lisanına çevrilir, satırlara dizilir, sayfalara dökülür ve bu söz sahipleri bu suretle itibarlarına itibar katar; bu şehirde büyük ve önemli insanlar olur, saygı görür; tanınır ve bilinirler, böylece insanlarda memlekette olup biteni öğrenirler Amma Oysa bunları yapan emek sahiplerini pek kimse tanımaz, bilmez

hatta sevmez...Ülkede iletişimli fakülteler orada profesörler filan olsa da gazeteci Çorumda doğru dürüst bir iş veya meslek sahibi olmayan ,hatta evlenecek kız verilmeyen adam demektir.

Herkesin pijamalarını giyerek akşam yemeklerini yiyip, ellerinde çay bardaklarıyla televizyonlarının karşısına geçtikleri saatlerde onun işi esas şimdi başlamakta ve yirmiye yakın sayfa bağlanıp matbaaya gönderilmek zorundadır. Yoksa demoklesin kılıcı gibi bir yasa başlarının üstlerinde bir ecel gibi daima sallanır:

"Üç gün hele bir çıkma resmi ilanını keserim, sende hapı yutarsın "diyen bu ilgili mevzuat da kaybedilecekler ; hep dokuz sıfırlı rakamlar olacağı ve o da kağıtçı ile matbaacıya gideceği için hiç duraklama veya aksama affedilmemektedir.

O günde en az on altı saat çalışır. Hele kışın akşam saatlerinde otobüs durağında beklerken tonlarca egzoz gazı yutar ve önünden homurtularla geçen cipleri ve otomobilleri sayar .Ama kimse onun mesaisinin yeni başladığının farkında değildir.Hatta onun orada olduğunun da...

Sonra bu her gün sayfaları işgal edenlerin yüzde doksan beşi bu gazeteleri almaz, abone olmaz hatta kendi resmi veya haberi yoksa bile okumazlar. Onun için bu şehrin nüfusu on yılda elli bin artmışken gazeteler hala 1500 adet bile basılamamaktadır. Basılsa dahi para verip alan bir elin parmakları kadar bile yoktur.

O bazen bekler, telefonla yapılacak bir teşekkürü,not tutması için bir küçük ajandayı, bir buket çiçeği veya bir tükenmez kalem, veya bir çam sakızı armağanı...Ama nafile, herkes sineğin yağını hesaplamaktadır. Öyle bir tepsi baklava ile gazete idarehanelerine akşam sürprizi yapacak ve cennete gidecek insan sayısı ise trilyonda bir bile değildir. Hatta böyle bir hareket dahi ütopyanın ve halüsinasyon görmenin ta kendisidir.

O günde yüz bardak demli çay ve Yeşilaycı Attila efendinin inadına iki paket sigara içer. Günlük radyasyon miktarını sekiz-on saat almazsa rahat uyuyamaz. Öyle yirmi yılda emekli olan gazeteci tipi ancak İstanbul plazalarının veya bilmem ne gurubunun dergi editörleri ile ayağı uçaktan yere değmeyen parlamento veya hükümet muhabirlerinin hakkıdır.

Emekli olacağı gün genellikle onbeş-yirmi yıl açığı çıkacak ve onu cebinden ödeyecek hatta emekli olduğunu bile göremeyecektir. Sarı basın kartı en büyük hayalidir. Onunla bütün kapılar açılacak ,uçaklara indirimli binecektir. İtibar görecektir belki silah ruhsatı alacak ,

memlekette nadirattan sayılacaktır. Ama ona ulaşmak çoğunlukla kaf dağının ardında Nuh'un gemisini aramak kadar zordur. Onun için gazetenin verdiği ve genellikle de kendisi tarafından bilgisayarda hazırlanan ve sarıya boyanan bir tanıtım kartını arka cebinde taşımakla teselli bulacaktır.

Onun için seçim zamanları iyi zamanlardır. Meydana çıkan pehlivan adayları kesenin ağzını açıp yemekli kahvaltılı-mevlidli toplantılar yapacak ve O belki bir an için yarım ekmek içine ayakta kafa kellesi tükürük köftesi yerine belki sıcak bir çorba içebilecektir.

Artık karanlık odada film yapmasa ve arşivlerde toz yutmasa da önündeki canavar monitörden çıkan radyasyon sayesinde bazen aniden bir frankeştayn olması veya hastalanması da her zaman ihtimal dahilindedir.

O gazetesinin muhabiri, yazarı, fotoğrafçısı, dizgicisi, çaycısı, dağıtıcısı, reklamcısı, hatta ilancısı bazen de paspasçısı hatta her şeyidir.

Bu kadar acıklı cümleyi buraya sıralayarak konuyu izam ettiğimizi –abarttığımızı- düşünenler olabilir.

Hani geçen gün çalışan gazeteciler bayramıydı ya. Sanki çalışmayan gazeteci varmış gibi. Bir yerlerde birileri kendi kendine bayram kutlamaları yapıyor ve demeçler veriyordu ya .

Soruyoruz , gazeteci öldüğü gün mü bayram edecektir.

Bütün cefakar meslektaşlarıma-sigarayı az içmeleri hatta bırakmaları dileklerimle/ selam olsun... Gazeteciler gününüz kutlu olsun...

Saygılarımızla.

Kerim MARDIRALIOĞLU

BELEDİYE BAŞKANLARI NASIL OLMALI?

Bir ili, bir ilçeyi yönetecek idareci, beden ve hafıza bakımından güçlü, zeki, bilgiyi ve öğrenmeyi seven, zihni açık, dürüst, ahlakî zaafı taşımayan, azimli, cesur ve kararlı olmalıdır. Her işte olduğu gibi özellikle yöneticilikte de liyakat olmazsa olmazlardandır. Başkan adayının her alanda bilgi birikim sahibi olması elbette zordur. Ama orkestrayı yönetecek liderliğe sahip olması şarttır. İyi bir liderin kalitesini de kendisiyle beraber etrafındakiler belirler. Bundan dolayı etrafındaki kişiler iyi seçilmiş olmalıdır.

Şehir emanet edilen kişi, görev yapmak istediği şehri çok iyi tanıdığı gibi, diğer şehirlerdeki gelişmeleri de takip etmeli, her zaman yeniliklere açık olmalıdır. Yönetici, vizyon ve misyon sahibi olmalı, çok çok önemli olan tecrübesini bunlarla bütünleştirmelidir. Ortak akılla plan, proje, iş üretmelidir. Yanlışları tenkit etmekle, iş yapmak; haksızlıkları konuşmakla adaleti uygulamak ayrı ayrı şeylerdir. Zulmü, herkes tenkit eder, ama adaleti herkes uygulayamaz. Emri altındakilere adaleti uygulayamayanlar üsttekilerden nasıl adalet bekleme hakkına sahip olur? Hz.Ebubekir: “Benim yanımda hakkını alıncaya kadar zayıf güçlü, yediği hakkı ödeyinceye kadar güçlü zayıftır” demişti değil mi? Yönetici, kendisini kimseye hesap vermeyecek, eleştirilmeyecek şahıs olarak görmemelidir. Hiç kimse masum değildir. Hz. Ebubekir’in halifelğe geliş şeklini ballandıra ballandıra anlatıp da, karşısındaki insanlara ağız açtırmayan yetkililere ne demeli? O büyük halife: “Doğru, güzel hareket edersem bana yardımcı olun, yoldan sapar yanlış yaparsam beni düzeltin’ diyordu.

Farklı görüşlere hoşgörüsüz yaklaşan yönetici, halk tarafından kınanacak ve desteksiz bırakılacaktır. Hiçbir kimse de bulunmaz Hint kumaşı değildir. Mezarlıklar, yerlerinin doldurulamayacağına inanan insanlarla doludur değil mi? Dünya menfaati üzerine dönen siyasetin, bir canavar olduğundan hareketle ahiretteki hesabı düşünerek hizmet etmek en büyük ideal olmalıdır. Behlül Dana’nın hac görevini yaparken ağlaşan insanları İbrahim Ethem’e göstererek şöyle dediği anlatılır: Ey halife! Bu

insanlar kendi günahlarının hesabını verip veremeyeceklerini bilmedikleri için ağlaşıyorlar. Sen ise hem kendi hesabını hem de onların hesabını vereceksin. Buna hazırlıklı ol!’ Bir politikacı gelecek seçimi, bir devlet adamı ise gelecek kuşağı düşünürmüş. Her yönetici iyi bir halk adamı olduğu gibi iyi bir devlet adamı özelliği de taşımalıdır. Halkın geleceğini, kendi geleceğinin önüne geçiren şahsiyetli yöneticiler kaybetseler de kazananlardan olacaktır. Ayrıca halkının durumu kötüleşmiş olmasına rağmen yönetimini sıkıntısız devam ettirebilmiş lider bulabilmek çok zordur.

Yönetme talebinde bulunanların çok olması kalitenin yakalanması açısından faydalı olabilir. Sayının fazla olmasında makam ve dünyalık hırsının ağır bastığını da söylemek mümkündür. Ayrıca favori bir aday adayının olmaması da bunda etkilidir. Neden ne olursa olsun ancak bir kişi o koltuğa oturacaktır. Eğer bu bir hizmet yarışıysa herkesin öne geçme mücadelesini hakkaniyet içinde yapıp, sonuç ne olursa olsun birbirleriyle kucaklaşması gerekir.

Erdem ve fazilet çatışmada değil, saygı ve yardımlaşmadadır. Olayları günlük değerlendirip, heyecanla kararlar almak kişilerin ve şehirlerin geleceğinin kararmasına sebep olabilir. Ayrıca gerçek kazançlının kaybeden olamayacağını hangi inanan garanti edebilir? Halka baş olmak ağır iştir. Genellikle baş olanın, sevinci az, kaygısı çok; öveni az, söveni çok olurmuş. Ben o genelin içinde olmayacaklardanım mı diyorsunuz?

Hadi yolunuz açık olsun...

Üzeyir Lokman ÇAYCI

ÖÇ (TİYATRO)

«Işıklar evlerimize girince karanlıklar gider...»

Üzeyir Lokman ÇAYCI

Kişiler :

Bekir Efendi : İşçi emeklisi (70 yaşında)

Necmi : Bekir Efendi'nin oğlu (29 yaşında)

Profesör Kemal : Bekir Efendi'nin erkek kardeşi (60 yaşında)

Polis memuru

Bekir Efendi 40 yıl Almanya'da çalıştıktan sonra Türkiye'ye döner. Hayatını kendisine beşiklik yapan Bor ilçesinde geçirmeye karar verir. Oldukça yorgundur. Türkiye'de bulunduklara süre içerisinde gerek hanımı Cavidan'la ve gerekse tek oğlu Necmi'yle hiç ilgilenmemiştir. Onun ilgi alanında sadece para vardır...

Necmi ise annesi öldükten sonra uzun süre Türkiye'de yalnız ve başıboş kalmıştır. İçkiden başka dayanağı yoktur.

BİRİNCİ PERDE

(Gün yavaş yavaş ağarmaktadır... Radyo açıktır. Bekir Efendi'nin dış kapıdan girdiği görülür. Elindeki ekmeği masanın üzerine bıraktıktan sonra, Necmi'nin yattığı divanın üstünü düzeltir. Yerdeki şişeleri ve eşyaları toplar, diğer kapıdan çıkar. Tekrar gelerek ekmeği alır. Mutfakta kahvaltı yapmakta olduğu anlaşılır.)

İki kapı, dolap ve pencerelerden oluşan bir oda... Sağ ve sol duvarların bitişiğinde iki divanla, solda divan yanında üzerinde ilaçlar bulunan bir sehpa ve ortada ise etrafında sandalyeler bulunan bir masa... Masanın üzerinde ise Necmi'nin çerçeveli çocukluk fotoğrafı, resimli mecmualar, eski bir şamdan üzerinde mum, kitaplar ve radyo bulunmaktadır. Duvarda bir ayna, sağdaki divanın yanında da, yerde yatık bulunan boş içki şişeleri göze çarpmaktadır.

Radyodan «haber saati» isimli programdan konuşmalar duyulur :

« Sevgili dinleyiciler, işte bir kaç başlıkla huzurlarınızdayız. Yine zam haberleriyle sarsılacaksınız... Yarından itibaren ejderhalar gibi pahalılık üzerimize geliyor ! Trafik kazalarında rekor kırdık! Yollar otobüslerle dolup taşıyor. Nehir ve tren taşımacılığımız adeta yok gibi! Yurdumuzun dört köşesinde korsanlar ha bire arabalarımızı yakıyorlar! Şer gönüllüleri ve caniler artık korkmuyorlar! Eğitimde, ahlâkta ve inançta seviye düştü! Meydanlara çıkanlar bilir bilmez, dinden, imandan, ilaçtan, vatan kurtarmaktan bahsediyorlar! Yani anlayacağınız, herkes imam, doktor, siyasetçi oldu! Aile yapımız ise ha bire parçalanıyor... Şehirlerimiz ilgisizliğin kurbanı! Sigara ve içki tüketiminin artması bizi korkutuyor! Ajanlar ülkemizde at koşturuyorlar! Önemli kademelerdeki insanlarımız kaza süsü verilerek birer birer öldürülüyorlar. »

Bekir Efendi : (Radyo haberlerini dinlemektedir) Ne günlere kaldık?

(Radyoyu kapatır, sandalyeye oturarak Necmi'nin fotoğrafını eline alır) Bir daha geri gelmeyecek güzelliklerden kaçışımdan bahsediyor sanki? Kendisini unuttuğumdan, ihmal ettiğimden bahsediyor gibi... Unutmanın kaybetmek olduğunu bana hatırlatmak istiyor!

(Elindeki çerçeve ile ayağa kalkar) Gecelerin sihirli boşluğunda kendimi kaybettiğim anları, ya da karşılarında hiç ses çıkaramadığım haksızlıkları eğer şimdi görüntüleselerdi acizliğim ve zavallılığım açığa çıkacaktı...

(Ayaktayken, eğilerek masa üzerindeki bir mecmuanın sayfalarını karıştırır) İkiniz de haklısınız ey kelebek ve boşluğa tekme atarken dudakları uçuklayan eşek!

(Öne doğru gelir) İnişli ve çıkışlı yollarda, gençliğimin gücünü kullanarak vefasızlık ettiğim insanlarla ben nasıl yüzleşeceğim?

(Başını yukarı kaldırarak) Menfaat kulluğu, çıkar çobanlığı ve öfke tüccarlığı yapmanın nelere mal olduğunu şimdi gayet iyi biliyorum.

(Ellerine bakar) Sanki boşa akıttığım suların içerisinde boğuluyorum.

(Pencerelerden dışarı bakar) Kalplerini kırdığım insanlar beni yalnız bırakarak öçlerini alıyorlar!

(Duvardaki aynaya bakarak, ağzını açar, dişleri görünür) Daha önceden maskemi çıkarsaydım, insanlar acımasız yüreğimle, dengesiz duygularımla ve kontrolsüz arzularımla beni görmüş olsalardı bugün için bir tek dostum kalmayacaktı...

(Ortadaki masaya yaklaşır ve bir sandalyeye oturur. Dirseğini masaya koyarak eline başını dayar) Bir de kendi kendimi aldatıyorum...

Sanki şimdi etrafım dosttan geçilmiyormuş gibi ulu orta konuşuyorum! Çevremdekilerin adil olamadıklarını söylesem belki biraz inandırıcı olabilir... Bana rehber olan yanlışlıkların, suçların ve günahların sahibiyim. Düşünce fakirliğini zenginlik olarak algılayanlar arasında yaşamamanın ne demek olduğunu dahi bilmiyorum.

(Sabit bir noktaya bakarak) Zamanında öğretmenlerim keşke bana utanmayı öğretselerdi? Hırslarımı taşımak için 40 katır yetmez... Ne yaptığıma, neyi yapamadığıma bakan mı var sanki? Patronu olduğum toprakların çırağı olma gibi bir yöne itildiğimi görür gibi oluyorum. Ne hale düştüm, ne hallere düşürüldüm?

(Tekrar ayağa kalkar... İçerden küçük bir tabak içinde iki parçaya bölünmüş bir elma getirir. Yarısını yer...) Sevgili oğlum ben sana hayatında bu şekilde bir ikramda bulunamadım. Bak... elmanın yarısını da senin için bırakıyorum... (Eline oğlunun fotoğrafını alır... Gözleri yaşararak...) Necmi oğlum... Necmi! Konuşsana benimle... Bir defa olsun bana “baba” de.

(O sırada dış kapı açılır. İçeriye elinde içki şişesiyle, sarhoş bir şekilde Necmi girer... Odanın ortasındaki masaya yaklaşır. Bir sandalyeye oturur. Şişeyi ağzına dayayarak içkisinden içer. Bekir Efendi soldaki divana yaklaşır... Üstündeki yorganı açar. Oturur. İki elinin arasına başını alarak oğlunu izler.)

Bekir Efendi : Yanılığlar upuzun... Kavramlar paramparça... Çevremizde insan avı var... Sinsice ve aptalca!

(Ayağa kalkar) Sen ve ben bu güne kadar annenin yokluğunun farkına vardık mı? Ya da senin benim varlığımdan ne hissettiğini ben bilmiyorum... Yarın da aynı şeyleri yaşayacağız ! İhtiyaç duyulduğu zaman, faydası olmayacak bir gelecekte bahsediyorum. Biliyorum bugün de benimle konuşmayacaksın ! Ama aslında kendi halin sana benden daha çok şey anlatıyor.

Ben Almanya’da inşaatlarda usta olarak çalıştığım sıralarda duvarları şekillendirmekten zevk alırdım. Harçlara hayallerimi karıştırırdım o zamanlar...Ama ne yazık ki, yuvamı dilediğim gibi şekillendirmek aklımdan geçmezdi... Bu sebeple bugünkü hayatı bu şekilde yaşıyorum. Kendi ellerimle yüreğimden kopardığım bir varlık olarak susmakta ve bana «baba» dememekle haklısın! Seni bende ve ben sende tüketenler utansın... Önce kendim için, sonra da senin için söyleyeceğim bir söz var... Bu da : «Unutmak kaybetmektir! » sözü...

(Necmi’nin fotoğrafı elindedir) Kısa süreli mutluluklar uçucudur. Çoğu zaman da insanlara zararlı olurlar. Görüyorsun ki ben yaşlandım.

Yakındaki hasret, uzaklardaki hasretten daha sarsıcı... Acıları sırtımda taşıyamıyorum. Kolay mı bir şeyler olmak?

(Sessizlik... Ayağa kalkar. Pencerelele yaklaşır.) Bak yine gece çöktü dışarıda. Korkunç gölgeler geziyor sokaklarda. Sanki Bağdat'ı görüyorum, kıpkırmızı bir kan denizinin ortasında. (Necmi'ye dönerek) Bakışların soğuk... Ellerin titriyor senin...

(Necmi'nin gözleri irileşir... Ayağa kalkar ve Işığı söndürür. Perde kapanır)

İKİNCİ PERDE

(Gün yavaş yavaş ağarmaktadır ... Radyo açıktır. Dış kapıdan giren Bekir Efendi elindeki ekmeği masanın üzerine bıraktıktan sonra, Necmi'nin yattığı divanın üstünü düzeltir. Yerdeki şişeleri toplar, diğer kapıdan çıkar. Tekrar gelerek ekmeği alır. Mutfakta kahvaltı yapmakta olduğu anlaşılır.)

“Haber saati” konuşmaları radyodan duyulur :

“Sevgili dinleyicilerimiz sizlere şimdi aldığımız bir haberi ulaştıracamız...Gıda dağıtım işinden denizcilik sektörüne geçen Orak, Safra adlı kuru yük gemisiyle taşımacılık yapacak... Yani kaşla göz arasında 40 yıl gurbette çalışmadan, Orak, kısa sürede koskoca bir geminin sahibi oldu. 95.7 metre uzunluğundaki geminin piyasa değerinin ikinci elde 5 milyon dolar olduğu belirtiliyor. Geminin kapasitesinin 200 TIR'ın taşıdığı yük değerinde olduğu da her yerde allandıra ballandıra anlatılıyor... Bugünkü iktidarla ilgili haberler bununla da sınırlı değil... Yüzsüzlük bulaşıcı bir hastalık gibi birinden diğerine geçiyor... Osuman Küpe'nin oğlunun da gemi işletmeciliğine merak sardığı iddia edildi. Küpe'nin oğulları Mimat Hilad, Simail Küpe ve Yalha Küpe'nin ortak oldukları Buz İnşaat adına 9 trilyonluk teşvik temin edilerek, Çin'den gemi aldıkları haberleri soğuk rüzgâr gibi ortalıklarda dolaşıyor.

Ayrıca Osuman Küpe'nin oğullarının 600 evi olduğu iddiası ise piyasaya bomba gibi düştü! Gözler diğer oğullarına çevrildi.

Kepekkatan'ın oğlunun ardından Yüzali Şimşek'in oğlunun gemi alması siyasi kulislerin gündemine oturdu. Yüzali Şimşek'in 24 yaşındaki oğlu Serkan Şimşek kız kardeşi ile 10 milyar lira sermayeli şirketi adına 720 milyar liraya Mo-Mo gemisi satın aldı. Bunlar bu halleriyle kendilerini kalkındırmaya çalışıyorlar. Gemilerini kurtaran kaptanlar denmez mi bunlara?

Sevgili seyircilerimiz burada bu gibi iktidar faaliyetlerini anlatmaya ne gücümüz yeter, ne de vaktimiz? Bu sebeple sizi bu konuları

bizzat takip etmeye çağırıyoruz... Biliyorsunuz, hiçbir zaman felaketler sırtarak gelmezler. Bu kafalardan kendi çocuklarınız için en ufacık bir ilgi bekliyorsanız havanızı alırsınız. Bunlara oylarınızı verdiğiniz için, sizlere onlar adına ne kadar teşekkür etsek az... Hiç olmazsa bundan sonra da bu zavallıların devlet imkanlarıyla diğer ihtiyaçlarını karşılamalarına da vasıta olacaksınız. İyi ki varsınız. Sizin kıymetinizi bilmeyenler taş olsunlar!

Bekir Efendi : (Radyo haberlerini dinlemektedir) Ağzına sağlık! Ne kadar güzel konuştun! Bir de benim gibi 40 yıl gurbette şuursuz çalışanlara çocuklarının yalnız ve kimsesiz bırakılmalarına, yüreklerinden duygularının sökülüp atılmalarına sebep olan çıkarıcılardan, hainlerden de bahset! Biliyorum pusudaki kafalar av peşinde! Din maskesi altında yetkilerini sıçrama tahtası gibi kullananlar var. Zayıf noktalar daima sırtıcı oluyorlar... Cahillikler acizliklerin örtüsü... Bu cılız örtüler çekildikçe çirkinlikler açığa çıkıyor ve etkinlikler çöküyor!

Bekir Efendi : (Radyoyu kapatır, oturur, oğlunun resmini eline alır) Bizi Almanya'da da burada da yok farz ettiler. Bizim oralarda ağa gibi yaşadığımızı düşünenler var! Onlara göre sanki para süpürdük! Yürürken... gezerken... yatarken ceplerimiz marklarla doluyormuş gibi algılandık! Seni böyle yorumlayanlar karşısında göz göre göre unutuldu... Sonra da kayboldun! (Derin derin iç çeker) Bir gün olsun... bir kez olsun sen orada ne bok yiyorsun diyen olmadı... Onlar için lâf üretmek iş yapmaktan daha kolay!

Vay Necmi'm vay! Daha çooooook resminle avunacağım. Hiç olmazsa sen yokken dilediğim gibi konuşuyorum. Kim bilir şu an benim paralarımınla hangi kahvehanenin köşesinde? Önünde rakı... dut yemiş bülbül gibi hiç sesini çıkarmadan buraya geleceğin, yani zıbaracağın vakti gözlüyorsun. Sen orada kalabalık içinde yalnızsın... Ben burada kendi içimde yalnızım... Ahhh farkına varamadığın bir tek şey var?

(Sessizlik, müzik, ayağa kalkar. Duvardaki aynaya doğru yaklaşır...)

Bekir Efendi : (Aynaya bakarak kendi görüntüsüyle konuşur) Ahhh... farkına varamadığın bir tek şey var... dedim ya? Bu da hayatın kısalığı...

Ömür geçip gidiyor... Dün tuttuğunu koparıyordun... Bugün oğluna sözünü geçiremiyorsun! 70 yıllık koca herif! Hıyar oğlu hıyar!

(Oda kapısından çıkar, sonra bir kitapla içeriye girer... Masaya doğru yaklaşır ve sandalyeye oturur. Kitaptan bir sayfa açar, yüksek sesle okur)

Zamanın ikinci yüzü karanlık

Önümüze çıkan bir çok şeyler var...

Fark etmediğimiz...

Yanından geçip gittiğimiz gerçekler gibi!

Düşmanı bol...

Zengini aptal

Fakiri çaresiz

Okumuşu gayesiz

Bir toplum...

Böyle giderse

Yaşının götürdüğü yerden

Bir daha

Geri gelemes Halil Usta...

(O sırada dış kapı açılır. İçeriye elindeki içki şişesiyle, sarhoş bir şekilde Necmi girer... Odanın ortasındaki masaya yaklaşır. Bir sandalyeye oturur. İçkisinden içer. Bekir Efendi soldaki divana yaklaşır... Üstündeki yorganı açar. Oturur. İki elinin arasına başını alarak oğlunu izler.)

(Necmi de babasına doğru başını çevirir... Göz göze gelirler. Perde kapanır.)

ÜÇÜNCÜ PERDE

(Gün yavaş yavaş ağarmaktadır... Radyo açıktır. Dış kapıdan giren Bekir Efendi elindeki ekmeği masanın üzerine bıraktıktan sonra, Necmi'nin yattığı divanın üstünü düzeltir. Yerdeki şişeleri toplar, diğer kapıdan çıkar. Tekrar gelerek ekmeği alır. Mutfakta kahvaltı yapmakta olduğu anlaşılır.)

İki kapı, dolap ve pencerelerden oluşan bir oda... Sağ ve sol duvarların bitişiğinde iki divanla, solda divan yanında üzerinde ilaçlar bulunan bir sehpa ve ortada ise etrafında sandalyeler bulunan bir masa... Duvarda « Ayıyı nereye götürürseniz götürün kendisini ormanda sanır! » yazısı bulunan bir tablo asılıdır. Masanın üzerinde ise Necmi'nin çerçeveli çocukluk fotoğrafı, resimli mecmualar, eski bir şamdan üzerinde mum, kitaplar ve radyo bulunmaktadır. Duvarda bir ayna, sağdaki divanın yanında da, yerde yatık bulunan boş içki şişeleri göze çarpmaktadır.

Radyodan «haber saati” isimli program konuşmaları duyulur :

« Sevgili dinleyiciler, işte bir kaç konuyla tekrar huzurlarınızdayız. Uzun bir yolun çıkış noktasındasınız! Ayaklarınızı ne kadar uzağa atarsanız atın oradan hasret çıkıyor... Çeviremeyecekleri dümenlerin başlarına geçenler, perakende yalanlarla acılarınıza ısıklık çalıyorlar. Onlar kötülük yaparak rahatlıyorlar... Bizleri tüyleri yolunacak tavuk gibi görenler var! Kemerlerinizi bağlamayı unutmayın... Çünkü sizi güvenliksiz bir geçitten geçirmeye zorluyorlar. İftiraların önlerindeki kargaşalıklardan, mahkemelere intikal ettirilen dayanaksız dosyalardan, ceza şekline dönüştürülen suçlamalardan medet umanlarla karşı karşıyasınız... Yüzlerinden nefret yağan ahmaklar, tecavüze uğramış aynalardan, zurnaların ucundaki sineklerden, türban adı altında rahibeleştirilen kadınlardan, kâtil kamyonlardan hiç söz etmiyorlar.

Telefonlarınızın hukuksuz bir şekilde dinlenebileceğine dair kuşkularınıza hak verenler çok! Halleriyle dini yalanlayanlar her an size de çamur atabilirler... Cilalı siyaset devrinde siz de mağdurlar listesinde yer alabilirsiniz ! Biliyorsunuz kablumbağalar çiftetelli oynamasını bilmezler! Onlar başarısızlığın dokunulmazlığı ve zayıflığın gücüyle, masumları kovalama ekibi gibidirler. Yaşadığınız şehirde size ait neyiniz kaldı? Şimdi ulu orta yapılan bir kötülüğün kırk yamasından bahsediyor herkes ! Yıpratılmamış bir tek şey gösterin bana... Sanki onlar sizden öç alıyorlar. Siyasi tercihlerini sizden yana yapmayanların bulundukları yerlerde kalma ihtimallerinin ortadan kalktığı da gözlenmektedir ! Başkalarının bastonlarıyla yürüyenler uzaklara asla gidemezler... »

(Kapının zili çalar. Bekir Efendi kapıyı açar. Kardeşi Profesör Kemal elinde bir valizle içeriye girer. Kucaklaşırlar. Valizi, karşı duvarın dibine konulur.)

Bekir Efendi : (Radyoyu kapatır) Hoş geldin kardeşim. Yıllarca birbirimizi göremedik... Saçların da benimkiler gibi bembeyaz olmuş! Nasılsın, iyi misin? Emekli oldun mu?

(Profesör Kemal çeketini çıkarır. Her ikisi birden ortadaki masanın kenarındaki sandalyeleri çekerek otururlar.)

Profesör Kemal : Evet ağabey, hemen hemen on yıl oldu birbirimizi görmeyeli. Seni ve bende izleri olan çevremi oldukça özledim. Hepimiz birbirimizden uzaklarda yaşamaya zorlandık... Anlayacağın hasret, gurbet derken yılları tükettik!

Bekir Efendi : Olumsuzluklar içerisine itildik... Birileri de dayanma gücümüzü alıp gittiler.

Profesör Kemal : Necmi nerede ?

Bekir Efendi : O bir kahvehane köşesinde günlerini hiç ediyor... Her gün tirit gibi sarhoş geliyor eve... Beni sevmiyor. Benimle konuşmuyor. Adeta benden öç alıyor. Yani ettiklerimi biçiyorum ben!

Profesör Kemal : Demek alkol bağımlısı oldu...

Bekir Efendi : Hem kendini kontrol edemiyor, hem de çevresini tanımıyor. Yani o küçük Necmi'nin yerinde başka bir kişi var!

Profesör Kemal : Hiç kimse kendisini sorgulamıyor. Dayanaksız ithamlar, kuşku üreten ön yargılar, gerçekleri gizleyen örtülerle karşı karşıyasız. Bu sebeplerle senin gücünün yetmediği yerlerde sorumlulara, destekçilere veya devlet otoritesine de rastlayamıyoruz. Geçen gün televizyonda konuşmasını dinledim devam eden Fener yolsuzluk davasıyla ilgili olarak : “Falan ülkede, falan dernek yöneticileri suiistimal yapmış. Bunun sorumlusu da sizsiniz diyorlar. Bana ne ya. Bana ne. bir derneğin yöneticileri yanlış yapmışlarsa, yargılanmışlarsa, buna ne?” dedi.

Bekir Efendi : Tarihe, tarihi değerlere hakkını vermek seviyeli bir bakışla mümkündür. Vatanseverleri ve Atatürk gibi değerleri suçlayanlardan ben inançla ilgili, insani tavır beklemiyorum. Onlar kendi çocuklarını ve yakınlarını kurtarma mücadelesi veriyorlar. Yolsuzluluklarla çevrili yüksek duvarlar ardında saltanat süren bu kişilere bizim halimiz bedduaya çevrilerek yansıyacak! Yani ben sorumluluk mevkilerinde bulunan bu kişilerin geleceklerini de iyi görmüyorum.

Profesör Kemal : Otobüsle Bor'a gelirken yanımda oturan bir şahsın bana anlattıkları da Deniz Feneri davasındaki suçlamalardan hiç geride kalacak şekilde değildi. Kendisi Paris'te çalışıyormuş. Onuncu Paris'in Strasbourg Saint Denis bölgesinde bulunan Milli Görüş'e ait 64 Numara diye anılan caminin bu gün yerinde yeller esiyormuş. 6 – 7 yıl öncesine kadar cami alacağız vaatleriyle 9 milyon Frank'a yakın para toplandığı söyleniyormuş. Para fabrikası gibi çalışan bu yerde, kitapçılıktan, lokantacılığa... Bakkallıktan kasaplığa kadar bir çok iş yeri de faaliyet gösteriyormuş... Cami alınmadığına göre toplanan paraların nereye gittiğini vatandaşlar birbirlerine soruyorlarmış!

Otobüste benim önümdeki koltukta oturan bir vatandaşımız da : «Ülkemizin dışındaki vatandaşlarımızın karşılaştıklarından bahsediyorsunuz... Biz de burnumuzun dibinde bize yansıyan olumsuzluklardan rahatsızız! Adeta denetlenmesi gerekenlerin dokunulmazlıkları var! Denetleme yapması gerekenlerin de bir şekilde etkisiz hale getirildiklerini görüyoruz. Birbirlerinin adamları olanlar ister

huzur evlerinde olsun, ister bir başka hizmet alanlarında olsun tecavüzlerin, yolsuzlukların ve baskıların görmezlikten gelinmesini sağlıyorlar! Olan üçüncü şahıslara yani mağdurlara oluyor. Bu gibi yerlerde hukuk işletilmiyor... Yarın bu tür kanunsuzluklara kaynaklık yapmış olan kişilerin belediye başkanlıklarına getirilmelerine veya milletvekili adayı olmalarına da hiç şaşırmayın » dedi.

Ankara'ya indiğimde kömür kullanılarak havası kirletilmiş bir başşehirle karşılaştım.

Gelirken bir baktım, ilçemizdeki Özden Çayını kurutmuşlar. Dereye yığınlar halinde betonlar dökülmüş. Hatıralarımızın kaynağı bu dereyi kurutmadan önce ne yapıp ne edip sularla besleyemezler miydi?

Dünyanın hiç bir yerinde ırmaklar, nehirler ve kanallar kapatılamaz...

Onlar gelelecek için toplumların güven alanlarıdır. Yarın, bir gün ihtiyaç duyulduğu anda çevreden gelen sel sularını taşıyacak bu ırmağı kapatanlar, çevrenin sel sularıyla harap olmasına sebep oldukları anlarda lanetle anılmayacaklar mı? Yarınları niçin düşünmüyorlar?

Her zaman tekrarladığım bir sözüm var : İnsanlar kendilerinden uzaklaştıkça kötülöklere yaklaşırlar.

(Kapının zili çalar. Her ikisi birden ayağa kalkarlar.)

Bekir Efendi : Necmi bu saatte gelmezdi? Hem o anahtarıyla açardı kapıyı... Hayırdır inşallah!

Bekir Efendi kapıyı açar... Profesör Kemal de merak içerisinde onun yanındadır.

(Bir polis memuruyla karşılaşırlar.)

Polis : Oğlunuz Necmi'ye bir kamyon çarptı... Olay yerinde can verdi. Araştırmalarımıza göre amcasının Amerika'dan geldiğini görenler ona söylemişler... O da buraya gelirken koskoca kamyonu fark etmemiş. Cenazesi morga kaldırıldı. Başınız sağ olsun!

(Her ikisi de giyinerek dışarı çıkmak üzeredir.)

Bekir Efendi : Oğlum... Biricik yavrum... Seni de kaybettim... Bizi bu hallere düşürenleri ALLAH'a haval ediyorum. Ben yitirdim, ne olur siz sevdiklerinizi kaybetmeyin?

Profesör Kemal : (Ceketini sandalyenin üzerinden alır) Biricik yeğenim beni göremeden hayatını kaybettin... Ben de sen çok özlemiştim. (Hüzünlü bir müzikle her ikisi de ağlayarak dışarı çıkarlar. Perde kapanır.)

Bor, 13.12.2008

İsa KAYACAN

TÜRKÇEMİZİN GÜNAHI NE?

Dilimizin anlatım için var olduğu, anlaşma için yaratıldığı biliniyor. Doğru yazmak, Doğru konuşmak, doğru anlamak için çaba göstermek hepimizin görevi.

Merkezi Ankara’da bulunan, günlük yayınlanan “Belde” Gazetesinde, Semiha Korkmaz ve Fatma Betül Kaya’nın hazırladığı sütunlarda, 26,27 Aralık 2008 tarihlerinde görüntü olarak yayınlanan “Komikler” sütunlarına geçen duyurular vardı. Bunların içinde elle yazılanlar olduğu gibi, bilgisayar çıktıları olanlar da yer alıyordu.

Bunlar sırasıyla;

- 1- Satılık karalüferli daire..Tel:
- 2- Tembel avrat reyonu (Bir marketten)
- 3- Misir uni gelmiştir,
- 4- Osman Gazi Ünivestesinde ürüleci servisinde Ameliyata gitti. Yunus Çini sahibi Eskişehir.
- 5- Muazzez Abacı, TSM sanatçısı. TRT–1, 31.12.2008 yılın son günü. Saat: 20.40, Yılbaşı eğlence programı: “TRT çalışan personellerine teşekkür ederim” diye mikrofondan, ekrandan sesleniyor.

-“TRT’de çalışan personele teşekkür ederim” denmesi daha doğru değil mi?.

Bunların sayısı giderek artırılabilir. Artırmak mümkün. Siz şöyle Anadolu ya bir uzanın nelerle karşılaşsınız, nelerle. Bu yanlışların sahipleri, fazla eğitim görmemiş olabilirler... Hiç değilse, çevrelerindeki, yakınlarındaki güvendikleri kişilerden yardım talep etseler olmaz mı acaba?.

TÜRK DİL KURUMU DUYARLI

Türk Dil Kurumu, dilimiz konusundaki yanlışlıklar için, yabancı hayranlığının zirveye ulaşmasının getirdiği sıkıntılar konusunda duyarlı. Bu kurumumuzun başkanı Prof. Dr. Sayın Şükrü Haluk Akalın yaptığı açıklamalarla, verdiği konferanslarla, sempozyumlardaki bildirileriyle,

dilimizin üzerine titriyor. Sayın Akalın'dan aldığım 25.12.2008 tarih ve 2713 sayılı yazıyı aşağıya alıyorum efendim:

Prof. Dr. Sayın İsa Kayacan;

Belde Gazetesinde 20 Aralık 2008 günü yayımlanan “Türkçe yaz, Türkçe oku” başlıklı yazınızı da diğer yazılarınız gibi ilgiyle okudum.

Türk Dil Kurumu, bilimsel çalışma ve araştırmalarının yanında yazınızda da belirttiğiniz gibi Türkçenin kullanıldığı alanlarda yaşanan yabancılaştırmanın kaynaklandığı yasal düzenlemelerin yapılmasına kadar geçecek zaman içerisinde; belediyeler, sivil toplum kuruluşları, eğitim kurumları ve basın yayın kuruluşları ile iş birliği içerisinde çeşitli etkinlikler yürütmektedir. Kurumun benimsediği ilke çerçevesinde de tüm çalışmalarımız, Genel Ağ üzerinden kullanıcıların eleştiri ve önerilerine açık bir şekilde yürütülmektedir ve sizin gibi değerli bilim insanı ve yazarlarımızın Kuruma gösterdikleri ilgi bizi yüreklendirmektedir. Yazınızda şahsım ve Kurumuma yönelttiğiniz övgüler için teşekkür eder tüm değerlendirmelerinizin bizler için ufuk açıcı olduğunu, çalışmalarımızı daha iyiye götürmemizde bize güç verdiğini belirtmek isterim.

Sayın Kayacan, yazınızda verdiğiniz örnek ile sizin de dikkat çektiğiniz gibi Türkçenin doğru ve düzgün kullanımına yönelik duyarlılığın toplumun tüm kesimlerince paylaşılması gerekmektedir. Böyle bir duyarlılığın oluşması ve yerleşmesinde özellikle basın yayın kuruluşlarının, yazar ve şairlerimizin çok önemli bir sorumluluğu olduğu inancı ile bu yönde yazmış olduğunuz yazılarınız için çok teşekkür eder, saygılarımı sunarım (Prof. Dr. Şükrü Haluk Akalın, Türk Dil Kurumu Başkanı-Ankara)

Sakin KARAKAŞ

OSMANCIK SANAYİ SİTESİ NEREDE?

Osmancık sanayi sitesinin kuruluş fikri 1970’li yılların başlarında ortaya atıldı. Konu ile ilgili olarak örgütlenme sorunu yaşayan sanayi esnafı sonunda site arsasının yer tespiti ile avundu. 1980’li yılların ortalarında temeli atılan sanayi sitesinin inşaatı yaklaşık 18 yıl devam etti. Sabrın sonu selamettir atasözüne uygun mudur bilemem ama 18 yıl sonra sanayi esnafının sitesine kavuşması biraz düşündürücü olsa gerek.

Bu arada nüfusu ikiye katlanan ve ekonomik açıdan gelişen Osmancık’ta sanayi sitesi ihtiyacının 18 yıl sonra giderilebilmiş olması derin sıkıntılara yol açtı. 2000’li yılların başlarında ise tamamlanan sanayi sitesine esnafın taşınması istendi. Kentin içerisinde yıllarca perişan halde hizmet üretmeye çalışan sanayi esnafı sonunda modern dükkânlarına kavuştu.

Sorunların sona ereceği ve ticari pastanın büyüyeceği hayali ile modern olduğu tartışılan yeni dükkânlarına taşınan sanayi esnafı büyük bir hayal kırıklığı ile karşı karşıya kaldı. Henüz alt yapısı tamamlanmamış olan bölgede sıkıntılar günbegün büyümeye başladı.

Dükkânların önemli bir kısmının kısa bir süre sonra çökmeye başladı. Açık alan aydınlatmalarının yeterince gerçekleştirilmemiş olması, bölgeye ulaşım sorununun çözülememiş olması, giriş çıkış bölgelerinin netleştirilmemesi, açıklamalı yön tabelalarının oluşturulamamış olması, reklâm ve tanıtım zafiyeti, esnafın bölgeyi bilinçsizce kullanması sonucunda hurda ve artık malzeme ile oluşan görüntü kirliliği kısa zamanda sanayi sitesini yaşlı bir konuma getirdi.

Pastanın büyüyeceği umudu ile bölgeye taşınan esnafın kendini yenileyemedi. Bilgisayarlı bakım, onarım, hizmet ve üretim anlayışının geliştirilememesi, geleneksel usullerle işi götürmeyen çalışan esnafın gelişen teknolojiye ayak uydurmaması, bölgede birkaç banka ATM cihazının açılmaması gibi sorunlara siteyi amatörce yönetme sorunu da eklenince Osmancık sanayi sitesi Osmancık insanı ve esnafı için umut olmaktan çıkmaya başladı. İşte bütün bu bilgiler ışığında özellikle gece saatlerinde Samsun İstanbul D-100 karayolunda seyreden araçların Osmancık sanayi sitesinin girişini ve yerini kestirememesi sonucunda doğal olarak insan aklına Osmancık sanayi sitesi nerede sorusu geliyor. Bu sorunun cevabı sağlıklı olarak verildiğinde ve söz konusu sorunların önemli bir kısmı çözümlendiğinde müjdelemek isterim ki “Sanayi Sitesi” Osmancık için umut olacaktır.

Mustafa Nevruz SINACI

KAMU HİZMETİNİN KILCAL DAMARLARI:BELEDİYELER ŞEHREMİNİ VE ‘3Ç’ TEORİSİ HAKKINDADIR

İktisadi hayatın can damarı perakendecilik, halka hizmetin ulaşma-başlangıç noktası ise belediyeciliktir. Vücuda hayat veren kılcal damarlar misali bu iki unsur, hayatı yaşanabilir kılan sacayağının ana öğeleridir. Bu üçgeni tamamlayan üçüncü ayak üretimdir.

Tabiat ana da (eko-sistem) üç unsur üzerine kuruludur. Varlığını, eskilerin ‘anasır-ı erbaa’ dedikleri toprak, hava ve su üçleminde sürdürür.

Üretim ve tüketimi destekleyen, örgütleyen ve hayatiyet kazandıran, motive eden en önemli faktör ise belediye teşkilâtlarıdır. Devlet, genellikle yurttaşla belediyeler vasıtasıyla buluşur. Bu nedenle belediyeler, devlet teşkilâtının can damarını teşkil eden hayati önemi haiz kurum ve kuruluşlardır.

Halk genellikle bunun farkında bile değildir.

Ama ‘farkında-bilincinde’ olmak zorundadır.

Zira kundaktan kabire kadar, insan dahi, bütün yaşam formları üzerinde belediyeler etkin bir unsur olarak fonksiyonunu sürdürür. Kısaca realize edecek olursak: Toplumsal yapının her katmanında, her derece ve düzeyinde belediye vardır. Sağlık, mutluluk, ucuzluk-pahalılık, temizlik-güzellik, güvenlik ve güncel hayatın huzurla devamı bile belediyelerle ilgilidir. Bu nedenle belediye çok önemlidir.

Önce belediye başkanı olmak üzere, bu teşkilatta görev alacak bütün kişilerde hakeza.

Nitekim 29 Mart 2009 günü tekrar sandık başına gidilecek ve bu hayati organların ana unsuru yeni yöneticiler seçilecektir. Gerçekte bu milletvekili seçmekten çok daha önemli, onurlu ve sorumlu bir iştir.

Hani eskilerin ‘şehir emini’ diyerek; Yerleşim yerinin en temiz ve mütemayiz insanını seçtikleri alan budur. Zira oraya sadece ve yalnızca namuslu-dürüst, onurlu-sorumlu, adaletli ve hakikatli insanoğulları lâyıktır.

Hayatlarında zerre kadar şaibe, insanlık, hukuk, hakkaniyet ve ahlak dışı temlik ve tasarruf bulunan kimseler, belediye kapılarına (hâşa) köpek kavliyle dahi bağlanamaz. Köy ve mahalle muhtarından, belediye başkanı ve meclis üyelerine kadar o makamlar bütünüyle; Namuslu-dürüst, onurlu-sorumlu, “Vatanı ve milletini öz’ünden çok seven” bencillikle malul olmayan ve kişisel ikbal peşinde koşmayan “adaletli ve faziletli” bilge kişilerin yeridir.

ASLA BİR YANLIŞLIK YAPMAMAK GEREK!...

Aşağıda görüleceği üzere belediye hizmetleri zaten olabildiğince kurumlaşmış, özleşmiş, yerleşmiş ve sadece namuslu-dürüst bir yöneticiyi gerektirir aşamaya varmıştır. Asli görevi ve varlık nedeni itibarıyla halka dürüst, kaliteli ve ucuz hizmet sunmakla yetkili ve görevli bu kuruluşlar; Yerine ve durumuna göre hırsızlık, yolsuzluk, suiistimal ve sahteciliğin de uç noktaları olabilmekte ve çok kötü niyetlerle “halkı soymak-sömürmek için” pekalâ kullanılabilmektedir. Günümüzde yaygın örnekte budur. İşte bu nedenle “seçici” sıfatıyla, hem aday olana ve hem de aday gösterene çok dikkat etmek zorundayız. Belediyelerin teşkilat ve görevlerine dair 03.07.2005 tarih ve 5393 sayılı yasa, belediyeleri idari ve mali özerkliğe sahip kamu tüzel kişiliğe dönüştürmüş ve çok açık bir ifade ile resmen olmasa da fiilen halka mâletmiş bulunmaktadır.

Eğer 5216 sayılı Büyükşehir Belediyesi Kanununu bir yana bırakıp münhasıran, 5393 sayılı Belediye Kanununu esas alırsak, belediyelerin temel görevlerinin; B.şehir Belediye Kanununda özellikle düzenlenmeyen alanlarda 5393 sayılı Kanununda yer alan hükümlerin ilçe ve ilk kademe belediyeleri için de geçerli olduğunu görürüz.

MEVZUAT HAKKINDA:

Bilindiği gibi, 5393 sayılı Kanun, belediyelerin görev, yetki ve sorumlulukları ile belediye idarelerine tanınan imtiyazlar konusunda kapsamlı bir düzenleme getirmiş; Kanunun 14. maddesi "Belediyenin görev ve sorumlulukları" başlığı altında şu hükme yer vermiştir: "Belediye, mahallî müşterek nitelikte olmak şartıyla;

İmar, su, kanalizasyon, ulaşım gibi kentsel alt yapı, coğrafi ve kent bilgi sistemleri, çevre, çevre sağlığı, temizlik ve katı atık; zabıta, itfaiye, acil yardım, kurtarma ve ambulans, şehir içi trafik; defin ve mezarlıklar; ağaçlandırma, park ve yeşil alanlar; konut, kültür ve sanat, turizm ve tanıtım, gençlik, spor; sosyal hizmet ve yardım, nikâh, meslek ve beceri kazandırma, ekonomi ve ticaretin geliştirilmesi hizmetlerini yapar veya yaptırır.

Nüfusu elli bini geçen belediyeler, kadınlar ve çocuklar için koruma evleri ile okul öncesi eğitim kurumları açabilir. Devlete ait her derecedeki okul binalarının inşaatı ile bakım ve onarımını yapabilir veya yaptırabilir. Her türlü araç-gereç ve malzeme ihtiyaçlarını karşılayabilir. Sağlıkla ilgili her türlü tesisi açabilir ve işletebilir. Kültür ve tabiat varlıkları ile tarihî dokunun ve kent tarihi bakımından önem taşıyan mekân ve işlevlerinin korunmasını sağlayabilir. Bu amaçla bakım ve onarım yapabilir. Korunması mümkün olmayanları aslına uygun olarak yeniden inşa edebilir. Öğrencilere, amatör spor kulüplerine malzeme verir, destek sağlar. Amatör spor karşılaşmaları düzenler. Yurt içi ve yurt dışı müsabakalarda üstün başarı gösteren veya derece alan sporculara meclis kararıyla ödül verebilir. Gıda bankacılığı yapabilir. Belediye, kanunlarla başka bir kamu kurum veya kuruluşu verilmeyen mahallî müşterek nitelikli diğer görev ve hizmetleri de yapar veya yaptırır.

Hizmetlerin yerine getirilmesinde öncelik sırası, belediyenin malî durumu ve hizmetin ivediliği dikkate alınarak belirlenir.

Belediye hizmetleri, vatandaşlara en yakın yerlerde ve en uygun yöntemlerle sunulur.

Hizmet sunumunda özürlü, yaşlı, düşkün ve dar gelirlilerin durumuna uygun usul, esas ve yöntemler uygulanır.

Belediyenin görev, sorumluluk ve yetki alanı belediye sınırlarını kapsar.

Belediye meclisinin kararı ile mücavir alanlara da belediye hizmetleri götürülebilir.”

Düzenlemede görüleceği üzere ‘mahalli ve müşterek nitelik’ Belediye Kanunu ve belediye idaresinin en önemli ayırt edici özelliğidir.

Gerek sahip olunan yetkiler gerekse bu yetkilere istinaden görevlerin ifası bağlamında Türk belediye sistemi, beldeden Büyükşehir’e kadar nüfus ve imkânlar bakımından önemli farklılıklar gösterir. Büyükşehir dâhilinde olmayan belediyeler temelde 5393 sayılı Kanuna tabi olup; B. şehir belediyeleri ile ilçe ve ilk kademe belediyeleri

hem 5216 sayılı Kanun hem de 5393 sayılı Kanunla ilgili diğer kanunlar gereği görev yapar ve sorumluluk taşırlar.

HALK'A HİZMET, HAK'A HİZMET:

Buradaki ortak özellik: Hakkıyla ve lâıykıyla doğrudan halka hizmettir.

Halka hizmetin adil, eşit ve dürüst olması şarttır.

Aksi takdirde sosyal adalet zedelenir, kamu vicdanı rahatsız olur.

Toplumsal barış temelinden sarsılır ve bozulur. Belediyelerde bozukluk hükümetlerdekine benzemez. Etkisi ani, sonuçları ağır ve pahalıdır. Bu nedenle kamu hizmetinin kılcal damarı olan belediyeler asla dumura uğramayacak sağlamlıkla tahkim edilmek ve yarınki makalemizde açıklık getireceğimiz “Şehir Eminleri” anlayışı-yaklaşımı içinde ikame olunmak zorundadır.

Cumhuriyet döneminin ilk zamanları ve öncesinde belediyelerin adı “şehremaneti” (şehir emaneti), belediye başkanlarının adı da “şehremini” (şehir emini) idi.

Güncel anlamda dünün belediyeleri, şehrin esas sahibi ve yerleşik sakinleri adına kurulu, ahalinin iş hayatı, medeni ilişkileri ve müşterek yaşamının iktisadi, sosyal ve yasal gereklerini ‘hak, adalet, hukuk ve vukuf’la’ düzenleme görevi yüklenmiş, kişiler için geçici- emanet, doğrusu (yerel halk adına) emanetçi kurumlar idi.

Bunlar, kul hakkı dayanaklı iş, icraat, işlem ve faaliyetler olduğu içindir ki, şehir emaneti, yani belediye’nin başına (belediye başkanlığına) halk içinde muteber, çok emin, namuslu, dürüst, erdemli bir adam getirilir ve bunun adına da şehir emini denilirdi.

Her ne kadar zaman içinde anılış biçimi, isim ve hukuki muhtevası değişmiş olsa bile; Cumhuriyetle birlikte bu usul, esas, anlam ve yüklem asla değişmemiştir. Halk daima her belediye başkanını şehir emini olarak görmek, bilmek, ona inanmak, güvenmek ister.

Zaten temeli dürüstlük, çimentosu eşitlik, adalet ve hakkaniyet olan bu temiz yönetim anlayışın değişmesi beklenemez ve istenemez!.. Belediyelerde şeffaflık, doğruluk ve dürüstlük kavramı, anayasanın ‘değişmez-değiştirilemez ve değiştirilmesi dahi teklif edilemez’ hükümleri gibidir. Nasıl ki, bir devlette baş, hayati önemi haiz ise; Tabanın temayüz mebdei olan belediye başkanı da en az onun kadar ‘yaşamsal’ önemi haizdir. Bu anlamda atalarımızın ‘balık baştan kokar’ darbı meseli, öncelikle mahalli lider, yani halk önderi, milletin öncüsü ve sözcüsü pâyesini paylaşan belediye başkanları için geçerlidir.

Başkanlar meclisleri ile bir bütündür. Başî şaibeli, başarısız ve kötü bir belediyenin meclisi de, adeta kanalizasyon çukuru gibi düşünülür. Böyle belediyelerin birinci derecede temin ve tevziye memur ve mükellef oldukları içme suları dahi temiz, berrak ve içilebilir değildir. Kirlilik, yozlaşma, çürümüşlük ve kokuşmuşluk sokaktan sulara her yere ve her şeye adeta nüfuz etmiştir. Esnafı kurnaz, sahteci, hileci, mürai, üçkâğıtçı ve pahacıdır. Lâ ilâç sadakaya muhtaç, fakr-u zaruret içinde belediyeye seçilenlerin, birkaç yıl sonra besili domuzlar gibi semirdiğini ve şehrin en mutena yerlerini tutarak zenginleştiği görülür. Üstelik halkın deyimiyle bu güruh saman altından su yürüten, sinekten yağ çıkartıp belini incitmeyen, her işini kitabına uyduran ustalık ve kurnazlıktadır. Denetim unsuru bunlar için işlemez, işlese de zerre miskal kusur ve kabahatleri bulunamaz. Bunlar, kirlilik-kibirlilik, bencillik ve insanlık dışılığı yönünde kitlece namussuz, onursuz, sorumsuz bir çeteden neş’et (türeme) bireyler bazında seçilmiş keneler, lâğım fareleri, sülükler, vampirler ve domuzlar gibidirler.

Halka hırsızlık, yolsuzluk, soygun-vurgun ve şehir rantıyla zulmeden ‘şehir eşkıyası’ bir belediyenin başkanı da birdir, onun partisi de, aday gösteren genel başkanı da. Bu nedenle, devlet idaresinde “emin ve ehil insanların” halkın takdir ve tasvibi ile seçilmesini esas alan “demokrasi ve fazilet” geleneğinin yerleşebilmesi için yıllarca umur görmüş valiler belediye başkanlığını da üstlenmiştir. Çünkü!.. Şehir eminleri asla emanete hıyanet etmez, halkı adaletle idare ve hizmetleri faziletle sevk ve ikame ederlerdi. Cumhuriyet’in ilk zamanları ve öncesini (Osmanlı) bilerek, kötüleyip tahrif eden bazı art niyet ve menfur emel sahiplerinin paçavraları dikkate alınmazsa, belediyelerinin gerçekten önem ve anlamına uygun biçimde faaliyet gösterdikleri, insanların huzur, emniyet, adalet, saadet ve itimadına vesile oldukları açıkça görülür. Sonradan ‘belediye’ adını alan bu kurumların temeli adalet, fazilet ve hikmet; Halk’a ve hak’a, tam bir ehliyet, liyakat, sorumluluk ve namuskârlıkla hizmettir.

29 Mart’ın yaklaşmakta olduğu şu günlerde kahir ekseriyetine ‘şehir eşkıyası, Ali baba ve kırk haramiler’ denilen; hırs ve ihtiras zebunu, şirretlik ve şaibe ile maruf, akıl ve ilim fukarası, rüşvet-iltimas, yalan-talan erbabına çok dikkat etmek zamanıdır. Zira temelde bu mazarrat olabildiği sürece, asla temiz, berrak ve dürüst bir yönetim tavanı inşa edilemez.

Aslında doğrusu, belediyelerin siyasi partilerden bağımsız olması değil midir?

BAŞBAKAN RTE’NİN “3Ç” TEORİSİ

Başbakan 12 Aralık 2008 tarihinde yaptığı bir açıklamada AKP belediyeciliğinin 3Ç üzerine kurulu olduğunu belirterek, "Belediyenin asli görevi, çöp, çukur, çamur... Diğerleri bunun üzerine inşa edilecek fantezilerdir, bu işin ambalajıdır, güzellikleridir" dedi.

Antalya, Serik konuşmasında 29 Mart seçimlerini hatırlatan ve “seçimlerine yönelik çalışmaların devam ettiğini söyleyen Erdoğan, "Şu anda yoğun bir şekilde teşkilatımız bu çalışmaları sürdürüyor" dedikten sonra tarihi açıklamasını yaptı. Buna göre AK Pati'nin Türk siyasetinde farklı bir konumu olduğunu kaydeden Erdoğan, “AK Parti belediyeciliğinin üzerine kurulu olduğu” 3Ç teorisini şöyle tanımladı:

ÇÖP, ÇUKUR, ÇAMUR !...

"Çöp, çukur, çamur... Bunlar belediyenin asli görevidir. Bir belediye eğer çöpü kaldırmıyor, çukuru, çamuru yok etmiyorsa görevini yapmıyor demektir. Bunun dışındakiler, üzerine bina edeceği fantezidir, bu işin ambalajıdır, güzellikleridir. Bu kardeşiniz, İstanbul Büyükşehir belediye başkanlığından gelmiş bir başbakan. Çöpü, çukuru, çamuru, hava kirliliğini iyi bilir. İstanbul Büyükşehir’i kimden devraldı bunu da İstanbullu bilir. Biz İstanbul’u devraldığımız zaman çöp dağları vardı, susuzluk vardı, hava kirliliği vardı, affedersiniz sokak aralarında çukurlar ve çamurdan geçemezsiniz. 90’lı yılların İstanbullusu iyi bilir. Şimdi İstanbul’da böyle bir şey var mı? Yüzde 90 itibariyle yok oldu. İstanbul farklı bir gelişimin içinde... Yapılmayanlar yapılıyor. Bu belediyeciliği biz hamdolsun Antalya’ya da taşıdık. Serik ilçesi de bu güzelliklere kavuşsun. Antalya nasıl kavuştuysa, Serik’te kavuşsun. Çöpten, çukurdan, çamurdan kendinizi kurtarın. Aşılmayacak hiçbir iş yok. Yeter ki azmedin, çalışın, yolsuzluğa prim vermeyin, bu iş lafla olmuyor. Lafla peynir gemisi yürümüyor. Yaptıkları bir şey varsa, şunu yaptık desinler. Biz de şunu, şunu yaptık diyelim. Hangisi ağır basıyorsa... Terazinin sahibi burada... Demokrasi terazisinin sahibi millet" dedi. Türk siyaset tarihi ve 12 Aralık’ta yerel seçimlere dair başbakan tarafından yapılan bu “belediyecilik” açılımı çok önemlidir. Neticeyi bağladığı “yolsuzluğa prim vermeyin” emri ile yukarda açıklanan “şehremini” tanımı örtüşmektedir. Bu nedenle Erdoğan’ı iyi anlamak,

Kasımpaşalı sıfatıyla ‘sözünün eri’ olmasını istemek ve içtenlikle kutlamak gerek. Zira bu teoride çöp, çukur ve çamur söylemlerinin yalın (açık-net) ifadelerinden ziyade mecâzi anlamlarına bakmak gerek. Özellikle söylem içinde ‘bütüne münhasır biçimde’ yer alan: “Terazinin

sahibi burada” ve “demokrasi terazisinin sahibi millet” ifadeleri; Yerel yönetimlerin mutlak millet iradesi, insan hakları, adalet ahlâkı, fazilet anlamında Cumhuriyet, özgün (kadim) hukuk ve demokrasinin kaleleri olduğunu betimlemesidir.

Mezkûr konuşmada altı çizilen ve teoremin esasını teşkil eden çöp, çukur ve çamur şifreleri (betimlemeleriyle); Kişisel veya organize-kitlesel, çıkar örgütlerine dayalı insanlık dışı eylem, gasp-irtikap gibi edinimler ve pis işler kastedilmekte; Hitabın gerçek muhatabı: Yasa, hukuk ve ahlâk dışı kirli işlerle iştigal eden menfur kişi, grup ve kesimler olmaktadır.

Yani bu açıklamadan: 29 Mart seçimlerinde RTE ve AKP tarafından mevcutlardan adı kötüye çıkmış, şaibeli, sicili bozuk, ahlâken düşük-çürük başkanların tasfiye edileceği; Halka içilebilir sağlıklı su, yaşanabilir çevre, temiz toplum ve temiz-ucuz belediye hizmeti sunamayan güruh yerine “gerçekten” namuslu, ilkeli, onurlu, sorumlu mert, samimi ve dürüst kişilerin aday gösterileceğini umuyor, anlıyor ve uygulamayı bu istikamette görmek istiyoruz.

<http://mustafanevruzsinaci.blogspot.com.tr>

Selma GÜRSEL

RULO YAŞ PASTA

Pandispanya malzemesi
4 yumurta,
6 yemek kaşığı un,
7 yemek kaşığı şeker,
1 paket vanilya,
1 paket kabartma tozu
Krema için 1 yumurta,
3 bardak süt,
4 yemek kaşığı un,
7 yemek kaşığı şeker,
250 gramlık ¼ paket margarin,
2 yemek kaşığı kakao,
3 veya soyulmuş bütün muz

Krema yapılışı:

Tencereye üç su bardağı süt konulur bir yumurta sarısı ile beraber kırılır Sütün üzerine dört yemek kaşığı un, yedi yemek kaşığı şeker tüpe konulur koyulaşana kadar kaşıkla kesilmemesi için karıştırılır.

Krema pişince soğuması için kenara konulur. Soğuyan kremanın içine 250 gramlık ¼ margarin konularak mikserle çırpılır. Pastanın dışının kreması Kakaolu olması istenirse kakao konulacaksa krema ikiye bölünerek kakao ile mikserle çırpılır.

Bu arada fırın tepsisinin altı katı yağla yağlanır, pandispanya yapışmasın diye üzerine bir miktar un serpilir.

Pandispanya hazırlaması

4 yumurta plastik bir kaba kırılır, yedi yemek kaşığı şekerle mikserle yumurtalar beyazlaşana kadar çırpılır. Çırpılan bu karışımın içerisine altı kaşık un, kabartma tozu ve vanilya konularak kaşıkla hamur iyice karıştırılarak yağlanan tepsiye dökülerek incecik serilir ve fırına sürülür.

Pandispanya hafif kabarıp pişince fırından çıkartılır. Pandispanya yırtılmadan tepsiden özenle çıkartılır. İkiye böldüğümüz kremanın beyazını pandispanyanın üzerine iyice süreriz. Krema sürülmüş pandispanyanın kenarına önceden soyulmuş muzlar düzgünce sıralanarak rulo yapılır.

Rulonun üzerine kakaolu krema iyice kapatacak şekilde sürülür. Üzerine istenirse rendelenmiş çikolata, pasta süs şekeri ve Hindistan cevizi dökülerek buzdolabına dinlenmesi için alınır.

Buzdolabından bir saat sonra çıkartılan yaş pasta kesilerek servis yapılır.

Hıfzı ÖZBEKMEZ

ANLATSANA

Acep nice dir hallerin
Tatlı mıdır ki dillerin
İncemidir o bellerin
Gülüm biraz anlatsana
Çabuk kızar küser misin
Rüzgar gibi esermisin
Sende şiir yazarmısın
Gülüm biraz anlatsana
Kısamı uzun mu boyun
Bilmem tatlı mıdır huyun
Kimlere dayanır soyun
Gülüm biraz anlatsana
Hayatında biri var mı
Gönül kapın yoksa dar mı
Kalbinde sevdiğin yar mı
Gülüm biraz anlatsana
Gözler mavimi elamı
Saçlarında beyaz var mı
Kaderin kara yazar mı
Gülüm biraz anlatsana
Bakışın delimi eder
Gözlerin dalıp mı gider
Sevdiklerin sana ne der
Gülüm biraz anlatsana
Hep güler mi senin yüzün
Karamıdır kaşın gözün
Baldan tatlı mıdır sözün
Gülüm biraz anlatsana
Girdin latifi gönlüne
Neşe kattın sen ömrüne
Bu konuda düşüncen ne
Gülüm biraz anlatsana

Muhsin AKTAŞ

YAR AKILAN DÜŞÜNCE

Rüzgârın kucağında uçar gidersin ona
Yıldızlar hamak kurar yar yolundaki cana
Işık hızı koşarsın bir yandan öbür yana
Mesafeler kısalır yar aklına düşünce

Kumsalda düş kurarsın dalgalarla gülersin
Sevgi gözyaşlarını yakamozla silersin
Aşığının canını canın ile dilersin
Tüm acılar azalır yar göğsüne düşünce

Gül dalına tüneyip sevgilini beklersin
Ay ışığından göğe parıltılar eklersin
Hüzün denen kâbusla her saniye teklersin
Bütün dertler hız alır yar özüne düşünce

Karakış ortasında muma döner erirsin
Duman olur dağların tepesini bürürsün
Okyanusun üstünde veli olur yürürsün
Dünyalar senin olur yar gönlüne düşünce

Mizabi aşk peşinde diyar, diyar gezersin
Gece boyu düşünde Ummanlarda yüzersin
Elinde yârin eli semalarda tozarsın
Kâinat huzur bulur yar sinene düşünce
02.09.2008

**MAHMUT SELİM
GÜRSEL**

ISSN 1301-9945

YIL 10 SAYI 120 25 Şubat 2009

*Hazırlayan Mahmut Selim GÜRSEL yazışma
adresi corumlu2000@gmail.com*

**DİKKAT; BU BİLGİLER TELİF ESERİ OLUP YAZARI VE
YAYINEVİMDEN İZİN ALINMADAN KULLANMAYINIZ!**

Mahmut Selim GÜRSEL İSMAİL PAMUK İLE YILAR ÖNCE

Mustafa Nevruz SINACI KEFERENİN “KÜRT DEVLETİ” FURYASI

Mahmut Selim GÜRSEL YAZSAK NE YAZAR YAZMAZSAK NE
YAZAR

Sakin KARAKAŞ KIZILIRMAK AĞLIYOR

Atilla ALPAY 9 ŞUBAT DÜNYA SİGARAYI BOYKOT GÜNÜ

Mustafa Nevruz SINACI CUMHURİYET, BURSA NUTKU VE GALİP
BARAN BİLİNÇ ÜNİVERSİTESİ

Atilla ALPAY ALKOLE VE SAFAHATA HAYIR

Selma GÜRSEL FIRINDA HAMSİ

Paşa ÇETEN KURŞUN DÖK YÜREĞİME

Mahmut Selim GÜRSEL

İSMAİL PAMUK İLE YILAR ÖNCE

Yıllardan öncelere dayanan bir tanışın zamanını doldurunca ebedi aleme göçüşünün tarihine bakınca günlerin ne kadar çabuk geçtiğini anlıyoruz. O bu diyardan göçtüğünde seni 2001 yılını gösteriyordu.

İş yerimde otururken her zamanki iri ve şen cüssesi ile kapıdan gözüksü ve selam verdi. Selamını alınca biraz İsmail Hocanın mırığının kırık (neşesiz) olduğunu gözlemledim. Takıldım:

-Hocam ne haber; Bugün birisine mi kızdın? Neşen yok dedim. Bana yorgun gözlerle bakarak:

-Selim ben artık uzatmaları oynamaya çalışıyorum. Biraz moralim bizim kalpte bir problem var Ankara'ya giderek ona bir revizyon yaptıracağım. Baktıracacağım. Esas ben sana gelmemin sebebi helallik dilemek. Gidip gelmemek var, gelip görmemek var! Diyince ben ne söyleyeceğimi şaşırdım. Kekeleyerek:

-Hayırlısı olsun; bunda bir şey yok dedim. Sustuk. Çaylar geldi içtik. Müsaade istedi. Bende işyerini kapatacağım beraber gidelim dedim ve arabaya binerek aynı yönde oturduğumuz mahalleye geldik. Arabada havadan sudan bahsettik.

Birkaç gün sonra Uğur Pamuk dergimizin çizeri karikatür getirmek için işyerine uğradı. Sordum:

Hocam geldi mi? Dedim. O da:

Selim ağabey babam birkaç gün sonra pay-pas olması gerekiyormuş diye telefonda söyledi. Uğur'a hastanenin telefonu var mı dedim telefonunu verdi. Uğuru teselli ederek yolcu ettim. Eve gelince hastaneyi aradım. Hocam çıktı. Hal hatır sorduktan sonra bir ihtiyacının olup olmadığını, yapabileceğim bir şeyin olup olmadığını sordum. Ameliyat gününü sordum. Yarın saban bıçağın altına yatacağını söyledi, ben erkenden geleceğim dedi. Yemin verdi gelmemem için. Gelince burada beklemekten başka bir yapılacak iş olmadığını söyledi.

Akşama doğru iş yerimin telefonu çaldı. Arayan Uğur'du:

Selim Ağabey babamı kaybettik dedi. Şok oldum ve bir şey diyemedim. Günü gelince köye defnettik. Birkaç gün sonra da köye mevlidine gittik.

Bir çınar böylece yok oldu zan edilse de dergimizde ve basında yazıları ile ve kalbimizde yaşamada.

Mustafa Nevruz SINACI

KEFERENİN “KÜRT DEVLETİ” FURYASI

Dünya haçlı ordularının, dünkü papalık yerine kaim komuta kademesi ABD, kirli-kanlı, organize işlerde yandaş, yoldaş ve “pis işler” ortağı AB’ye “bir anket ve kamuoyu oluşturma görevi” ısmarlıyor.

Konu: Kürt kisvesi altında kurulması için bir asırdır çabalanan “örtülü Ermeni-Rum Pontus tampon sömürge bölgesi” oluşturulması. BOB kapsamında tüm Orta Doğu’nun İsrail çıkarlarına tahsis edilmesi plânının bir kısmının hayata geçirilmesi... Örtülü Kürt düşmanlığı ve aleni dönme-devşirme himayedarlığı...

Metodoloji: Başta, 100 yıllık amansız Türk düşmanı, anarşi - terör ve tedhiş örgütü dostu, ikiyezli, kalles Almanya olmak üzere, AB hinterlandında Türkiye aleyhine “kamuoyu araştırma provakasyonu”

Hain anket konusu: "BİR KÜRT DEVLETİ KURULMASINI?"

Anket faaliyetini başlatan: Alman Die Welt gazetesi.

Soru: Sollten die Kurden einen eigenen Staat bekommen

Türkçesi: Kürt devleti kurulmasını ister misiniz?

Alman Die Welt gazetesi tarafından başlatılan bu menfur anket ve Türkiye aleyhine aleni faaliyet ayrıca:

http://www.welt.de/politik/ausland/article4436510/Geheimplan-zur-Loesung-der-kurdischen-Frage.html#vote_3433847Türkei: Adli İnternet sitesinde oylanıyor.

Düpedüz domuzluk bu...

72 Milyon Türk’ün gözünün içine baka, baka pervasızca, alçakça ve haince oynanan bir kirli oyun; Türk milletine apaçık darbe; AB’de yaşayan beş milyonu aşkın Türk’e kin ve nefret duyguları aşılama, aralarına nifak sokma ve düşmanlık girişi...

AB’de ki “yeniden yapılanan” TC elçi, büyük elçi ve çuvalla para alan misyonu ne yapıyor acaba?

Protesto, kınama var mı?

Ya “durdurma”, men ve takip girişi?

İlgililer hakkında “dava” ikame girişi!

Elbette bunları bilmek gerek. Çünkü Dışışleri Bakanlığının varlı sebebi bu. Eğer bir ÷lkede, açık veya gizli Türkiye aleyhine hareket ve faaliyet varsa; Dışışleri misyonu, MİT ve ilgili “karşı güvenlik unsurları” “faaliyeti mutlaka durdurmak, failleri cezalandırmak ve tekrar edemeyecekleri şekilde karşı tedbir” almak suretiyle, dumura uğratmak zorundadırlar.

Aksi takdirde, orada TC adına görev yapan TÜRK yok demektir. Dahası dışışleri kullanılarak o ÷lkede “dönme ve devşirmeler” üs kurmuş demektir.

Tıpkı ABD’de Türk düşmanı lobilere para veren; Hakiki ve samimi Türk lobilerini bu imkândan mahrum bırakan ve fırsat buldukça sabote eden “menşei domuz monşerler” gibi..

LÜTFEN GEREĞİNİ YAPIN BU, "ÖNEMLİ BİR VATANDAŞLIK GÖREVIDİR"

Menfur skandal anket yukarıdaki linkte.

Hem de Amerika çıkışlı.

Bu çalışmaya bir Türk olarak gerekli cevabı vermek üzere öncelikle aşağıdaki linki tıklayarak Ankete katılın.

"Nein/Hayır " seçeneğini seçip, "ergebnis" yazısının üzerine tıklayın ve Ülkemizin birliğine hizmet edin. Daha sonra bu linki kopyalayarak bütün arkadaşlarınıza gönderin. Bu oyunu bozmak milli bir görevdir. Bakınız “dâhili ve harici bedhahlar” ülkeyi bölmek için harıl - harıl çalışıyor.

Bu kadar istiyorsa kefare, Almanya veya Fransa’da bir Kürt devleti kursa ya!

NOT; Bu anket daha öncede yapılmış ve HAYIR çıkmıştı.

Mahmut Selim GÜRSEL

YAZSAK NE YAZAR YAZMAZSAK NE YAZAR!

Yazan yazıyor.

Okuyoruz.

Aklımızın aldığını, desteklediğimizi kopyalayarak alıp kullanıyoruz.

Bu yazıyı yazısında kopyalayarak yazan için ne kadar doğru?

Bir yazıyı alıp kopyalayarak altına: Falanın filan kitabı sayfa bilmem ne, Ya da Filan yazarın fişkan sitesi yazmakla ne kadar doğru iş yapıyoruz?

Bunlar bence yazan kişinin yazdığını alıp pardon “çalıp” ismini kullanarak kullanmak değil midir?

Evet. Bu hırsızlığın daniskasıdır.

Yazarlık değil aşırı macılıktan başka bir şey değildir.

Yazsak ne yazar, yazmazsak ne yazar!

Yazmaksak daha iye değil mi?

İrdelersek:

Kaynak olarak aldığımız satırlar, paragraflar, bölümler ne kadar yazıyı hazırlayan yazarın hakkını gasp etmek ve onun çalışmasını izinli veya izinsiz kendi yazınızda referans olarak göstermeniz için acaba o kişinin içtenlikle de olsa verdiği hakkını kendinizin yazısı gibi kullanılmasını ben anlayamıyorum.

Peki! Şimdi ne yazalım?

Yazmak birikim işidir. Birikiminiz varsa yazarsınız.

Birikiminiz yoksa falancanın yazısını çalışmanıza yapıştırır ve yazdım diyerek yayınlar veya yayınlattırınız.

Öğrendiklerinizi yazarak yayınlatınız. İlla ki filan kaynak demeyiniz. Sizi okuyan sizin o konu hakkındaki bilginizi ölçmek yada o bilgiyi öğrenmek için okuduğunu bilmemiz çok önemlidir. Okuyan zaten

gazete ve TV den öğreneceklerini öğrenmektedir. Bizlerin o bilgilerde eksiklik veya yanlışlıklar varsa onları okuyanlarımıza kendi birikimimizle anlatarak onun ilgisini çekmemiz gerekmektedir.

Diyorum ve talep ediyorum ki dergimizde yazılarınızın yayınlanmama sebebinin en büyük etkenliğı budur.

Kendi birikimlerinizi yazın ve yollayın.

Güncel veya haftası kutlanacak ve bazıları 52 haftaya sığmayan önemli günlerimizi anlatırken bilgisayarımızın arama motorundaki bilgileri değil; bizlere düşünmeyi, fikir yürütmeyi ve bütün fiillerimizi yaptıran beynimizdekini yazalım lütfen.

Dergimiz “DERLEME”, “AKTARMA” dergisi değildir.

Adı üzerinde FİKİR DERGİSİ 09/02/2010 Çorum 12,05

Sakin KARAKAŞ

KIZILIRMAK AĞLIYOR

Çevre ve Orman Bakanı Veysel EROĞLU Türkiye Büyük Millet Meclisinde yaptığı bir konuşmada ülkemizdeki nehirlerin organik ve ağır metal kirliliği düzeylerini açıkladı. Buna göre, Kızılırmak organik kirlilik açısından 2. sınıf yani az kirli ağır metal bakımından ise 3. sınıf yani çok kirli düzeyde bulunuyor.

Evet; yukarıdaki açıklamalar ve yazımızın başlığından da anlaşılacağı üzere Kızılırmak ağlıyor. Kızılırmak'ın içerisinden veya yakınından geçen bütün köy ve beldelerin kanalizasyonları Kızılırmak'a akıtılıyor. Ayrıca Kızılırmak yatağına yakın çevrelerde bulunan sanayi tesislerinin bir kısmının atıklarını Kızılırmak'a akıttıkları ve katı atıklarında ırmak yatağında dolgu malzemesi olarak kullanıldığı da biliniyor.

Dilerseniz Kanalizasyon kavramını önce açıklayalım. Kanalizasyon (Şehir Atık suyu) içinde bulunan değişik organik maddelerin (fenol, benzen, deterjan, kimyasal kağıtlar, plastikler, klorlu bileşikler, pestisidler, yağ ve gres vb.) mikroorganizmalar üzerinde yapmaktadır. Bu nedenle tehlikeli organik kirleticiler içeren, atık sular, fiziksel, kimyasal ve biyolojik olmak üzere üç tür kirlilik gösterirler.

Suyun fiziksel özelliklerinin değişmesi (renk, koku, tat, bulanıklık, sıcaklık, pH v.s) fiziksel kirliliğe neden olur. Sıcaklık ve pH, nehirlerdeki bitkisel ve biyolojik hayatı etkileyen önemli parametrelerdendir. Yüksek sıcaklıkta çevreye bırakılan atık su, karıştığı nehir suyunun sıcaklığını doğal olarak arttıracaktır. Oksijenin yüksek sıcaklıkta, sudaki çözünürlüğü azalacağından, nehir suyundaki biyolojik oksijen, biyolojik hayat için yetersiz kalacaktır.

Zamanla suda birikime sebep olan kurşun, civa gibi ağır metaller, biyolojik yolla parçalanabilen organik maddeler ve inorganik atıklar suda kimyasal kirlilik yapar. Kimyasal kirlilik, genellikle sanayi atıklarının arıtımsız olarak sulara verilmesi sonucunda oluşur. Bazı endüstriyel atık

sulardaki dayanıklı kirleticiler, alıcı su ortamında birikme, canlıların dokularında yoğunlaşma ve belli sınırlar üstünde canlılar üzerinde doğrudan toksik etki etme özelliklerine sahiptirler. Ayrıca endüstriyel atık suların sebep olduğu kirlenmelerde ekolojik denge bozulmasına daha çok rastlanmakta ve bu bozunma çoğunlukla geri dönüşü olmayan bir nitelik taşımaktadır.

Kimyasal kirleticiler özelliklerine göre üç sınıfta toplanmaktadır. Bozulmadan kalanlar: Klorür gibi inorganik bileşiklerde zamanla parçalanma görülmez. Değişebilenler: Biyolojik olarak parçalanabilen organik kirleticilerdir. Mikroorganizmalar tarafından parçalanarak inorganik kararlı maddelere dönüşürler. Kalıcılar: Zamanla biyolojik birikime yol açan cıva, arsenik, kadmiyum, krom, kurşun, bakır gibi metaller, tarım ilaçları gibi organik maddeler ve uzun yarı ömürlü radyoaktif maddelerdir. Bütün bu kirlenmenin kanserojen oldukları da bilimsel olarak ispatlanmıştır.

Biyolojik kirliliği, organik atıkların etkisiyle su kaynaklarında üreyen algler, küfler ve bakteriler oluştururlar. Bu canlılar zamanla ortamdaki oksijeni tüketirler. Oksidasyon işlemine bağlı olarak, termik reaksiyonlar suyun sıcaklığını yükselterek diğer canlıların yaşaması için gereken oksijen miktarını düşürmeye devam eder ve orta vadede de nehirdeki bitkisel hayatla birlikte canlı türleri zamanla yok olur.

Yukarıda özetini vermeye çalıştığım kirlilik oluşturan etmenlerin yanı sıra nehir yatağı ile sürekli oynanması, kaçak sulama yapılması, metropollerin içme suyu ihtiyaçlarını karşılamak için nehirlerle gözünü dikmesi, inşaat sektöründeki kum ihtiyacının nehir yatağından karşılanması, kum ve taş ocakları açılması, sanayi atıkları, taş ve molozlarla yatağın doldurulması, yerel yönetimlerin çeşitli sebeplerle ırmak yatağında kontrolsüzce işlem yapmaları ve barajların ihtiyaç durumuna göre nehir suyunun sık sık kesilmesi sonucunda da nehir yatağındaki kirlilik çoğalmaktadır. Nehir suyunun kesilmesi ile birlikte fırsatçılara gün doğmakta nehir içerisindeki küçük göletler rant kapısı haline gelmektedir.

Bütün bu bilgiler ışığında asırlardan bu yana; Anadolu'nun ekmeği aşısı ve bereket kapısı olan Kızılırmak için için ağlamaktadır. Kızılırmak'ın gözyaşlarını dindirebilmek için zaman içerisinde bir takım hamleler yapılsa da bu yeterli değildir. Ülkemizin henüz bir su yasası yoktur. Bu cennet vatana, ait olduğumuz topluma, yaradılış ve var oluşumuz gerçeklerine, yaşadığımız gezegene karşı vicdani

sorumluluğumuz gereği suya ilişkin bütün faaliyetlerde bazı kuralların getirilmesi ve uygulanması gerekmektedir.

Bu bağlamda doğa hakkına bağlı olarak su hakkı ve dolayısı ile insan hakkı olarak olaya bakılmalıdır. Su insan dâhil tüm canlılar için en önemli hayat kaynağıdır. Çare su yasasının bir an önce çıkarılması ve yürürlüğe konulmasıdır. Su kaynaklarının kullanımı ile ilgili kurallar ve ihlal edenlere ise ağır yaptırımlar getirilmelidir. Suyla ilgili meseleler ancak böyle bir anlayış ve adalet duygusu ile çözümlenebilir.

Böylece Anadolu'nun en uzun bereket kapısı olan Kızılırmak başta olmak üzere göller, çaylar ve dereler kurtulacak ve doğa ile birlikte insanlık kazanacaktır. Haydi, Kızılırmak'ın gözyaşlarını dindirelim. Kızılırmak'ın gözyaşlarının dindirelim ki yarın çocuklarımız ağlamasın.

Atilla ALPAY

9 ŞUBAT DÜNYA SİGARAYI BOYKOT GÜNÜ...

15.yüzyılda Akdenizdeki İspanyol, Ceneviz ve Venedik korsanlarının Piri Reis ve Barbaros’ların önünden kaçarak yeni yağma alanları bulmak ve yeni soygunlar yapmak bahanesiyle sığındıkları kıtada buldukları bu zehirli ot; yani Tütün yine onlar eliyle önce Avrupa ya getirilmiş ve oradan da Frenklerle olan ilişkilerini ilerletenler eliyle de bütün Osmanlı ülkesine oradan da tüm Asya’ya hızla yayılmıştır.

Dünyanın en güzel coğrafyasındaki ülkemizin ikliminin ; tütüne elverişli olması neticesi hızla her tarafta ekilmiş , önceleri çubukla içilmiş sonra nargile ile denenmiş ve yüz yıldır da makinalarla sigara şekline getirilip insanların istifadesine (!) sunulmuş bulunmaktadır.

Sömürgeci haçlıların bizim iyi sigara içtiğimizi keşfetmeleri bana göre son iki bin yılın en büyük keşfi olmalıdır.Çünkü makalenin ortasındaki sigara paketi 95 yıl önce Almanya Dresden’deki Dünyanın en büyük sigara fabrikasında imal edilmiş ve Müslümanları kandırmak için “ Selamualeyküm ” ismi verilmiş olan ve bugünkü “Salem ” sigarasının Ata’sı olan sigara paketidir.

Bu dehşet verici hadise gibi araştırmalarımız neticesi böyle nice reklam tuzaklarını ve insanlarımızı kandırmaya yönelik sigara türlerini de antikacı ve koleksiyonculardan -ancak resimlerini- ele geçirmiş bulunmaktayız.(Ganimetimiz arasında (!) üzerinde Besmele yazılı paketlerden tutun da Selahattin Eyyubi’yi at üzerinde sigara içerken gösteren paketler ve “Mekke” yazılı sigaralar da bulunmaktadır.)

Nihayet Cumhuriyetle birlikte ülkenin en büyük lokomotif sektörü olan Reji idaresi Fransızlardan alınarak İnhisarlar idaresine tahvil olunmuş ; sonra da Tekel adını almış ve gittikçe büyüyerek 3-5 milyon insanın bu sayede ekmek yediği (!) bir sanayi dev’i olup çıkmıştır.

Ama her gelen iktidarın gafleti neticesi yabancılar –uzmanlarıyla- sigaramıza el atarak Samsun ve Maltepe haricindeki bütün Türk

sigaralarına toz şeker ,kakao ve Alkol kattırmış; onu katmerli bir zehir haline getirtmiş ve bizlere yeniden “ buyrun buradan yakın” diyerek bizim tütünümüzü bize yeniden ikram etmiş bulunmaktadırlar.

Sonra “Sizin tütününüz de çok meşhurdu canım” diyerek ülkemize şilepler dolusu kendi Tütünleri olan sulak yerde büyümüş, radyoaktif hormonlu Virginyalarını ve bundan mamül sigaralarını sokuşturmuş ve artık ülkemizi kanserin kucağına da iyice yerleştirmiş olmaktadır.

Bu sayede “Canım Türkiye’ m ” günde seksen milyon doları her sabah yakarak akşama kadar tüketen ve ertesi gün bir o kadarını daha yakarken hem kendini hem de gelecek nesillerini “yaktığını ” fark etmeyen bir ülke olup çıkmıştır.

Kendi sigaralarının reklamlarında oynayan kovboyun Akciğer kanserinden ölmesine aldırmadan hemen yerine dublörünü yerleştirenler ; bizlerden bir plastik damar karşılığında yüz elli kamyon buğday istemekte ve Devletimiz de günde iki yüz elli insanımızı by-pass ameliyatı ettirerek savunma bütçesi kadar bir parayı sigaranın açtığı bu yaraları sarmaya harcamaktadır.(Bir anjiyonun devlete maliyeti dokuz,bir bypass ameliyatının maliyeti ise elli milyar liradır.)

Sigara tütün ,alkol ,uyuşturucu ,kola ,fuhuş,aids ,frengi zinciri gibi çoğu ithal bir sürü felaketin milli hasletlerimiz olması kadar bendenize utanç veren bir başka konu daha yoktur.Bu özelliklere sahip olan Müslüman Türk insanı profili ne yazık ki hep tekrarlanan “yüzde doksan dokuz safsatası” içine girmekte ; gerçekte ne olduğumuzu veya ne olmadığımızı da kimse bilmemektedir.

Sigara ile mücadele için çıkarılan 4207 sayılı kapalı yerlerde sigara içmeme yasağı tiryakilerin dışarı uğramasına sebep olmuştur. Ama ülkenin büyük bir kısmı hala soğukta da olsa sigaralarını tütürmeye devam etmektedirler.

Eğer kendimizi ve ülkemizi biraz seviyor ve kendimize biraz acıyorsak; bu “ korkunç zehiri ” bir an önce bırakalım ve herkesin de kurtulması için çaba gösterelim. Zira bundan büyük bir Milli Dava olamaz. Her türlü milli meselemizi de ancak yaşayan ve sağlıklı insanlar çözecektir. Ulu mezarlıktaki ölülerimiz değil...

Saygılarımızla....

Mustafa Nevruz SINACI

CUMHURİYET, BURSA NUTKU VE GALİP BARAN BİLİNÇ ÜNİVERSİTESİ

Devletin çözemediği sorunları çözmeğe girişen “Ey ahali duyduk duymadık demeyin, Galip Dede devletin yapamadığını yapmağa soyundu.” (10.05.1998-Milliyet, M.Hayırlıoğlu) 76 yaşındaki “Halk filozofu, ilim, aksiyon ve eylem adamı, yurttaşlara örnek bilinç üstadı, Milli Kahraman” Türk genci Galip Baran, yıllar önce başlattığı, “trafik terörüne son verme ve demokrasiyi tabana yayma projesi”nin uygulamasında, Trafik Yasası’nı ihlal yoluyla yolsuzluk yapan bazı rütbeli-rütbesiz polisleri, askerleri, avukat ve hâkimleri uyarıyor.

Türk polisi, Galip Baran’ı sözü edilen projeyi uygularken gözaltına alıyor. “Kırmızı Işık Eylemcisi Gözaltında” (22.04.1989, Milliyet) Ancak, Türk inkılâplarının sahipliğine ve cumhuriyetin ilmen, fennen ve bedenlen kuvvetli, yüksek seciyeli muhafızlığına (bekçiliğine) soyunan Baran, “bu ülkenin polisi vardır, jandarması vardır” demiyor. Polisin ve jandarmanın henüz cumhuriyetin polisi ve jandarması olmadığını düşünüyor. Ne Cumhurbaşkanı’na, ne Başbakan’a, ne Adalet ve ne de İçişleri Bakanına telgraflar çekip, mektuplar yazarak affı için yalvarmıyor, “ben inanç ve kanaatimin gereğini yapıyorum, eylemimde haklıyım, eğer bana haksızlık yapılmışsa bu haksızlığı ortaya koyan neden ve etkenleri düzeltmek de benim görevimdir” diyor. Demokrasilerde devletin etkinleştirilmesini sağlama, kurumları disiplin ve toplumsal denetim altına alma çalışmalarını sürdürüyor.

Bu mücadele sürecinde kendisini (Rektör’ü olduğu) Bilinç Üniversitesi Baş amelesi olarak tanımlayan Galip Baran; Atatürk’ün, Bursa Nutku’nda sözünü ettiği, “Cesaretimizi pekiştiren ve sürdüren sizlersiniz. Ey yükselen nesil! İstikbal sizsiniz. Cumhuriyeti biz kurduk, onu yükseltecek ve yaşatacak sizsiniz” diyerek görevlendirdiği Türk Gençleri’nden (büyüklerinden) birisidir... Katıldığı HABİTAT-II zirvesinde, kendisinden, “Tek Kişilik Ordu” olarak da söz ettiren (Milliyet, 13.06.1996) Galip Dede, Türkiye (ve dünyanın) tek “yasa

bağımlısı”dır. Yasa kavramıyla bu denli içli-dışlı ve özdeşleşmiş oluşunu dikkate aldığımızda, Galip Dede’yi “Bay Yasa” olarak tanımlamamız; O’nu önemseyip izlememiz, örnek almamız ve “Bilinç Üniversitesi” ne sahip çıkarak, açtığı yoldan yürümemiz gerekir diye düşünüyorum... Önce, Atatürk’ün Bursa Nutku’na ilişkin kısa bir hatırlatma: 1975 yılında ilk kez yazılı bir metin olarak, Cafer Tanrıverdi tarafından açıklanıp dağıtılmasından sonra; Kayseri 2. Ağır Ceza Mahkemesince yapılan duruşmada dönemin Türk Tarik Kurumu Başkanı Enver Ziya Karal ile Öğretim Üyesi Sami N. Özerdem’in katkılarıyla, Atatürk’e ait olduğu kesinleşen nutkun, mahkemece onaylanan orijinal metni aşağıdadır. Ayrıca 1935 yayını bir dergide de vardır. İrticai bir ayaklanma sonrası, Bursa’ya giden Atatürk tarafından söylenen bu nutuk’un bir bölüm de, Celal Bayar tarafından meclis kürsüsünden okunmuştur. Önceleri siyasi iktidarlarda tedirginlik yaratan ve yasak olan Bursa Nutku, mahkeme kararından sonra, serbestçe okunur, söylenir ve dağıtılır hale gelmiştir.

BURSA NUTKU:

“Türk Genci, devrimlerin ve cumhuriyetin sahibi ve bekçisidir. Bunların gereğine ve doğruluğuna herkesten çok inanmıştır. Yönetim biçimini ve devrimleri benimsemiştir. Bunları güçsüz düşürecek en küçük, ya da büyük bir kıpırtı veya bir davranış duydu mu, “bu ülkenin polisi vardır, jandarması vardır” demeyecektir. Elle, taşla, sopa ve silahla; nesi varsa onunla kendi eserini koruyacaktır. Polis gelecek, asıl suçluları bırakıp, suçlu diye onu yakalayacaktır. Genç, “Polis henüz inkılâp ve cumhuriyetin polisi değildir” diye düşünecek, ama hiçbir zaman yalvarmayacaktır. Mahkeme onu yargılayacaktır. Yine düşünecek; “Demek adliyeyi ıslah etmek, rejime göre düzenlemek lazım.” Diyecek. Onu hapse atacaktırlar. Yasal yollarla karşı çıkışlarda bulunmakla birlikte bana, başbakana ve meclise telgraflar yağdırıp, haksız ve suçsuz olduğu için salıverilmesine çalışılmasını, kayrılmasını istemeyecek. Diyecek ki,” ben inanç ve kanaatimin gereğini yaptım. Araya girişimde ve eyleyimde haklıyım. Eğer buraya haksız olarak gelmişsem, bu haksızlığı ortaya koyan neden ve etkenleri düzeltmek de benim görevimdir.” İşte benim anladığım Türk Genci ve Türk Gençliği!” (Mustafa Kemal Atatürk)

BİLİNÇ ÜBİLİNÇ ÜNİVERSİTESİ’NİN KURULUŞ AMACI, HEDEFLERİ VE İŞLEVİ

Bursa Nutku’nun yılmaz takipçisi, Atatürk ilkeleri, Türk İnkılâbı, fazilet anlamında Cumhuriyet, yasalara saygı, adalet ahlâkı ve

demokrasiye olan sarsılmaz bir inançla Galip Baran; Yirmi yıl aralıksız süren bir mücadele verdi. Esas amaç, manâ ve muhteva bazında “İnsan hakları, adalet, demokrasi ve hukuk” mücadelesinin doruğunda: “Cumhuriyet’in ilmen, fennen, bedenen kuvvetli ve yüksek seviyeli muhafızlarını, diğer bir deyişle “yurdu ve milleti özünden çok seven” nesilleri yetiştirmek üzere Muğla ili, Bodrum ilçesi Turgutreis beldesinde Bilinç Üniversitesi'ni kurdu.

Şu an için bu Üniversite, yerel eylem projeleri ile entegre olarak İnternet ortamında hizmet vermekte, dünyanın her tarafında okunmakta ve her gün binlerce insan (okuyucu ve meraklı) tarafından ziyaret edilmektedir. Ayrıca, Üniversite Rektörü Galip Baran, teori üreten gönüllü Öğretim Üyeleri ve Üniversite eylemcilerine yönelik günlük e.Mail trafiği 100 binleri bulmaktadır. Dolayısıyla dijital ortamda faaliyet gösteren sanal bir kurum gibi algılansa da, fiiliyatta Bilinç Üniversitesi, Türkiye ve dünyanın yüzlerce üniversitesinden daha aktif, sıkça ulusal-bölgesel basında yer alacak, süreci etkileyecek ve hatta gündem belirleyecek kadar popüler, geniş katılımlı, belirleyici, etkin, dinamik bir yapıya sahiptir.

Özellikle, “Bilgi Çağı’nın çöküşü” söylemiyle başta Türkiye olmak üzere BM, AB dâhil pek çok uluslar arası kurum-kuruluş, bilim akademisi, evrensel lobi, konjonktürel araştırma teşekkülü nezdinde tez, antitez ve iddiaları ciddiyetle konuşulan Galip Baran ve Bilinç Üniversitesi’ne, oldum olası Türkiye hükümetleri kulak tıkamakta, göz ardı etmekte ve görmezlikten gelmektedir. Bunun olası nedeni GB’nin eylemci ekibi ve Bilinç Üniversitesinin ısrarla takip ettiği yol ve ele aldığı konulardır.

Bu konular kısa ve öz olarak:

Aşırı tüketim, gereksiz masraf, kişisel ve kurumsal israfın önlenmesi;

Vergi adaletinin hakkıyla ve layıkıyla sağlanması, ekonominin kontrol edilmesi, kayıt-takip altına alınması ve kesinlikle vergi kaçırmanın önüne geçilmesi;

Ekolojik denge, çevre, en değerli unsur olan insan ve insana taalluk eden bütün bitki, su, hava ve hayvan varlığının özenle korunması, doğal, siyasal, sosyal ve kültürel kirlenmenin tam bir dikkat ve disiplinle önlenmesi; Milli servete asla zarar verilmemesi;

Trafik kurallarına mutlaka uyulması, uymayanların nezaketle uyarılması, olmazsa yasal yaptırım uygulanması ve sonuçta insan’a içtenlikle saygı duyulması;

İnsanlık dışı varlılara münhasır bir alçaklık olan rüşvetin verilmemesi ve alınmaması;

Bütün insanlığın leh ve yararına imar yasasına uyulması, her ne surette olursa olsun

İmar yasasına aykırı işler yapılmaması, yapanların şiddetle men ve takibi;

İş barışı ve iş ahlakının korunması, çalışanın hakkının mutlaka adaletle verilmesi;

Maaş ve ücrette hakkaniyet ve hukukun hâkim kılınması, eşit işe eşit ücret verilmesi;

Toplumun beden ve ruh sağlığının korunması ve aykırı alışkanlıklar edinilmemesi;

VE;

“Her şeyi devletten bekleme alışkanlığı”nın terk edilmesi.

İşte O’nun toplumdan ve devletten istedikleri bunlar. Aslında aynı şeyler hepimizin istek ve beklentisi, ihtiyaç ve sıkıntısı değil mi? Demek ki bu hepimizin işi!

BAK (Lütfen) : <http://www.bilinc-universitesi.blogspot.com>
Mustafa Nevruz SINACI Bilinç Üniversitesi Rektör Yardımcısı ve Bilinç Akademisi Başkanı

DEVLET, ADALET, HUKUK VE CEMAATLER...

Günümüz toplumunda, (yıkılış dönemleri hariç) binlerce yıllık tarihimizde eşine ender rastlanan vahim bir onursuzluk, sorumsuzluk ve buna paralel salt bencillik, yani, hırs-ihiras ve çılgınlık derecesinde, kanun-kural tanımaz bir ‘öz çıkar’ yoğunlaşması (sosyal şizofreni) gözlenmektedir. Hatta bu uğurda toplumsal ilkeler, sosyolojik-psikolojik ilmi disiplinler, milli ve manevi değerler hiçe sayılmakta, halkı birbirine kenetleyen temel stabilizatörler, devletin ve demokrasinin çimentosu niteliğindeki asgari müşterekler tahrip ve tahrif edilmektedir.

Örneğin: 29 Mart 2009 tarihinde yapılması yasa ve Anayasa emri olan Yerel seçimler konusunda, önce Yüksek Seçim Kurulu tarafından ilân edilen ‘seçmen sayıları’ ile bir şaibe bulaşmış (Seçmen sayıları: 2002=41.300.000, 2007=42.500.000, 2008=48.300.000., Buna göre: Seçmen sayısı 5 yılda 1.2 milyon artarken, 1 yılda nasıl olup da 6 milyon artmıştır?), sonra yüksek yargı arasında vaki çelişkili karar ve açıklamalar kaygı yaratmış ve nihayet, 2820 Sayılı Siyasi Partiler Kanunu ile 2839 ve 2972 Sayılı temel Kanunlara fiilen muhalefet anlamına gelen, adayları re’sen belirleme biçimindeki ‘hak, hukuk ve ahlak dışılık’ gölgesi düşmüştür. Açıkçası: Henüz resmi seçim takvimi

işlemeye başlamadan, önseçim veya delege yoklaması yapılmadan belediye başkanı, belediye meclisi ve il genel meclisi adaylarının büyük çoğunluğunun belli olması, ilan ve kamuoyuna deklaresi utanç verici bir gelişmedir.

Daha doğru bir anlatımla bu: Anayasa ve yasalar gereği halkı idare etmekle memur ve mükellef kişileri belirlemekle yükümlü, ‘demokrasinin vazgeçilmez unsuru siyaset (politika) kurumlarının’ iyice yozlaştığı, çürüdüğü ve tabana vurduğunun göstergesidir.

Buna rağmen gidişatı ‘aynı istikamette yoğunlaştırmaya ve pekiştirmeye çalışan’ bazı art niyetli kesimler, milli hassasiyetleri izole etmeye yönelik, fakat, aynı şikayet konularını baz alan tahrip ve tahkir amaçlı tartışmalar yapmaktadırlar.

Bunlardan biri ve en belirgin olanı da, başarısız yönetimleri tahrik, kafaları bulandırma ve mesnetsiz, dayanaksız suçlamalarla saman altından su yürütmedir. Esas itibarıyla, genel gidişattan çok memnun olan bu kesimler, yaşanan kaos ve kargaşadan yararlanma peşindedir. MESELA “DEVLET-CEMAAT” İLİŞKİSİ:

Yukarda değinildiği üzere, Türk toplumunda son zamanlarda yaşanan belirgin değişim ve dönüşüm, bazı art niyetli, dış bağlantılı, gerici, fanatik, yobaz, bağınaz kişi ve kesimlerce “devlet-cemaat ilişkisiyle” açıklanmakta, konuyla ilgili olarak da bazı iddialar, görüş, düşünce ve yorumlar ileri sürülmektedir. Bu nedenle konuyu, umur-u devlet kavramı, medeni siyaset geleneği ve konjonktürel bağlamda incelemek gerekmiştir. Buna göre:

Kendilerini konuyla ilgili gösteren bazı uzmanlar (!) ile; (AB-D yanlısı ve Soros güdümlü) Boğaziçi Üniversitesi ve Açık Toplum Enstitüsü tarafından hazırlanan “Türkiye’de Farklı Olmak” konulu raporda yer alan görüşler (21 Aralık 2008 Cumhuriyet) ve Bahçeşehir Üniversitesi Uluslar arası İlişkiler Bölümü Öğretim Üyesi Prof Dr. Hasan Köni tarafından:

“AKP’nin ikinci dönem kalacağını gördüğümüzde, iktidar kültürünün topluma yansıtacağını da tahmin ediyorduk. Bu araştırmanın verileri bilinen gerçeklerdi. Türkiye’de laikler, kadınlar, gençler; kısacası farklı olan herkes üzerinde giderek artan bir baskı var” denilirken; Marmara Üniversitesi Sosyoloji Bölümü Öğretim Üyesi Prof. Dr. Nilüfer Narlı da:

“Anadolu kentlerinde bağınaz muhafazakârlaşma ekseninde bir değişim yaşanıyor. Bu değişimde en önemli noktalardan birincisi kadınların ötekileşmeden daha fazla olumsuz etkilenmesidir. İkincisi,

bağnaz bir muhafazakârlığın katı konvansiyonel ahlak ilkelerine sıkı sıkıya bağladığı insanların yalnızca diğer insanları yargılamakla kalmadığı, aynı zamanda onların yaşam tarzına müdahale ettiği de ortaya çıkmıştır. Gülen ve benzer cemaat yapılarının, toplum tarafından sempati görmesinin temel nedeni, devletin özellikle eğitim ve sosyal dayanışma alanında çökmesidir” demektedir.

Sosyoloji Derneği Bşk. Prof. Dr. B.Gökçe ise:

“Muhafazakârlaşma yalnız Anadolu’da değil, büyük şehirler dâhil olmak üzere Türkiye’nin her yerinde artarak bir baskı unsuru haline döndü. Toplumdaki kişi ve grupların, kendilerini yöneten siyasi erk ile egemen güçlerin farkında olmadan etkisi altına girdi. Bu durum Türkiye’nin sosyal yapısındaki değişimle bağlantılı bir olgudur.” Yukarda özetlenen devlet ve cemaat ilişkileri ile ilgili görüşler konumuz dışında olmakla birlikte, bahse konu cemaatten kasıt insani ve İslâmi cemaatler değil; Bilakis kendi öz çıkarları uğruna bütün ekonomik, sosyal, bilimsel, kültürel ve dinsel değerleri pervasızca kullanmaktan kaçınmayacak kadar değersiz sapkınlardır.

İNSAN’A ODAKLI OLMAK GEREK!

Dolayısıyla ‘insanlık, adalet ve hukuk dışı gasp, edinim ve tasarruflar’ bilumum fail ve fiilleriyle Cumhuriyet Savcıları, Yargıç ve Mahkemelerin işidir. Yargı, Yasama ve Yürütme bunun için vardır. her şeye rağmen insanlık düşmanlığı, zulüm ve hukuk dışılık sürüyorsa, bunun bedelinin ne kadar ağır olduğu da bilinmeli ve gereken tedbir ivedilikle alınmalıdır.

Biz konuyu “insan” bağlamında ele almak, incelemek, irdelemek ve değerlendirmek durumundayız. Bu noktadan hareketle: Sözde uzmanların görüş açıklarken temas ettikleri, ‘devletle ilgili’ düşüncelerin temeline inmek ve değerlendirmek gerekir diye düşünüyoruz.

Buna göre: Yönetimin yerini cemaatlerin aldığını söyleyebilmek için; devletin en azından şimdi, veya bir zamanlar haklı, adil-doğru ve dürüstler adına hâkim ve hükümrân, demokratik disiplin unsuru, adalet ahlâkı çerçevesinde hukuka, insan haklarına sahip-saygılı, eşitlikten yana “var” olduğunu kabul etmek gerekmez mi? 10 Kasım 1938’den sonra, (1950-60 hariç) devlet var mıydı ki? Eğer devlet adalet ahlâkı ve hukuk hâkimiyeti ise, bu anlamda oldu mu hiç? Olmayan bir şeyin yerini ne alabilir?

BİR AÇILIM VE DEMOKRASİ DERSANESİ

Başta Galip Baran olmak üzere; İnsanı, insani (insanlık dışı, yasa karşıtı) davranışları ve bunların nedenlerini araştırdığımız, 20 yıldır

devam eden, demokrasi dershanesi odaklı “okul dışı eğitim” çalışmalarımızda gördük ki, devletin hizmet etmesi beklenen kalabalıkların varlığı ve devlete muhatap bu kalabalıkların davranışları başlı başına bir sorun. Devletin var olabilmesi için kalabalıkların üstlerine düşeni yapmaları vergi vermeleri, yasalara uymaları ve var olan devlet’in de, ne pahasına olursa olsun bunu temin etmesi gerekirken, yönetimlerin yasayı, yönetilenlerinse ana kural ve kaideleri boş vermesi. Buna paralel sosyal gevşeme ve toplumsal yumuşama.. Adalet ve Hukukun yerini, kaynağı adalet ve hukuk olmayan keyfi yasa kavramının alış ve yığınların bunlara da uymayışı. Kalabalıklar bunu yapmıyorlar ise ki yukarıda sözü edilen çalışmalarda “vatandaşlık görevlerini” yapmadıklarını gördük ve bu sorumluluklarını nasıl yerine getirecekleri konusunda onlara örnek olmak için yıllarca çalıştık. Projeler hazırladık uyguladık. Kalabalıklar anlamadılar. Yönetimler de anlamadı. Durumu olmayan devletin kurumlarına sunduk. Onlar da anlayamadılar. Haklıydılar kalabalıklar (toplum) anlamayınca kalabalıkların seçtikleri nasıl anlayabilirlerdi ki? Anlamamaları bir tarafa, şaka gelecek ama zaman zaman gözaltına da aldılar bizi, o çalışmaları yaparken... Sonuç olarak demek istediğimiz şu ki: “Kanun, adalet, vergi ve denetim yok’sa, devlet de yok demektir”. Cemaat olsa ne yazar?

Neden uyruk değil de, kalabalık dedik, açık değil mi?

Açık değilse, “toplumsal ve yasal sorumluluk nedir?” bir araştırın ve daha ayrıntılı bilgi için: <http://bilinc-universitesi.blogspot.com>’u ziyaret edin lütfen!

<http://mustafanevrusnaci.blogspot.com.tr>

Atilla ALPAY

ALKOLE VE SAFAHATA HAYIR

Yılbaşı alkol bayramı değildir; böyle günlerde insanlarımız sefahat tabloları çizmemelidirler. Yılbaşlarında bilhassa alkol tüketimin had safhaya çıkıyor. Bu gecede işlenen suçlar ve yapılan trafik kazalarının aylık bilançolara eşdeğer olduğunu da istatistiksel olarak görülmektedir.

Milli gelenek ve dini bayramlarımız arasında Noel kutlama ve yılbaşı eğlencesi diye bir şey yoktur. Bunlar Hristiyan batı dünyasının bize göre çirkin adetleridir. Bir Peygamberin doğumu içki içerek fuhuşla ,kumarla ve kepezeliklerle kutlanmaz. Eğer dünya globalleşiyorsa buna inananlar bizim adetlerimize neden hassasiyet göstermezler. Çılgınlar gibi içki içerek sarhoş olmak, zorla kazandığı paraları, çoluk çocuğunun nafakasını bir gecede içki ve kumar masalarında harcamak bize yakışan hal ve hareketler hiç değildir. Bir geceden bir şey olmaz diye düşününler her türlü kötülüğe böyle gecelerde başlamakta; bir günah gecesinin acısını bütün bir ömür boyu maddi ve manevi felaketlere uğrayarak çekmektedirler.

Öte yandan dünyadaki Müslüman katliamlarının bu günlerde artması , hepsi sivil çok sayıda suçsuz Müslüman kardeşimizin muhtelif ülkelerde şehit edilmesi, ülkemizde de terör estiren ve hıyanet içinde bulunan bazı gurupların azgınlıklarını artırmaları yüreğimize büyük acılar yerleştirmektedir. Dünyanın içinde bulunduğu bu felaketler ortamında yaşadığımız elim kayıplarımız için dua ve tefekkür etmekten; çalışkan olup işlerimizi ve ekonomimizi kurtarmaktan başka bir çare yoktur.

Basında yılbaşı için gereken önlemler diye polisimizin sarhoşlarla ve çıkaracakları olaylarla meşgul olmaları, eğlence yerlerini kollamaları ve otomobil kullanamayacak derecede alkol alanları evlerine bırakmaya çalışmaları Türk-İslam toplumuna yakışan işler değildir. Biz ülkemizin terör yaraları aldığı; İslam Dünyasının kan, katliam ve ateş denizinde boğulduğu, İslam coğrafyasının Amerikan ve İsrail işgalinde olduğu bir dönemde hangi halimize keyfedeceğiz ve işrete dalacağız. Garptaki

Müslüman'ın acısını şarktaki duymazsa tam iman etmiş sayılır mı? Türk ve İslam ahlak ve aile yapısına aykırı işret tabloları, magazin basınının sosyete ve zenginlerin sefahatine yönelik eğlenceleri ve bunların çarpık-rezil yaşantıları yetmiş milyonluk bu fakir ülkeye hala dayatılmak istenmektedir. Medyanın büyük bir kısmı da bu ihanetin maalesef içindedir.

Yılbaşı eğlencelerini, bunu alkol bayramı yapanları, sefahat ve rezalet tabloları çizerek bunları bu aziz milletin bayramı veya geleneği yapanları ve bunları milletimize dayatanları şiddetle protesto ediyor; tüm hemşerilerimi işgal altındaki İslam coğrafyasında suçsuz yere katledilen tüm Müslüman kardeşlerim için duaya ve saygıya davet ediyorum.

Selma GÜRSEL

FIRINDA HAMSI

1,5 kilogram hamsi
3 adet orta boy patates
2 İstenirse 2 baş kuru soğan
Bir miktar tuz
2 fincan zeytinyağı

Hamsiler başları ve içleri ile kılçıkları alınarak bir kaba konulur. Bu kaba konan hamsiler bol su ile yıkanarak süzgece alınarak suyu süzülür.

Ayrı bir kaptaki soyulan patatesler soyulduktan sonra kangal halinde dilimlenir. Bol su ile yıkanarak bir tarafa konulur. İki baş soğan doğranarak kangal halinde doğranır.

Bir fincan zeytinyağı veya sıvı yağ tepsiye dökülerek fırının tepsinin her tarafı yağlanır.

Yıkanan balık ve patates ve soğana istenildiği kadar tuz serpilir. Patates ve soğanlar tepsinin altına düzgünce sıralanarak ve hamsiler eşit olarak tepsiye döşenir. Hamsilerin üzerine bir fincan yağ gezdirilerek kızdırılmış fırına sürülür. Önce sulanan hamsi bir miktar zaman sonra suyunu çekerek kızarır.

Kızartılan hamsi istenirse tabaklara paylaştırılarak servis yapılır. İsteyenler limon sıkırlar.

Paşa ÇETEN

KURŞUN DÖK YÜREĞİME

Kurşun dök yüreğime
Diller sırrımızı söylemesin
Aman ey aman düşmesin üstümüze
Gurbetin gölgesi

Dağlar bir bir savrulsa da
Sıcak kalsın kirpiklerin
Aman ey aman kurumasin
Sıla ağacım

SANAL KİTAPLAR

2024

ISBN978-625-94968-2-5 (Tk)
ISBN978-625-97888-2-1 (10.c)

CİLT
10
ÇORUMLU 2000